

ΚΟΙΝΩΝΙΑ
αξιών

ΕΝΟΤΗΤΑ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΑΡΑΚΙ "ΑΞΙΩΝ"

2017

Extra ένθετο:

Σε 25+1 ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ 2016 ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΘΟΥΝ...

ΑΘΗΝΑ 2017

Copyright

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	σελ. 3
---------------	--------

“25+1 ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ 2016” : ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ

1. Η “ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΞΙΩΝ” ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΝΑ ΔΟΘΟΥΝ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.....	σελ.19
2. Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΜΕΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ	σελ.19
3. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΜΕ ΣΑΦΗΝΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ	σελ.20
4. Η ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙΚΗ ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΟΥ Στέ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ.....	σελ.23
5. ΟΜΙΛΙΑ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΣΤΗ ΔΕΘ	σελ.23
6. ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟ: ΣΕ ΧΕΡΣΑ ΕΔΑΦΗ ΦΥΤΡΩΝΟΥΝ ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΓΡΙΟΧΟΡΤΑ!.....	σελ.25
7. ΧΡΕΗ ΚΟΜΜΑΤΩΝ: Η ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ!!!	σελ.26
8. ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ	σελ.27
9. ΠΩΣ ΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ Ο ΦΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΘΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΘΟΥΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ	σελ.27
10. ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ & Η ΩΡΑ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ (ΒΛΕΠΕ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ σελ. ΡΕΝΤΣΙ)	σελ.30
11. Η “κοινωνία αξιών” για τον εκλογικό νόμο.....	σελ.31
12. “ΤΟ BREXIT ΩΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ”	σελ.32
13. ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΝΟΜΟΣ	σελ.33
14. Ο “ΚΟΦΤΗΣ” ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΤΟΝ ΕΙΧΑΜΕ ΑΠΟΦΥΓΕΙ	σελ.35
15. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΤΕ ΑΜΕΣΑ ΕΘΝΙΚΗ ΑΕΡΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΒΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΟΥ ΝΑΤΟ.....	σελ.37
16. ΗΛΘΕ Η ΩΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΘΟΔΕΥΣΟΥΜΕ ΕΞΙΣΩΣΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΝΑΕΡΙΟΥ ΧΩΡΟΥ & ΧΩΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΣΤΑ 12 ΜΙΛΙΑ.....	σελ.38
17. ΟΧΙ ΤΕΜΕΝΟΣ ΜΝΗΜΕΙΑΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΣΤΟ ΒΟΤΑΝΙΚΟ	σελ.39
18. Το αφήγημα της κυβέρνησης για το δημόσιο χρέος έχει ενταχτεί στην γενικότερη λαϊκίστικη προσέγγιση	σελ.39
19. ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑ ΣΑΣ;	σελ.42
20. ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ (ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΠΟΝΤΙΩΝ).....	σελ.43
21. Εν όψει συνεδρίου με ρώτησες και εγώ σου απαντώ.....	σελ.44
22. ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ, ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ(ΝΕΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ).....	σελ.46
23. ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ.....	σελ.49
24. ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΜΙΚΡΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΜΕ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΙΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ.....	σελ.51
25. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ, ΟΙ ΔΥΟ ΠΥΛΩΝΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.....	σελ.53
+1“ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΙΚΟΣ ΑΤΟΜΙΚΙΣΜΟΣ” VS “ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟΥ”	σελ.54
 Α. ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.....	σελ. 56
Β. ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.....	σελ. 63
Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.....	σελ. 67
Δ. ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ.....	σελ. 72
Ε. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ “ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ” ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ.....	σελ.81
Ζ. ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ.....	σελ.92
Η. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ.....	σελ.98
Θ. ΦΤΩΧΕΙΑ –ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ.....	σελ.100
ΙΑ. ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.....	σελ.100
ΙΒ. ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ-ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ.....	σελ.101
ΙΓ. ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΜΑΣ & ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΠΑΙΔΕΙΑ.....	σελ.111
ΙΔ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ.....	σελ.116
ΙΕ. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ.....	σελ.120
ΙΖ. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ.....	σελ.129
ΙΗ. ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ.....	σελ./132
ΙΘ. ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.....	σελ.135
ΙΣΤ.. ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ / ΓΕΩΡΓΙΑ.....	σελ.145
Κ. Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ (ΑμεΑ).....	σελ.145
ΚΑ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ.....	σελ.148
Κ.Β ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ “ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ”[1].....	σελ. 149
ΚΓ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ.....	σελ.155
ΚΔ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ.....	σελ.159
ΚΕ. “ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ” ΚΑΙ ΟΧΙ “ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ”	σελ.160

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Από τη πρώτη στιγμή που δημιουργήθηκε η **“κοινωνία αξιών”**, εργασθήκαμε πολύ για να διαμορφώσουμε μία σύγχρονη, δυναμική και ρεαλιστική ιδεολογία, που να εκφράζει συνάμα τα κοινωνικά και τα ατομικά χαρακτηριστικά των ανθρώπων. Να καλύπτει, δηλαδή, τις ανάγκες και επιθυμίες του ατόμου, σε αρμονική και δημιουργική σχέση με την κοινωνία. Καταλήξαμε ότι αυτή η ιδεολογία είναι ο **“κοινωνικός φιλελευθερισμός”** ως βάση, που τον μετ-εξελίξαμε, ώστε να έχει ως πολιτικό υποκείμενο τον **“άνθρωπο – πολίτη”**.

Προσπαθώντας να επεξηγήσω απλοποιημένα: Στην Κομμουνιστική/Σοσιαλιστική ιδεολογία, υποκείμενο της πολιτικής της είναι η **“κοινωνική τάξη”**. Στην Φασιστική /Εθνικοσοσιαλιστική /Εθνικιστική ιδεολογία, υποκείμενο της πολιτικής της είναι **“το έθνος, η φυλή”**.

Στον Φιλελευθερισμό το υποκείμενο της πολιτικής του είναι **“το άτομο”**.

Όλες οι παραπάνω πολιτικές ιδεολογίες εμφανίζουν σημαντικές αντινομίες, όπως είναι η **“τυραννία”** της κοινωνικής διαστρωμάτωσης, μέσω των κοινωνικών τάξεων, ή ο **“γίγαντισμός”** και η ανισορροπία που δημιουργείται στην ανάπτυξη του ατόμου εις βάρος της κοινωνίας, την οποία εκμεταλλεύεται και οφείλει την ανάπτυξη του. Καθώς και τα εκρηκτικά αδιέξοδα του εθνικιστικού /φυλετικού διαχωρισμού, που εκτός του απομονωτισμού και της αντιπαλότητας, δημιουργούν εκατόμβες θυμάτων και κρεματόρια.

Υποκείμενο της πολιτικής ιδεολογίας, της **“κοινωνίας αξιών”** δεν είναι η τάξη, η φυλή ή το άτομο, αλλά ο **“άνθρωπος – πολίτης”** με την έννοια της **“ύπαρξης”**, που ζει τη ζωή του ως κοινωνικό και πολιτικό ον.

Ως **“άνθρωπος”** έχει φυσιοκρατικά, ανθρώπινα δικαιώματα και ως **“πολίτης”**, που ζει σε μία κοινωνία, έχει συμβατικά δικαιώματα και υποχρεώσεις. Αυτός ο διττός ρόλος που προκύπτει από τον μετασχηματισμό του **“ανθρώπου”** σε ενεργό **“άνθρωπο – πολίτη”** μπορεί να δώσει όραμα και ελπίδα σε μία **“κοινωνία πολιτών”**, με συνείδηση, συμμετοχή, αξίες, και νέο πολιτικό πολιτισμό.

Μόνο έτσι θα μπορέσει αυτός ο **“άνθρωπος – πολίτης”**, σε ατομικό και κοινωνικό επίπεδο, να διαμορφώσει τις καλύτερες δυνατές συνθήκες ώστε να μπορέσει να **“υπάρξει”** αποτελεσματικά και αρμονικά για μία καλύτερη ζωή.

Με βάση αυτήν την ξεχωριστή αντίληψη για το πολιτικό υποκείμενο της ιδεολογίας μας, η **“κοινωνία αξιών”** εκφράζει σήμερα μία σύγχρονη, ρεαλιστική ριζοσπαστική ιδεολογία, στον αντίποδα των ξεπερασμένων και αναποτελεσματικών πολιτικών, αλλά και των α-πολιτικών επικοινωνιακών επινοήσεων!

Οι αρχές και οι αξίες πάνω στις οποίες στηρίζεται η ιδεολογία μας είναι:

- Οι αρχές του κοινωνικού φιλελευθερισμού, όπως:
 - Το “κοινό καλό”,
 - Η ισορροπία “θετικής και αρνητικής θεώρησης της ελευθερίας”.
 - Η “ισότητα των ευκαιριών για όλους” που είναι ευθύνη του κράτους μαζί με την δημιουργία ευνοϊκού πεδίου και για “ισότητα αποτελεσμάτων”.
 - Η δυνατότητα του κράτους να παρεμβαίνει “υπέρ των μη προνομιούχων”.
- Ο “ριζοσπαστικός” χαρακτήρας στις προτάσεις, στις λύσεις και στις δράσεις.
- Ο “κινηματικός” χαρακτήρας που πρέπει να διατηρηθεί για να μη γίνει η “κοινωνία αξιών” μέρος του κατεστημένου συστήματος.
- Η “κοινωνική δικαιοσύνη” και “ακριβοδίκαια”. Χωρίς αυτές τις αρχές δεν μπορεί να υπάρξει αποτελεσματικότητα στις ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις.
- Οι σταθερές πολιτιστικές και πνευματικές αξίες που κληρονομήσαμε.
- Η “πατρίδα”, ως ένα από τα βασικά στοιχεία διαμόρφωσης της ιδεολογίας.
- Η αρχή “Σκέψου Ευρωπαϊκά-Δράσε για την Ελλάδα”, με διάκριση του σκληρού πυρήνα κυριαρχικών δικαιωμάτων που δεν εκχωρούνται και της μαλακής περιφέρειας δικαιωμάτων που μπορούν να εκχωρηθούν για την Ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Οικονομία: Ιδιαίτερα για την οικονομία οι προσπάθειες μας στηρίζονται σε αξίες και διέπονται από το πνεύμα ενός πολυδιάστατου, καθολικού εκσυγχρονισμού. Η οικονομία είναι μία μόνο από τις συνιστώσες της κοινωνικής ζωής, δεν μπορεί να είναι μια αυθύπαρκτη μονότονη λειτουργία, αλλά πρέπει να υποστηρίζει ένα ευρύτερο σκοπό, την “κοινωνική και την ατομική ευημερία”. Η “κοινωνία αξιών” αντιτίθεται στην “λογιστική μικρο-διαχείριση” που κυριαρχεί στη συγκυβέρνηση και οδήγησε στη συρρίκνωση της οικονομίας και στον εκτροχιασμό της ανεργίας.

Στα πλαίσια αυτά η κοινωνία αξιών έχει ξεκάθαρες θέσεις για την οικονομία, την λειτουργία των αγορών και το ρόλο του κράτους. Οι αγορές πρέπει να λειτουργούν χωρίς τη επίδραση των παραγόντων που τείνουν να τις χειραγωγήσουν:

- Την καταχρηστική παρεμβατικότητα του κράτους, που εκδηλώνεται κυρίως με την υπερ-φορολόγηση, την υπερ-ρύθμιση και τη γραφειοκρατία.
- Τις μονοπωλιακές πρακτικές, τα ολιγοπώλια του ιδιωτικού αλλά και του δημόσιου τομέα, τα καρτέλ, τους κερδοσκοπικούς κολοσσούς, που συνήθως διαπλέκονται με το κράτος και το υποτάσσουν στη θέλησή τους, εμποδίζοντας τη διάχυση της ανάπτυξης και την αυτοτροφοδοτούμενη αναπτυξιακή δυναμική.
- Στο επίκεντρο της πολιτικής της είναι, η διασφάλιση ενός υγιούς χρηματοπιστωτικού συστήματος, προσανατολισμένου προς την ανάπτυξη της οικονομίας, ενεργητική ενίσχυση των παραγωγικών στρωμάτων και βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των μικρο-μεσαίων επιχειρήσεων, που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της κοινωνίας, και το μοχλό της αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης.

Κράτος: Οι θέσεις της “κοινωνίας αξιών” είναι σαφείς για το ρόλο του κράτους:

- Το κράτος πρέπει να είναι αποτελεσματικό (όχι μεγάλο), να αναδιανέμει τις ευκαιρίες, να μην διευρύνει τον παραγωγικό του ρόλο, να βελτιώσει τον ελεγκτικό του, αποτρέποντας τις μονοπωλιακές καταστάσεις. Αυτός είναι ένας “ήπιος παρεμβατισμός” που έχει ως σκοπό να εξουδετερώσει τις στρεβλώσεις της αγοράς και να απελευθερώσει τη δημιουργικότητά της. Δεν υποκαθιστά τη λειτουργία της αγοράς και δεν δημιουργεί νέες στρεβλώσεις.
- Διαχωρίζει την ρύθμιση που είναι χρήσιμη, προλαμβάνει και καταργεί τις στρεβλώσεις, από την υπερβολική ρύθμιση που είναι επιζήμια, γιατί δημιουργεί στρεβλώσεις και επιχειρηματική ασφυξία.
- Το κράτος δεν είναι αντίπαλος ή διώκτης του μεγάλου κεφαλαίου, και των μεγάλων ξένων επενδυτικών κεφαλαίων, αλλά τα ελέγχει ώστε να είναι σύννομα, ώστε να μην λειτουργούν ασφυκτικά για την κοινωνία, την επιχειρηματική δραστηριότητα της υπόλοιπης οικονομίας, τις μικρότερες και πιο διασπαρμένες οικονομικές μονάδες.

Ριζοσπαστισμός: Στο σύνολο της διαμορφωμένης ιδεολογίας της, η “κοινωνία αξιών”, ενστερνίζεται επίσης την αντίληψη της “ριζικής εναντίωσης” στο παθογενές σύστημα. Ο “Ριζοσπαστισμός” αυτός εμπεριέχει μεν τη ρήξη με το κατεστημένο, με τις νόρμες και τα στερεότυπα του παρελθόντος. Δεν ταυτίζεται όμως με τις επαναστατικές ιδέες που επιδιώκουν να ανατρέψουν βίαια ή λιγότερο βίαια το κατεστημένο. Η ιδέα της επανάστασης ποτέ δεν ήταν το καθοριστικό χαρακτηριστικό του ριζοσπαστισμού. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του ήταν πάντα η ο προοδευτισμός, η τόλμη του για την καινοτομία, την εξωστρέφεια, την τεχνολογία και την ώθηση προς τα εμπρός.

Η αποδόμηση από τη ρίζα τους, των παλαιών, και μη αποτελεσματικών, πρακτικών, δημιουργεί μεν μία συνολική τάση για ριζικές αλλαγές, απαιτεί όμως τον απόλυτο έλεγχο των αλλαγών αυτών, ορθολογικά και με συγκεκριμένους στόχους, αποτελέσματα και χρονοδιαγράμματα. Που να εφαρμοσθούν από τους καλύτερους Έλληνες ανά τομέα, με ένα νέο πρότυπο διακυβέρνησης, απαλλαγμένο από κάθε κομματικό χαρακτήρα.

Μόνο έτσι μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικά ο σταθερός και συνεχής μετασχηματισμός του πολιτικού συστήματος και της κοινωνίας ολόκληρης, σε περιβάλλον κοινωνικής δικαιοσύνης, με παραγωγή νέων ιδεών και σταθερή πρόοδο.

Κοινωνική / Κοινοτική Οικονομία: Σημαντική παράμετρος στο πρόγραμμα για την οικονομία της “κοινωνίας αξιών” αποτελεί και η “κοινωνική / κοινοτική οικονομία”. Οι καλές πράξεις προς τους συνανθρώπους μας και οι αφίλοκερδείς δράσεις, προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, θεωρούνται μέχρι σήμερα ως ξεχωριστές, ατομικές δραστηριότητες, με έντονα συναισθηματικά στοιχεία. Τα περισσότερα κόμματα και η κυβέρνηση στη ρητορική τους αλλά και στην πράξη, αρέσκονται και τους βολεύει, να τις θεωρούν ως πράξεις φιλανθρωπικού ακτιβισμού, για να αποφύγουν υποχρεώσεις και ευθύνες ευρύτερου σχεδιασμού.

Πέραν των φιλανθρωπικών δράσεων, όμως, μεταξύ της αγοράς με υποκείμενο τα ιδιωτικά αγαθά και του κράτους με υποκείμενο τα δημόσια αγαθά, υπάρχουν πολλές μορφές κοινωνικών/κοινοτικών δραστηριοτήτων σε υπηρεσίες και στη παραγωγή, που παράγουν “κοινά αγαθά” για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης σε κοινοτικό/συνοικιακό επίπεδο.

Αυτές οι δραστηριότητες προέρχονται από συλλογικές πρωτοβουλίες ανθρώπων, οργανισμών, ομίλων, συλλόγων, ενώσεων, επιχειρήσεων, ΜΚΟ αλλά και από οργανωμένες υπηρεσίες κοινωνικής αλληλεγγύης (εκκλησία, δημοτικές υπηρεσίες, κρατικές υπηρεσίες). Όλες αυτές οι δραστηριότητες συνιστούν τον τρίτο κλάδο της οικονομίας, την “κοινωνική / κοινοτική οικονομία”.

Στα πλαίσια της “κοινωνικής / κοινοτικής οικονομίας”, μπορούν να ενταχθούν και οι δράσεις κοινωνικής εταιρικής ευθύνης που μπορούν να λειτουργήσουν συνεργατικά με πολλαπλάσια αποτελέσματα με τις λοιπές κοινωνικές και κοινοτικές δράσεις.

Τις πρωτοβουλίες αυτές, η επίσημη πολιτική οικονομία είναι ανίκανη να τις αντιληφθεί, να τις μετρήσει και να τις αξιοποιήσει μέχρι σήμερα. Πολλές φορές μάλιστα το θεσμικό πλαίσιο λειτουργεί εις βάρος τους, λόγω της καχυποψίας των κρατικών αρχών, που προκύπτει από την υστερόβουλη εκμετάλλευση που γίνεται από τους “επιτήδειους” και από την αδυναμία κρατικού ελέγχου.

Σήμερα, σε περιοχές που αλλάζουν και επιτελείται ένας κοινωνικός μετασχηματισμός, όπως π.χ. στα Πατήσια, στη Κυψέλη, σε πολλές επαρχιακές πόλεις, είναι αναγκαία η συνεργασία και ο συντονισμός όλων αυτών των δράσεων για καλύτερα αποτελέσματα. Η “κοινωνία αξιών” θεωρεί αναγκαία αυτή τη συνεργασία και έχει εντάξει στο πρόγραμμά της τις προτάσεις της για τον συντονισμό όλων αυτών των δράσεων. Στην πράξη μάλιστα αυτο-συντονίζεται και προτιμά να εντάξει τις δράσεις ακτιβισμού των μελών της στις συλλογικές δράσεις άλλων φορέων που έχουν τη κατάλληλη οργάνωση και κάνουν καλύτερα τη δουλειά, διαφέροντας κι εδώ από τις υστερόβουλες και ενίοτε γραφικές επικοινωνιακές “φανφάρες” άλλων κομμάτων.

Εν κατακλείδι, βασικό στοιχείο της πολιτικής κουλτούρας της “κοινωνίας αξιών” είναι η σαφήνεια της ιδεολογίας και των θέσεων σε όλα τα θέματα, χωρίς αοριστίες, υπεκφυγές και εύκολους καταγγελτικούς αφορισμούς. Ιδεολογίας και θέσεων που μετασχηματίζονται σε ολοκληρωμένο πρόγραμμα, με συγκεκριμένα μέτρα και στόχους, ανά τομέα, και με βασικά κριτήρια την καταλληλότητα, τον ρεαλισμό, την εφικτότητα και την αποτελεσματικότητα.

Στέλιος Φενέκος

“ Στην πολιτική δεν έχουν σημασία οι προθέσεις, αλλά τα αποτελέσματα’

ΟΡΑΜΑ

Με όραμα για το μέλλον της χώρας μας και στηριζόμενοι στις διαχρονικές αξίες, στο δυναμισμό, στις ικανότητες και στα θετικά στοιχεία της παράδοσης του λαού μας, η αποστολή μας είναι:

- ❑ η ριζική ανασυγκρότηση της χώρας
- ❑ η ενίσχυση και η καλή λειτουργία της Δημοκρατίας
- ❑ η Συνταγματική θωράκιση της ανεξαρτησίας των εξουσιών
- ❑ η διασφάλιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων
- ❑ η εξωστρεφής, αποτελεσματική δημόσια παιδεία
- ❑ η οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική και οικολογική ανάπτυξη
- ❑ η κοινωνική συνοχή και η ατομική και κοινωνική ευημερία
- ❑ η ισότιμη συμμετοχή μας στον ευρωπαϊκό χώρο

Επιδίωξη μας είναι να εξασφαλίσουμε:

- ❑ αποτελεσματικούς θεσμούς μιας Δημοκρατίας Συμμετοχής, με έλεγχο και διαφάνεια.
- ❑ ένα κράτος υπηρέτη της κοινωνίας και της ανάπτυξης
- ❑ την χρηστή και αποτελεσματική διακυβέρνηση με ανθρώπους που έχουν τη βούληση, την αρετή, τις αξίες και τις ικανότητες.
- ❑ την δημιουργία σταθερών και μακροχρόνιων δομών σε όλες τις λειτουργίες
- ❑ την ολοκληρωμένη λειτουργία του τρίπτυχου, πολιτισμός-παιδεία-εργασία
- ❑ την ευταξία και την ασφάλεια της κοινωνίας και της χώρας

Αξιοποιώντας τις θεμελιώδεις αρχές της Δημοκρατίας που γεννήθηκε στα χώρα μας και συνθέτοντας τις υποδειγματικές πρακτικές των δημοκρατικά προηγμένων χωρών, επιδιώκουμε να δημιουργήσουμε μια Δημοκρατία Ευθύνης και Συμμετοχής, που να μπορεί να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τα προβλήματα της χώρας και ταυτόχρονα τις προκλήσεις του ευρωπαϊκού και του παγκόσμιου περιβάλλοντος.

Σ' αυτήν την ανάγκη ανταποκριθήκαμε ως ενεργοί πολίτες, και αναλάβαμε την πρωτοβουλία να δημιουργήσουμε την **“κοινωνία αξιών”** και να επιδιώξουμε την υλοποίηση του οράματός μας για τη χώρα μας.

Σε αυτήν την δύσκολη και ευγενή προσπάθεια θέλουμε να είστε αρωγοί και δυναμικοί συναγωνιστές για να ξαναφέρουμε την ελπίδα της δημιουργίας στον τόπο μας και να ξαναδούμε με αισιοδοξία το κοινό μας μέλλον.

Το Όραμα μας

Η χώρα μας διαθέτει πολλά και σημαντικά ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα και πλούσιους πόρους: τη γεωγραφική της θέση, τη γη, το κλίμα, τον ήλιο, τη θάλασσα, το γεωφυσικό και ο ορυκτό πλούτο, τις ικανότητες και τις αρετές του λαού, την ιστορία και τον ελληνικό πολιτισμό. Διαθέτει ικανότατο εργατικό δυναμικό υψηλής εκπαίδευσης και άριστο δυναμικό στελεχών. Οι νέοι μας έχουν εξαιρετικές σπουδές με διεθνείς εμπειρίες και παραστάσεις. Οι γυναίκες έχουν μπει δυναμικά στην

αγορά εργασίας σε όλες τις βαθμίδες και προσφέρουν σημαντικά στην Ελληνική οικονομία. Επειδή υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις για μια καλύτερη Ελλάδα:

- ❑ **Μπορούμε** να ξεκινήσουμε μια νέα πορεία και να χτίσουμε την πατρίδα που μας αξίζει: ανεξάρτητη, αναπτυγμένη, ανταγωνιστική, ισχυρή, πρωτοπόρα και ανθρώπινη.
- ❑ **Μπορούμε** να δημιουργήσουμε μια πατρίδα πρότυπο για όλους όσους τώρα μας αμφισβητούν.
- ❑ **Μπορούμε** να γίνουμε οι πρωτοπόροι της αναγέννησης των αξιών, σε έναν κόσμο όπου κυριαρχεί η απληστία του χρηματικού κεφαλαίου, η αποθέωση της κατανάλωσης, ο ατομικισμός, η εγωιστική συγκέντρωση του πλούτου εις βάρος της κοινωνίας και η καταστροφή του περιβάλλοντος.
- ❑ **Μπορούμε** να αφήσουμε κληρονομιά στα παιδιά μας και στην ανθρωπότητα μια πατρίδα ξεχωριστή, αυθεντική, πρωτοπόρα στην οικονομία, στον πολιτισμό, στην οικολογία, στην ανθρωπιά, στο κάλλος, στα συναισθήματα και στην αρετή.

Έχουμε πλήρη συνείδηση των τεράστιων δυσκολιών, των εμποδίων και των αντιξοοτήτων που έχουμε ν' αντιμετωπίσουμε. Πρέπει μαζί, ν' αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τη δεινή κατάσταση της χώρας και ταυτόχρονα τις προκλήσεις του ευρωπαϊκού και του παγκόσμιου περιβάλλοντος. Ο στρατηγικός μας στόχος για την ριζική αναμόρφωση της πατρίδας μας, ξεκινάει από την αλλαγή του υφιστάμενου πολιτικού συστήματος, η αναποτελεσματικότητα του οποίου αποδεικνύεται καθημερινά.

Ως ενεργοί πολίτες, αισθανόμαστε την ευθύνη και έχουμε τη βούληση ν' αγωνιστούμε, δημιουργώντας ένα **καινοτόμο και ισχυρό πολιτικό σχηματισμό**, που να στηρίζεται σε συγκεκριμένα θεμελιώδη ποιοτικά στοιχεία.

- ❑ 1^{ov} : **Να στελεχώνεται από Πολίτες με αδιαπραγμάτευτες αξίες**, αποδεδειγμένες από τη διαδρομή τους: αυτές της ακεραιότητας, της εντιμότητας, της ειλικρίνειας, της μετριοφροσύνης, της υπευθυνότητας, της συνέπειας και της συνεργασίας, πολίτες με διοικητικές και ηγετικές ικανότητες, με ανυποχώρητες δημοκρατικές αντιλήψεις. Πρόσωπα που να έχουν ως φιλοδοξία και νόημα ζωής την κοινωνική συνεισφορά και όχι τη φήμη, ούτε την εξουσία, το πλουτισμό και την επαγγελματική καριέρα από την πολιτική.
- ❑ 2^{ov} : **Επιδίωξη μας είναι να εξασφαλίσουμε για όλους τους πολίτες “Ελευθερία με Υπευθυνότητα”**. Μία Δημοκρατία Συμμετοχής και Ευθύνης, με ανεξαρτησία των εξουσιών, με αποτελεσματικούς θεσμούς, με έλεγχο και διαφάνεια, ένα κράτος υπηρέτη της κοινωνίας και της ανάπτυξης. Επιταγή μας είναι η χρηστή και αποτελεσματική διακυβέρνηση, αξιοποιώντας όλους τους συμπολίτες μας που έχουν τη βούληση, το ήθος, τις αξίες και τις ικανότητες, ανεξαρτήτως αν ανήκουν ή δεν ανήκουν στο δικό μας Σχηματισμό.

- 3^{ov} : **Η οργάνωση και η λειτουργία** της “κοινωνίας αξιών” στηρίζεται, στις πιο σύγχρονες και αποτελεσματικές μεθόδους και πρακτικές της Ηγεσίας και του Μάνατζμεντ, της Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού, τις σύγχρονες τεχνολογίες, τις αρχές, τη διαφάνεια και τον έλεγχο.
- 4^{ov} : **Η επικοινωνία και οι σχέσεις με τους πολίτες**, κτίζονται πάνω στις βάσεις ενός συγκεκριμένου υπόβαθρου αξιών, όπως η ακεραιότητα, η συνέπεια, η ειλικρίνεια, (λέμε ότι εννοούμε και εννοούμε ότι λέμε), η ευθύτητα, η διαφάνεια, η αξιοκρατία, η δημοκρατία, η υπευθυνότητα και η συμμετοχή (σε όλες τις πλευρές της κοινωνικής ζωής), η συναίνεση, η εντιμότητα, η εμπιστοσύνη, η αξιοπιστία, η δικαιοσύνη, η ισονομία, ο σεβασμός, η αποτελεσματικότητα, ο έλεγχος και η λογοδοσία. Οι αντίθετες από αυτές τις αξίες όπως η δημαγωγία, το ψέμα, η ασυνέπεια, ο λαϊκισμός, το ρουσφέτι, ο εντυπωσιασμός, η παραπλάνηση και η ψηφοθηρία, αν επιδειχθούν απορρίπτονται και στηλιτεύονται. Η συμμετοχή των πολιτών στις διαδικασίες αξιολόγησης, ελέγχου και λογοδοσίας για τις αποφάσεις, τις πράξεις, τις συμπεριφορές και τα αποτελέσματα του πολιτικού μας σχηματισμού και όλων των στελεχών, είναι κρίσιμη και διασφαλίζεται με διαφανείς, δίκαιες και αποτελεσματικές μεθόδους των δημοκρατικά εκλεγμένων πολιτικών οργάνων.
- 5^{ov} : Ο πολιτικός σχηματισμός μας είναι **πλήρως ανεξάρτητος** από κάθε είδους συμφέροντα και σκοπό έχει να υπηρετεί μόνο το “κοινό καλό” κατά τον Αριστοτέλη, δηλαδή, το κοινωνικό και το εθνικό συμφέρον για την ευημερία της κοινωνίας στο σύνολό της. Σε ένα Δημοκρατικό κόμμα, με εσωτερικές δημοκρατικές δομές στη λήψη αποφάσεων, ο κανόνας της πλειοψηφίας αποκτάει μεγαλύτερη αξία, όταν στη λήψη αποφάσεων συνεκτιμάται και η φωνή της μειοψηφίας.
- 6^{ov} : **Η αξιοκρατία, η σωστή θεσμική λειτουργία, η αποτελεσματική και χρηστή διαχείριση και η άσκηση αποτελεσματικής ηγεσίας** από άτομα ή ηγετικές ομάδες σε όλα τα επίπεδα, αποτελούν επιλογές που αξιολογούνται και βελτιώνονται συνεχώς με αυστηρότητα. Πιστεύουμε στην εμπνευσμένη καθοδήγηση από στελέχη με την ουσιαστική έννοια του “ηγέτη” και όχι με αυτή του “ηγεμόνα”, που χαρακτηρίζει τη πλειοψηφία των στελεχών του κατεστημένου πολιτικού συστήματος.
- 7^{ov} . **Η πρόταση μας προς την κοινωνία** δεν αποτελεί ένα άθροισμα επιφανειακών μέτρων, ευχών ή υποσχέσεων, αλλά ένα συνολικό, συνεκτικό, στρατηγικό σχέδιο ανασυγκρότησης και ανάπτυξης, εστιασμένο σε συγκεκριμένους βραχυπρόθεσμους και μεσο-μακροπρόθεσμους ρεαλιστικούς και εφικτούς στόχους, με πρακτικές προτάσεις και μέτρα κοστολογημένα και προσδιορισμένα, που θα υλοποιηθεί με αποτελεσματική διακυβέρνηση και Ηγεσία Αλλαγών.

“Το μέλλον δεν δωρίζεται, είναι δικό μας επίτευγμα”.

Θεμελιώδεις Αξίες

Μπορούμε να ονειρευτούμε έναν κόσμο που να εξασφαλίζει τις δυνατότητες σε κάθε άνθρωπο να γίνει αυτός που θέλει, να του εξασφαλίζει την «καλή ζωή»

(“ευ ζην”), όπως ο ίδιος την εννοεί, στο πλαίσιο της συνύπαρξης, της συνεργασίας και της αμοιβαιότητας με τους άλλους ανθρώπους και τη φύση. Έναν κόσμο μη δαρβινικό, όπου το «μεγάλο ψάρι να μην τρώει το μικρό», αλλά με βάση τις δυνατότητες και τις επιλογές του να απολαμβάνει τη ζωή που το ίδιο επιλέγει, έναν κόσμο με έμπρακτο σεβασμό για τη διαρκή ζωή της φύσης και για την «καλή ζωή» των άλλων, όπως οι ίδιοι την εννοούν στο παρόν και στο μέλλον. Ένας τέτοιος κόσμος για να μην παραμείνει μια ιδανική ουτοπία, πρέπει να στηριχτεί σε θεμελιώδεις αξίες και αλληλοσυμπληρούμενες αρχές, τις οποίες όλοι μας πρέπει να ενστερνιστούμε.

Ελευθερία

Αν πραγματικά θέλουμε έναν τέτοιο κόσμο, η πρώτη θεμελιώδης και πανανθρώπινη αξία που μπορούμε να σκεφτούμε είναι η **ελευθερία** των επιλογών. Αυτό σημαίνει ότι κάθε άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να επιλέγει το πώς θέλει να ζήσει αυτόβουλα, χωρίς οποιονδήποτε εξωτερικό εξαναγκασμό ή επιταγή, πέραν αυτών που προκύπτουν από τον σεβασμό του αντίστοιχου βασικού δικαιώματος των άλλων στο πλαίσιο της συνύπαρξης. Σημαίνει ότι το άτομο είναι ουσιαστικά ελεύθερο να σκέφτεται, να κρίνει, να συνειδητοποιεί τις δικές του ανάγκες, να τις ιεραρχεί και να επιλέγει με ποιον τρόπο και σε ποιον βαθμό θα τις ικανοποιήσει. Σημαίνει ότι οποιαδήποτε εξωτερική δύναμη ή εξουσία δεν μπορεί να ασκείται παρά μόνο όταν το άτομο παραβαίνει το θεμελιώδες δικαίωμα του άλλου με εγωιστικές συμπεριφορές που στηρίζονται στη λογική και την επιδίωξη «να κερδίσω εγώ να και χάσει ο άλλος».

Η δεύτερη αξία, που συμπληρώνει την προηγούμενη, αφορά την αφηρημένη έννοια της δικαιοσύνης. Αυτή εκφράζεται συγκεκριμένα με τη πολιτική ισότητα, την ισονομία, την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και με τις **«ίσες ευκαιρίες, δίκαιες συνεισφορές και ανταμοιβές»**. Αυτές οι αξίες αφορούν τον άνθρωπο αλλά και τη δυνατότητά του να ζει ελεύθερα μέσα από την αναγκαιότητα της συνύπαρξης, της συνεργασίας και της αμοιβαιότητας. Τη θεμελιώδη αξία της δικαιοσύνης, πρέπει και μπορούμε να την εφαρμόσουμε σε όλους τους τομείς της ζωής μας, όπως για παράδειγμα στην οικονομία, στην πολιτική, στην εκπαίδευση, ακόμη και στις προσωπικές μας σχέσεις. Αν εφαρμοζόταν αυτή η αρχή, δεν θα υπήρχε τόση εγωιστική συγκέντρωση πλούτου και ταυτόχρονα τόση φτώχεια και ανεργία. Δεν θα μπορούσε ένα κόμμα να ανταμείβεται με την επανεκλογή του, όταν ως κυβέρνηση δεν θέλησε ή δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει τα κρίσιμα ζητήματα του τόπου, τη διαφθορά τη φοροδιαφυγή, την αδικία. Δεν θα κυριαρχούσαν η αναξιοκρατία, η διαπλοκή, η ευνοιοκρατία και τα προνόμια.

Δικαιοσύνη

Η τρίτη αξία που συμβάλλει σε έναν καλύτερο κόσμο είναι αυτό που ο Αριστοτέλης αποκαλούσε **φρόνηση**. Αυτή αποτελεί μια αρετή που, πρακτικά, σημαίνει τη βούληση και την ικανότητα να θέτουμε στόχους, να επιλέγουμε τα πιο ορθά μέσα και τους καλύτερους τρόπους, ώστε να επιτυγχάνουμε τους στόχους με τις μικρότερες δυνατές θυσίες (**αποτελεσματικότητα**), τηρώντας τις ηθικές αξίες, με τελικό σκοπό το κοινό καλό. Η αξία ή η αρετή της φρόνησης είναι κρίσιμη, αν θέλουμε να πορευτούμε προς έναν καλύτερο κόσμο. Αυτό γίνεται κατανοητό αν φανταστούμε πόσα πράγματα θα ήταν καλύτερα, αν η φρόνηση ως αξία είχε τηρηθεί από τους πολιτικούς, τους επιχειρηματίες, τα στελέχη και τους πολίτες. Αν πράγματι πιστεύουμε στην αξία της φρόνησης, δεν μπορεί να καταστρέφουμε το περιβάλλον, να αδιαφορούμε για την τήρηση των νόμων, να κερδοσκοπούμε με απληστία, να σπαταλάμε και να αδιαφορούμε για το «κοινό καλό».

Τέταρτη θεμελιώδης αξία για τη συνύπαρξη, τη συμβίωση και την αμοιβαιότητα είναι η **ακεραιότητα**. Ακεραιότητα σημαίνει ειλικρίνεια, εντιμότητα, ευθύτητα και αυθεντικότητα με την έννοια του να είσαι ο εαυτός σου και να μην προσποιείσαι ή να υποκρίνεσαι: “να λες τι εννοείς και να εννοείς ό,τι λες”. Σημαίνει να κάνεις πράξη όσα κηρύσσεις, να ζεις με βάση τις αξίες σου, να είσαι συνεπής, να τηρείς τις υποσχέσεις σου. Σημαίνει, ακόμη, να αναλαμβάνεις τις προσωπικές σου ευθύνες για τις επιλογές σου. Σημαίνει διαφάνεια και συμπεριφορά «κερδίζω-κερδίζεις» και όχι «κερδίζω-χάνεις». Χωρίς την αξία της ακεραιότητας, κανένα σύστημα κοινωνικής, πολιτικής ή οικονομικής οργάνωσης δεν μπορεί να εξασφαλίσει έναν ιδανικό κόσμο, όπως περιγράφηκε αδρά πιο πάνω. Αν δούμε τα βαθύτερα αίτια που εξηγούν τον σημερινό κόσμο και πώς φτάσαμε εδώ, θα βρούμε σχεδόν παντού την έλλειψη αυτής της αξίας.

Ως άτομα και ως κοινωνικά όντα με συναισθήματα, με φόβους, με καθημερινές ή υπαρξιακές αγωνίες, με χαρές και λύπες, μπορούμε να χτίσουμε έναν κόσμο μέσα στον οποίο να μπορούμε να συνυπάρξουμε και να ζήσουμε καλά, με βάση την αξία της αλληλεγγύης. Η **αλληλεγγύη**, ως πράξη, έχει αξία από μόνη της, αφού μας δημιουργεί θετικά συναισθήματα. Ταυτόχρονα όμως, μέσω της αλληλεγγύης, δημιουργούμε τις προϋποθέσεις για μια υγιή κοινωνία που έχουμε ανάγκη για να ζούμε καλά και να πραγματώνουμε τις δυνατότητές μας. Ας μην ξεχνάμε ότι με περισσότερη αλληλεγγύη, φροντίδα, γενναιοδωρία, σύμπνοια και υποστήριξη προς τους άλλους, θα είχαμε περιορίσει σημαντικά την εγκληματικότητα, την κοινωνική απομόνωση, τις ψυχικές ασθένειες. Σε μια κοινωνία που στηρίζεται στην αλληλεγγύη, ο καθένας μπορεί να αισθάνεται πιο ασφαλής μέσα στις τόσες αβεβαιότητες που υπάρχουν και, κατά συνέπεια, να ζει πιο ελεύθερος. Πρέπει λοιπόν, να προσφέρουμε αλληλεγγύη για να δημιουργήσουμε και να ζήσουμε σε ένα καλύτερο κόσμο.

Τέλος, στο σημερινό πολύπλοκο και απαιτητικό κόσμο, όπου όλα εξελίσσονται καταγιστρικά και με μεγάλες απαιτήσεις απόδοσης, η συνεργασία αναδεικνύεται σε μια από τις σημαντικότερες αξίες. Οι ηγέτες του σήμερα περισσότερο από ποτέ πρέπει να επιδιώκουν και να επιτυγχάνουν ευρείες συνεργασίες και συνέργιες. Η συνεργασία είναι πολύ πιο αποτελεσματική και δημιουργεί δομές οργάνωσης με μεγαλύτερη σταθερότητα και μακροβιότητα, από ό,τι η εγωϊστική, αυτάρεσκη, μεμονωμένη δράση. Το **“εμείς”** είναι πλέον κοινωνική απαίτηση και βασικό στοιχείο για το μετασχηματισμό της κοινωνίας μας, έναντι του καταστροφικού όπως αποδείχθηκε από τα αποτελέσματα **“εγώ”**.

Αναμφισβήτητα, μπορεί κάποιος να ισχυρισθεί ότι οι παραπάνω έξι αξίες δεν διεκδικούν δάφνες πρωτοτυπίας, αφού αποτελούν κύρια στοιχεία των ιδεολογιών του σοσιαλισμού και του φιλελευθερισμού. Σχετικά με αυτό το ερώτημα, έχουμε να κάνουμε δύο παρατηρήσεις.

- ❑ Πρώτον, ότι το νόημα που δίνουν σε αυτές τις αξίες οι δυο προαναφερόμενες ιδεολογίες είναι σε κάποιον βαθμό διαφορετικό από αυτό που δίνουμε εμείς, διότι δεν κάνουμε το λάθος να υποτάξουμε τις αξίες αυτές, στα στερεότυπα μίας ασφυκτικά περιχαρακωμένης πολιτικής ιδεολογίας.
- ❑ Δεύτερον, ακόμη και αν αυτές οι αξίες, αποτελούν καλοπροαίρετα στοιχεία των δυο ιδεολογιών, η σημασία και η βαρύτητά τους διαφοροποιείται μέσω της ταυτόχρονης ύπαρξης και εφαρμογής οπωσδήποτε και άλλων αξιών, καθώς και άλλων ιδεολογικών στοιχείων που αφορούν πιο συγκεκριμένα τμήματα πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής οργάνωσης.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο “ΝΕΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ” ΓΙΑ ΤΗΝ “ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΞΙΩΝ”

Από τα πρώτα βήματα της “κοινωνίας αξιών”, προβάλλαμε την ανάγκη μίας “νέας – πατριωτικής” αντίληψης, που να μετασχηματίζεται σε θετικές εξωστρεφείς ενέργειες για τη χώρα μας και το λαό της, με βάση τις πολιτισμικές παραδόσεις μας.

Ας προσπαθήσουμε να σκεφθούμε τι σημαίνει πατρίδα για μας τους “Έλληνες πολίτες”;

Η Πατρίδα πρώτα απ’ όλα δομείται από το τόπο, την παιδεία του λαού της και τις αρχές της. Και ποιες είναι αυτές οι αρχές;

– Μα πάνω απ’ όλα η Δημοκρατία, ο διάλογος, η ίση συμμετοχή στα κοινά, το ανοιχτό δημιουργικό πνεύμα του λαού της, η εξωστρέφεια και οι ανοιχτοί ορίζοντες σε νέους κόσμους, σε νέα πεδία σκέψης και δημιουργίας, οι ανθρωπιστικές αρχές και οι αξίες ενός πανανθρώπινου πολιτισμού.

– Είναι ο σκληροτράχηλος τόπος μας, με τα βουνά και την θάλασσα που πάντα σηματοδοτούσε για τους Έλληνες το ελεύθερο και περιπετειώδες πνεύμα, την

εξωστρέφεια και την επιθυμία για επικοινωνία, δυνατότητα δημιουργίας πάντα και ποτέ περιορισμός.

– Είναι οι άνθρωποι της, δραστήριοι και δημιουργικοί, ανοιχτοί σε νέες προκλήσεις, ατίθασοι και ελεύθεροι, λίγοι, πρώτοι πάντα να μάχονται έναντι πολλών για άυλες έννοιες, μάχες που για τους άλλους μπορεί να είναι ακατανόητες, αλλά για μας αφορούν τα θεμέλια της ύπαρξής μας: Για τις αρχές και τις αξίες μας!

Θα επισημάνουμε ιδιαίτερα την έννοια “Έλληνας Πολίτης” γιατί ο προσδιορισμός αυτός ποτέ δεν βασίσθηκε αποκλειστικά σε γενετικά-φυλετικά χαρακτηριστικά, αλλά αποδίδεται σε κάθε πολίτη της χώρας αυτής που θέλει να ζει με συνέπεια και δημιουργικότητα, με βάση τις αρχές και τις αξίες του πολιτισμού μας, να μιλάει τη γλώσσα μας, να αποκτά την Ελληνική παιδεία και να σέβεται τις παραδόσεις μας.

Ποίοι άραγε εκφράζουν σήμερα αυτό το σθεναρό πατριωτικό πνεύμα που είναι τόσο αναγκαίο να το ξαναβρούμε και να το αναδείξουμε για το καλό της πατρίδας μας και του λαού μας;

– Ακούμε πατριδοκάπηλους πολιτικούς να ασελγούν στην έννοια της πατρίδας, να διχάζουν το λαό μας με κακόπιστους χαρακτηρισμούς, ενώ οι ιταμές πράξεις των ιδίων ελάχιστα υποστηρίζουν την γελοία ρητορική τους.

– Ακούμε φασιστοειδή με γελοίους και ανιστόρητους συμβολισμούς, να διεκδικούν με φανατισμό για τον εαυτό τους την έννοια του πατριώτη και κοντά σ’ αυτούς και οι καμουφλαρισμένοι εθνικοσοσιαλιστές που βλέπουν στον εθνικισμό λαμπρή δυνατότητα πολιτικής καριέρας και ψήφων.

– Ακούμε κάποιους αμόρφωτους στρατιωτικούς (ευτυχώς λίγους, γιατί δεν μορφώθηκαν όπως έπρεπε, για να αντιληφθούν την αξία του λειτουργήματος τους), να νέμονται των αξιωμάτων και των παρασήμων τους, διεκδικώντας αυτάρεσκα το αποκλειστικό δικαίωμα να προσδιορίζονται ως οι μόνοι πατριώτες.

– Ακούμε κάθε φιλόδοξο αγοραίο ρήτορα, πολιτευτή, συνδικαλιστή, καιροσκόπο, να διαστρεβλώνει με λαϊκισμό την έννοια της πατρίδας και να την χρησιμοποιεί εργαλειακά κατά πως τον συμφέρει κάθε φορά.

Αλήθεια που θα βρούμε την πραγματική πατρίδα μας σήμερα;

Θα την βρούμε σε κάθε εργατικό Έλληνα, σε κάθε παιδί που πάει σχολείο, σε κάθε σπουδαστή που πασχίζει για το μέλλον του, σε κάθε πολίτη που δημιουργεί αξία με την συμμετοχή και τη προσφορά του σ’ αυτό το τόπο, σε κάθε Πανέλληνα που σέβεται τις ανθρωπιστικές αρχές και τις οικουμενικές αξίες του πολιτισμού μας όπου κι αν βρίσκεται, σε κάθε μικρό και μεγάλο σπίτι της χώρας μας που στεγάζει τα όνειρα ενός ολόκληρου λαού για να ξαναβρεί τις ρίζες του, την υπόληψή και την

αξιοπρέπεια του, τον αυτοσεβασμό και την αυτοπεποίθησή του, τη χαρά και την ελπίδα για δημιουργικότητα.

Γιατί δεν φθάνει να γεννηθείς για να είσαι “Έλληνας”!!! Έλληνας Γίνεσαι!!!

“ Ελίτ είναι οι νέοι μας”

Η “κοινωνία αξιών” θεωρεί ότι η νεολαία είναι το πιο δυναμικό κομμάτι της κοινωνίας μας και ότι αυτοί μπορούν με την δυναμική τους, τις ικανότητες τους, την κοινωνική τους συνείδηση και την αγάπη τους για την πατρίδα να δώσουν μια νέα πνοή στη χώρα μας που σήμερα δοκιμάζεται σκληρά. Ας τους δημιουργήσουμε το κατάλληλο έδαφος για να δημιουργήσουν.

Γιατί αυτοί είναι η ΕΛΙΤ, και αυτοί μόνο μπορούν να δώσουν προοπτική και ελπίδα στο τόπο.

Το όραμα απαιτεί ριζικές και επαναστατικές αλλαγές παντού. Αυτές με τη σειρά τους απαιτούν σύγχρονη γνώση, αξιοκρατία, φαντασία, καινοτόμες και δημιουργικές ιδέες, ριζοσπαστισμό, ρομαντισμό, αναζήτηση της ουτοπίας, ενθουσιασμό, πάθος, έρωτα για τη ζωή, όνειρα, τόλμη, κουράγιο, ενέργεια, δύναμη, αρετή, μυαλό, ψυχή και καρδιά.

Όλα αυτά είναι ο πλούτος και η αναντικατάστατη δυνατότητα της ζωντάνιας και της δημιουργικότητας των νέων της πατρίδας μας.

Αποστολή μας είναι να είναι να φέρουμε τους νέους στη Πολιτική, στη διαχείριση των κοινών και στη διακυβέρνηση. Θα δώσουμε τη μάχη να τους φέρουμε στο πολιτικό προσκήνιο.

Δεν πιστεύουμε στις κομματικές νεολαίες και στους κομματικούς στρατούς. Πιστεύουμε στην αυτόνομη δημιουργική τους σκέψη, στον ελεύθερο διάλογο, στη συνεργασία, στην αμοιβαιότητα, στο σεβασμό της διαφορετικότητας, στην αλληλεπίδραση και στην αμοιβαία εμπιστοσύνη που πρέπει να αποκατασταθεί μεταξύ των γενεών.

Η δυναμική, ανήσυχη, ανατρεπτική σκέψη τους, είναι αναγκαία στην διαμόρφωση μιας σύγχρονης πολιτικής πρότασης με προοπτική, αφού το μέλλον τους ανήκει.

“Έργα όχι λόγια”

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΞΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Η χώρα, σε τούτη την πιο δύσκολη στιγμή μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, χρειάζεται ενότητα στην κοινωνία και πολιτική και ένα συνεκτικό σχέδιο έκτακτων μέτρων, τα οποία θα υλοποιηθούν με έκτακτες δομές, έκτακτους μηχανισμούς και έκτακτους ανθρώπους. Αυτό πρακτικά σημαίνει μια χρηστή και αποτελεσματική κυβέρνηση ευρύτατης αποδοχής από την Κοινωνία και τα πολιτικά κόμματα.

Η πρωταρχική μας θέση είναι :

- Δημιουργία οικουμενικής κυβέρνησης με πρωθυπουργό και υπουργούς ευρύτατης πρόσωπα ευρύτατης κοινωνικής αποδοχής, τα οποία δεν συμμετείχαν άμεσα ή έμμεσα στην καταστροφική πορεία της χώρας και από τη διαδρομή τους αποδεικνύεται ότι διαθέτουν αξίες, ηγετικές και διοικητικές ικανότητες υψηλού επιπέδου, κύρος και εκτίμηση των πολιτών.
- Το κυβερνητικό σχήμα πρέπει να είναι ολιγομελές ώστε να είναι ευέλικτο και να λειτουργεί ως μια δεμένη και αποτελεσματική ομάδα. Η χώρα δεν χρειάζεται περισσότερους από 12 υπουργούς. Δεν χρειάζεται υφυπουργούς. Οι Γενικοί Γραμματείς των Υπουργείων πρέπει να επιλεγούν αξιοκρατικά από τα ικανότερα επαγγελματικά στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης. Ταυτόχρονα, η αποτελεσματική διακυβέρνηση απαιτεί κεντρικό συντονισμό, προγραμματισμό και έλεγχο που θα αναφέρεται στον πρωθυπουργό, με ουσιαστικές αρμοδιότητες και στελέχη, ικανούς και έμπειρους επαγγελματίες, αυτό μπορεί να επιτευχθεί ως Κεντρική Μονάδας.
- Η κυβέρνηση πρέπει να δημιουργήσει έκτακτες δομές και μηχανισμούς (task forces) για την άμεση αντιμετώπιση των επειγόντων ζητημάτων όπως:
 - ο Αντιμετώπιση της Φοροδιαφυγής
 - ο Εμμονή στην καταπολέμηση της Διαφθοράς
 - ο Ελαχιστοποίηση της γραφειοκρατίας και της πολυνομίας
 - ο Δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος για Επενδύσεις
 - ο Μέγιστη Αξιοποίηση των Κοινοτικών πόρων και του ΕΣΠΑ
 - ο Αντιμετώπιση της φτώχειας
 - ο Εκμηδενισμό της σπατάλης στο κράτος
 - ο Προώθηση της κατανάλωσης εγχώριων προϊόντων
 - ο Ορθολογική κατανομή του ανθρώπινων δυναμικού στην Δημόσια Διοίκηση
 - ο Εμμονή και συνέχεια στην καταπολέμηση της εγκληματικότητας
 - ο Συνέπεια και εμμονή στην αντιμετώπιση του μεταναστευτικού προβλήματος
 - ο Ελαχιστοποίηση της ανεργίας
 - ο Απασχόληση των ανέργων σε κοινωνική εργασία
 - ο Πρακτική διαχείριση του μεταναστευτικού
 - ο Έκτακτα αποτελέσματα και κοινωνικά δίκαια μέτρα για την μείωση του χρέους

Αύξηση των εσόδων:

- ο Ταχύτητα στην εκδίκαση των φορολογικών υποθέσεων που εκκρεμούν στα φορολογικά δικαστήρια
- ο Έκδοση επενδυτικών ομολόγων για την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας
- ο Αναδρομικός έλεγχος του συνολικού πόθεν έσχες (περιουσιακά στοιχεία και τεκμήρια διαβίωσης) με τη λογική του 20/82

- ο Έλεγχος του συνολικού πόθεν έσχες όλων όσων έβγαλαν σημαντικά ποσά από τη χώρα είτε αγόρασαν περιουσιακά στοιχεία από μη δηλωθέντα εισοδήματα
- ο Φορολόγηση των καταθέσεων των Ελλήνων στην Ελβετία και σε άλλες χώρες
- ο Είσπραξη των επιβεβαιωμένων φόρων για όσους διαθέτουν μεγάλη περιουσία καθώς και καταθέσεις στο εξωτερικό

Μείωση των δαπανών:

- ο Άμεση και ταχύτατη προσαρμογή των ηλεκτρονικών προμηθειών σε όλους τους οργανισμούς του δημοσίου και στις ΔΕΚΟ.
- ο Μείωση του κόστους διακυβέρνησης με τη μείωση των συμβούλων, επιτροπών, οδηγών, αυτοκινήτων κλπ και την δραστική μείωση των επιχορηγήσεων προς τα κόμματα.
- ο Άμεση μείωση όλων των ενοικίων που καταβάλει το Δημόσιο.

Σε ότι αφορά τις επενδύσεις η κυβέρνηση μπορεί να κινηθεί με ταχύτητα σε άξονες: αξιοποίηση των κονδυλίων του ΕΣΠΑ και της ΕΤΕ για μεγάλα επενδυτικών σχέδια όπως μαρίνες, πολυτελή εξοχική κατοικίας, πάρκινγκ, τουριστικές επενδύσεις, επενδύσεις στον αγροτικό και κτηνοτροφικό τομέα, στην ενέργεια, και στα απορρίμματα.

- ο Ενίσχυση του προγράμματος, για μεγάλα έργα με ουσιαστικές και πολλαπλασιαστικές ιδιότητες στην απασχόληση και την ανάπτυξη όπως αυτά που προαναφέρθηκαν.
- ο Αντιμετώπιση της φτώχειας με ειδικά επιδόματα, υπηρεσίες κοινωνικής αλληλεγγύης και προσαρμογή των χαμηλών συντάξεων.
- ο Άμεση ανακατανομή και αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού στην δημόσια διοίκηση και ουσιαστικά ενίσχυση των υπηρεσιών που αφορούν την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, της εισφοροδιαφυγής, της διασμοδιαφυγής, της διαφθοράς, της εγκληματικότητας και άλλων ζωτικών υπηρεσιών για τους πολίτες, με ταχύρρυθμη εκπαίδευση (2-3 εβδομάδων), μπορούν για παράδειγμα να μεταφερθούν χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι στην Αστυνομία και ν' αναλάβουν όλες τις γραφειοκρατικές εργασίες ώστε οι αστυνομικοί ν' ασχοληθούν αποκλειστικά με το βασικό τους έργο. Το ίδιο μπορεί να γίνει και με την ενίσχυση των εισπρακτικών μηχανισμών.

ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Οι θέσεις που έχουν όλα τα κόμματα στο ερώτημα αυτό δεν είναι σαφείς αλλά κυρίως τοποθετήσεις υπεκφυγής, ή στη καλύτερη περίπτωση αόριστες και εικοτολογίες.

Η δική μας θέση βασίζεται σε μία αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα. Βασίζεται στο ότι οι στόχοι των μνημονίων δεν έχουν επιτευχθεί, τα περισσότερα μεγέθη έχουν ξεφύγει τα δε μεταρρυθμιστικά μέτρα είτε προχωρούν εξαιρετικά αργά ώστε να αυτό-ακυρώνονται είτε δεν έχουν γίνει καθόλου. Το μνημόνιο έχει στην ουσία τριών ειδών ρυθμίσεις με τα εξής χαρακτηριστικά:

- Η δανειακή σύμβαση, που είναι πολύ καλύτερη από οιονδήποτε δανεισμό μας από τις αγορές. Το πρόβλημα που προκύπτει είναι το διάστημα αποπληρωμής, που μπορούμε να το διαπραγματευθούμε.
- Τα μεταρρυθμιστικά μέτρα, που τα περισσότερα θα έπρεπε να τα έχουμε κάνει μόνοι μας. Το πρόβλημα με αυτά είναι ότι επιβλήθηκαν επιτακτικά χωρίς μια ορθολογική διαδοχή, με αποτέλεσμα πολλά να μην έχουν το κατάλληλα προετοιμασμένο έδαφος για να εφαρμοσθούν και άλλα να απαιτούν σημαντικό χρόνο εφαρμογής. Σε κάθε περίπτωση, οι μεταρρυθμίσεις αυτές δεν σχεδιάσθηκαν σωστά, ώστε να είναι συνεκτικές και συνεργατικές και πρέπει να προωθηθούν από εμάς με ένα εφικτό και ρεαλιστικό εθνικό σχέδιο επικεντρωμένο στα αποτελέσματα.
- Τα εισπρακτικά μέτρα, εξακολουθούν να είναι εξαιρετικά επαχθή και τα περισσότερα από αυτά κοινωνικά άδικα, σε λάθος χρόνο και σε λάθος κατεύθυνση. Αυτά μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επαναδιαπραγμάτευσης αν αποφασίσουμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα φοροδιαφυγής και διαφθοράς κατάματα, μέσα από ένα ρεαλιστικό και εφικτό στρατηγικό σχέδιο, που να παράγει αποτελέσματα με βραχυπρόθεσμα ισοδύναμα μέτρα και μακροπρόθεσμα να βελτιώνει τα δημοσιονομικά.
- Και βέβαια τα ζητήματα εθνικής κυριαρχίας που θέλουν όλα επανεξέταση και προοδευτική αποκατάσταση στη βάση μόνο των υποχρεώσεων που έχουμε αναλάβει από την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ευρωζώνη και όχι παραπέρα.

Κατά συνέπεια το δίλημμα μνημόνιο ή όχι έχει ήδη ξεπερασθεί.

Σε λίγο θα χρειασθούμε de facto μια συμφωνία για την αναδιάρθρωση του χρέους και de facto επανέναρξη των διαβουλεύσεων για νέες ρυθμίσεις, εάν θέλουμε να μείνουμε στην ευρωζώνη. Και αυτό το αντιλαμβάνονται και οι Ευρωπαίοι εταίροι μας. Μέχρι σήμερα τα μεγέθη επιβαρύνονται, οι στόχοι δεν επιτυγχάνονται, οι ενέργειες που έχουμε δεσμευθεί να προωθήσουμε καθυστερούν και οι δανειακές ανάγκες αντί να μειώνονται αυξάνονται, μέσα σε αυτό το περιβάλλον αναποφασιστικότητας και ακυβερνησίας.

Η σωτηρία της χώρας μας στο σημείο αυτό που την έχει φέρει το πολιτικό κατεστημένο, δεν εξαρτάται πλέον μόνο από εμάς. Δεν είναι δυνατόν να υπάρξει Ελληνικό αυτόνομο σχέδιο ανασύνταξης της οικονομίας και ανασυγκρότησης της χώρας εάν θέλουμε να μείνουμε στο ευρώ.

Χρειαζόμαστε την Ευρώπη και κανείς δεν θα μπορούσε να ισχυρισθεί το αντίθετο.

Σε αυτήν την σκληρή πραγματικότητα θα πρέπει να έχουμε ενιαία φωνή, μία πανεθνική εκπροσώπηση μέσα από μια κυβέρνηση εθνικής συνεργασίας και ενότητας προσπαθειών ώστε να επιτύχουμε με τους καλύτερους δυνατούς όρους:

- Για να διαφυλάξουμε τα κυριαρχικά μας δικαιώματα
- Για να ελαφρύνουμε το κοινωνικό άγχος

- Για να βελτιώσουμε τα εξαιρετικά επαχθή μέτρα με επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των δανείων και συγκεκριμένο προοδευτικό χρονοδιάγραμμα μεταρρυθμίσεων που να είναι εφικτό.
- Να επιδιώκουμε πάντα και τα αναγκαία αναπτυξιακά μέτρα για την επανεκκίνηση και την αναθέρμανση της οικονομίας.
- Σε αυτά να επιδιώξουμε μεγαλύτερη διάθεση κοινοτικών πόρων και ταχύτερη και αποτελεσματική αξιοποίηση τους.
- Και βέβαια να αλλάξουμε το θεσμικό περιβάλλον για διευκόλυνση των επενδύσεων.

Μόνο έτσι θα μπορούσαμε να επιτύχουμε μια ουσιαστική αναδιάρθρωση του χρέους και ελάφρυνση των επαχθών και αντικοινωνικών μέτρων του μνημονίου.

Κυβέρνηση που καλείται να εφαρμόσει μνημόνιο χωρίς την ισχυρή στήριξη του Ελληνικού λαού και χωρίς συναίνεση από την πλειοψηφία των πολιτικών δυνάμεων δεν θα μπορούσε να επιτύχει αυτούς τους στόχους.

Αν συνεχίσουμε την κούφια και υπερφίαλη ρητορική εντός και εκτός Ελλάδος για εσωτερική κατανάλωση και για εντυπωσιασμό, απλά θα επιταχύνουμε την κατάρρευση.

Αυτή ήταν η θέση μας από τη πρώτη στιγμή.

“25+1 ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ 2016” : ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ

1. Η “ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΞΙΩΝ” ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΝΑ ΔΟΘΟΥΝ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Όπως η “κοινωνία αξιών” είχε τοποθετηθεί αρνητικά και στην αντίστοιχη περίπτωση της κυβέρνησης Σαμαρά, ο οποίος στην ουσία πρόσβαλε τότε τους στρατιωτικούς με τον τρόπο που ήθελε να μοιράσει μέρος του πλεονάσματος, έτσι και τώρα θεωρούμε τεράστιο λάθος της κυβέρνησης να διανείμει τα 618 εκατομμύρια με τον τρόπο που σχεδιάζει.

Θεωρούμε ότι αυτά τα χρήματα έπρεπε να διατεθούν στην παραγωγική οικονομία ως επιστροφές χρημάτων που χρωστάει το κράτος σε επιχειρήσεις, ώστε να μπορέσουν να λειτουργήσουν είτε ως ένα πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων που θα δημιουργούσε προοπτικές για τον ιδιωτικό τομέα σε κρίσιμες υποδομές, οι οποίες θα βελτίωναν την λειτουργικότητά τους και θα μεγέθυναν την οικονομία άμεσα και έμμεσα.

Περιμένουμε από την αντιπολίτευση όχι μόνο να ψηφίσει αρνητικά, αλλά να προτείνει και συγκεκριμένες προτάσεις αξιοποίησης των χρημάτων αυτών.

2. Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΜΕΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Το δυστύχημα στην Πλατεία Βικτωρίας αποκαλύπτει και πολλά ζητήματα που αφορούν τον τομέα της εργασίας στην χώρα μας.

Έχουν γίνει εγκληματικά λάθη από τις κυβερνήσεις, οι οποίες με το πρόσχημα της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, μείωσαν δραματικά το εργασιακό κόστος λόγω της απροθυμίας τους να λάβουν μέτρα σε τομείς που είναι πραγματικά καθοριστικοί για την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας.

Η μείωση του εργατικού κόστους πέραν των άλλων προβλημάτων, επηρέασε καθοριστικά την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών σε πολλούς τομείς για τους εξής λόγους:

1. Απολύθηκαν πολλοί έμπειροι τεχνίτες –εργαζόμενοι-υπάλληλοι για να μειωθεί το εργατικό κόστος. Πολλοί συνταξιοδοτήθηκαν για να μην πληγούν από τις ρυθμίσεις στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό.
2. Στην θέση τους, όπου υπήρχε ανάγκη, προσλήφθηκαν πολλοί ανειδίκευτοι, κυρίως μετανάστες και ενισχύθηκαν οι περιστασιακές-εποχιακές προσλήψεις.

3. Πολλοί έμπειροι αλλά και νέοι με εξειδικεύσεις και δυναμισμό έφυγαν από την Ελλάδα, με αποτέλεσμα να μειωθεί το καταρτισμένο εργατικό δυναμικό της χώρας.
4. Η υψηλή φορολογία και ο αγώνας επιβίωσης δεν επιτρέπει στις εταιρείες να επενδύσουν στην πιστοποίηση της ποιότητας στην εργασία και στην ασφάλεια, καθώς και στην εισαγωγή ασφαλέστερων τεχνολογιών στις υλικοτεχνικές υποδομές.
5. Η μαύρη εργασία που έχει αυξηθεί, μειώνει τις ποιοτικές απαιτήσεις, τους ελέγχους, τις διατάξεις ασφαλείας αλλά και την αναγκαία επαγγελματική υπευθυνότητα.
6. Το δικαστικό σύστημα και οι καθυστερήσεις του δεν βοηθούν στον θεσμικό εκσυγχρονισμό του εργασιακού περιβάλλοντος σε όλους τους τομείς και στην ασφάλεια.

Όπως αποδεικνύεται στην πράξη, παρά την μείωση του εργατικού κόστους, η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας δεν βελτιώθηκε. Αντιθέτως επηρεάζεται δραματικά η ποιότητα των εργασιών και η ασφάλεια ΟΛΩΝ μας.

Οι πιο σημαντικοί παράγοντες για την ανταγωνιστικότητα, όπως επαναλαμβάνεται βασανιστικά σε όλες τις μελέτες έγκριτων διεθνών οργανισμών, είναι η ποιότητα της εργασίας και των παραγομένων προϊόντων της, η διαθεσιμότητα και η παραγωγικότητα του εργασιακού δυναμικού της χώρας, συμπεριλαμβανομένων των ερευνητών, επιστημόνων και μηχανικών, και οπωσδήποτε η ικανότητα δημιουργίας καινοτομίας. Στην δεύτερη θέση κατατάσσεται το οικονομικό, εμπορικό και φορολογικό σύστημα μιας χώρας.

Ευθύνη έχουν όλες οι κυβερνήσεις που αποδέχθηκαν την υποβάθμιση της εργασίας ως λύση, αντί να ασχοληθούν με τον διαρθρωτικό και δομικό μετασχηματισμό της οικονομίας και να ελέγξουν από την πρώτη στιγμή το πολυδάπανο δημόσιο (που σημειωτέον επί ΣΥΡΙΖΑ αυξάνει τις δαπάνες του κατά 1,7 δις ευρώ).

Δεν πρέπει να αποδεχθούμε εκπτώσεις στην ποιότητα και στην ασφάλεια στην εργασία, γιατί κινδυνεύουν ζωές και αυτό που συντελείται στην Ελλάδα σήμερα υποβαθμίζει την ποιότητα και την αξία της ζωής όλων μας.

3. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΜΕ ΣΑΦΗΝΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Συνεχίζοντας την ανάλυση για το ζήτημα της Κύπρου, διαπιστώνουμε και προτείνουμε τα παρακάτω:

1. Τα Ελληνικά κοινοβουλευτικά και μη κόμματα πλην της “κοινωνίας αξιών” απέφυγαν να τοποθετηθούν έγκαιρα, να πάρουν την ευθύνη που τους αναλογεί και να προτείνουν λύσεις για το Κυπριακό. Κάνουν μόνο στείρα κριτική εκ των υστέρων

ως συνήθως

2. Η “κοινωνία αξιών” όχι μόνο είχε επισημάνει καιρό πριν τα λάθη στις διαπραγματεύσεις, αλλά έχει δημοσιοποιήσει και συγκεκριμένες προτάσεις για να ληφθούν υπ’ όψη.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η γενική θέση μας, ως αρχικό σημείο εκκίνησης κάθε διαπραγμάτευσης, συνοπτικά βασίζεται στα παρακάτω:

1. Το μόνο ασφαλές πλαίσιο διαπραγμάτευσης είναι αυτό που δεν ακυρώνει τις μέχρι τώρα αποφάσεις του ΟΗΕ (παράνομη κατοχή ως διαρκές έγκλημα για την ειρήνη και ασφάλεια, απόσυρση των κατοχικών στρατευμάτων, παράνομος εποικισμός, καθεστώ εγγυήσεων, και νόμιμη και αναγνωρισμένη διεθνώς κυβέρνηση η νυν που εκπροσωπεί το σύνολο της Κύπρου στην ΕΕ και στην Ευρωζώνη).

2. Η Κύπρος εντάχθηκε στην Ε.Ε. ολόκληρη και νόμιμη κυβέρνηση είναι η Ελληνοκυπριακή. Εξαιρείται ρητά ο Βορράς από την εφαρμογή του κοινοτικού κεκτημένου λόγω των αποφάσεων του ΟΗΕ, και για όσο διάστημα δεν τελεί υπό τον έλεγχο της Κυπριακής Δημοκρατίας).

3. Πρόθεση όμως της Ε.Ε. είναι η οικονομική ενίσχυση των Τουρκοκυπρίων και η έκδοση Κανονισμού, ο οποίος θα επιτρέπει και θα ρυθμίζει το απ’ ευθείας εμπόριο με τον τουρκοκυπριακό Βορρά. Ιδιαίτερη βαρύτητα κατά την εφαρμογή της πολιτικής αυτής έχει η αντίληψη που έχει εγκαθιδρυθεί (λόγω των λαθών μας στις διαπραγματεύσεις), ότι για την αποτυχία τους ευθύνεται η Ελληνοκυπριακή πλευρά.

4. Συνεπώς κάθε περεταίρω επίρριψη ευθυνών στην Ελληνική πλευρά για την αποτυχία των σχεδίων, θα απελευθερώνει παραπάνω ενέργειες προς όφελος της Τουρκοκυπριακής πλευράς. Αυτό σημαίνει ότι σιγά σιγά από τα λάθη μας, αυτό-ακυρώνουμε ότι έχει επιτευχθεί μέχρι τώρα στο επίπεδο του Διεθνούς Δικαίου.

5. Η οιαδήποτε διαπραγμάτευση θα πρέπει να θέτει ως προϋπόθεση ότι θα βασίζεται στην αναλογική εκπροσώπηση των κοινοτήτων στην όποια κυβέρνηση, και όχι 8-5 μέλη, το οποίο είναι παράλογο, γιατί η αναλογία αυτή σημαίνει 62% για την Ελληνοκυπριακή πλευρά και 38 % για την Τουρκική έναντι του ορθού 82% με 18% που είναι αντίστοιχα για την Ελληνοκυπριακή και την Τουρκοκυπριακή.

6. Η ρύθμιση της σχέσης, όταν είναι Ελληνοκύπριος ο πρόεδρος, να είναι αντιπρόεδρος ο Τουρκοκύπριος αντιπρόεδρος είναι αποδεκτή όχι όμως και η αλληλοδιαδοχή. Ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας εκλέγεται με εκλογές και δεν διορίζεται. Έτσι γίνεται στις δημοκρατίες σε όλον τον κόσμο, αδιακρίτως της σύνθεσης των μειονοτήτων.

7. Όταν οι Τούρκοι επιθυμούν να επιβάλλουν Δικοινοτική- Διζωνική Ομοσπονδία, με καθοριστικό έλεγχο στο σύστημα διακυβέρνησης και στην λήψη αποφάσεων, στην ουσία επιδιώκουν όχι μόνο την κατ’ ουσία νομιμοποίηση της διχοτόμησης της Κύπρου, αλλά και τον απόλυτο έλεγχο του επίσημα αναγνωρισμένου κράτους

μέλους της ΕΕ. Δηλαδή δεν υπάρχει ΚΑΝΕΝΑ μα ΚΑΝΕΝΑ όφελος σε σχέση με το σημερινό καθεστώς για την Ελληνοκυπριακή πλευρά. Ακόμη και αυτή η δυνητική εκμετάλλευση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, θα ελέγχεται απόλυτα από την Τουρκία.

8. Σε όλο το διεθνές περιβάλλον οι μειονότητες απολαμβάνουν εγγυήσεων ώστε να μην υπάρχουν διακρίσεις και να εκπροσωπούνται δίκαια στην λήψη αποφάσεων, όχι όμως και ρυθμίσεων που να χειραγωγούν την εκλεγμένη κυβέρνηση και τις αποφάσεις της. Δεν μπορεί οι αποφάσεις για την Τουρκία να έχουν τρεις καθηλωτικές ασφαλιστικές δικλίδες: Το 8-5 στην σύνθεση της κυβέρνησης που είναι καταχρηστικό, το ότι κάθε απόφαση θα απαιτεί και την ψήφο ενός Τουρκοκύπριου και την αλληλοδιαδοχή (δια διορισμού στην ουσία του Τουρκοκύπριου) επί των καθηκόντων του Προέδρου.

9. Οι έποικοι είναι παράνομοι σύμφωνα με τον ΟΗΕ, θα πρέπει να καταγραφούν και κατ' αρχάς να μην έχουν πολιτικά δικαιώματα στην Κύπρο, αλλά στην Τουρκία και κατά δεύτερον να αρχίσει ο σταδιακός επαναπατρισμός τους.

10. Οι εγγυήσεις αφορούν συγκεκριμένες δυνάμεις και απαιτείται η αποχώρηση των δυνάμεων κατοχής σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο.

11. Εάν δεν θέλουν οι Τούρκοι να συμμορφωθούν με το Διεθνές Δίκαιο, δεν θα πρέπει να αποδεχθεί η Ελληνοκυπριακή πλευρά την προσπάθεια ακύρωσής του, γιατί μετά θα είναι έρμαιο και υπόδουλη των Τουρκικών βουλήσεων που θα διευρύνονται συνεχώς, μέχρι να αποκτήσουν τον απόλυτο έλεγχο του νησιού. Και γι' αυτό το λόγο είναι αναγκαίο το καθεστώς των εγγυήσεων που προβλέπεται από τις αποφάσεις του ΟΗΕ.

12. Αν δεν δέχονται να συζητήσουν οι Τούρκοι, ας παραμείνουν ως έχουν και ας επικεντρωθεί η Κύπρος στην βελτίωση της θέσεως της στο διεθνές περιβάλλον και στην ΕΕ. Ας κάνει μάλιστα αίτημα να ενισχύσει τους δεσμούς με το ΝΑΤΟ προοδευτικά μέσω του ρφρ, ώστε να εξασφαλίσει περαταίρω την υπόστασή της ως κράτος και ας αφήσει την Τουρκία να αρνείται την σχέση αυτή, γεγονός που θα κάνει την διεθνή κοινότητα να της ενασκήσει πιέσεις για να συμβιβασθεί. Δεν θα το αποδεχθεί, αλλά θα είναι και θα παραμένει έκθετη. Η λύση είναι η ενίσχυση των δεσμών με την ΕΕ, τους Διεθνείς Οργανισμούς και το ΝΑΤΟ, παρά η τυχάρπαστη πολιτική της προσέλκυσης Ρωσικών κεφαλαίων που την οδήγησε στην κατάσταση που βρέθηκε πριν μερικά χρόνια.

13. Μόνο έτσι υπάρχει ελπίδα να αναγκαστεί να αλλάξει πολιτική η Τουρκοκυπριακή πλευρά,. Είναι αγώνας ισχύος και όχι καλών προθέσεων και αυτός ο αγώνας είναι δύσκολος, απαιτεί συνέπεια, συνοχή, ψυχραιμία, γνώση του διεθνούς περιβάλλοντος, εγρήγορση και προετοιμασία.

14. Δεν είναι παιχνίδι για ερασιτέχνες!!!

4. Η ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙΚΗ ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΟΥ ΣτΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ

Η “κοινωνία αξιών” παραμένει συνεπείς με την θέση της για ανεξαρτησία των εξουσιών και αποφεύγει να τοποθετείται για τις ενέργειες της Δικαιοσύνης ώστε να αποφασίζει ανεξάρτητη και ανεπηρέαστη.

Ειδικά για την περίπτωση των τηλεοπτικών αδειών και του διαγωνισμού που έγινε μας δημιουργούνται αμφιβολίες για την ανεμπόδιστη απόφαση των λειτουργών της αφού:

– Οι αιτήσεις ακυρώσεως των τηλεοπτικών σταθμών είχαν δικαστεί από τις 30 Ιουνίου και 4 Ιουλίου. Παρά το γεγονός ότι υπήρχε επαρκέστατος χρόνος από τότε, ο πρόεδρος του ΣτΕ κ. Σακελλαρίου απέφυγε να ορίσει τη σύσκεψη της ολομέλειας έγκαιρα για την συνταγματικότητα των διαδικασιών για τις τηλεοπτικές άδειες και πριν διεξαχθεί ο διαγωνισμός, όπως με βάση την καλή λειτουργία της δικαιοσύνης όφειλε να επιδιώξει.

– Ως αποτέλεσμα ο διαγωνισμός που διεξήχθη αμφισβητείται στην πράξη και έχουν δημιουργηθεί τετελεσμένα που προκαλούν αμφιβολίες για την νομιμότητα και σημαντικές δυσλειτουργίες σε όλο το πεδίο των ΜΜΕ .

– Ο πρόεδρος του ΣτΕ με πρόσφατη απόφασή του (30/9/2016) προέβη και σε ματαίωση της σύσκεψης της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας για τις τηλεοπτικές άδειες, επικαλούμενος ως αιτιολογία τις “δημόσιες τοποθετήσεις και εκδηλώσεις... που ...επιχειρούν να διαμορφώσουν κλίμα”.

Η απόφαση αυτή στην ουσία υποβαθμίζει την επιστημονική και επαγγελματική ικανότητα των δικαστών του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου να λαμβάνουν δίκαιες και ανεπηρέαστες αποφάσεις.

– Ακόμη χειρότερα θα είναι εάν αληθεύουν οι πληροφορίες που διέρρευσαν ότι οι λόγοι της ματαίωσης ήταν άλλοι και συγκεκριμένα η έντονη διαφωνία του προέδρου με άλλους ανώτατους δικαστές κατά την έναρξη της διαδικασίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο της χώρας δεν μπορεί να λειτουργεί προσχηματικά, αποφεύγοντας να δικάσει με δίκαιο και αμερόληπτο τρόπο ενώ μπορεί να το κάνει έγκαιρα, διότι τότε η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης αρχίζει να αμφισβητείται και μαζί με αυτή και η λειτουργία της Δημοκρατίας μας.

5. ΟΜΙΛΙΑ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΣΤΗ ΔΕΘ

Η ομιλία του κ. Μητσοτάκη στην ΔΕΘ, δημιούργησε σε γενικές γραμμές θετικές εντυπώσεις.

Η παρουσία του ήταν καλή, προσεγμένη και με συγκεκριμένους εν πολλοίς στόχους.

Ήταν επιτυχία του που δεν εξαντλήθηκε σε κορώνες και σε ανούσια αντιπαλότητα, αν και στην αρχή του λόγου του η επίθεση προσωπικά κατά του κ. Τσίπρα κινήθηκε στα όρια του ετεροπροσδιορισμού. Περιμέναμε πιο συγκεκριμένη και αυστηρή κριτική στο κυβερνητικό έργο του ΣΥΡΙΖΑ.

Αν και παρουσίασε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα σε στόχους για την οικονομία και κοστολογημένο, εν τούτοις δημιουργούνται οι ακόλουθοι προβληματισμοί:

1. Τα έσοδα από τα επί μέρους μέτρα που ανακοίνωσε εμφανίζονται πολύ αισιόδοξα.
2. Οι προσδοκίες για τα έσοδα από το συμμάζεμα του κράτους χωρίς να κάνει σημαντικά διαρθρωτικά μέτρα, δεν είναι ρεαλιστικές.
3. Οι μειώσεις στη φορολογία που επικαλέσθηκε, αν και μοιάζουν ρηξικέλευθες, εν τούτοις ανακοινώθηκαν χωρίς να υπάρχουν διασφαλίσεις ότι θα γίνουν αποδεκτές από την τρόικα και τους δανειστές.
4. Η υπόσχεση ότι θα επιτευχθεί μείωση της υποχρέωσης για το ύψος του πρωτογενούς πλεονάσματος και ότι έτσι θα υπάρξουν τα περιθώρια για μείωση της φορολογίας, δεν έχει μεγάλες πιθανότητες να πραγματοποιηθεί.
5. Οι θέσεις του για το πώς θα διευθετηθούν τα κόκκινα δάνεια δεν ήταν σαφείς.
6. Στήριξε τις ελπίδες για την ανάπτυξη της οικονομίας μόνο σε επενδύσεις από τον ιδιωτικό τομέα. Όμως αυτό εμφανίζεται δύσκολο να επιτευχθεί και σίγουρα χρειάζεται πολύ χρόνο, αφού τα προβλήματα της ρευστότητας και της διαθεσιμότητας φθηνού χρήματος, μαζί με τα προβλήματα εμπιστοσύνης θα εξακολουθούν να υπάρχουν στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και στην οικονομία μας.

ΣΗΜ: Είναι θέση της “κοινωνίας αξιών”, ότι για να ξεκινήσει η ανάπτυξη θα πρέπει να υπάρξει μία στοχευμένη και ολοκληρωμένη στρατηγική συγκερασμού δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων σε συγκεκριμένους τομείς της οικονομίας, με τις δημόσιες επενδύσεις να ξεκινούν την αναθέρμανση του επενδυτικού περιβάλλοντος, να ξεχερσώνουν το έδαφος και να προσφέρουν ευκαιρίες για μεγαλύτερη αποδοτικότητα των ιδιωτικών επενδύσεων.

Όσον αφορά τα λοιπά ζητήματα:

1. Ελάχιστα αναφέρθηκε στα εθνικά θέματα.
2. Η υπόσχεση για 120.000 θέσεις εργασίας ακούσθηκε απλά σαν υπόσχεση χωρίς συγκεκριμένους άξονες προσπάθειας.
3. Όσον αφορά στα λοιπά εργασιακά ζητήματα και το θεσμικό πλαίσιο της εργασίας δεν ασχολήθηκε καθόλου.
4. Δεν ασχολήθηκε με το προσφυγικό ζήτημα, και την επίλυσή του.
5. Ελάχιστα και επιφανειακά είπε για τα ζητήματα παιδείας
6. Και τίποτε για τα προβλήματα αυτοδιοίκησης..

ΣΗΜ: Έκλεισε την ομιλία του αναφερόμενος στην ανάγκη για ένα “Νέο Πατριωτισμό”, γεγονός που μας χαροποίησε, δεδομένου ότι υιοθέτησε μία κύρια θέση της «κοινωνίας αξιών», έννοια που την πρωτοδημιούργησε, την οριοθέτησε, και την ενέταξε στο πρόγραμμα της εδώ και 4 χρόνια και που την πρωτοπαρουσίασε σε δημόσια εκδήλωση στην Θεσσαλονίκη το 2013. Προσδιορίζεται μάλιστα με ακρίβεια στις προτάσεις μας που έχουμε υποβάλλει στην κυβέρνηση και στην αντιπολίτευση, από την αρχή του χρόνου.

Εν κατακλείδι η παρουσία του ήταν πολύ καλύτερη από του κ. Τσίπρα, με τεχνοκρατικό κυρίως χαρακτήρα και ανέβασε τον πήχη του ανταγωνισμού.

6. ΩΡΑΙΟΚΑΣΤΡΟ: ΣΕ ΧΕΡΣΑ ΕΔΑΦΗ ΦΥΤΡΩΝΟΥΝ ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΓΡΙΟΧΟΡΤΑ!

Η απόφαση του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων στο σχολείο του Ωραιόκαστρου, να μην δεχθούν τα παιδιά των προσφύγων-μεταναστών στα ίδια θρανία με τα παιδιά τους, με τα επιχειρήματα του κινδύνου ασθενειών και υποβάθμισης του επιπέδου εκπαίδευσης, αναδεικνύει όλα τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί στην κοινωνία, λόγω της ανεπαρκούς προετοιμασίας για την διαχείριση του προβλήματος από τις Ελληνικές κυβερνήσεις και ιδιαίτερα της άναρχης εν πολλοίς αντιμετώπισης από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Συγκεκριμένα:

1. Η χωρίς όρια και αρχές εγκατάσταση εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων-μεταναστών, παρά το γεγονός ότι ήταν αναμενόμενο ότι θα συμβεί και υπήρχε ο χρόνος για καλή προετοιμασία και οργάνωση, για συγκροτημένη και ελεγχόμενη υποδοχή.
2. Η παντελής αδιαφορία για τα χιλιάδες παιδιά που ήταν και εξακολουθούν να είναι ασυνόδευτα από στενούς συγγενείς και περιφέρονται εκτεθειμένα σε κινδύνους, χωρίς ουσιαστική φροντίδα.
3. Η αδυναμία διαχείρισης των ξεχωριστών εθνοτήτων και των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του κύριου όγκου των προσφύγων- μεταναστών.
4. Η ανυπαρξία οργάνωσης στοιχειωδών δομών κοινωνικής διαβίωσης στα κέντρα φιλοξενίας, χωρίς να υπάρχει ομαλή κοινωνική ζωή στα κέντρα αυτά. Δεν υφίσταται ενεργός συμμετοχή και αξιοποίηση των επαγγελματικών δεξιοτήτων των φιλοξενούμενων, για τις ανάγκες των κέντρων φιλοξενίας.
5. Γύρω από τα “οργανωμένα” κέντρα φιλοξενίας συγκεντρώνεται ετερόκλητο πλήθος μη καταγεγραμμένων μεταναστών, οι οποίοι επιτείνουν όλα τα προβλήματα διαχείρισης και ιδιαίτερα της υγιεινής.
6. Ο μεγάλος αριθμός των εμπλεκόμενων ΜΚΟ δρα ανεξέλεγκτα και εν πολλοίς με αδιαφανείς σκοπούς, επιβαρύνοντας τα προβλήματα.
7. Η Ελληνική κοινωνία δεν προετοιμάσθηκε κατάλληλα για την υποδοχή και δεν προσδοκά κάποια προοπτική για διέξοδο από τα τεράστια προβλήματα που δημιουργούνται, σε μια κοινωνία που βρίσκεται ήδη και επί πολλά χρόνια σε εσωτερική κρίση. Ως αποτέλεσμα δημιουργούνται πολλές φοβίες, οι οποίες επιτείνουν τα προβλήματα διαχείρισης.
8. Η έλλειψη κατάλληλης οργάνωσης στα σχολεία, μέσων και υποδομών, εμβολιασμών των παιδιών και στοιχειώδους ιατρικής φροντίδας, καθώς και έλλειψη ενημέρωσης και η αδυναμία υποστήριξης με κατάλληλους δασκάλους, δημιουργούν αρνητική τάση στις τοπικές κοινωνίες.
9. Οι συγκρούσεις σε πολιτικό επίπεδο, ενδοκομματικές αλλά και εξωκομματικές, λειτουργούν ανασταλτικά στην γρήγορη και αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων, και λόγω των συγκρούσεων αυτών απωλέσθηκαν σημαντικά κονδύλια.

Οι φοβίες που αναπτύσσει η κοινωνία μας θα μπορούσαν να ελαχιστοποιηθούν, εάν το σύστημα διακυβέρνησης είχε την τόλμη και την ακεραιότητα να αναθέσει αποφασιστικές αρμοδιότητες για την διαχείριση του προβλήματος στους καταλληλότερους και όχι στους κομματικούς ταγούς.

Οι καλές προθέσεις και οι πανανθρώπινες ρητορικές βρίσκουν έδαφος να ανθίσουν σε εύφορα και ξεχερσωμένα εδάφη.

Σε χέρσα και αδούλευτα εδάφη, μόνο τσουκνίδες και αγριόχορτα φυτρώνουν!

7. ΧΡΕΗ ΚΟΜΜΑΤΩΝ: Η ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ!!!

Σίγουρα όλοι μας έχουμε διαβάσει για τα χρέη των κομμάτων εξουσίας, αλλά δεν τα έχουμε δει συγκεντρωμένα, αφού μέχρι και πέρυσι απέφευγαν να ανακοινώνουν τους ισολογισμούς τους.

Από τους ελέγχους που έγιναν στις τράπεζες, στα ασφαλιστικά ταμεία και στις ΔΕΚΟ προκύπτουν τα ακόλουθα:

ΧΡΕΗ ΣΕ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

1. Όλα τα δάνεια που έχουν λάβει από τις τράπεζες τα κόμματα του κοινοβουλίου ανέρχονται σε 418.000.000 ευρώ.
2. Εξ αυτών δεν εξυπηρετούνται τα 402.000.000 ευρώ.
3. Εξυπηρετούνται μόνο τα 16.000.000 ευρώ.
4. Η ΝΔ οφείλει 210.835.840 ευρώ.
5. Το ΠΑΣΟΚ οφείλει 189.695.073 ευρώ.
6. Το ΚΚΕ χρωστάει περίπου 11 εκατομ. και είναι το μόνο κόμμα που για να πάρει τραπεζικό δάνειο ύψους 1,3 εκατομ. υποθήκευσε κτίριο κατοχής του στην Ομόνοια αξίας 1,8 εκατ. ευρώ.
7. Ο ΣΥΡΙΖΑ χρωστάει περίπου 8,3 εκατομ..
8. Οι ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ χρωστάνε 800.000 ευρώ από το 2010.
9. Το ΠΟΤΑΜΙ δεν πήρε δάνεια και είναι το μόνο που απ' το 2014 ανάρτησε οικονομικά στοιχεία στο Διαδίκτυο. Είχε πλεόνασμα 140.000 ευρώ, για την κάλυψη προεκλογικών αναγκών.

ΧΡΕΗ ΣΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Παρά τις κατά καιρούς καταχρηστικές ρυθμίσεις που έγιναν, εξακολουθούν να χρωστάνε τα παρακάτω:

1. Το ΠΑΣΟΚ για περίοδο από 1/2/2013-30/4/2013 με αναγωγή πρόσθετων τελών ως τις 28/6/13, χρωστάει στο ΙΚΑ-109.415,40€
2. Η Νέα Δημοκρατία χρωστάει στο ΙΚΑ για την ίδια περίοδο, 256.061,49€.

ΧΡΕΗ ΠΡΟΣ ΔΕΚΟ

1. Η ΝΔ εμφανίζεται να χρωστά 670.000 ευρώ, με τους ανεξόφλητους λογαριασμούς στο όνομα του ιδιοκτήτη του κτιρίου της Συγγρού.
2. Το ΠΑΣΟΚ φαίνεται να χρωστά 52.500 ευρώ, στο όνομα του ιδιοκτήτη του κτιρίου της Ιπποκράτους.
3. Το ΚΚΕ φαίνεται να χρωστά στη ΔΕΗ 115.000 ευρώ, εκ των οποίων τα 95.000 είναι το χαράτσι που αρνείται να πληρώσει, γιατί το θεωρεί αντιλαϊκό μέτρο. Η "Τυποεκδοτική" που ανήκει στο ΚΚΕ, εμφανίζεται να χρωστά στη ΔΕΗ 250.000 ευρώ, (φαίνεται να έχει διακανονιστεί χωρίς ωστόσο να πληρώνονται οι δόσεις).

ΚΑΤΑΛΗΓΟΝΤΑΣ

1. Τα δάνεια τα λάμβαναν κυρίως από τις κρατικές τράπεζες (αλλά όχι μόνο), έναντι των μελλοντικών προσδοκώμενων κρατικών επιχορηγήσεων, μεσούσης μάλιστα της

κρίσεως και με πρόβλεψη μέχρι και τα έτη 2019 και 2020. Έβαζαν μάλιστα υποθήκη των ίδιων επιχορηγήσεων, σε περισσότερες από μία τράπεζες.

2. Σημειώτέον ότι η πρόβλεψη για την κρατική επιχορήγηση καθοριζέτο σε σχέση με τα έσοδα του κράτους, όσο και με το ποσοστό που παίρνει το κάθε κόμμα στις εκλογές. Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ έχουν προεξοφλήσει τις επιχορηγήσεις 10 χρόνων, μέχρι και το 2020, με πρόβλεψη ότι θα παίρνουν ποσοστό 40% – 45%. Τώρα που έχουν καταρρεύσει, η ΝΔ κάτω από 30% και το ΠΑΣΟΚ σε 5%, δεν υπάρχει περίπτωση να ξεχρεώσουν ούτε τον επόμενο αιώνα με την κρατική επιχορήγηση που προσδοκούν.

3. Η πρακτική που θα προσπαθήσουν να ακολουθήσουν είναι γνωστή: Νύκτωρ, με μία θολή τροπολογία, μεταξύ άλλων 500 ακαταλαβίστικων τροπολογιών και μέσα σε άσχετο νομοσχέδιο, θα προσπαθήσουν να περάσουν νόμο, που θα φορτώνει τα χρέη των κομμάτων στο δημόσιο, ξεπληρώνοντας τα με έκτακτες κρατικές επιχορηγήσεις, είτε θα τα διαγράψουν τελείως, εντάσσοντάς τα στα κόκκινα δάνεια και ένθεν στο συνολικό δημόσιο χρέος!

ΠΟΛΙΤΙΚΗ & ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ για γέλια, που εξαντλήθηκαν στο να κλέβουν από το μέλλον και τις μελλοντικές γενιές για να αλώσουν τα πλουσιοπάροχα αμειβόμενα έδρανα του κοινοβουλίου.

Αλήθεια περιμέναμε τίποτε καλύτερο από την χρεωκοπία;

8. ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Χαιρετίζουμε την έναρξη των συναντήσεων των ηγετών των χωρών του Νότου που έγινε στην Αθήνα, ως μία από τις σημαντικότερες πρωτοβουλίες για την εξισορρόπηση των Ευρωπαϊκών πολιτικών που χειραγωγούνται από το Λόμπι του Ευρωπαϊκού Βορρά.

Αποδοκιμάζουμε τις δηλώσεις του Σόϊμπλε καθώς και πολλών Βορειοευρωπαίων παραγόντων που κατακρίνουν την έναρξη αυτών των συναντήσεων.

Είναι υποχρέωση των ηγετών των χωρών του Νότου προς τους λαούς τους αλλά και προς το Ευρωπαϊκό όραμα για μία Δημοκρατική Ευρώπη, να αντιδράσουν στις προσπάθειες χειραγώγησης του Ευρωπαϊκού οικοδομήματος από το Βορειοευρωπαϊκό Λόμπι, και οφείλουν να αναδείξουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι χώρες του Νότου και να συνεργαστούν για να επιδιώξουν λύσεις με βάση τις Ευρωπαϊκές αρχές και το κοινό Ευρωπαϊκό κεκτημένο.

9. ΠΩΣ ΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ Ο ΦΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΘΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΘΟΥΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ

Με σχέδιο ΚΥΑ, που μπήκε σε διαβούλευση μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου, από τον αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Γιάννη Τσιρώνη, θεσμοθετείται η κοστολόγηση και επιβάλλεται η τιμολόγηση όλων των υπηρεσιών ύδατος, ανά γεώτρηση ή ανά στρέμμα σε όλες τις αγροτικές εκμεταλλεύσεις, ανάλογα με το τι είδους νερό χρησιμοποιούν. Αν δηλαδή είναι από ανοιχτά κανάλια άρδευσης ή από ιδιόκτητες γεωτρήσεις. Επίσης θα υπάρχουν και

μεταβλητά τέλη ανά κυβικό μέτρο, ανάλογα με την μετρηθείσα ποσότητα του ύδατος που καταναλώθηκε για αγροτική χρήση.

Τα δικαιώματα χρήσης θα ανήκουν σε παρόχους υπηρεσιών ύδατος για αγροτική χρήση που σήμερα είναι οι Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων, η ΕΥΔΑΠ, η ΕΥΑΘ, οι ΟΤΑ Α΄ και Β΄ βαθμού και λοιποί φορείς που παρέχουν νερό άρδευσης στους τελικούς χρήστες.

Το ποσό των εισπραχθέντων περιβαλλοντικών τελών θα αποδίδεται από τους παρόχους υπέρ του Πράσινου Ταμείου, ενώ το 2,5% θα παρακρατείται από τους παρόχους, με εξαίρεση τις πολυμετοχικές επιχειρήσεις ύδρευσης αποχέτευσης που είναι «εισηγμένες» στο χρηματιστήριο, όπως η ΕΥΔΑΠ και η ΕΥΑΘ, έναντι του κόστους παροχής των σχετικών υπηρεσιών.

ΣΧΟΛΙΑ

Το περιβαλλοντικό τέλος προβλέπεται στην κοινοτική νομοθεσία για όλες τις χρήσεις νερού και για την άρδευση.

Ο υπαρκτός όμως κίνδυνος είναι να δούμε σύντομα και επιβολή απαγόρευσης στην συλλογή και χρήση και του βρόχινου νερού, όπως έχει γίνει σε χώρες της Λατινικής Αμερικής που οι διεφθαρμένες κυβερνήσεις πούλησαν τα δικαιώματα κάθε είδους νερού σε πολυεθνικές εταιρείες και ισχύει και σε πολλές πολιτείες των ΗΠΑ.

ΘΕΣΕΙΣ

1. Εάν η παροχή νερού γίνεται μέσω αρδευτικών έργων, σε συλλογικό επίπεδο, για βελτίωση της άρδευσης των αγροτικών καλλιεργειών, είναι λογικό να θεσμοθετηθεί ένα τέλος υπέρ των παρόχων, οι οποίοι θα έχουν και την υποχρέωση αποκατάστασης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων λόγω των έργων που έκαναν.

2. Αυτό που δεν είναι λογικό είναι η γενικευμένη παραχώρηση των δικαιωμάτων χρήσης ύδατος σε παρόχους που σήμερα κάποιοι μπορεί να είναι δημόσιοι φορείς, αύριο όμως μπορεί να μετατραπούν σε εταιρείες πολυμετοχικές όπως η ΕΥΔΑΠ και

να πουληθούν στην συνέχεια οι μετοχές του δημοσίου σε πολυεθνικούς κολοσσούς, οι οποίοι έχουν την δυνατότητα να επιβάλλουν καταχρηστικές νομοθεσίες σε χώρες, ακόμη και σε επίπεδο ΕΕ.

3. Οι πάροχοι δεν θα πρέπει να αποκτούν αποκλειστικά δικαιώματα, αλλά αυτά θα είναι σε σχέση πάντα με τα έργα που κάνουν, τις υπηρεσίες που παρέχουν και χρονικά περιορισμένα .

4. Θα πρέπει συνεπώς να υπάρξει και σαφής συνταγματική πρόβλεψη ότι δεν υφίστανται αποκλειστικά και γενικευμένα δικαιώματα επί του φυσικού πλούτου της χώρας και επί των δημοσίων αγαθών όπως το νερό, οι δρόμοι, οι παραλίες οι θάλασσες, τα δάση, οι λίμνες, τα ποτάμια κλπ, αλλά μπορούν να επιβληθούν μόνο περιορισμένα ποσοτικά και χρονικά τέλη για την φύλαξη, δημιουργία και βελτίωση συγκεκριμένων έργων με συλλογικό δημόσιο χαρακτήρα.

5. Τα τέλη αυτά δεν μπορούν να επιβάλλονται ως ένα εισπρακτικό μέτρο επιπρόσθετης φορολόγησης, αλλά θα πρέπει να αφορούν εξ ολοκλήρου την δημιουργία, βελτίωση και λειτουργία συγκεκριμένων έργων κοινής ωφέλειας, καθώς και την αποκατάσταση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων λόγω των συγκεκριμένων έργων, που θα αποτελεί και συμβατική υποχρέωση των παρόχων.

6. Αλλά κυρίως δεν μπορεί να δημιουργούν αρνητικά δικαιώματα στους πολίτες επί κάθε άλλης συναφούς χρήσης των δημόσιων αγαθών (και δεν κάνουν χρήση των συγκεκριμένων παροχών), επειδή οι πάροχοι ισχυρίζονται διαφυγόντα κέρδη. Δηλαδή με λίγα λόγια, εάν το νερό που χρησιμοποιώ το μάζεψα μόνος μου, δεν θα μου απαγορευθεί η χρήση ούτε θα επιβληθεί τέλος επειδή ο πάροχος μίας άρδευσης ισχυρίζεται ότι χάνει κέρδη, λόγω του ότι είμαι αυτόνομος και δεν χρησιμοποιώ τις δικές του παροχές.

10. ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ & Η ΩΡΑ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ (ΒΛΕΠΕ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΡΕΝΤΣΙ)

Πρίν από δύο σχεδόν χρόνια η “κοινωνία αξιών” με επίσημη ανακοίνωσή της, είχε επισημάνει τις ολιγωρίες των κυβερνήσεων των Ευρωπαϊκών χωρών για να αναλάβουν τις πολιτικές ευθύνες τους έναντι των λαών τους και να ελέγξουν την παθογένεια του χρηματοπιστωτικού τομέα και της “φούσκας” που δημιούργησε, την οποία υποκρύπτουν, μετακυλώντας τα χρέη και τις ευθύνες στους πολίτες.

Συγκεκριμένα είχαμε ανακοινώσει τα κάτωθι, που σήμερα η οργισμένη αντίδραση του κ. Ρέντσι κατα του Ευρωπαϊκού Τραπεζικού Συστήματος αλλά και η έρευνα των αρχών της Σλοβενίας που αναστάτωση την ΕΚΤ, δείχνουν πόσο έγκαιρα και εύστοχα είχαν διατυπωθεί:

”Η παγκόσμια φούσκα των cds, cdos και κάθε μορφής παραγώγων εκτιμάται ότι έχει διογκωθεί σε 1 τετράκις εκατομμύρια ονομαστικής αξίας, έναντι 70 περίπου τρις του πραγματικού συνολικού παγκόσμιου ΑΕΠ. Δηλαδή 14 φορές πιο πάνω.

Η φούσκα αυτή δεν μπορεί να ελεγχθεί πλέον από κανένα μεμονωμένα, γιατί τους ξεπερνά όλους. Ότι οικονομικό μέτρο κι αν λαμβάνεται είναι απλή ασπιρίνη για να κρύψει ένα τεράστιο, πολύπλοκο και αυτοκλιμακούμενο παγκόσμιο πρόβλημα! Η Deutsche Bank προσπαθεί εναγωνίως σήμερα να κρύψει τη δική της τεράστια φούσκα των παραγώγων, αφού έχει κερδοσκοπήσει σκαιότατα όλα αυτά τα χρόνια εις βάρος των Ευρωπαϊκών χωρών και ιδίως του Νότου.

Οι περισσότεροι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί διεθνώς, έχουν γίνει θύματα της τάσης αυτοκλιμάκωσης που εγγενώς περιέχεται στο ανταγωνιστικό οικονομικό σύστημα.

Ίδιας μορφής τάση αυτοκλιμάκωσης παρουσιάζει και ο πόλεμος, που κλιμακώνει η στρατιωτική λογική και ανάγκασε τον Κλεμανσώ να πει την ιστορική φράση: "ο πόλεμος είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να τον αφήσουμε στα χέρια των στρατιωτικών".

Το ίδιο θα διακινδυνεύαμε να πούμε και για την οικονομία σήμερα και την διογκούμενη αυτονομία του χρηματοπιστωτικού συστήματος, που παρά τα όποια μέτρα, εξακολουθεί να μεγαλώνει τα αδιέξοδα:

"η οικονομία είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να την αφήσουμε στα χέρια των τραπεζών και των γραφειοκρατών!!!

Είναι η ώρα της πολιτικής ευθύνης των κυβερνήσεων των Ευρωπαϊκών χωρών να αντιδράσουν και να πάψουν να σύρονται παθητικά από την γραφειοκρατική νομενκλατούρα των Βρυξελλών!!!....."

11. Η "κοινωνία αξιών" για τον εκλογικό νόμο

Ο εκλογικός νόμος στην Ελληνική πραγματικότητα χρησιμοποιείται υστερόβουλα από τα κυβερνητικά κόμματα ως εργαλείο μικροπολιτικής, που το χρησιμοποιούν για να παραμείνουν καταχρηστικά στην εξουσία είτε για να αποτρέψουν και να δυσχεράνουν τους πολιτικούς τους αντιπάλους να κυβερνήσουν. Δηλαδή κρύβει ή επιδιώκει κατά περίπτωση την κυβερνητική αποτυχία και χρησιμοποιείται τελείως αντιδημοκρατικά και απροκάλυπτα με σφετεριστικό και αήθη τρόπο.

Οι βασικές αρχές που ακολουθούμε για την διαμόρφωση των θέσεων μας είναι ότι ο εκλογικός νόμος θα πρέπει να υποστηρίζει και να ενισχύει:

1. Την περισσότερη Δημοκρατία στο κοινοβούλιο.
2. Την κυβερνητική συνεργασία μεταξύ των κομμάτων χωρίς να ακυρώνει την προτίμηση του μεγαλύτερου αριθμού ψηφοφόρων στο πρώτο κόμμα.
3. Αναλογικότητα στην εκπροσώπηση ως προς τον αριθμό των ψήφων.
4. Μεγαλύτερη δυνατή εκπροσώπηση όλων των τμημάτων του Ελληνικού λαού χωρίς αποκλεισμούς.
5. Κυβερνητική σταθερότητα και όχι ενίσχυση του μονοκομματικού δογματισμού, που οδηγεί σε κυβερνητικό αυταρχισμό (τυραννία της πλειοψηφίας).
Επί τη βάση αυτών των αρχών διαμορφώνονται οι παρακάτω θέσεις:
ΘΕΣΗ 1η : Να μειωθεί το δώρο για το πρώτο κόμμα στις 30 έδρες, για να ευνοούνται οι ευρύτερες μετεκλογικές συνεργασίες και να αποφεύγονται οι αυταρχισμοί που διαπιστώνουμε στις περισσότερες μονοκομματικές κυβερνήσεις. Ταυτόχρονα δεν θα ακυρώνεται η πλειοψηφική υπεροχή για διακυβέρνηση, του πρώτου κόμματος.
ΘΕΣΗ 2η : Δεν συμφωνούμε να αλλάξουν οι εκλογικές περιφέρειες, γιατί είναι προφανές ότι οι αλλαγές σχεδιάζονται με σκοπό τα εκλογομαγειρέματα και μόνον. Δεν έχουν υπάρξει ιδιαίτερα προβλήματα στο τομέα αυτό που να επιβάλλουν αλλαγές.
ΘΕΣΗ 3η : Το εκλογικό όριο να μειωθεί στο 2%, γεγονός που θα παρακινήσει τα μικρά κόμματα για συνεργασίες και ταυτόχρονα θα δώσει πλουραλισμό και κοινοβουλευτική εκπροσώπηση σε ομάδες συμπολιτών μας που δεν

εκπροσωπούνται σήμερα. Να περιλαμβάνει και τη ρήτρα ότι τα κόμματα που ξεπερνούν το 2% θα πρέπει να έχουν εκπροσώπηση σε όλες τις εκλογικές περιφέρειες, και ότι όλοι οι υποψήφιοι βουλευτές να είναι δημότες και να κατοικούν μόνιμα στις περιφέρειες που βάζουν υποψηφιότητα (αυτός είναι ο σκοπός την γεωγραφικής εκπροσώπησης, ανά εκλογική περιφέρεια).

ΘΕΣΗ 4η : Τα Λευκά ψηφοδέλτια θα πρέπει να καταμετρούνται ως έγκυρα σύμφωνα με την απόφαση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, διότι “η λευκή ψήφος διακρίνεται από την άκυρη και αποτελεί ενσυνείδητη ενάσκηση του εκλογικού δικαιώματος”.

ΘΕΣΗ 5η: Να καταργηθεί δια παντός η εκλογική διαδικασία με λίστα και να γίνονται όλες οι εκλογές με σταυροδοσία, διότι ευνοεί τον εσωτερικό εκδημοκρατισμό των κομμάτων, που αποτελεί Συνταγματική υποχρέωσή τους.

ΘΕΣΗ 6η : Οιοδήποτε κόμμα λαμβάνει μέρος σε εκλογές, αδιακρίτως εάν εισήλθε ή όχι στο κοινοβούλιο, και έχει εκλογική συμμετοχή σε όλες τις περιφέρειες, να λαμβάνει κρατική επιχορήγηση για κάθε ψήφο που έλαβε. Η κρατική επιχορήγηση να αντιστοιχίζεται ισότιμα για κάθε ληφθείσα ψήφο.

12. “ΤΟ BREXIT ΩΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ”

κ. Πρωθυπουργέ της χώρας και κ. Υπουργοί της κυβέρνησης:

Αντί να ξημεροβραδιάζετε στα κανάλια, εκφράζοντας με επιφανειακό τρόπο την χαρά σας ή την λύπη σας για το BREXIT και την ΕΕ, χωρίς στην ουσία να έχετε βαθιά γνώση των πραγμάτων, θα σας συμβουλευάμε να δείτε την επικείμενη έξοδο της Μ. Βρετανίας από την ΕΕ, ως ευκαιρία για την Ελλάδα.

Για να γίνει όμως αυτό θα πρέπει να εγκαταλείψετε τα τηλεοπτικά παράθυρα και να στρωθείτε στη δουλειά, όσο είναι ακόμη καιρός.

Συγκεκριμένα:

Η έξοδος της Μ. Βρετανίας παρουσιάζει τις εξής ευκαιρίες και τα εξής προβλήματα για την Ελλάδα, τα οποία που θα πρέπει να λυθούν και να τα διαχειριστείτε με ταχύτητα και αποτελεσματικό σχεδιασμό:

1. Ανοίγει παράθυρο ευκαιρίας για την Ελληνική Ναυτιλία σε επίπεδο μεγέθυνσης της πίτας για τα πλοία μας στην ΕΕ, όσον και για την αναβάθμιση των ναυτιλιακών / χρηματοοικονομικών υπηρεσιών στον Πειραιά. Καλέστε άμεσα τους εφοπλιστές και καθήστε γύρω από ένα τραπέζι για να επεξεργαστείτε λύσεις που να είναι αμοιβαία επωφελείς.
2. Προετοιμαστείτε άμεσα για την επίδραση που θα υπάρξει στον τουρισμό, λόγω της υποτίμησης της Αγγλικής Λίρας. Καλέστε τους εκπροσώπους των ξενοδόχων και των τουριστικών πρακτόρων και επεξεργαστείτε ένα ρεαλιστικό σχέδιο διαχείρισης του προβλήματος, ώστε να μειωθούν ή και να μηδενιστούν οι επιπτώσεις.
3. Ξεκινήστε άμεσα συζητήσεις με το Ελληνοβρετανικό Επιμελητήριο για να προετοιμασθείτε κατάλληλα, ώστε όχι μόνο να μην επηρεασθούν αλλά και να βελτιωθούν ενδεχομένως οι Ελληνοβρετανικές εμπορικές σχέσεις.

4. Καλέστε άμεσα τον Βρετανό Πρέσβη στην Ελλάδα και επίσης εξουσιοδοτείστε τον Έλληνα πρέσβη στην Μ. Βρετανία, και ξεκινήστε διερευνητικές συζητήσεις για το πως θα μπορέσουν να μην επηρεασθούν αλλά και να βελτιωθούν οι Ελληνοβρετανικές σχέσεις σε όλα τα επίπεδα.

5. Δημιουργήστε μία ολιγομελή συμβουλευτική ομάδα ικανών επιστημόνων και ανθρώπων με κατάλληλη εμπειρία, από διάφορες ειδικότητες (και τον τομέα της Άμυνας), που να επεξεργάζονται καθημερινά τα ζητήματα που προκύπτουν, που επηρεάζουν και μπορεί να επηρεάσουν την Ελλάδα, και να ανακαλύπτουν τις ευκαιρίες που δημιουργούνται από το BREXIT.

Δείτε το σαν ευκαιρία και αφήστε τις ανούσιες θυμοσοφίες και μεμψιμοιρίες. Εμπρός λοιπόν, ΔΟΥΛΕΙΑ χωρίς καθυστερήσεις!!!

13. ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Παρακολουθήσαμε την παρουσίαση του νέου αναπτυξιακού νόμου του υπουργού Οικονομίας κ. Σταθάκη για την ανάπτυξη.

“Μεταξύ του διλήμματος ανάπτυξη με χαμηλούς μισθούς, και χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές και αξιοποίηση του εργατικού δυναμικού επιλέγουμε την δεύτερη λύση”.

Το δίλημμα είναι ψευδεπίγραφο και λαϊκίστικο με ασύμπτωτες έννοιες.

Πως θα υπάρξει αξιοποίηση του εργατικού δυναμικού εάν δεν υπάρξουν δουλειές από την ανάπτυξη. Και για να υπάρξει ανάπτυξη ώστε να μπορέσει να απορροφήσει τα εκατομμύρια των ανέργων, θα πρέπει να υπάρξει ευνοϊκό νομοθετικό πλαίσιο για τις επιχειρήσεις, που όχι μόνο δεν υπάρχει αλλά τις πολεμάει. Επίσης να διατεθεί αρκετό και φτηνό χρήμα για επενδύσεις που ούτε αυτό υπάρχει και ούτε είναι φθηνό με τα σημερινά επιτόκια.

Ο νέος αναπτυξιακός νόμος προκρίνει τα φορολογικά κίνητρα έναντι των άμεσων ενισχύσεων, και βάζει πλαφόν στο ύψος των ενισχύσεων που μπορεί να λάβει ένας επενδυτικός φορέας, με μέγιστο όριο ενίσχυσης τα 5 εκατ. ευρώ ανά υποβαλλόμενο επενδυτικό σχέδιο. Σε περίπτωση που ένα επενδυτικό σχέδιο ενισχύεται και από άλλα καθεστώτα, πλην του αναπτυξιακού, λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ποσό ενισχύσεων προκειμένου να ελεγχθεί περίπτωση τεχνητής κατάτμησης του.

Αν και η λογική της μεγαλύτερης διασποράς στην κατανομή του διαθέσιμου χρήματος φαίνεται ότι θα δημιουργήσει περισσότερες ευκαιρίες για περισσότερους, δεν στηρίζεται από τις σημερινές δυνατότητες της Ελληνικής οικονομίας και του χρηματοπιστωτικού συστήματος για να διαθέσει την κρίσιμη ποσότητα χρήματος, ώστε μέσα από τις πολλές μικρές επιχειρηματικές δράσεις να ξεκινήσει αργά η ανάπτυξη.

Επίσης τα φορολογικά κίνητρα στα οποία αναφέρεται, δεν είναι ικανά να αντισταθμίσουν το σύνολο των επιβαρύνσεων και των κινδύνων που υπάρχουν στο σύγχρονο Ελληνικό επιχειρηματικό περιβάλλον.

Πέραν των ανωτέρω, η κυβέρνηση καλείται να αποπληρώσει ενισχύσεις για εκκρεμή επενδυτικά σχέδια ύψους περίπου 2,5 δισ. ευρώ από τα 3,5 δισ. ευρώ που υπολογίζεται ότι θα είναι η συνολική κρατική συμμετοχή. Άρα για πια διαθεσιμότητα χρήματος μιλάμε;

Κύριε Σταθάκη, εάν δεν διασφαλίσετε νομοθετικά την σταθερότητα του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, την μείωση των δαπανών του κράτους που κανιβαλίζει τους διαθέσιμους πόρους για κάθε μορφής επένδυση, την διάθεση φθηνού χρήματος από τις τράπεζες που εξακολουθούν να έχουν τις παθογένειες τους, την βελτίωση του θεσμικού πλαισίου για τις επενδύσεις, ώστε να είναι ελκυστικό να έλθουν ιδιωτικές επενδύσεις αλλά και να μπορούν να δρουν επικουρικά, ιδιωτικές, δημόσιες και μικτές, όλα όσα σχεδιάζετε απλά θα μείνουν ανεργάτιστες εξαγγελίες για εσωτερική κατανάλωση και το λίγο πολύτιμο, διαθέσιμο χρήμα, θα διασπαθιστεί χωρίς αποτέλεσμα!

Η αχίλλειος πτέρνα όλου του πολιτικού συστήματος ήταν και εξακολουθεί να είναι, η “σχεδίαση επί Χάρτου”.

Καμία αντίληψη της πραγματικότητας, ανεργάτιστοι στόχοι, έλλειψη ρεαλιστικού χρονοδιαγράμματος και ανακολουθία διατιθέμενων μέσων και σκοπών.

Η δε ισχύς κάθε νομοθετικού πλαισίου συναρτάται και με την βραχύχρονη συνήθως θητεία κάθε υπουργού, που ποτέ δεν πρόλαβε ούτε ανέλαβε το κόστος να εφαρμόσει με αξιοπιστία, να ελέγξει και να μας παρουσιάσει με υπευθυνότητα τα αποτελέσματα των σχεδίων του!

14. Ο “ΚΟΦΤΗΣ” ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΤΟΝ ΕΙΧΑΜΕ ΑΠΟΦΥΓΕΙ

Η “κοινωνία αξιών” από τις αρχές του 2013 είχε προτείνει θεσμικές αλλαγές στο τρόπο σύνταξης, έγκρισης και υλοποίησης του προϋπολογισμού, για να μην φθάνουμε στο τέλος του χρόνου να απαιτείται να διαχειρισθούμε ελλείμματα και ακόμη χειρότερα, να ξαναδανεισθούμε.

Η πρόταση, συνταγματικά, κοινοβουλευτικά και εθνικά θα ήταν καλύτερη από αυτήν του “κόφτη” που μας επιβλήθηκε!

Ο ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ ΓΙΑΤΙ ΕΜΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ

Ο προϋπολογισμός κάθε χρόνο, και η υλοποίησή του, αφορούν όλους μας. Δεν δίνουμε λευκή επιταγή για την υλοποίησή του γιατί τον πληρώνουμε όλοι μας. Τα μεγαλύτερα προβλήματα διαμόρφωσης και ελέγχου είναι:

1. Η ανάπτυξη της οικονομίας στην Ελλάδα στηρίχθηκε σχεδόν πάντα σε μη ρεαλιστικούς προϋπολογισμούς που στην υλοποίησή τους ήταν κατά τεκμήριο ελλειμματικοί.
2. Η ανάπτυξη βασίσθηκε πρωτίστως στις δημόσιες επενδύσεις, που δημιουργούσαν κατά κανόνα μεγάλα ελλείμματα στον προϋπολογισμό, λόγω υπερβάσεων.
3. Τα μεγάλα ελλείμματα κρυβόντουσαν με λογιστικές αλχημείες, που ήταν δύσκολο και χρονοβόρο να εντοπιστούν, με αποτέλεσμα να εμφανίζονται στο λογαριασμό αργότερα (κατά παράβαση των αρχών του συντάγματος και του νόμου).
4. Ο προϋπολογισμός αποτελεί ευθύνη του υπουργού οικονομικών, που φροντίζει να τον παρουσιάζει τελευταία στιγμή (κατά παράβαση της αρχής της δημοσιότητας), σε μία όσο το δυνατόν πιο σύντομη “τελετή”, χωρίς να προσδοκά κάποιος ότι θα είναι αξιόπιστος. Οι κυβερνήσεις θέλουν να μειώσουν το χρόνο

διαλόγου, να μην υπάρχουν αντιθέσεις, με σκοπό να τον περάσουν όπως-όπως, στηριζόμενες πάντα στην αυστηρή κομματική πειθαρχία.

Η “κοινωνία αξιών” για τη βελτίωση και τον έλεγχο της διαδικασίας, αλλά και επί των αποτελεσμάτων υλοποίησης,, προτείνει τα παρακάτω:

1. Να υπάρξει συνταγματική πρόβλεψη, ώστε να μην έχουμε τελικά στην υλοποίηση ελλειμματικούς προϋπολογισμούς.

– Να ξεκινήσει αρκετούς μήνες πριν, πιο διευρυμένος και ουσιαστικός διάλογος στο κοινοβούλιο για τον προϋπολογισμό, πέραν των προβλέψεων του άρθρου 6 του Ν 2362/95.

– Να ενθαρρυνθούν όχι μόνο οι θεσμικοί φορείς (όπως προβλέπεται στο νόμο), αλλά οι επαγγελματικοί και κοινωνικοί φορείς να συμμετάσχουν από πολύ νωρίς στη διαμόρφωσή του, με προτάσεις, διάλογο και σύνθεση θέσεων.

– Να υπάρξουν τρεις φάσεις στη συζήτηση στο κοινοβούλιο. Αρχικά να παρουσιασθούν οι βασικοί άξονες και κατευθύνσεις για τη σύνταξή του.

– Στη συνέχεια να γίνει υποβολή ενός 1ου προσχεδίου (Σεπτέμβριο) με αιτιολογικές εκθέσεις, για μελέτη επεξεργασία και επανυποβολή προτάσεων, σε συγκεκριμένες σφιχτές ημερομηνίες από τους θεσμικούς φορείς.

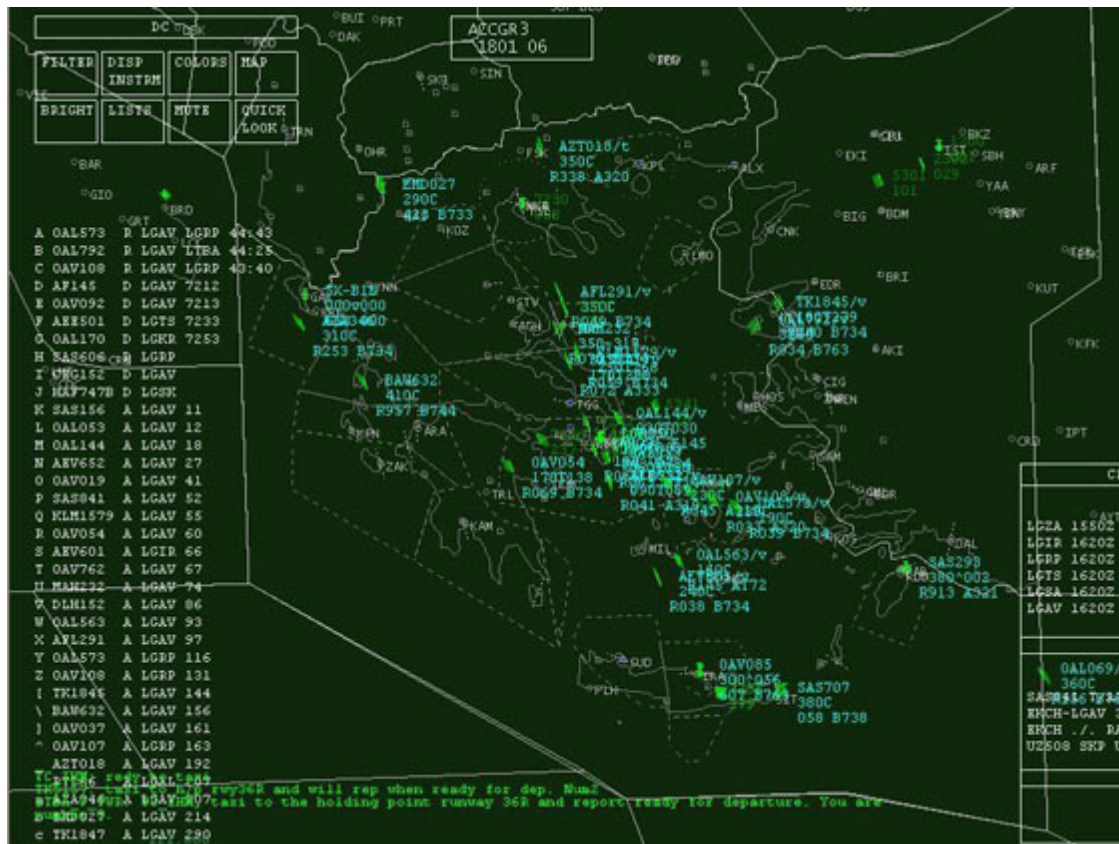
– Υποβολή 2ου επεξεργασμένου κειμένου (1η Δευτέρα Οκτωβρίου), για αρχική συζήτηση στο κοινοβούλιο και στις αρμόδιες επιτροπές, προκειμένου να διαμορφωθεί η τελική μορφή που θα κατατεθεί από τον Υπουργό.

– ΤΕΛΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ προϋπολογισμού για ψήφιση έγκαιρα (μέχρι 15 Νοεμβρίου) και με εξαντλητικό διεξοδικό διάλογο στο κοινοβούλιο πριν ψηφισθεί.

– Στη συνέχεια να θεσμοθετηθεί ο έλεγχος και ο απολογισμός επί της προόδου υλοποίησης ανά τρίμηνο (και όχι μόνο το Νοέμβριο απολογισμός και ισολογισμός, που προβλέπεται στο Σύνταγμα και στο νόμο), με διάλογο στο κοινοβούλιο. Εάν χρειασθεί να λαμβάνονται επί πλέον μέτρα.

2. Ενδεχόμενη αποτυχία καλής υλοποίησης και δημιουργία ελλείμματος τελικά πάνω από 1% του ΑΕΠ, να σημαίνει και αυτόματα “πρόταση μομφής” για τη κυβέρνηση (με Συνταγματική πρόβλεψη) για να εξετασθούν οι λόγοι που προέκυψε η υπέρβαση.

15. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΤΕ ΑΜΕΣΑ ΕΘΝΙΚΗ ΑΕΡΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΒΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

Όπως έχουμε διαπιστώσει ο κ. Καμμένος αδυνατεί να χειριστεί το ζήτημα της εμπλοκής του ΝΑΤΟ και ο κ. Κοτζιάς προσφεύγει σε κινήσεις εσωτερικού εντυπωσιασμού με ανακλήσεις πρέσβων και δηλώσεις για εσωτερική κατανάλωση. Είχαμε προτείνει έγκαιρα τις ενέργειες που έπρεπε να κάνουμε, ώστε η εμπλοκή του ΝΑΤΟ να μην αποβεί δυσμενής για τα εθνικά μας συμφέροντα, χωρίς να εισακουσθούμε.

Η μόνη λύση που μπορεί να προωθηθεί πλέον για να αποφύγουμε τις κακές επιπτώσεις από την ερασιτεχνική διαπραγμάτευση με το ΝΑΤΟ, είναι η άμεση διακήρυξη “Εθνικής Αεροναυτικής Επιχείρησης” για τον έλεγχο της παράνομης διακίνησης προσφύγων/μεταναστών σε όλο το Αιγαίο, με τις δυνάμεις του Λιμενικού σώματος που επιχειρούν στη θαλάσσια περιοχή του Ανατολικού Αιγαίου να τάσσονται υπό τον Επιχειρησιακό έλεγχο του Πολεμικού Ναυτικού.

Η επιχείρηση αυτή θα πρέπει να διεξαχθεί σε όλη τη περιοχή αρμοδιότητας της Ελλάδος για την “Ερευνα- Διάσωση” και του FIR στο Αιγαίο και να συνδεθεί με συγκεκριμένη αναφορά με την αντίστοιχη Νατοϊκή επιχείρηση, η οποία επικεντρώνεται κυρίως σε συλλογή και διανομή πληροφοριών.

Είναι δεδομένο ότι οι Τούρκοι θα αντιδράσουν, αλλά είναι ο μόνος τρόπος για να δηλώσουμε σε σαφήνεια ότι δεν απεμπολούμε τίποτε από τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και τις αρμοδιότητες που μας έχουν ανατεθεί στο Αιγαίο από τους διεθνείς οργανισμούς και ότι θα προστατεύσουμε τα δικαιώματα μας αυτά.

Κύριε Καμμένε, σταματήστε επιτέλους να εθελουφλείτε, ελπίζοντας παθητικά για κάτι καλύτερο, καταλήγοντας να λέτε ψέματα στον Ελληνικό λαό για τις

παραμέτρους της εμπλοκής του ΝΑΤΟ στην περιοχή, που βαίνουν επί τα χείρω λόγω της έλλειψης προβλεπτικότητας και πρωτοβουλίας εκ μέρους σας.

16. ΗΛΘΕ Η ΩΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΘΟΔΕΥΣΟΥΜΕ ΕΞΙΣΩΣΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΝΑΕΡΙΟΥ ΧΩΡΟΥ & ΧΩΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΣΤΑ 12 ΜΙΛΙΑ

ΗΛΘΕ Η ΩΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΘΟΔΕΥΣΟΥΜΕ ΕΞΙΣΩΣΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΝΑΕΡΙΟΥ ΧΩΡΟΥ & ΧΩΡΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΣΤΑ 12 ΜΙΛΙΑ

Η Ελλάδα κατηγορείται σήμερα απο παντού για αδυναμία ελέγχου των θαλασσιών συνόρων και αστυνόμευσης τους και μάλιστα απειλείται ότι θα εκδιωχθεί γι αυτό από τη συνθήκη Schengen.

Οι προσφυγικές ροές εξακολουθούν να αυξάνονται και μάλιστα τώρα να διοχετεύονται και αλλού, πέραν κάποιων συγκεκριμένων νησιών!

Η Τουρκία απαιτεί και μεθοδεύει διεύρυνση των διεκδικήσεων για συνδιαχείριση του Αιγαίου και όπως φαίνεται οι Ευρωπαίοι και οι σύμμαχοί μας, μας πιέζουν να κάνουμε υποχωρήσεις προς όφελός της.

Άπαξ όμως και υποχωρήσουμε στις πιέσεις αυτές και αποδεχθούμε τις απαιτήσεις της Τουρκίας, ενισχύεται πάραυτα και το καθεστώς αμφισβήτησης σε ότι προσπαθούσαμε να προστατεύσουμε με πολλές θυσίες επί ένα περίπου αιώνα.

Η Μόνη λύση που θα διασφάλιζε οιαδήποτε τέτοια αμφισβήτηση σε ότι αφορά το Αιγαίο και που θα διασφάλιζε σε ποσοστό 90 % και τα ζητήματα υφαλοκρηπίδας σε αυτό, είναι η εξίσωση του εθνικού ενάεριου χώρου και χωρικών υδάτων ή αλλιώς αιγιαλίτιδας ζώνης.

Αν μάλιστα διαβάσει κάποιος τους νόμους και τις συνθήκες για το θέμα, αρκεί η επανεπιβεβαίωση της ισχύος του νόμου του 1931 που παρατίθεται πιο κάτω, περιλαμβάνοντας και λόγους καλύτερου θαλασσιού ελέγχου και αστυνόμευσης, με ταυτόχρονη ακύρωση του ΝΔ του 73.

Έαν δεν το μεθοδεύσουμε κατάλληλα τώρα, τα προβλήματα στο Αιγαίο και οι διεκδικήσεις της Τουρκίας θα διογκωθούν, και ντετερμινιστικά οι συνεχείς υποχωρήσεις μας θα μας οδηγήσουν τελικά είτε σε συνδιαχείριση, είτε σε αυτό που θέλουμε να αποφύγουμε.

Οι διεθνείς συγκυρίες επιβάλλουν μία ενεργητική στρατηγική από τη πλευρά μας, που μας υποχρεώνει να προετοιμασθούμε να δράσουμε με προβλεπτικότητα και αποφασιστικότητα, γιατί οι γεωπολιτικές ανακατατάξεις που επιχειρούνται στην ευρύτερη περιοχή, ήδη θέτουν σε αμφισβήτηση αυτά που μέχρι σήμερα θεωρούσαμε δεδομένα.

Ήδη η συζήτηση για την Κύπρο, τα θαλάσσια σύνορα της Ευρώπης και το καθεστώς των Στενών έχει ξεκινήσει και θα συμπαρασύρει και ολόκληρο το Αιγαίο μαζί και πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι!

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΑΡΑΘΕΣΗ ΣΧΕΤΙΚΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

– Η Ελλάδα από το 1931 (με το Π.Δ. της 6/18 Σεπτεμβρίου 1931) έχει καθορίσει αιγιαλίτιδα ζώνη εύρους 10 ν.μ. για τους σκοπούς της αεροπορίας και της αστυνόμευσης αυτής.

Το Π.Δ. εξακολουθεί να ισχύει με πρόβλεψη του άρθρου 191 παρ.2 του Κώδικα Αεροπορικού Δικαίου [Ν. 1815/1988 (ΦΕΚ Α' 250)].

– Το 1936 (Α.Ν. 230/1936), καθόρισαμε αιγιαλίτιδα ζώνη εύρους 6 ν.μ. χωρίς να θίγονται ισχύουσες διατάξεις που αφορούν σε ειδικές περιπτώσεις και ορίζουν εύρος μεγαλύτερο ή μικρότερο των 6 ν.μ. Η επιφύλαξη αυτή παρέπεμπε στο Π.Δ. του 1931, που καθόριζε την αιγιαλίτιδα ζώνη εύρους 10 ν.μ. για τους σκοπούς της

αεροπορίας και αστυνόμευσης αυτής.

– Η αιγιαλίτιδα ζώνη γενικής εφαρμογής και έκτασης 6 ν.μ. προβλέπεται και στο άρθρο 139 του ΚΔΝΔ [ΝΔ 187/1973 (ΦΕΚ Α' 261)].

– Η Ελλάδα, βάσει του άρθρου 3 της Σύμβασης των Η.Ε. για το Δίκαιο της Θάλασσας (Montego Bay, 1982), το οποίο αποτελεί παράλληλα και εθιμικό δίκαιο, δικαιούται να επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη της μέχρι τα 12 ν.μ.

– Κατά την επικύρωση της Σύμβασης των Η.Ε. για το Δίκαιο της Θάλασσας, κάναμε δήλωση ότι ο χρόνος και ο τρόπος άσκησης του δικαιώματος επέκτασης της ελληνικής αιγιαλίτιδας ζώνης είναι ζήτημα που απορρέει από την εθνική της στρατηγική, χωρίς αυτό να σημαίνει ούτε κατ' ελάχιστον απεμπόληση εκ μέρους της του δικαιώματος αυτού.

– Επίσης, το αρ. 2 του νόμου 2321/1995, με τον οποίο η χώρα μας κύρωσε τη Διεθνή Σύμβαση του Δικαίου της Θάλασσας, ορίζει ότι «η Ελλάδα έχει το αναφαίρετο δικαίωμα κατ' εφαρμογή του αρ. 3 της κυρουμένης Συμβάσεως να επεκτείνει σε οποιονδήποτε χρόνο το εύρος της χωρικής της θάλασσας μέχρις αποστάσεως 12 ν.μ.».

17. ΟΧΙ ΤΕΜΕΝΟΣ ΜΝΗΜΕΙΑΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΣΤΟ ΒΟΤΑΝΙΚΟ

Η θέση της “κοινωνίας αξιών”, είναι ότι θα πρέπει να σεβασθούμε τα ανθρώπινα δικαιώματα και να εγκριθεί η λειτουργία συγκεκριμένων και ελεγχόμενων χώρων λατρείας για τους μουσουλμάνους, σε καμία όμως περίπτωση δεν συμφωνούμε με την δημιουργία λατρευτικού τεμένους μνημειακού χαρακτήρα στο κέντρο της πόλης.

Τα μνημεία αποτυπώνουν και συναρτώνται με τον πολιτισμικό χαρακτήρα μιας χώρας και το Ισλάμ δεν ανήκει στα πολιτισμικά χαρακτηριστικά του πολιτισμού μας.

18. Το αφήγημα της κυβέρνησης για το δημόσιο χρέος έχει ενταχτεί στην γενικότερη λαϊκίστικη προσέγγιση

Το αφήγημα της κυβέρνησης για το δημόσιο χρέος έχει ένα και μοναδικό στόχο, να προσδώσει στην μεγαλύτερη φορολογική και γενικότερα εισπρακτική επιδρομή που γνώρισε ιστορικά η χώρα χαρακτηριστικά αναγκαίου κακού με δέλεαρ την θετική κατάληξη στην αναδιάρθρωση του χρέους.

Το πώς εννοεί η κυβέρνηση την αναδιάρθρωση το είδαμε τους τελευταίους μήνες.

Από την διαγραφή ενός μεγάλου τμήματος του χρέους που προπαγάνδιζε πριν την εκλογική αναμέτρηση του Ιανουαρίου 2015, περάσαμε στην σκληρή διαπραγμάτευση και μετά την επανεκλογή της τον Σεπτέμβριο του ίδιου έτους στην απόλυτη προσγείωση με την υπογραφή του τρίτου μνημονίου.

Η φοροκαταιγίδα, η μείωση των συντάξεων και των επιχορηγήσεων σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να χρεωθεί στο δημόσιο χρέος.

Η μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή που γνώρισε ποτέ δυτικό ανεπτυγμένο κράτος οφείλετε αποκλειστικά στο τρόπο λειτουργίας του ελληνικού δημοσίου , τρόπο πατερναλιστικό , διεφθαρμένο και κυρίως σπάταλο.

Η λιτότητα που βιώνει ο μέσος πολίτης δεν έχει σχέση με το δημόσιο χρέος και εδώ εντοπίζεται η απάτη της κυβέρνησης.

Ο φορολογούμενος πολίτης πληρώνει για να καλύψει τις ετήσιες δαπάνες του ελληνικού δημοσίου, πληρώνει για να ισοσκελίζει τον ετήσιο προϋπολογισμό, πληρώνει για να μην αυξηθεί το υφιστάμενο χρέος.

Η σταθεροποίηση του υφιστάμενου χρέους προϋποθέτει πρωτογενή πλεονάσματα τέτοιου ύψους όσο και η ετήσια επιβάρυνση σε τόκους ενώ η απομείωση του χρέους προϋποθέτει πρωτογενή πλεονάσματα που να καλύπτουν αρχικώς τους τόκους και μετά να συμβάλουν ανάλογα με το ύψος του στην αποπληρωμή των χρεολυσίων.

Το ελληνικό χρέος αναμένεται στα τέλη του 2016 να φτάσει στα 327,6 δις ? σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού 2016 και αποτελείται από διακρατικό χρέος και χρέος που κατέχουν ιδιώτες.

Στη βάση των σημερινών δεδομένων :

- . Τα διακρατικά δάνεια φέρουν επιτόκιο 0,55% (euribor τριμήνου συν περιθώριο 0,50%) και έχουν περίοδο χάριτος έως το 2020 οπότε και θα αρχίσει η αποπληρωμή κεφαλαίου , άρα μέχρι τότε γίνονται μόνο καταβολές τόκων .

- . Τα δάνεια του EFSF φέρουν επιτόκιο περί το 1% , όσο δανείζεται δηλαδή ο οργανισμός από τις αγορές και έχουν περίοδο χάριτος όχι μόνο κεφαλαίου αλλά και τόκων μέχρι το 2023, η μέση λήξη των δανείων είναι 32 χρόνια με τελευταία δόση το 2053.

Από αυτά προσδοκούμε:

- . Παράταση χρόνου αποπληρωμής και μείωση επιτοκίων για τα δάνεια των κρατών -μελών ύψους 52,9 δις ? .

- . Παράταση χρόνου αποπληρωμής για τα δάνεια του EFSF και μετατροπή του κυμαινόμενου επιτοκίου σε σταθερό, αφού μείωση επιτοκίου δεν μπορεί να γίνει μιας και ο μηχανισμός μας δανείζει με τα επιτόκια που δανείζεται .

Το χρέος που διακρατά το ΔΝΤ , οι ιδιώτες και οι κεντρικές τράπεζες δεν μπορεί να αναδιαρθρωθεί, παρά μόνο να επιστραφούν οι τόκοι που αποκομίζουν από το χρέος μας οι κεντρικές τράπεζες , κάτι που άλλωστε συμβαίνει και σήμερα.

Βεβαίως την περίοδο που προηγήθηκε της κρίσης 2004-2008 το ελληνικό δημόσιο για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους σε ετήσια βάση και κατά μέσο όρο κατέβαλε για τόκους περί τα 9,5 δις ? ενώ για χρεολύσια περί 23 δις ?.

Σήμερα με βάση την εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού 2016 η ετήσια επιβάρυνση για τόκους φθάνει τα 5,9 δις ? ενώ η ετήσια επιβάρυνση για χρεολύσια του μέσο μακροπρόθεσμου χρέους φθάνει τα 7,2 δις ?.

Στην παρούσα χρονική συγκυρία γίνεται εύκολα κατανοητό ότι η εξυπηρέτηση του χρέους είναι κατά το ένα τρίτο μικρότερη σε σχέση με αυτή που καταγράφονταν πριν την κρίση.

Από το 2013 η ετήσια επιβάρυνση του προϋπολογισμού για τόκους φθάνει τα 5,7 δις ? ενώ πριν ξεπερνούσε τα 16 δις ?.

Η δημοσιονομική ανάσα είναι μεγάλη, χωρίς βεβαίως το πρόβλημα του χρέους να αντιμετωπίζεται στην ρίζα του.

Η περίοδος χάριτος όμως έχει ως στόχο την δημιουργία υπόβαθρου αντιμετώπισης όχι μόνο των σημερινών δημοσιονομικών αναγκών αλλά και πρόβλεψης του τρόπου που θα αντιμετωπιστούν οι μελλοντικές ανάγκες.

Πέρα από τα γνωστά δημοσιονομικά προβλήματα μεγάλο πρόβλημα συνιστούν τα κρυφά ελλείμματα που όπως έδειξε η πρόσφατα ιστορία με χρονική υστέρηση διογκώνουν το χρέος χωρίς μάλιστα να υπάρχει η στοιχειώδης ευθιξία των εκάστοτε υπουργών Οικονομικών να δικαιολογήσουν την εμφάνιση τους .

Είναι λυπηρό και παράλληλα απαράδεκτο για μια οικονομία να υπάρχουν χρέη εκτός προϋπολογισμού και να υφίσταται το φαινόμενο η αύξηση του χρέους να μην δικαιολογείται με βάση τα ετήσια ελλείμματα.

Όσο δεν σταματάει αυτή η ελληνική πατέντα τόσο το νοικοκύρεμα των δημόσιων οικονομικών θα καρκινοβατεί και τόσο το δημόσιο χρέος θα αυξάνεται.

Εν' κατακλείδι το αφήγημα της κυβέρνησης για το δημόσιο χρέος έχει ενταχτεί στην γενικότερη λαϊκίστικη προσέγγιση που χαρακτηρίζει την κυβερνητική πλειοψηφία οπότε οι πιθανότητες σοβαρής αντιμετώπισης του είναι μηδενικές.

Όταν το δόγμα της εκτελεστικής εξουσίας είναι ο λαϊκισμός και το ψέμα τότε μόνο οι αφελείς μπορούν να έχουν προσδοκίες ομαλής και αποτελεσματικής διαχείρισης των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία.

Ε.Β

Οικονομικός αναλυτής, υπεύθυνος τομέα οικονομίας της "κοινωνίας αξιών"

19. ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣΑΣ;

What's the vision of your state?

(ερώτηση του διάσημου νομπελίστα οικονομολόγου Thomas J. Sargent προς τους παρευρισκόμενους σε οικονομικό συνέδριο στην Αθήνα το Μάιο 2015)

Η χώρα ύστερα από 5 χρόνια βαθιάς κρίσης, οικονομικής μα πρωτίστως κοινωνικής, βαδίζει προς την επόμενη φοροκαταιγίδα.

Το πολιτικό σύστημα αδυνατεί να χειριστεί τα αδιέξοδα που δημιούργησε αλλά με επικοινωνιακούς όρους περασμένων δεκαετιών, προσπαθεί για άλλη μια φορά να διαχειριστεί ελλείμματα με δανεικά.

Η σκληρή πραγματικότητα είναι ότι εάν συνεχίσουμε έτσι, είτε μέσα στο ευρώ, είτε έξω από ευρώ και την ΕΕ, οδηγούμαστε προς χαμηλότερους μισθούς και σε λιτότητα.

Αυτό είναι το χειρότερο, το ότι όλες οι θυσίες θα πάνε χαμένες, γιατί οι πολιτικοί αδυνατούν να παρουσιάσουν ένα νέο όραμα για το προς τα πού θέλουμε να πάμε ως χώρα.

Πρέπει άμεσα να ξεκινήσει η συζήτηση και να υπάρξει στρατηγικό σχέδιο, ώστε να ξεκινήσει η Ελλάδα να γίνει ανταγωνιστική, να προσελκύσει σύγχρονες επενδύσεις όπου θα γίνεται παραγωγή προϊόντων σύγχρονης τεχνολογίας, επώνυμων προϊόντων και υπηρεσιών υψηλής ποιότητας και προστιθέμενης αξίας.

Η Ελλάδα λόγω μεγέθους και πόρων που διαθέτει δεν μπορεί να στηρίζεται σε προϊόντα χαμηλού κόστους.

Η Ελλάδα πρέπει να διεκδικήσει “ακριβούς” μισθούς και να ξεκαθαρίσει άμεσα τα προβλήματα που εμποδίζουν επενδύσεις υψηλής κατηγορίας.

Αγαπητοί κύριοι της κυβέρνησης,

αυτό μπορεί να γίνει μόνο με σχέδιο και συγκεκριμένο πλάνο.

Ξεκαθαρίστε άμεσα το χωροταξικό, τις χρήσεις γής και το μεταλλευτικό κώδικα. Καθιερώστε σταθερή φορολογία για δέκα χρόνια και εκσυγχρονίστε άμεσα την δημόσια διοίκηση. Για αρχή μετακινήστε τους ικανότερους υπαλλήλους στα βασικά υπουργεία ώστε να ασχοληθούν με εταιρίες που θέλουν να κάνουν επενδύσεις υψηλής τεχνολογίας. Δώστε προτεραιότητα στα νομικά θέματα που απασχολούν επιχειρήσεις.

Δεν είναι δυνατόν μια εμπορική διαφωνία να θέλει γύρω στα 8 χρόνια να τελεσιδικήσει.

Όπλο σας είναι οι εκατοντάδες χιλιάδες πτυχιούχοι, οι υποδομές και τα κτίρια που δημιουργήθηκαν μετά τους Ολυμπιακούς. Όπλο σας είναι το μεγαλύτερο λιμάνι της Μεσογείου που βρίσκεται απέναντι από το Σουέζ και όσες εταιρίες το χρησιμοποιούν γλυτώνουν τεράστια κόστη μεταφοράς.

Όπλο σας είναι ο Ελληνικός λαός που προσπαθείτε να διαχωρίσετε, ακριβώς όπως έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση, με κατασκευασμένα δίπολα, αντί να τον παρακινήσετε σε συνέργειες.

Πηγαίνετε έξω στους Ευρωπαϊκούς θεσμούς και κάνετε προτάσεις για εγκατάσταση εταιριών στην Ελλάδα, αφού πρώτα τους εγγυηθείτε τα βήματα και τους δώσετε χρονοδιαγράμματα εκσυγχρονισμού της χώρας

Αυτή είναι η κατεύθυνση και τα επιχειρήματα όπου σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία θα μας καταστήσουν χώρα πρωταγωνιστή και θα αλλάξουν το μέλλον μας .

Οτιδήποτε άλλο θα μας οδηγήσει μια φτωχή χώρα εντός η εκτός ευρώ...

Διονύσης Ζαβιτσάνος

Υπεύθυνος τομέα επιχειρηματικότητας και μέλος του πολιτικού συμβουλίου της “κοινωνίας αξιών”

20. ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ (ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΠΟΝΤΙΩΝ)

Πισωγύρισμα στην τακτική της διαγραφής από την ιστορική μνήμη σημαντικών σελίδων της νεότερης ιστορίας του Ελληνισμού, αποτελεί η απόφαση του Υπουργείου Παιδείας να αφαιρέσει από την εξεταστέα ύλη της Γ΄ Λυκείου του κεφαλαίου για τον «Παρευξείνιο Ελληνισμό κατά το 19ο και 20ο αιώνα” ».

Σαν “κοινωνία αξιών” έχουμε επανειλημμένα εκφράσει την αναγκαιότητα να εμπλουτισθεί η διδακτέα ύλη της ιστορίας με την ιστορία του Οικουμενικού Ελληνισμού. Ιδιαίτερη έμφαση θα πρέπει να δοθεί στην ιστορία του Ελληνισμού της καθ’ ημάς Ανατολής (Πόντος, Μικρά Ασία) τόσο στα επιτεύγματα του, όσο και στις δραματικές σελίδες της Γενοκτονίας (1914-1922).

Ειλικρινά αδυνατούμε να κατανοήσουμε την συγκεκριμένη απόφαση, άλλωστε η απάντηση του Υπουργείου (14/8 με υπογραφή Α.Παπαδαντωνάκη σε σχετική ερώτηση της Παμποντιακής Ομοσπονδίας ,απλά ΔΕΝ είναι απάντηση. Χωρίς να απαντήσει επί της ουσίας παραπέμπει στο ΦΕΚ που καθορίζει τη διδακτέα ύλη!

Είναι λυπηρό, όταν σε διεθνές επίπεδο γίνεται προσπάθεια αναγνώρισης της Γενοκτονίας , όταν ξένα κοινοβούλια τάσσονται στο πλευρό του Ποντιακού Ελληνισμού η Ελληνική πολιτεία να την αφαιρεί από την ιστορική μνήμη διαγράφοντας την από την διδασκαλία.

Είναι λυπηρό , όταν άλλα επιστημονικά πεδία (όπως management, στρατηγική) αναζητούν δύσκολες σελίδες της ιστορίας για να μάθουν από επιτυχίες και λάθη, εμείς απλά τις αγνοούμε,

Είναι τραγικά αντιεπιστημονικό να πιστεύουν ότι η συγκάλυψη λαθών και εγκλημάτων μπορεί να βοηθήσει σε εσωτερική συμφιλίωση ή σε συμφιλίωση με την Τουρκία.

Η “κοινωνία αξιών” θα συνεχίσει την προσπάθεια της και μετά τις εκλογές στην κατεύθυνση της αναγνώρισης του ρόλου του Οικουμενικού Ελληνισμού και μέσω της εκπαίδευσης με σχετικό διάβημα στο Υπουργείο Παιδείας και δράσεις στη κοινωνία.

Ντόρα Βακιρτζή

Τομεάρχης Οικουμενικού Ελληνισμού της “κοινωνίας αξιών”

21. Εν όψει συνεδρίου με ρωτήσεις και εγώ σου απαντώ...

Τι είναι αυτό που σε κάνει να συμμετέχεις στην κοινωνία αξιών και τι μπορώ να προσδοκώ εγώ εφόσον επιθυμώ να συμμετάσχω;

Η κοινωνία αξιών έχει πολλά να σου προσφέρει... Σου δίνει την δυνατότητα να εκφραστείς, να διαμορφώσεις τις θέσεις του κόμματος που μόνιμα επικαιροποιούνται από σένα και κάθε μέλος και φίλο που έχει προτάσεις και άποψη. Αν είσαι άνεργος για παράδειγμα μπορείς να βρεις ανθρώπους που θα σε στηρίξουν, θα σου δώσουν την δυνατότητα να δραστηριοποιηθείς “κάτι που δεν μπορείς να κανείς μόνος σου μπορείς να το κάνεις σε συνεργασία με άλλους” και πως να το κάνουμε αντικειμενικά να το δεις... είναι καλύτερο να πίνεις τον καφέ σου διαμορφώνοντας θέσεις που επηρεάζουν και θα δώσουν λύσεις στα προβλήματα του σήμερα και του αύριο; ή να πίνεις τον καφέ με τους φίλους σου κριτικάροντας τους μεν και τους δε περιμένοντας τον από μηχανής θεό να σου λύσει τα προβλήματα. Εγώ επιλέγω το πρώτο.

Ποια είναι η ιδεολογία σας;

Η ιδεολογία μας είναι το κοινωνικό κέντρο αλλά επειδή οι έννοιες έχουν χάσει το νόημα τους θα μιλήσω με παραδείγματα. Θέλουμε ένα δημόσιο οργανωμένο με βάση τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Πιστεύουμε στην σύνθεση. Δεν υπάρχει μόνο μαύρο ή άσπρο για μας αλλά υπάρχει και το γκρι . Θέλουμε την ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά να γίνεται με όρους όχι μόνο με οικονομικούς αλλά και πολύ ευρύτερους!! Αναλυτικά θα βρεις εδώ (<https://koinoniaaxion.gr/κυβερνητικό-πρόγραμμα/>) τις θέσεις μας.

Μα καλά αφού δεν έχετε την δύναμη προς το παρόν να μπειτε στην βουλή πως θα πείσετε εκείνους που θεωρούν την ψήφο τους χαμένη σε μικρά κόμματα;

Η ψήφος δεν είναι χαμένη και εξηγούμαι. Με βάση το σύνταγμα εφόσον το κόμμα κατεβαίνει σε εκλογές έχει θεσμικό ρόλο διότι δεν παύει να εκπροσωπεί τους ψηφοφόρους που το ψηφίσαν. Εμείς εκμεταλλευόμενοι τον θεσμικό μας ρόλο κλείνουμε ραντεβού με τους εκάστοτε υπουργούς και τους δίνουμε τις θέσεις μας για τον τομέα ευθύνης τους σε επίπεδο σχεδίου νόμου. Πολλές φορές εντάσσουν τις θέσεις μας σε νομοσχέδια που καταθέτουν. Χαρακτηριστική η υιοθέτηση της πρότασης μας για τα πλοία στο μεταναστευτικό πρόβλημα ή το νομοσχέδιο για την διαφθορά από τον κ. Νικολόδη... Άρα στον βαθμό που μπορούν να επηρεάσουν

και να παρουσιάσουν ρεαλιστικές προτάσεις, τα εξωκοινοβουλευτικά κόμματα έχουν δυο επιλογές. Από την μία να κραυγάζουν και να καταγγέλλουν προσβλέποντας στον θυμό των πολιτών για να μπουν κάποια στιγμή στη βουλή ή να παρουσιάζουν προτάσεις εφαρμόσιμες με την μέθοδο που ανέφερα παραπάνω για να πείσουν για την χρησιμότητά τους να μπουν στην βουλή. (Εμείς επιλέγουμε το δεύτερο)

Μπορεί να είναι υποψήφιος κάποιος που ήλθε πρόσφατα στο κόμμα;

Ναι αρκεί να είναι μέλος ή να γραφτεί ένα μήνα πριν το συνέδριο..(με βάσει το καταστατικό), σε κάθε περίπτωση αν δεν προλάβει χρονικά εφόσον γραφτεί ως μέλος μπορεί να ψηφίσει(σε κάθε συνέδριο το κάθε μέλος έχει το δικαίωμα να είναι υποψήφιος για τη θέση του προέδρου, του αντιπρόεδρου και για τα δυο όργανα Πανελλήνιο συμβούλιο και Πολιτική επιτροπή)

Μα καλά γιατί δεν συνεργάζεστε με τα άλλα κόμματα του κέντρου;

Γιατί το επιδιώξαμε και οι απαντήσεις είναι δύο ή ελάτε όλοι με αρχηγό εμένα ή ελάτε εσείς οι 4-5 προβεβλημένοι και κλείστε το μαγαζί... Και εμείς λέμε άντε να αξιολογήσουμε την πρώτη πρόταση γιατί για την δεύτερη ούτε λόγος. Θα έρθουμε λοιπόν κάτω από εσένα... θα μπορούμε όμως να παράγουμε ελεύθερα πολιτική; μας απαντα...ναι πάνω στις θέσεις που ήδη έχουμε. Ωραία λέμε, και εμείς πάμε να αξιολογήσουμε τις θέσεις τους. Σας θέτω λοιπόν ένα παράδειγμα τυχαίο. Μπορείς να συνεργαστείς με κόμματα που παρουσιάζουν λαϊκίστικες θέσεις ως μεταρρυθμίσεις? Πχ. Δεν είναι λαϊκισμός να υπόσχεσαι ότι θα καταργήσεις τον εμφια με το ισοδύναμο της μέγιστης σύνταξης στα 2000ευρώ, όταν κάποιοι έχουν πληρώσει εισφορές 40 ετών; Πόσο κοινωνικά δίκαιο είναι αυτό; δεν είναι λαϊκισμός να υπόσχεσαι 50% μείωση των μισθών των αιρετών όταν γνωρίζεις ότι δεν είναι εφαρμόσιμο... γιατί θα αμείβονται οι περιφερειάρχες και αντιπεριφερειάρχες με 1200 και 650ευρω αντίστοιχα. Δεν είναι λαϊκισμός να λες ότι θα απολύσω δημοσίους υπαλλήλους γιατί δεν μπορεί να τους χρηματοδοτεί άλλο ο ιδιωτικός τομέας όταν ξέρεις ότι για κάθε 1 απόλυση στο δημόσιο χάνεις 3 στον ιδιωτικό τομέα.... και όχι τυχαία αλλά γιατί κατά βάσει δεν είναι εξαγωγικός αλλά είναι κρατικοδίαιτος ή αν όχι κρατικοδίαιτος βασίζεται στην κατανάλωση που προκύπτει ΚΑΙ από τους δημοσίους υπαλλήλους και αυτά τα αναφέρω γιατί θεωρούν κάποιοι ότι λαϊκιστές είναι οι αριστεροί... έλα όμως που υπάρχει δεξιός και κεντρώος λαϊκισμός. Πως λοιπόν να συνεργαστείς;

Κούρος Κωνσταντίνος

Υπεύθυνος Πολιτικού σχεδιασμού "κοινωνία αξιών"

22. ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ, ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ(ΝΕΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ)

Όπως γράφουμε στο αναλυτικό πρόγραμμα της “κοινωνίας αξιών”, η οικονομία είναι κοινωνική επιστήμη και δεν αρκεί η πρακτική αριθμητική για να δώσει απαντήσεις στα ζητήματα της κοινωνικής ευημερίας που έχει ως σκοπό σε μία δημοκρατία η λειτουργία της οικονομίας.

Όμως η πρακτική αριθμητική και η τιμιότητα είναι οπωσδήποτε δύο από τα σημαντικά στοιχεία πάνω στα οποία εδράζεται.

Εάν δεν υπολογίσεις μεγέθη και δεν κάνεις τις αριθμητικές πράξεις με τιμιότητα, τότε δεν μιλάμε για οικονομία αλλά για “καιροσκοπικό γερουλάνο”!

Δυστυχώς αυτό κάνει σήμερα η κυβέρνηση με το ασφαλιστικό, και κάποια νεόκοπα κόμματα του κοινοβουλίου, που λειτουργούν ως “λαγός” της κυβέρνησης.

Προβάλλουν ασύστολα επιφανειακές “θέσεις-πυροτεχνήματα”, χωρίς να πάρουν χαρτί και μολύβι και με καταφανή έλλειψη τιμιότητας, αφού αποκρύπτουν νούμερα!

Και για να γίνουμε συγκεκριμένοι, η “κοινωνία αξιών” υποστηρίζει την λειτουργία ενός μικτού, αναδιανεμητικού και κεφαλαιοποιητικού συστήματος (κύριας/αναδιανεμητικής και επικουρικής/κεφαλαιοποιητικής ασφάλισης).

Ειδικότερα παραθέτουμε και αναλύουμε τους αριθμούς!

1. Σύνολο συνταξιούχων: 2.656.000, έλαβαν το 2015, συνολικά 28,5 δις,
2. Μέσος όρος περίπου 900 ευρώ ανά άτομο.
2. Τα έσοδα του κράτους σε σχέση με αυτούς είναι:
 - Φορολογία εισοδήματος με μέσο όρο 23% : 7 δις περίπου
 - Εργοδοτικές εισφορές: 11,5 δις

- Συνεπώς το ποσό επιβάρυνσης του κράτος στις συντάξεις: 10 δις.
- Σε αυτά δεν συνυπολογίζουμε το οφέλη που προκύπτουν από την κατανάλωση, την λειτουργία της οικονομίας και το ΦΠΑ που επανεισέρχεται στα ταμεία του κράτους.
- Εάν θεωρήσουμε λογικά ότι το 70% των συντάξεων που μένουν μετά τους φόρους (21,5 δις), αναλίσκεται σε αγαθά και υπηρεσίες που περιέχουν ΦΠΑ (ή κάποια έμμεση φορολόγηση), τότε το συνολικό ποσό που επανεισέρχεται στα ταμεία του κράτους είναι περίπου $70\% \times 21,5 \text{ δις} = 15,5 \text{ περίπου δις} \times 20\% (\mu.ο.ΦΠΑ) = 3 \text{ δις}$ περίπου.
- Σύνολο εσόδων για το κράτος: από οιασδήποτε μορφής εισπρατομένου φόρου: $7+3=10 \text{ δις}$.
- Σύνολο εσόδων από εργοδοτικές εισφορές + φορολογία: $11,5+10= 21,5 \text{ δις}$ περίπου.

3. Συνεπώς η πραγματική ενίσχυση που βγαίνει από τα ταμεία του κράτους (χωρίς να ξαναμπεί με φόρους και εισφορές), είναι περίπου 7 δις.

4. Για να μειωθεί αυτό το ποσό χωρίς να επηρεασθούν τα έσοδα του κράτους και η λειτουργία της οικονομίας που είναι το ζητούμενο, (δεν υπολογίσαμε στα έσοδα του κράτους τη φορολογία που προκύπτει από τα έσοδα των εταιρειών και υπηρεσιών που υποστήριξαν την κατανάλωση, τις υπηρεσίες και την ανάγκη διαβίωσης των συνταξιούχων), θα πρέπει να αυξάνεται η δυνατότητα αυτοχρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος (+κεφαλαιοποιητική λειτουργία). Αυτό μπορεί να γίνει με τους παρακάτω τρόπους:

- Αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών (θα είναι λάθος γενικευμένα, γιατί το μέτρο επηρεάζει όλη την επιχειρηματικότητα και την αγορά εργασίας εις βάρος του παραγωγικού τομέα της χώρας και των σημερινών εργαζομένων. Όμως στα πλαίσια του κεφαλαιοποιητικού συστήματος επικουρικής ασφάλισης, θα μπορούσε ο εργαζόμενος να επιλέξει να πληρώνει παραπάνω εισφορές, εφόσον το σύστημα θα εγγυάται με αξιοπιστία ότι θα λάβει περισσότερα!).
- Κλιμακωτή αύξηση της φορολόγησης των συντάξεων. Είναι ένα μέτρο που θα μπορούσε να υιοθετηθεί. Ερωτηματικό είναι αν και συνταγματικά μπορεί να υποστηριχθεί. Σε κάθε περίπτωση, δημιουργεί σημαντικά ζητήματα στην ισότητα των πολιτών και την κοινωνική δικαιοσύνη.
- Να γίνεται καλή επένδυση των αποθεματικών των ταμείων και των εισφορών που κατατίθενται στα ταμεία (και επικουρικών). Για να δημιουργηθεί ένα αρχικό κεφάλαιο θα μπορούσε να αξιοποιηθεί το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών που έχει δημιουργηθεί (το έχουν αδειάσει σήμερα) και να ανασταλεί η καταβολή εφάπαξ σε όσους απέρχονται για 5-8 χρόνια ή να αποδοθεί με καταβολή ομολόγων 5ετους – 8ετούς διάρκειας και πάνω. Στη λογική αυτή, εάν ολοκληρωθεί η τιτλοποίηση της

περιουσίας του δημοσίου, να δίνονται και ανάλογοι τίτλοι σε όσους εκ των δικαιούχων το επιθυμούν.

– Σταδιακά ανερχομένου του ποσού των αποθεματικών των επικουρικών ταμείων, να μειώνεται αντίστοιχα και η συμμετοχή του κράτους (αναδιανεμητική-ανταποδοτική λειτουργία).

5. Επίσης θα πρέπει να διορθωθούν τα θέματα πρόωρων συντάξεων, χαριστικών διατάξεων, ψεύτικων συντάξεων και ψεύτικων προνιακών επιδομάτων.

6. Η ενοποίηση ασφαλιστικών οργανισμών και συναφών επικουρικών ταμείων, μπορεί επίσης να επιφέρει σημαντική εξοικονόμηση πόρων.

– Συνολικά υπολογίζουμε ότι μπορεί να εξοικονομηθεί 1 περίπου δις από το ξεκαθάρισμα των καταχρηστικών πολλαπλών συντάξεων, των ψεύτικων, των χαριστικών διατάξεων, των πρόωρων συντάξεων και των αδικαιολόγητων προνιακών επιδομάτων.

– Επί πλέον 0.5 δις μπορούν να προκύψουν από την ενοποίηση ταμείων και τον εξορθολογισμό των λειτουργιών τους.

– Επίσης 1 περίπου δις μπορεί να συγκεντρωθεί από την εισφοροδιαφυγή, τη μαύρη εργασία και την φορολόγηση των εισοδημάτων της που δεν φορολογούνται.

7. Σύνολο εξοικονόμησης που μπορεί να προκύψει από τον έλεγχο και τον εξορθολογισμό: 2,5-4 δις.

8. Δεν υπολογίσαμε καθόλου την εξοικονόμηση από τον εξορθολογισμό που μπορεί να προκύψει από την μικτή ασφαλιστική κάλυψη υγείας!(θα αναλύσουμε αργότερα τη πρότασή μας).

8. Συνεπώς, πολύ περισσότερα από την επιχειρούμενη λαϊκίστικη οριζόντια και άδικη επιδρομή σε όσους πραγματικά δούλεψαν επί 35 χρόνια και πάνω και πραγματικά προσέφεραν με την εργασία τους στη ζωή όλων μας.

Το σημαντικότερο είναι ότι με την παραπάνω πρόταση, θα δημιουργηθεί ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα! Οι ρυθμίσεις που δρομολογούνται από τη κυβέρνηση δεν θα καταφέρουν να το κάνουν βιώσιμο, αφού συντηρούν τα ψέματα, τις αδικίες, τους μεγάλους αριθμούς χαριστικών ρυθμίσεων, τις πελατειακές σχέσεις, την εισφοροδιαφυγή και τη μαύρη εργασία, αλλά κυρίως, ένα απαρχαιωμένο και διεφθαρμένο συνολικά σύστημα!

23. ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Τα δύο αυτά θέματα που θα επηρεάσουν εν πολλοίς την πορεία της οικονομικής ανάπτυξης, είναι άμεσα συνδεδεμένα μεταξύ τους, (μαζί με την συμμετοχή του ΤΧΣ στη διοίκηση των Τραπεζών) και δεν υπάρχουν περιθώρια για μία ακόμη αποτυχημένη ανακεφαλαιοποίηση. Ακολουθούν δύο άρθρα (αναγκαστικά μακροσκελή αφού εύκολες λύσεις δεν υπάρχουν πλέον), που προτείνουν συγκεκριμένες λύσεις για τα τρία αυτά κρίσιμα θέματα!

Η ΝΕΑ ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΣΗ & ΟΙ ΑΣΤΟΧΙΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Οι Ελληνικές τράπεζες, θα χρειαστούν νέες ανακεφαλαιοποιήσεις, πλην όμως εξακολουθεί να τίθεται εν αμφιβόλω αν θα μπορέσουν να διοχετεύσουν ρευστότητα στην οικονομία, όπως οφείλουν να κάνουν. Ας προσπαθήσουμε να δούμε, τις αστοχίες και τις παγίδες των προηγούμενων ανακεφαλαιοποιήσεων.

Οι τράπεζες λαμβάνουν άμεση κρατική βοήθεια από το 2008. Αυτή η βοήθεια ήταν μικρή όσον αφορά μετρητά, αν συγκριθεί με τις κεφαλαιακές ενισχύσεις και την παροχή εγγυήσεων που δόθηκαν από το 2011 και μετά και που σήμερα υπερβαίνουν τα 45 δισ. ευρώ, με τις εγγυήσεις να φθάνουν στο ύψος περίπου των 130 δισ. Παρ' όλα αυτά δεν υπήρξε διοχέτευση ρευστότητας και πιστωτική επέκταση. Υπάρχουν προφανείς αιτίες για την αποτυχία:

- Η μαζική έξοδος καταθέσεων από το 2010 (πάνω από 130 δισ. ευρώ), με την πρόσφατη έξοδο 40 δισ.
- Η συνεχιζόμενη ύφεση, που είναι το αποτέλεσμα κυρίως των έντονα αντιπληθωριστικών πολιτικών επιλογών, που υπαγορεύθηκαν από τους πιστωτές της Ελλάδας.
- Οι αποτυχίες εταιρικής διακυβέρνησης στις Τράπεζες, πριν αλλά και μετά το 2008. Σ' αυτές περιλαμβάνονται και οι σοβαρές υπόνοιες για εξυπηρέτηση ιδίων και

φιλικών συμφερόντων.

– Αν και υφίστανται κάποιες διώξεις κατά υψηλόβαθμων τραπεζικών στελεχών, εν τούτοις δεν επιδιώχθηκε σε βάθος η εξυγίανση, (μία διεθνώς παραδεκτή πρακτική, όπως προβλέπει η αμερικανική αλλά και ευρωπαϊκή νομοθεσία).

– Επίσης, η εισαγωγή τεράστιων ποσών δημοσίου χρήματος στον τραπεζικό τομέα, δεν συνοδεύτηκε από τον μηδενισμό της αξίας των παλιών μετοχών, την απόλυση των τραπεζικών διοικήσεων που απέτυχαν, και τη ριζική αναδιάρθρωση του χαρτοφυλακίου των δανείων.

Αυτή η προσέγγιση είχε ως αποτέλεσμα να μην υπάρξει κάθαρση στο Ελληνικό τραπεζικό σύστημα, ιδίως επί των διαπλεκόμενων / προνομιακών σχέσεων που διατηρούν ορισμένοι τραπεζίτες με κόμματα και πολιτικούς, με δημοσιογραφικά και οικονομικά συμφέροντα, με αποτέλεσμα να ευνοούνται τα στρεβλά κίνητρα.

Οι διοικήσεις των τραπεζών, (για να μην καταγράψουν τεράστιες απώλειες, επειδή ήταν πεισμένοι οι ισολογισμοί), καθυστέρησαν να αντιμετωπίσουν τη βραδυφλεγή βόμβα των μη εξυπηρετούμενων δανείων και δεν έλαβαν έγκαιρα τα μέτρα που ήταν απαραίτητα ώστε να αναδιαρθρώσουν το χαρτοφυλάκιο. Το εξαιρετικά υψηλό επίπεδο των μη εξυπηρετούμενων δανείων, αποτελεί απόδειξη της συνεχιζόμενης υποτίμησης της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και της εξαέρωσης του εισοδήματος των νοικοκυριών και των εταιρικών κερδών, λόγω της συνεχούς ύφεση και της συνακόλουθης αύξησης της ανεργίας, σε συνδυασμό με την αύξηση της φορολογίας του ιδιωτικού τομέα.

Ο προφανής τρόπος για να αποκατασταθεί η λειτουργία του τραπεζικού συστήματος μετά την ανακεφαλαιοποίηση του Νοε-Δεκ, είναι η δημιουργία μιας «κακής τράπεζας» που θα αναλάβει την ευθύνη για τη διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων. Ενόψει των επικείμενων ανακεφαλαιοποιήσεων, τα δάνεια αυτά θα πρέπει να αξιολογηθούν αντικειμενικά και να μεταφερθούν ώστε να τα διαχειρίζεται ένα ταμείο τύπου «κακής τράπεζας», στο οποίο θα έχουν δοθεί κρατικές εγγυήσεις. Έτσι θα δοθεί στους Έλληνες οφειλέτες ένας αποτελεσματικός τρόπος να αναδιαρθρώσουν τα δάνειά τους, ενώ οι τράπεζες θα βγάλουν από πάνω τους το βάρος των κόκκινων δανείων, χωρίς να χρειασθεί να τα διαγράψουν. Έτσι δεν θα χρειάζεται ένας «φουσκωμένος» λογαριασμός διάσωσης των ελληνικών τραπεζών, με εκ νέου επιβάρυνση του Έλληνα φορολογούμενου!

Με αυτόν τον τρόπο θα καταφέρουν οι ελληνικές τράπεζες να χορηγήσουν νέα δάνεια με επαρκείς εγγυήσεις, που τά έχει άμεση ανάγκη ο παραγωγικός τομέας. Η μέθοδος αυτή εφαρμόστηκε και λειτούργησε αποδοτικά στη Σουηδία μετά την

τραπεζική κρίση των αρχών της δεκαετίας του '90 και στις ΗΠΑ μετά την κρίση του 2008, όπου μάλιστα απέφερε και κάποιο μικρό κέρδος.

Δεν θα πρέπει να ξαναγίνουν τα ίδια λάθη του παρελθόντος ώστε να αποφευχθεί μια ακόμη αποτυχία. Ένα αποτελεσματικό πρώτο βήμα για την επιστροφή της Ελλάδας στον δρόμο της ανάπτυξης!

B.M.

Υπεύθυνος Τομέα Οικονομίας “κοινωνίας αξιών”

24. ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΜΙΚΡΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΜΕ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΥΓΙΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ

Η “κοινωνία αξιών” από το 2012-13 διαφωνούσε με την εγκατάλειψη των μικρών και υγιών τραπεζών που ακολουθήθηκε, προκειμένου να διατηρηθούν τρεις – τέσσερις μεγάλες “συστημικές” τράπεζες που ντετερμινιστικά θα κατέληγαν να αυξήσουν τη συμμετοχή του δημοσίου και τελικά να πέσουν στα χέρια του ΤΧΣ, λόγω της ανάγκης των συνεχών και αποτυχημένων όπως αποδείχθηκε ανακεφαλαιοποιήσεων.

Είχαμε επισημάνει ότι αυτός ο έμμεσος, “de facto” και “in factum” τρόπος ενοποίησης του Ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος, δημιουργεί μεγάλη παθογένεια στο χρηματοπιστωτικό σύστημα της χώρας. Τα σημαντικότερα εξ αυτών είναι τα προβλήματα υγιούς ανταγωνισμού που πρέπει να υπάρχει μεταξύ των τραπεζών αυτών, της λειτουργίας της διοίκησης και του απόλυτου ελέγχου τους που επιβάλλεται πλέον από τα Ευρωπαϊκά κέντρα αποφάσεων και που δεν θα μας ξένιζε αν σε πολλές περιπτώσεις λειτουργούσαν καταχρηστικά εις βάρος των εθνικών συμφερόντων.

Σήμερα μετά από ένα τεράστιο και ιδιαίτερα επιβαρυντικό κύκλο για την οικονομία και για του Έλληνες πολίτες οι οποίοι είδαν το δημόσιο χρέος να αυξάνεται λόγω των συνεχών και αποτυχημένων ανακεφαλαιοποιήσεων, και τα περιουσιακά τους

στοιχεία να απαξιώνονται κατακόρυφα, ξαναφέρνουμε στη συζήτηση την ενίσχυση ή τη δημιουργία μικρών τραπεζών, που να λειτουργούν με περιορισμένο έλεγχο του ΤΧΣ και εκτός του συστήματος των τεσσάρων μεγάλων τραπεζών.

Δεν διαφωνώ με τη σκέψη που ούτως ή άλλως την υποστηρίζαμε από παλιά, άλλωστε και σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες όπως π.χ. στη Γερμανία, με νόμο τροποποιήθηκε η τραπεζική νομοθεσία, δίνοντας τη δυνατότητα στο Γερμανικό Υπουργείο οικονομικών να αποφασίζει για τη λειτουργία τραπεζών χωρίς τον έλεγχο του ΤΧΣ. (Οι κκ. Βοριδης και Λοβέρδος βιάστηκαν να απαξιώσουν την σκέψη, και πιάστηκαν αδιάβαστοι και επιπόλαιοι!)

Η σημαντικότερη όμως επισήμανση θα ήταν ότι οι Τράπεζες αυτές θα πρέπει να είναι πραγματικά ανεξάρτητες από κάθε κρατική χειραγώγηση και να λειτουργούν με απόλυτα ιδιωτικά κριτήρια, που θα ενισχύουν τον υγιή ανταγωνισμό και θα δώσουν σημαντική διέξοδο στα αδιέξοδα χρηματοδότησης της επιχειρηματικότητας και ιδιαίτερα των μικρών επιχειρηματιών που έχει ανάγκη η Ελληνική οικονομία σήμερα.

Πολύ φοβάμαι όμως ότι η σημερινή ρήση του κ. Δραγασάκη, περί παράλληλου τραπεζικού συστήματος, υποκρύπτει την ενίσχυση των μικρών τραπεζών υπό τη χειραγώγηση του κράτους, προκειμένου η κυβέρνηση να αποφύγει του περιορισμούς που αναγκαστικά τίθενται από το ΤΧΣ στις συστημικές Τράπεζες, επί των οποίων δεν μπορεί πλέον να έχει έλεγχο ούτε κάποιας μορφής τραπεζική πολιτική!

25. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ, ΟΙ ΔΥΟ ΠΥΛΩΝΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Στο σημερινό συν-ανταγωνιστικό περιβάλλον, τα όρια των εχθρών και φίλων είναι τις περισσότερες φορές δυσδιάκριτα, αφού όλοι ανταγωνίζονται, κρυφά και φανερά, στο σκληρό οικονομικό πεδίο.

Ο παραδοσιακός φορέας που εγγυάται την ασφάλεια της χώρας, οι ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις, δεν επαρκούν σήμερα σε αυτό το επιφανειακά ειρηνικό περιβάλλον. Αν και εξακολουθούν να είναι αναγκαίες ως το τελευταίο αναγκαίο όπλο, απαιτείται πλέον η ανάπτυξη ανταγωνιστικών οικονομικών “όπλων”, που να μπορούν να εγγυηθούν αποτελεσματικά την οικονομική ανεξαρτησία της χώρας, την επιβίωση των πολιτών με αξιοπρέπεια και την δυνατότητα “ειρηνικής” οικονομικής ανάπτυξης και στρατηγικής διεξόδου σε όλο τον κόσμο.

Ας προσπαθήσουμε να οριοθετήσουμε εν τάχει, μία συνοπτική αντίληψη για την απαιτούμενη εθνική (υψηλή) στρατηγική με αναπτυξιακό χαρακτήρα (σε όλα τα πεδία), που είναι αναγκαίο πλέον να διαμορφωθεί υπερκομματικά, να εγκριθεί με αυξημένη πλειοψηφία από το κοινοβούλιο και να δεσμεύει όλες τις κυβερνήσεις για την εφαρμογή του.

1. Ασφάλεια, Επιβίωση, Ανεξαρτησία, Εδαφική Ακεραιότητα και “Ανάπτυξη” (σε όλα τα πεδία), είναι τα ζωτικά εθνικά συμφέροντα!!!
2. Εσωτερική και Εξωτερική ασφάλεια, Δημοκρατία, Ελευθερία των Πολιτών, Ενότητα του Έθνους, Οικονομική Αυτάρκεια, Ανταγωνιστικότητα της χώρας (και των

πολιτών της) στο διεθνές περιβάλλον, αποτελούν τους εθνικούς σκοπούς!

3. Πολιτισμός (περιλαμβανομένης της παιδείας), Άμυνα, Οικονομία, Επιχειρηματικότητα, Επιστήμες και Επαγγελματική Εκπαίδευση, Εργασία και αποτελεσματικός Δημόσιος Τομέας, είναι οι στόχοι.

4. Συνταγματική Νομιμότητα, Κοινωνική Δικαιοσύνη, Ανθρώπινα Δικαιώματα και Δικαιώματα του Πολίτη, Δικαιοσύνη, Αξιοκρατία, Ισονομία, Εξωστρέφεια, Εκπαιδευτική Αριότητα και ολοκληρωμένες διαμεσολαβητικές και υποστηρικτικές υπηρεσίες του Δημοσίου προς τους Πολίτες, είναι οι θεμελιώδεις εσωτερικές λειτουργίες.

5. Οι πολίτες που διαμορφώνουν μία κοινωνία αξιών, οι Επιχειρήσεις, οι Ένοπλες Δυνάμεις, ο Οικουμενικός Ελληνισμός, κάθε Εκπρόσωπος της χώρας στο διεθνές περιβάλλον, τα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, οι Δάσκαλοι οι Καθηγητές και οι Επιστήμονες, η πολιτισμική μας κληρονομιά, οι πλουτοπαραγωγικοί πόροι της χώρας, κάθε εργαζόμενος που παράγει αξία, είναι τα ισχυρά όπλα μας στο πεδίο της μάχης για την επιβίωση, για την ανεξαρτησία, την ανάπτυξη και τον διεθνή ανταγωνισμό!

Καθένα από όλα αυτά όπως εύκολα γίνεται αντιληπτό, απαιτεί ιδιαίτερη στρατηγική για την εφαρμογή του, που θα δίνει και τις δυνατότητες διαφοροποίησης των εκάστοτε κυβερνήσεων στο επίπεδο της πολιτικής.

Λόγω περιορισμένου χώρου δεν είναι δυνατόν να αναπτυχθούν όλα αυτά στο παρόν, αλλά ας ξεκινήσουμε επιτέλους να συμφωνούμε στα θεμελιώδη, λειτουργώντας συνεργατικά και δημοκρατικά για την προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων!

+1“ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΙΚΟΣ ΑΤΟΜΙΚΙΣΜΟΣ” VS “ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟΥ”

Τα τελευταία χρόνια οι φιλελεύθερες ιδέες βάζονται πανταχόθεν, όχι μόνο λόγω των επιπτώσεων των πολιτικών λιτότητας που επιβλήθηκαν από την ΕΕ και το ΔΝΤ, αλλά και λόγω της σκληρής ρητορικής που αναπτύχθηκε από τους θιασώτες του “οικονομικού φιλελευθερισμού”, που “βάζουν το κάρο μπροστά από το άλογο”.

Η οικονομία ως συλλογική δραστηριότητα (αφού έτσι την εξετάζουμε στο κοινωνικό, πολιτικό και ιδεολογικό επίπεδο), είναι μία από τις βασικότερες ανάγκες για τη κοινωνική διαβίωση. Δεν υπερτερεί των λοιπών αναγκών της ίδιας της κοινωνίας που καλείται να υπηρετήσει, όπως είναι η ασφάλεια, η κοινωνική δικαιοσύνη, η ελευθερία και η ισονομία των πολιτών, πλην όμως δημιουργείται μεταξύ τους ένα πλέγμα σχέσεων ισχυρής αλληλεπίδρασης.

Μεθοδικά οργανωμένη σε συλλογικό επίπεδο, είναι δευτερογενές προϊόν της ίδιας της κοινωνίας και απότοκο της αναγκαιότητας για διευκόλυνση και διαλειτουργικότητα των ποικίλων κοινωνικών και ατομικών δράσεων.

Συνεπώς είναι απαίτηση η οικονομία να υπηρετεί τη κοινωνία, γιατί αλλιώς έχει τη τάση να αυτονομηθεί, γίνεται αυτοσκοπός και κυριαρχεί στις άλλες λειτουργίες και βασικές, ζωτικές ανάγκες της κοινωνίας.

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και όταν οι κοινωνία οδηγείται σε πολέμους και σε συγκρούσεις. Ο πόλεμος αυτονομείται, γίνεται αυτοσκοπός, και κλιμακώνεται σε μία αυτοτροφοδοτούμενη σπείρα, καθιστώντας τη κοινωνία και το άτομο εργαλεία και αναλώσιμο υλικό αυτής της τρέλας.

Η μόνη λύση σε αυτό το πρόβλημα (για να αντιμετωπισθεί η τάση αυτή για αυτονόμηση και αυτοτροφοδοτούμενη, ανεξέλεγκτη, ανταγωνιστική κλιμάκωση), που επιδιώκεται από τις σωστά οργανωμένες κοινωνίες, είναι ο συνετός, θεσμικός έλεγχος της αυξανόμενης αυτής τάσης, με συλλογικές θεσμικές ρυθμίσεις που να οριοθετούν με μέτρο και σαφήνεια το πλαίσιο του ανταγωνισμού.

Τις θεσμικές αυτές προβλέψεις τις βλέπουμε παντού σε όλες τις εξελιγμένες κοινωνίες(σε ότι αφορά την οικονομία δείτε π.χ. τις επιτροπές ανταγωνισμού, τις συμφωνίες εμπορίου, χρηματοπιστωτικής λειτουργίας, έλεγχο χρηματιστηρίων κλπ).

Ο σκοπός της δημιουργίας των διεθνών οργανισμών και όλων αυτών των διεθνικών/εθνικών θεσμών, είναι η πρωτίστως η συνεργατική/συλλογική θεσμική ρύθμιση της αυξανόμενης αυτής τάσης για αυτονόμηση και κλιμάκωση, των ονείων επικίνδυνων για τη κοινωνία ανταγωνιστικών πεδίων (εξοπλισμών, συγκρούσεων, οικονομικού ανταγωνισμού κλπ).

Δυστυχώς όμως, χάσαμε το δρόμο μας με την τάση αυτονόμησης που παρουσιάζει το άτομο από τη κοινωνία και την συμπλεγματική τάση επικυριαρχίας του επ' αυτής, στο τομέα κυρίως της οικονομίας.

Το ίδιο βέβαια συμβαίνει και από τη αντίθετη πλευρά, όταν η κοινωνία επικυριαρχεί ισοπεδωτικά στο άτομο, όταν ακυρώνει δηλαδή την ατομικότητα των

μελών της, υποβαθμίζει την δημιουργική δυναμική τους, δίνοντας τους απλά, εργαλειακή και αναλώσιμη υπόσταση! Ένα είδος “κοινωνικού κανιβαλισμού”!

Η πολιτική χειραφέτηση του ατόμου, η βελτίωση των θεσμών και η συνταγματική κατοχύρωση των ανθρώπινων και ατομικών δικαιωμάτων, που οδήγησαν στην εξέλιξη της κοινωνίας σε μια κοινωνία ισότητας, βασίσθηκαν στα ανθρώπινα δικαιώματα και στις ατομικές ελευθερίες και στους κοινωνικούς αγώνες που έγιναν για αυτές.

Οι φιλελεύθερες ιδέες σήμερα, γίνονται αντικείμενο καπηλείας από τον “συμπλεγματικό ατομικισμό”, που τις χρησιμοποιεί ως πρόσχημα για να κρύψει την επιθυμία του για επικυριαρχία επί των ατόμων και επί της ίδιας της κοινωνίας, υπονομεύοντας τους θεσμούς ελέγχου και εξισορρόπησης των ακραίων, ανταγωνιστικά αυτοτροφοδοτούμενων τάσεων που περιγράψαμε παραπάνω.

Ας αντισταθούμε λοιπόν στον “συμπλεγματικό ατομικισμό” που υποβαθμίζει τη κοινωνία, ακυρώνει την κοινωνική δικαιοσύνη, την ισονομία και την ίδια τελικά την ελευθερία του ατόμου που επικαλείται αλλά και στον “κοινωνικό κανιβαλισμό” που καθηλώνει, απομυζά, ισοπεδώνει και επίσης εξαφανίζει την ελευθερία όλων μας!

A. ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Οι προτάσεις για την αναθεώρηση του Συντάγματος λαμβάνουν υπόψη τον αυστηρό χαρακτήρα του Συντάγματος και αναφέρονται σε περιορισμένο αριθμό θεμάτων και σε άρθρα που μπορούν να αναθεωρηθούν. Συγκεκριμένα:

- Βελτίωση της διαδικασίας εκλογής του Προέδρου από τη Βουλή.
- Αυστηρότερο χαρακτήρα στη διαδικασία προσφυγής σε εκλογές για εθνικούς λόγους.
- Προβλέψεις για θεσμούς Συμμετοχικής Δημοκρατίας.
- Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης.
- Αξιοκρατία Ενόπλων Δυνάμεων.
- Αλλαγή θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των πολιτικών κομμάτων.
- Άρση της Βουλευτικής ασυλίας και αλλαγή του νόμου περί ευθύνης υπουργών.
- Πρόβλεψη Εξουσιοδοτήσεων και αρμοδιοτήτων της Τ.Α.
- Συνταγματική πρόβλεψη για τον προϋπολογισμό και το Δημοσιονομικό έλλειμμα.

Αναλυτικά οι κύριες Συνταγματικές αλλαγές που προτείνονται είναι:

1) Βελτίωση της διαδικασίας εκλογής του Προέδρου από τη Βουλή

Άρθρο 32 του Συντάγματος (εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας).

Η διάταξη αυτή προβλέπει τη διαδικασία εκλογής Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας. Σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του εν λόγω άρθρου, η εκλογή Προέδρου συνδέεται και με την προσφυγή σε βουλευτικές εκλογές, εάν, και κατά την τρίτη ψηφοφορία, ο προταθείς υποψήφιος Πρόεδρος δεν συγκεντρώσει πλειοψηφία των 3/5 του όλου αριθμού των βουλευτών, οπότε η Βουλή διαλύεται μέσα σε δέκα ημέρες από την τελευταία ψηφοφορία και προκηρύσσεται εκλογή για ανάδειξη νέας Βουλής. Από τη νέα Βουλή μπορεί, να εκλεγεί Πρόεδρος από την πρώτη ψηφοφορία με αυξημένη πλειοψηφία των 3/5 της Βουλής ή τη δεύτερη ψηφοφορία με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών και με την τρίτη ψηφοφορία, εφόσον όμως πλέον συγκεντρώσει την σχετική πλειοψηφία των Βουλευτών.

Συνεπώς το αδιέξοδο επιλύεται μετά από μία μεγάλη και χρονοβόρα περιπέτεια με προσφυγή στις εκλογές και τελικά με το φτωχό αποτέλεσμα της σχετικής πλειοψηφίας. Εύλογα διερωτάται κάποιος γιατί τότε έγιναν όλα αυτά τα επιβαρυντικά για την λειτουργία του πολιτεύματος.

Πολλοί σήμερα προτείνουν την άμεση εκλογή του Προέδρου από τον λαό. Με τον τρόπο αυτό θα υπάρχει αμεσότητα στην εκλογική διαδικασία και θα αποφεύγεται ταυτόχρονα, η εκμετάλλευση της αδυναμίας εκλογής Προέδρου από τα κόμματα, για διάλυση της Βουλής και προσφυγής στις κάλπες..

Βέβαια ιστορικά κάτι τέτοιο δεν επιβεβαιώνεται, αφού όλες οι διαδικασίες εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας, πλην αυτής του 1990 που οδήγησε σε διάλυση της Βουλής, οδήγησαν σε εκλογή Προέδρου με 180 ψήφους από την πρώτη Βουλή. Υπήρξε όμως και περίπτωση, που διακηρύχθηκε ότι η αντιπολίτευση δεν θα συμφωνήσει στην εκλογή Προέδρου, με σκοπό να οδηγηθεί η Χώρα εκβιαστικά σε πρόωρες εκλογές. Αυτό, ασφαλώς, αντίκειται στον ουσιαστικό χαρακτήρα του Συντάγματος και στην εύρυθμη λειτουργία της Δημοκρατίας και δεν είναι θετικό για το κύρος του ίδιου του Προέδρου. Πέραν τούτου, προσβάλλει και τη λαϊκή κυριαρχία, αφού γίνεται παρελκυστική εκμετάλλευση των προβλέψεων του Συντάγματος για να ακυρωθεί η λαϊκή εντολή προς την Βουλή που έχει εκλεγεί. Επομένως, είναι απόλυτη ανάγκη, να αποσυνδεθεί η πρόωρη προσφυγή στις κάλπες λόγω της διαδικασίας εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας.

Η πρότασή μας για την αναθεώρηση στο ζήτημα αυτό είναι ότι “θα πρέπει να επαναληφθεί η ψηφοφορία, από την ίδια πάντοτε Βουλή, δύο φορές, μέχρι να επιτευχθεί το ποσοστό των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των Βουλευτών, και, εάν και τότε δεν επιτευχθεί αυτό, μετά από επίσημες διαβουλεύσεις μεταξύ των αρχηγών των κομμάτων για τρεις ημέρες, θα ακολουθήσει και τρίτη ψηφοφορία με την ίδια αυξημένη πλειοψηφία των 3/5. Δηλαδή η εκλογική διαδικασία θα γίνεται μεταξύ των δύο προσώπων, που πλειοψήφησαν, εκλεγομένου Προέδρου εκείνου που συγκέντρωσε την αυξημένη πλειοψηφία των 3/5 της Βουλής. Εάν δεν ευδοκιμήσει και αυτή η ψηφοφορία, τότε αποδοχή με απόλυτη πλειοψηφία της ανάληψης καθηκόντων Προέδρου από τον Πρόεδρο της Βουλής, ο οποίος θα

αντικατασταθεί στα καθήκοντά του στη Βουλή. Επομένως, είναι ανάγκη, να αναθεωρηθεί η διάταξη αυτή του αρθρ.32 του Συντάγματος, ώστε να λειτουργεί αποτρεπτικά η εκμετάλλευση της διαδικασίας εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας για πρόωρη προσφυγή σε βουλευτικές εκλογές.

Θέση μας επίσης είναι, ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πρέπει να εκλέγεται από τη Βουλή, διότι υπάρχει ο κίνδυνος με την αλλαγή και μόνο του τρόπου εκλογής του Προέδρου από έμμεση σε άμεση από το λαό, να αποκτήσει άλλη νομιμοποιητική βάση και να επιδιώξει έστω και μόνο με το λόγο του παρεμβάσεις, που να ξεφεύγουν από τις τυπικές αρμοδιότητες του. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να επηρεασθεί με καταστροφικά αποτελέσματα η ομαλή λειτουργία του πολιτεύματος.

2) Αυστηρότερος χαρακτήρας στη διαδικασία προσφυγής σε εκλογές για εθνικούς λόγους.

Άρθρο 41 § 2 του Συντάγματος (Διάλυση της Βουλής).

Η διάταξη αυτή του Συντάγματος ορίζει, ότι «Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας διαλύει τη Βουλή με πρόταση της Κυβέρνησης, που έχει λάβει ψήφο εμπιστοσύνης, για ανανέωση της λαϊκής εντολής, προκειμένου να αντιμετωπισθεί εθνικό θέμα εξαιρετικής σημασίας». Εδώ γεννάται η απορία γιατί υπάρχει αυτή η πρόβλεψη αφού με το άρθρο 44, παρ.2. δίνεται η δυνατότητα προσφυγής σε δημοψήφισμα για εθνικά θέματα και μάλιστα με την απόλυτη πλειοψηφία της Βουλής.

Πέραν αυτού η διάταξη αυτή παραβιάστηκε αρκετές φορές τα τελευταία χρόνια. Οι εκάστοτε Πρωθυπουργοί χαρακτηρίζουν ως «εθνικά θέματα εξαιρετικής σημασίας» διάφορα σημαντικά θέματα, τα οποία όμως θα έπρεπε να τα διαχειριστούν αφού ανήκουν στη σφαίρα των ζητημάτων για την διαχείριση των οποίων τους εξέλεξε ο λαός. Θέματα που έχουν προβληθεί ως τέτοια είναι η οικονομική κατάσταση, ο προϋπολογισμός κ.λπ.

Αυτή όμως η ευκολία προσφυγής στις κάλπες από την Κυβέρνηση, αποτελεί στην ουσία κακή εφαρμογή του Συντάγματος.

Προτείνουμε, να γίνει πιο αυστηρή η πρόβλεψη του άρθρου για τη δυνατότητα προσφυγής στις κάλπες, πολύ δε περισσότερο, διότι δεν φαίνεται να δίνεται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας η δυνατότητα διαφωνίας στην πρόταση της κυβέρνησης.

Συνεπώς θα πρέπει να γίνει αναδιατύπωση του άρθρου 41, παρ.2, έτσι ώστε να οριοθετείται πρώτα η “εξαιρετική σημασία του εθνικού θέματος” με την συμφωνία των 3/5 της Βουλής. Έτσι η κυβέρνηση θα έχει την δυνατότητα να επιλέξει με ίσους όρους μεταξύ εκλογών ή δημοψηφίσματος σύμφωνα με το άρθρο 44, παρ. 2.

3) Θεσμοί Άμεσης Δημοκρατίας

Άρθρο 44 Σ, παράγραφος 2. (δημοψήφισμα).

“Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκηρύσσει με διάταγμα δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά θέματα, ύστερα από απόφαση της απόλυτης πλειοψηφίας του όλου αριθμού των βουλευτών, που λαμβάνεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου. Δημοψήφισμα προκηρύσσεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με διάταγμα και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, εκτός από τα

δημοσιονομικά, εφόσον αυτό αποφασιστεί από τα τρία πέμπτα του συνόλου των βουλευτών, ύστερα από πρόταση των δύο πέμπτων του συνόλου και όπως ορίζουν ο Κανονισμός της Βουλής και νόμος για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής. Δεν εισάγονται κατά την ίδια περίοδο της Βουλής περισσότερες από δύο προτάσεις δημοψηφίσματος για νομοσχέδιο.”

Εδώ βλέπουμε μία διαφοροποίηση στις προβλέψεις του άρθρου και συγκεκριμένα, για ένα εθνικό θέμα μπορεί να γίνει δημοψήφισμα, με απόλυτη πλειοψηφία της Βουλής, ενώ για να αποφασισθεί δημοψήφισμα για ένα ψηφισμένο νομοσχέδιο που αφορά σοβαρό κοινωνικό ζήτημα, απαιτείται πλειοψηφία από τα τρία πέμπτα της Βουλής, δηλαδή να συμπράξουν βουλευτές και από τα κόμματα εκτός κυβέρνησης. Δηλαδή για ένα εθνικό θέμα η προσφυγή σε δημοψήφισμα είναι πιο εύκολο έναντι ενός κοινωνικού θέματος. Η διαφοροποίηση δίνει στην ουσία ευκολία διαφυγής στην κυβέρνηση από τις ευθύνες που έχει στα εθνικά ζητήματα, τα οποία καλείται να διαχειρισθεί με την μεγαλύτερη σύνεση και κοινοβουλευτική συναίνεση. Προτείνουμε να υιοθετηθεί η ίδια πλειοψηφία των 3/5 της Βουλής και για τα δύο ζητήματα. Επίσης για βελτίωση της συμμετοχικής δημοκρατίας, να προβλεφθεί και η δυνατότητα να μπορεί να τεθεί θέμα δημοψηφίσματος στη Βουλή με πρωτοβουλία των πολιτών τόσο για την κατάργηση νόμου, όσο και για την ανάκληση αξιωματούχου (λ.χ. υπουργού) με την συγκέντρωση υπογραφών πολιτών που έχουν δικαίωμα ψήφου και το άθροισμα των οποίων να αποτελεί ως βάση, το 20 % του εκλογικού σώματος. Οι κατάλληλες ρυθμίσεις θα πρέπει να προβλεφθούν με νόμο. Σημειωτέον ότι τα τοπικά δημοψηφίσματα ρυθμίζονται από το Δημοτικό Κώδικα.

4) Ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης

Άρθρα 87 και 88 Σ (ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης).

Προκειμένου η Δικαιοσύνη να ασκεί ανεπηρέαστη τον θεσμικό της ρόλο θα πρέπει να ενισχυθούν οι προβλέψεις του άρθρου 87 για ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Η ηγεσία της δικαιοσύνης επιλέγεται από το Υπουργικό Συμβούλιο και διορίζεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Θέση μας είναι όπως η επιλογή των κορυφαίων θέσεων της Δικαιοσύνης, των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων, του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και των Γενικών Επιτρόπων να γίνεται με αυξημένη πλειοψηφία 3/5 από το σύνολο των βουλευτών στη Βουλή, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης.

5) Αξιοκρατία Ενόπλων Δυνάμεων

Παρόμοια διαδικασία θα πρέπει να ακολουθηθεί και για την ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων, να αποφασίζει δηλαδή η Βουλή με πλειοψηφία 3/5 για την επιλογή των Α/ΓΕΕΘΑ, Α/ΓΕ και στην συνέχεια να διορίζεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

6) Συνταγματική ρύθμιση για τον έλεγχο των οικονομικών των κομμάτων

Άρθρο 29 Σ (Διαφάνεια Πολιτικών Κομμάτων και Υποψηφίων Βουλευτών)

Η διάταξη αυτή ρυθμίζει τα της ίδρυσης, λειτουργίας και οικονομικής ενίσχυσης των πολιτικών κομμάτων της Χώρας μας. Άλλες διατάξεις του Συντάγματος, που αναφέρονται στα Κόμματα είναι τα άρθρα 37, 68, 53, 71, 73 §4, 76 §4 και 113.

Έλεγχος των οικονομικών των κομμάτων από το Ελεγκτικό Συνέδριο (και όχι από επιτροπή της Βουλής όπως συμβαίνει σήμερα). Το Ελεγκτικό Συνέδριο να έχει ως αρμοδιότητά του και τον έλεγχο των οικονομικών κομμάτων, βουλευτών, μελών της κυβέρνησης, αξιωματούχων και διαχειριζομένων το δημόσιο χρήμα. Επίσης προτείνεται η πρόβλεψη ότι τα οικονομικά των κομμάτων θα πρέπει να τηρούνται με καθεστώς απόλυτης διαφάνειας η έλλειψη της οποίας θα επισύρει διακοπή της κρατικής χρηματοδότησης.

Προτείνεται να συμπληρωθεί στο άρθρ. 29 του Συντάγματος σχετική διάταξη, βάσει της οποίας τα πολιτικά Κόμματα να τηρούν επίσημα λογιστικά βιβλία, να δημοσιεύονται κάθε χρόνο στο διαδίκτυο οι ισολογισμοί τους και να γίνεται έλεγχος από το Ελεγκτικό Συνέδριο. Στο διαδίκτυο, επίσης, πρέπει ν' ανακοινώνονται όλες οι χορηγίες των Κομμάτων και των υποψηφίων Βουλευτών. Εάν δεν προβλεφθούν στο Σύνταγμα θα πρέπει να υπάρξει νόμος που να ρυθμίζει όλα αυτά τα ζητήματα.

7) Αλλαγή του άρθρου για την βουλευτική ασυλία και του νόμου περί ευθύνης υπουργών.

Άρθρο 86 του Συντάγματος. Το ανεύθυνο και το ακαταδίωκτο των βουλευτών προβλέπεται στα άρθρα 61 και 62 Σ.

Στη συνείδηση του απλού πολίτη τα άρθρα αυτά εμπλέκονται πολλές φορές και το εννοιολογικό πλαίσιο του ενός προβάλλεται στο άλλο, με αποτέλεσμα να δημιουργείται σύγχυση και εσφαλμένη αντίληψη. Πολλοί για λόγους εντυπωσιασμού και με επιφανειακή προσέγγιση, απαιτούν την κατάργηση τους, συγχέοντας κάποιοι εξ αυτών τις έννοιες των άρθρων.

Η μεγάλη συζήτηση που γίνεται σήμερα, είναι για την αλλαγή του άρθρου 86 Σ για την ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης ή των υφυπουργών, για ατιμωτικά αδικήματα που τελέσθηκαν κατά την διάρκεια των καθηκόντων τους. Σε ότι αφορά το ανεύθυνο και το ακαταδίωκτο βουλευτών (άρθρα 61,62Σ), η συζήτηση επικεντρώνεται, στο να περιορισθεί η ασυλία αποκλειστικά στα όρια της άσκησης των κοινοβουλευτικών τους καθηκόντων. Ειδικότερα:

Σε ότι αφορά τα άρθρα 61Σ και 62Σ, υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ τους. Το ανεύθυνο του άρθρου 61Σ, αναφέρεται σε λόγους, πράξεις ή παραλείψεις, που βρίσκονται σε άμεση συνάρτηση προς το βουλευτικό λειτούργημα. Το ακαταδίωκτο του άρθρου 62Σ, αναφέρεται σε οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη του βουλευτή, που δεν σχετίζεται με το λειτούργημά του. Άλλη διαφορά είναι ότι το ανεύθυνο δεν έχει χρονικό περιορισμό, ενώ το ακαταδίωκτο ισχύει μόνο όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος. Επιπλέον, το ανεύθυνο αποτελεί απόλυτη προστασία των βουλευτών, με μόνη εξαίρεση τη συκοφαντική δυσφήμιση. Το ανεύθυνο του άρθρου 61Σ δεν μπορεί να αρθεί ούτε με άδεια της Βουλής. Το ακαταδίωκτο του άρθρου 62Σ δεν είναι απόλυτο, μπορεί να αρθεί αν η Βουλή επιτρέψει την ποινική δίωξη. Το ακαταδίωκτο δεν επεκτείνεται στα επ' αυτοφώρω κακούργηματα αλλά μόνο στα λοιπά αυτόφωρα εγκλήματα (πταίσματα και πλημμελήματα). Εάν ο βουλευτής συλληφθεί απ' αυτοφώρω ενώ διαπράττει κακούργημα, συλλαμβάνεται ελεύθερα

από τα αρμόδια όργανα και δεν χρειάζεται να ειδοποιηθεί η Βουλή για την σύλληψη.

Η πρότασή μας είναι να επεκταθεί το αυτόφωρο που προβλέπεται στο άρθρο 62 Σ, για όλα τα ποινικά αδικήματα που φέρονται να έχουν διαπράξει οι βουλευτές. Σημαντικό είναι, ότι το ακαταδίωκτο του βουλευτή δεν αποκλείει τη διεξαγωγή των απαραίτητων ανακριτικών πράξεων, για τη συγκέντρωση του σχετικού αποδεικτικού υλικού της υπόθεσης. Οι ανακριτικές αυτές πράξεις θα πρέπει να γίνονται στο μέτρο που αυτές δεν θίγουν δημόσια το πρόσωπο του βουλευτή. Γίνεται έτσι δεκτό, ότι μπορεί να διαταχθεί η εξέταση μαρτύρων ή διενέργεια αυτοψίας. Επιπλέον, δεν παρακωλύεται η σύλληψη ή φυλάκιση των συμμέτοχων (μη βουλευτών), στο ποινικό αδίκημα, ούτε χρειάζεται άδεια της Βουλής για την προώθηση της ποινικής διαδικασίας. Επίσης, είναι δυνατή η εξέταση του βουλευτή ως μάρτυρα για άλλη υπόθεση, αποκλειόμενης, βέβαια, της βίαιης προσαγωγής του.

Η πράξη όμως έχει δείξει ότι η βουλευτική ασυλία για τους λόγους αυτούς δεν αίρεται συχνά, αφού έχουν απορριφθεί στο μεγαλύτερο ποσοστό τους οι αιτήσεις για άρση της βουλευτικής ασυλίας. Από το 1974 έως σήμερα υποβλήθηκαν στη Βουλή περίπου 700 αιτήσεις για την άρση της ασυλίας βουλευτών, από τις οποίες μόνο τρεις μόνο έγιναν δεκτές. Σε ολόκληρη την μεταπολεμική περίοδο, η Βουλή συναίνεσε σε 10 μόνο περιπτώσεις για άρση της ασυλίας βουλευτών.

Κατά συνέπεια, για να δημιουργηθούν οι κατάλληλες αντικειμενικές συνθήκες για απονομή δικαιοσύνης, προτείνεται να προβλεφθεί διαδικασία, όπως πριν η Βουλή αποφασίσει αν θα δώσει ή όχι την άδεια για άρση της ασυλίας, να έχει εκτελεσθεί το προανακριτικό έργο από ειδικό εισαγγελέα ανακριτή. Ο ανακριτής αυτός θα υποβάλει την προανακριτική του έκθεση για παραπομπή ή όχι στη Βουλή. Η Βουλή στη συνέχεια θα αποφασίζει για την άρση ή όχι της ασυλίας όπως προβλέπεται στο άρθρο 62 εντός τριών μηνών. Επίσης, θα πρέπει να διαγραφεί η πρόβλεψη του άρθρου, ότι " ...θα θεωρείται ότι δεν δόθηκε άδεια αν η Βουλή δεν αποφανθεί σε τρεις μήνες από τότε που διαβιβάσθηκε η αίτηση του εισαγγελέα για δίωξη". Με τον τρόπο αυτό και αναγνωρίζεται η ισονομία των ελλήνων πολιτών έναντι της δικαιοσύνης και στην ουσία προστατεύεται η λειτουργία και το κύρος του Κοινοβουλίου.

Σε ότι αφορά το άρθρο 86 Σ, εάν λάβουμε υπ' όψη τα Συντάγματα στην Ελλάδα έως σήμερα, αλλά και τα Συντάγματα άλλων χωρών του δυτικού κόσμου, θα βρούμε αντίστοιχες διατάξεις που αφορούν την ευθύνη των υπουργών κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους. Μερικά συντάγματα χωρών μάλιστα δίνουν αυξημένες αρμοδιότητες στη Βουλή.

Είναι γεγονός ότι αφού οι μέχρι τώρα ρυθμίσεις δεν έφεραν τα αναμενόμενα αποτελέσματα, πέραν του νόμου περί ευθύνης Υπουργών θα πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 86. Το ζήτημα είναι εάν θα πρέπει να αλλάξει εκ βάθρων ή να βελτιωθούν μόνο οι προβλεπόμενες νομικές διαδικασίες.

Τα κρίσιμα ζητήματα του άρθρου 86, είναι:

- η προκαταρκτική εξέταση για την ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης ή Υφυπουργών έναντι του νόμου για αδικήματα που τελέσθηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ,

- η απόφαση για άσκηση δίωξης από τη βουλή,
- η διαδικασία παραγραφής και
- η εκδίκαση της υπόθεσης με την ανάθεση και τη λειτουργία των αρμόδιων οργάνων. Επίσης ένα από τα ζητήματα είναι και η ευθύνη και συμπαραπομπή των συμμετόχων (που δεν μέλη της κυβέρνησης ή υφυπουργοί).

Τα ζητήματα αυτά πέραν του άρθρου 86, τα διαχειρίζεται ο ισχύον νόμος περί ευθύνης Υπουργών, ο οποίος προβλέπει παραγραφές (σύντομες κατά γενική ομολογία) ή εξάλειψη του αξιόποινου από ένα χρονικό διάστημα και μετά. Ο ισχύων νόμος προβλέπει πενταετή παραγραφή ακόμη και για κακουργήματα. Με το νομοσχέδιο που έχει κατατεθεί στη Βουλή, η παραγραφή για αδικήματα υπουργών είναι η ίδια με την παραγραφή που ισχύει για όλους τους πολίτες. Η ρύθμιση όμως δεν έχει πρακτικό αντίκρισμα, καθώς η ειδική αποσβεστική προθεσμία, που καθιερώνει το άρθρο 86 του Συντάγματος περί ευθύνης υπουργών, εντός της οποίας η Βουλή έχει τη δυνατότητα να ασκεί ποινική δίωξη κατά υπουργού ή υφυπουργού, παραμένει. Κατά την άποψή μας στο άρθρο 86, παρ.3, αυτή η προθεσμία θα πρέπει να επεκταθεί ώστε ... “ Η βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητα της μέχρι το πέρας της τρίτης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος....”.

Άποψή μας είναι ότι σε συνδυασμό με το κατάλληλο νομικό πλαίσιο, μπορούν να δημιουργηθούν οι εγγυήσεις για μία σύννομη και αποτελεσματική αντιμετώπιση του ζητήματος. Ως αρχή, θα πρέπει να εξισορροπηθούν οι προδικαστικές αρμοδιότητες της Βουλής στην προκαταρκτική εξέταση της υπόθεσης, με αντίστοιχη αύξηση των αρμοδιοτήτων του Δικαστικού συμβουλίου που θα διαχειριστεί την υπόθεση. Η διαδικασία που ακολουθείται σήμερα είναι, να συγκροτεί η Βουλή Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, μετά από απόφασή της με απόλυτη πλειοψηφία. Η εποπτεία της ποινικής προδικασίας της συγκεκριμένης υπόθεσης, ανατίθεται σε πενταμελές Δικαστικό Συμβούλιο, μετά νέα απόφαση της Βουλής για άσκηση δίωξης, πάλι με απόλυτη πλειοψηφία. Το πενταμελές Δικαστικό Συμβούλιο, αναθέτει με κλήρωση την εισαγγελική αρμοδιότητα σε μέλος της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου. Θα πρέπει, στην αναθεώρηση του Συντάγματος και για την υποβοήθηση της Βουλής, να προβλεφθεί η ενεργοποίηση της αρμοδιότητας του πενταμελούς Δικαστικού Συμβουλίου, παράλληλα και από την αρχή της προκαταρκτικής εξέτασης που κάνει η Εξεταστική Επιτροπή. Με την ρύθμιση αυτή η αρμοδιότητα της Βουλής θα εξαντλείται στην διαπίστωση του χαρακτήρα της υπόθεσης από την Εξεταστική Επιτροπή και στη συνέχεια, με βάση το βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου, η Βουλή να καλείται να άρει την ασυλία. Σε ότι αφορά του συμμετόχους, υπάρχει η δικαιοδοσία των τακτικών ποινικών δικαστηρίων, των οποίων η αρμοδιότητα δεν πρέπει να θίγεται από την απόφαση της Βουλής για παραπομπή ή όχι των μελών της κυβέρνησης ή Υφυπουργών.

Αυτές οι ρυθμίσεις που προτείνονται εκτιμάται ότι θα μπορούσαν να αποτρέψουν κάθε επιχειρούμενη προσπάθεια επιτηδευμένης παραγραφής, να βελτιώσουν την νομική διαδικασία άρσης της ασυλίας και τελικά της απονομής δικαιοσύνης.

8) Εξουσιοδοτήσεις και αρμοδιότητες της Τ.Α.

Άρθρα 43 και 102 του Συντάγματος.

Τα άρθρα 43 και 102, αναφέρονται στις εξουσιοδοτήσεις για έκδοση κανονιστικών πράξεων που απαιτούνται στα όργανα διοίκησης, για να φέρουν εις πέρας τα έργα που τους έχουν ανατεθεί και στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, για τους οποίους το κράτος λαμβάνει τα νομοθετικά, κανονιστικά και δημοσιονομικά μέτρα που απαιτούνται. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση με τις νέες ρυθμίσεις, παίζει πολύ σημαντικό ρόλο σε τοπικό/περιφερειακό επίπεδο, για πολλά ζητήματα, όπως οι πολεοδομικές ρυθμίσεις, ζητήματα απασχόλησης και ανεργίας, παιδείας, κοινωνικά, πρόνοιας, κλπ. Στο άρθρο 43 και στο άρθρο 102, θα πρέπει να προβλεφθούν με σαφήνεια οι κανονιστικές πράξεις με τις οποίες πρέπει να εξουσιοδοτούνται περαιτέρω τα όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας, προκειμένου να μπορέσουν να ανταποκριθούν στα νέα τους έργα, να αποκτήσει υπόσταση το σχέδιο Καλλικράτης και να γίνουν αποτελεσματικοί οι θεσμοί της Τοπικής αυτοδιοίκησης.

9) Δημοσιονομικός Έλεγχος και Προϋπολογισμός

Να υπάρξει Συνταγματική πρόβλεψη (υπάρχει και στο Σύμφωνο Σταθερότητας), που να απαγορεύει στη Βουλή να εξετάζει προϋπολογισμούς που είναι ελλειμματικοί, σε συνδυασμό με την Συνταγματική κατοχύρωση της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας ως ανεξάρτητης αρχής. Επίσης να προβλεφθεί και η θεσμοθέτηση για την τήρηση κανόνων αυστηρής Δημοσιονομικής πειθαρχίας σε όλα τα επίπεδα της Δημόσιας Διοίκησης.

B. ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Η κοινωνία μας χρειάζεται ένα κράτος υπηρέτη της ανάπτυξης, της κοινωνικής συνοχής, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης και της ευημερίας, σύγχρονο και αποτελεσματικό στη παροχή υπηρεσιών. Να είναι επιτελικό, με λιτές και ευέλικτες δομές, με την ελάχιστη γραφειοκρατία και τη μέγιστη διαφάνεια και νομιμότητα, να λειτουργεί αξιοκρατικά και ακομμάτιστα. Ένα κράτος που να σέβεται τους πολίτες και τα στελέχη του και θα κερδίζει την εμπιστοσύνη τους.

Για ένα Κράτος Υπηρέτη της Κοινωνίας

Οι παθογένειες του κράτους κάνουν φανερή την επιτακτική και άμεση ανάγκη για το ριζικό επαναπροσδιορισμό του μέσα από βαθιές τομές σε όλους τους τομείς. Οι βασικές επιδιώξεις ενός τέτοιου επαναπροσδιορισμού πρέπει να είναι η παραγωγικότητα, η αποδοτική χρήση των πόρων και η αποτελεσματικότητα ούτως ώστε το κράτος να αποτελεί το μοχλό ανάπτυξης, εγγυητή της κοινωνικής δικαιοσύνης, αλληλεγγύης και συνοχής, της ασφάλειας, της εξασφάλισης των θεμελιωδών υπηρεσιών και αγαθών προς τους πολίτες και γενικά να υπηρετεί τη κοινωνία στο σύνολο της. Όλα αυτά για να επιτευχθούν, απαιτούν οι δομές του κράτους να επανασχεδιασθούν με έξη βασικά κριτήρια.

- **Λιτές, λειτουργικά αποτελεσματικές και ευέλικτες δομές.** Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι συνολικά, το κράτος να διαθέτει μόνο εκείνους τους οργανισμούς που είναι απαραίτητοι, αλλά και ο κάθε οργανισμός του να διαθέτει τα ελάχιστα δυνατά ιεραρχικά επίπεδα, οργανωτικές μονάδες (θέσεις, τμήματα) και μόνο τις απαραίτητες θέσεις εργασίας ώστε να εξασφαλίζεται η αρχή της λειτουργικής αποτελεσματικότητας, της ελάχιστης δυνατής γραφειοκρατίας, των απλών διαδικασιών και της αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ των οργανωτικών μονάδων του ίδιου οργανισμού αλλά και μεταξύ των διαφόρων οργανισμών (π.χ. αστυνομία – δικαιοσύνη).
- **Ισορροπία μεταξύ της συγκεντρωτικής και της αποκεντρωτικής ενάσκησης της εξουσίας.** Αποκεντρωτική ενάσκηση ώστε να εξυπηρετεί την πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων, την άμεση ανταπόκριση στις ανάγκες, την πιο έγκαιρη προσαρμογή στις εξελίξεις και επιτρέπει τις πρωτοβουλίες. Εφαρμογή συγκεντρωτικής ενάσκησης μόνο για την ολοκλήρωση και την εναρμόνιση των στρατηγικών, των πολιτικών και των αποφάσεων, του χειρισμού κρίσεων καθώς και την επίτευξη συνεργιών και οικονομιών κλίμακας.
- **Μηχανισμοί ολοκλήρωσης & συντονισμού.** Δηλαδή, οριζόντιες λειτουργικές διαδικασίες να εξασφαλίζουν τη συνεργασία, το συντονισμό και το συγχρονισμό μεταξύ των οργανισμών του κράτους. Αυτό θα επιτευχθεί με τη δημιουργία μιας κεντρικής και ενός δικτύου μονάδων Στρατηγικού Σχεδιασμού.
- **Σύγχρονα ολοκληρωμένα συστήματα και τεχνολογίες πληροφορικής, λογιστικής, διοίκησης και ελέγχου.** Θεωρούμε ιδιαίτερα χρήσιμο να τονιστεί η μεγάλη και επείγουσα ανάγκη του σχεδιασμού και της εφαρμογής συστημάτων πληροφορικής, λογιστικής, μάνατζμεντ και ιδιαίτερα προγραμματισμού, προϋπολογισμού και ελέγχου. Ιδιαίτερα κρίσιμο είναι η ανάπτυξη του συστήματος 14 ποσοτικών και ποιοτικών δεικτών μέτρησης των επιδόσεων σε όλους τους τομείς. Οι μετρήσεις πρέπει ν' αφορούν τα πάντα και παντού όπως αποτελέσματα, παραγωγικότητα, κόστος, ικανοποίηση των πολιτών, εργασιακό κλίμα, βελτιώσεις. Χωρίς αυτό το σύστημα δεν είναι δυνατόν να γίνεται σωστός προγραμματισμός, έλεγχος και αντικειμενική αξιολόγηση των οργανισμών, των οργανωτικών μονάδων και των εργαζόμενων και να επιτυγχάνεται η συνεχή βελτίωση και η λογοδοσία. Η ρήση που υποστηρίζει «Ότι αν κάτι δεν μπορείς να το

μετρήσεις, δεν μπορείς να το διοικήσεις ή να το βελτιώσεις» έχει μεγάλη δόση αλήθειας. Παράλληλα με αυτό το σύστημα, ένα σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος απαιτεί τη λειτουργία του εσωτερικού και εξωτερικού ελέγχου όπως γίνεται σε όλους τους καλά οργανωμένους οργανισμούς. Ο εσωτερικός έλεγχος δεν αφορά μόνο τη νομιμότητα, αλλά ταυτόχρονα, την αποδοτικότητα και την αποτελεσματική λειτουργία ενός οργανισμού. Βέλτιστες πρακτικές τέτοιων συστημάτων σε άλλες χώρες υπάρχουν αρκετές και δεν είναι δύσκολο να τις πάρουμε, να τις προσαρμόσουμε και να τις εφαρμόσουμε αν θέλουμε και στο δικό μας δημόσιο τομέα.

- **Ανάπτυξη ανθρώπινου δυναμικού.** Αυτό απαιτεί το σχεδιασμό και την εφαρμογή των σύγχρονων συστημάτων Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού που εφαρμόζονται στον ιδιωτικό τομέα αλλά και στους δημόσιους τομείς των προηγμένων χωρών. Θεμελιώδη τέτοια συστήματα αφορούν τον προγραμματισμό των αναγκών του ανθρώπινου δυναμικού, τις αξιοκρατικές προσλήψεις και παραγωγές, την αντικειμενική και αναπτυξιακή αξιολόγηση των εργαζόμενων, τη σύνδεση των αμοιβών με την αξία της θέσης και τις επιδόσεις του κάθε εργαζομένου, την σταδιοδρομία, την εξέλιξη και την ανάπτυξη των εργαζόμενων και των στελεχών. Χωρίς τέτοια συστήματα, δεν μπορεί να γίνει πράξη η κοινή λογική «ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση», να δημιουργηθεί η κατάλληλη κουλτούρα, να αντιμετωπισθεί το ρουσφέτι και η κομματικοποίηση του κράτους, η επιρροή των συντεχνιών και βεβαίως δεν μπορεί ν' αξιοποιηθεί αποτελεσματικά ο πιο κρίσιμος, ο πιο πολύτιμος και ταυτόχρονα ο πιο δαπανηρός πόρος του κράτους που είναι οι άνθρωποι.
- **Αποκομματικοποίηση, Αποδοτικότητα, Αποτελεσματικότητα, Συνέχεια & Συνεπεία του κράτους.** Αυτό απαιτεί δύο ουσιαστικές αλλαγές. Από την μία την ανάπτυξη μεσαίων και ανώτερων διοικητικών στελεχών με την νοοτροπία, τις γνώσεις και τις ικανότητες του σύγχρονου μάνατζερ και του ηγέτη και από την άλλη, 15 σε αυτά τα καταρτισμένα στελέχη πρέπει να μεταβιβαστεί ουσιαστική εξουσία από την κυβέρνηση και βεβαίως να τους δοθούν οικονομικά και άλλα κίνητρα, με βάση τις επιδόσεις και τη συνεισφορά τους. Για παράδειγμα στα Υπουργεία, η ιδέα των μόνιμων επαγγελματικών γραμματέων ή ακόμη και υφυπουργών όπως και η ύπαρξη θεσμοθετημένης ομάδας διοίκησης μπορεί να συμβάλλει προς αυτή την κατεύθυνση. Χωρίς ένα σύγχρονο, ικανό και σ' έναν ισορροπημένο βαθμό αυτόνομο από την πολιτική εξουσία μάνατζμεντ, οι δημόσιοι οργανισμοί δεν μπορούν να παράγουν στρατηγική και σχέδια, να λειτουργούν αποτελεσματικά, να υλοποιούν τους στόχους και τις πολιτικές των κυβερνήσεων. Αυτό εκτός των άλλων απαιτεί τη δραστική μείωση του όγκου του πολιτικού συστήματος της διοικήσεων με μειώσεις μεγαλύτερη από το 70% των θέσεων αναπληρωτών και Υφυπουργών των θέσεων συμβούλων και συνεργατών των πολιτικών.

Αυτά πρέπει να συνδυαστούν με τον πλήρη ανασχεδιασμό των ρόλων και λειτουργιών του κράτους γενικά, αλλά και ειδικότερα, σε ότι αφορά στην πολυνομία και την γραφειοκρατία. Ένα σύγχρονο νομικό και τεχνολογικό πλαίσιο πρέπει να αλλάξει ριζικά τη δομή και τη λειτουργία της Δικαιοσύνης που αποτελεί ένα τεράστιο φραγμό, για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της ανάπτυξης του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Βασικές Αλλαγές στο Κράτος

- Επαναπροσδιορισμός της αποστολής και των υπευθυνότητων του κράτους και της οργάνωσής του.
- Ριζικός επανασχεδιασμός των δομών, των θέσεων εργασίας και των λειτουργιών.
- Σχεδιασμός μηχανισμών ολοκλήρωσης, συντονισμού και συγχρονισμού με ταυτόχρονη αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων και των αποφάσεων στη Δημόσια Διοίκηση. Δημιουργία μιας κεντρικής και ενός δικτύου μονάδων Στρατηγικού Σχεδιασμού.
- Εισαγωγή και αποτελεσματική χρήση ολοκληρωμένων συστημάτων και τεχνολογιών πληροφορικής, λογιστικής (π.χ. διεθνή λογιστικά πρότυπα δημοσίου), διοίκησης, προγραμματισμού, προϋπολογισμού, ελέγχου, διαφάνειας και δεικτών μέτρησης των αποτελεσμάτων.
- Εισαγωγή συστημάτων διαφάνειας, εσωτερικού και εξωτερικού ελέγχου (internal auditing, ορκωτοί ελεγκτές κλπ).
- Εισαγωγή σύγχρονων συστημάτων και μεθόδων Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού (προσλήψεων, ανάπτυξης, αξιολόγησης, αμοιβών, κινήτρων, προαγωγών κλπ).
- Ανάπτυξη του σύγχρονου Μάνατζμεντ και της Ηγεσίας σε όλους τους δημόσιους οργανισμούς μέσω σύγχρονων και αξιοκρατικών ικανοτήτων, καριέρας, διαδοχής και διοίκησης των «ταλέντων». Υποχρεωτική και πιστοποιημένη «εκπαίδευση στο Μάνατζμεντ και την Ηγεσία όλων όσων καταλαμβάνουν θέσεις προϊσταμένων σε όλα τα ιεραρχικά επίπεδα.
- Αποκομματικοποίηση του κράτους με μεταβίβαση της εκτελεστικής εξουσίας σε επαγγελματικά στελέχη (π.χ. επαγγελματίες Υφυπουργοί ή Γραμματείς, Γενικοί Διευθυντές και δραστική μείωση των πολιτικών προσώπων (Αν. Υπουργοί, Υφυπουργοί, Γενικοί και Ειδικοί Γραμματείς και σύμβουλοι).
- Μέτρα ενίσχυσης του διοικητικού επαγγελματισμού: Δραστική μείωση του όγκου του πολιτικού τμήματος της διοικήσεως με μείωση τουλάχιστον κατά 50% των θέσεων Υφυπουργών και Αναπληρωτών Υπουργών. Άμεση θεσμοποίηση υπηρεσιακού Γενικού Γραμματέα, δραστική περιστολή (σε ποσοστό τουλάχιστον 50%) των θέσεων συμβούλων και συνεργατών των πολιτικών. Επανάκριση όλων των διοικητικών προϊσταμένων με βάση «περίγραμμα θέσης» και όχι προσωπικές ιδιότητες.
- Ενδυνάμωση των εργαζόμενων και ανάπτυξη σύγχρονης κουλτούρας δημοσίου λειτουργού, αποτελεσματικότητας, συνεχούς βελτίωσης, ποιότητας, εστίασης στα αποτελέσματα, υπευθυνότητας, εντιμότητας,

ακεραιότητας, καινοτομίας, συνεργασίας, ποιοτικής εξυπηρέτησης του πολίτη, κοινωνικής ευθύνης.

- Εισαγωγή δομών, τεχνολογιών και πληροφορικής εξυπηρέτησης των πολιτών.
- Ριζική αναμόρφωση της «από πάνω προς τα κάτω και αντίστροφα», διαδικασίας διαμόρφωσης και ελέγχου του προϋπολογισμού με βάση συγκεκριμένα επιχειρησιακά προγράμματα δράσης.
- Εισαγωγή συστήματος ελέγχου και διαφάνειας του «πόθεν έσχες» (περιουσιακά στοιχεία, τεκμήρια διαβίωσης όλων των δημοσίων υπαλλήλων των οποίων οι θέσεις εγκυμονούν κινδύνους διαφθοράς.
- Απλοποίηση της διαδικασίας απόλυσης των υπαλλήλων που η απόδοση τους αξιολογείται ως μη αποδεκτή.
- Γενικευμένη εισαγωγή ηλεκτρονικών προμηθειών σε όλους τους Δημόσιου οργανισμού και αξιοποίηση των συνεργειών μεταξύ αυτών.
- Αξιολόγηση όλων των προσφερόμενων υπηρεσιών του δημοσίων οργανισμών με βάση τα κόστη – οφέλη και ανάθεση αυτών σε ιδιωτικού φορείς όταν αυτή η λύση είναι πιο αποδοτική και αποτελεσματική.
- Αξιοποίηση βέλτιστων πρακτικών άλλων χωρών που μπορούν να εφαρμοσθούν στην Ελλάδα με επιτυχία μετά από προσαρμογή.
- Ατζέντα μεταρρυθμίσεων για την επόμενη τριετία, αν όχι συμφωνημένη με τους κοινωνικούς εταίρους, πάντως γνωστή και σταθερή. Καμία μεταρρύθμιση χωρίς προηγούμενη διαβούλευση.
- Άμεση επένδυση στη διοικητική παιδεία: ενίσχυση του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης, εξάντληση κάθε ξένης τεχνικής βοήθειας με σκοπό τη διάδοση της νέας γνώσης σε στοχευμένα κοινά που έχουν να φέρουν εις πέρας μείζονες διοικητικές μεταρρυθμίσεις.
- Ενδυνάμωση του επιτελικού ρόλου των Υπουργείων και του συντονισμού: Άμεση κατάργηση συναρμοδιοτήτων, μεταφορά όσων αρμοδιοτήτων μπορούν να μεταφερθούν σε άλλα επίπεδα διοίκησης. Θέσπιση εκπόνησης σχεδίων δράσης των Υπουργείων στα οποία θα περιλαμβάνεται επιχειρησιακός, οικονομικός και ρυθμιστικός παράγοντας.

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Νέο μοντέλο ανάπτυξης: “από την εσωστρέφεια στην εξωστρέφεια και από το χαμηλό κόστος στη διαφοροποίηση”

Η ανασυγκρότηση, η ανάπτυξη, η ανταγωνιστικότητα και η πρωτοπορία της χώρας απαιτεί ένα νέο παραγωγικό μοντέλο. Αυτό μπορεί να χτιστεί μόνο με μια εθνική στρατηγική η οποία συνδέεται άμεσα και συμβάλλει ουσιαστικά στην υλοποίηση του οράματος για τη χώρα. Η στρατηγική αυτή πρέπει να είναι εθνική, με την έννοια ότι θα υλοποιείται με συνέχεια και συνέπεια ανεξαρτήτως κυβερνήσεων, εξασφαλίζοντας τη συναίνεση και τη μακροχρόνια δέσμευση των παραγωγικών και

πολιτικών δυνάμεων της χώρας. Τα θεμελιώδη στοιχεία μιας τέτοιας στρατηγικής ανάπτυξης στη βάση ενός νέου παραγωγικού μοντέλου είναι:

- Ο προσανατολισμός, η κινητοποίηση και η υποστήριξη των παραγωγικών δυνάμεων και των οικονομικών πόρων σε τομείς που η Ελλάδα μπορεί να αναπτύξει ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα με βάση την καινοτομία, τη διαφοροποίηση των προϊόντων, τη ποιότητα, την υψηλή προστιθεμένη αξία, την εικόνα, τη φήμη και όχι με βάση τη χαμηλή ποιότητα και το χαμηλό κόστος. Τέτοιοι τομείς είναι ο τουρισμός, ο πολιτισμός, η παιδεία, η ναυτιλία, η υγεία, αγροδιατροφική αλυσίδα, οι εναλλακτικές πηγές ενέργειας, καθώς και προϊόντα ή υπηρεσίες των τομέων. Εκτός αυτών, η Ελλάδα μπορεί να γίνει ανταγωνιστική σε αρκετές επιλεγμένες «σφήνες» (niches) της αγοράς όπως για παράδειγμα τα φυτικά καλλυντικά, η πληροφορική, οι τηλεπικοινωνίες και εξειδικευμένα τεχνολογικά προϊόντα.
- Η ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας σε συνδυασμό με την ουσιαστική αύξηση του μεγέθους των επιχειρήσεων μέσω αποτελεσματικών μεθόδων οργάνωσης όπως πολυμετοχικές και συνεταιριστικές επιχειρήσεις, στρατηγικές συμμαχίες και δίκτυα συνεργασιών, (εθνικά και διεθνή) και ΣΔΙΤ
- Υποστήριξη μεγάλης κλίμακας επιχειρηματικών έργων (projects). Τα επενδυτικά αυτά έργα αφορούν τόσο τομείς της οικονομίας, όσο και τόπους ή περιφέρειες ως για παράδειγμα η κτηνοτροφία στην Ήπειρο, η γεωργική ανάπτυξη στη Ρόδο.
- Η εξωστρέφεια των επιχειρήσεων μέσω τη ανάπτυξης εθνικών και τοπικών μαρκών (brands) παγκόσμιας εμβέλειας, δικτύων προώθησης και πωλήσεων στις ξένες αγορές.
- Ανάπτυξη της κουλτούρας της επιχειρηματικότητας, της δημιουργικότητας και της καινοτομίας μέσω της παιδείας, της εκπαίδευσης και των υπολοίπων μηχανισμών.
- Εστίαση της έρευνας και ανάπτυξης (R&D) σε επιλεγμένους τομείς με βάση τα προαναφερθέντα.
- Ουσιαστική ανάπτυξη της οικονομικής και επιχειρηματικής διπλωματίας
- Κινητοποίηση και αξιοποίηση της διασποράς, τόσο σε ό,τι αφορά τις επενδύσεις στην Ελλάδα όσο και σε ό,τι αφορά την προώθηση των Ελληνικών εξαγωγών.
- Σαφείς, αποτελεσματικούς και μακροχρόνια σταθερούς κανόνες σε όλους τους τομείς που αφορούν την οικονομία, την επιχειρηματικότητα, τις επενδύσεις και την ανάπτυξη.
- Έμφαση στην περιφερειακή ανάπτυξη με βάση τους ανθρώπους, τους πόρους και τα φυσικά πλεονεκτήματα της κάθε περιοχής.

Ανταγωνισμός και Αγορές προϊόντων –Εργασίας

Ο τελικός στόχος των οικονομικών μεταρρυθμίσεων, είναι η αύξηση της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής οικονομίας και η μετάβαση σε ένα άλλο μοντέλο παραγωγής και κατανάλωσης, σε ένα πρότυπο που να στηρίζεται στην εξαγωγική δραστηριότητα και τις ιδιωτικές επενδύσεις.

- Ο τελικός στόχος των προτεινόμενων οικονομικών μεταρρυθμίσεων, είναι η αύξηση της ανταγωνιστικότητας της Ελληνικής οικονομίας και η μετάβαση σε ένα άλλο μοντέλο παραγωγής και κατανάλωσης, σε ένα πρότυπο που να στηρίζεται στην εξαγωγική δραστηριότητα και τις ιδιωτικές επενδύσεις.
- Να προχωρήσουν γρήγορα οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και ιδίως αυτές που ενισχύουν τον ανταγωνισμό στην αγορά προϊόντος και τη διαρθρωτική ανταγωνιστικότητα για την αναθέρμανση της οικονομίας.
- Να δοθεί έμφαση στη κάθετη και στοχευμένη περικοπή των κρατικών δαπανών, κυρίως μέσω του περιορισμού του ίδιου του κράτους. Να προχωρήσουν οι μεταρρυθμίσεις εκσυγχρονισμού σε όλο το δημόσιο τομέα σύμφωνα με τα προτάσεις μας στο κεφάλαιο εκσυγχρονισμού του κράτους.
- Να διασφαλισθεί βραχυπρόθεσμα η προστασία της κεφαλαιακής επάρκειας και της ρευστότητας των ελληνικών τραπεζών ώστε να υπάρξει επαρκής χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας.
- Η οικονομική πολιτική πρέπει να βοηθήσει τη σταδιακή επαναδιοχέτευση των παραγωγικών πόρων της χώρας στους εξαγωγικούς τομείς και την παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών υψηλής ποιότητας και τεχνογνωσίας.
- Να ενισχυθούν με πόρους κατά προτεραιότητα οι εταιρείες με εξαγωγική δραστηριότητα. Να απλουστευτεί το νομικό περιβάλλον και να καταργηθούν πολλά γραφειοκρατικά εμπόδια για την εξαγωγή προϊόντων και να βελτιωθούν οι ηλεκτρονικές δυνατότητες οργάνωσης, ελέγχου και διαχείρισης, για την διευκόλυνση των διαδικασιών.
- Να θεσμοθετηθεί χρονοδιάγραμμα απελευθέρωσης μέχρι το 2015 όλων των αγορών εργασίας, αγαθών και υπηρεσιών, καθώς και όλων των κλειστών επαγγελματιών.
- Η Επιτροπή Ανταγωνισμού, να λειτουργεί ανεξάρτητη και επαρκώς στελεχωμένη ώστε να αναλάβει την επίβλεψη όλων των αγορών, να ελέγξει τις μονοπωλιακές πρακτικές, και να διασφαλίσει τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό.
- Να αναμορφωθεί το εθνικό πλαίσιο συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Οι συμβάσεις να ρυθμίζουν αμοιβές και όρους εργασίας, καθώς και αποζημίωση για απολυόμενους.
- Να σταματήσει η αναποτελεσματική πολιτική των μειώσεων μισθών και συντάξεων. Τα αποτελέσματα μίας τέτοιας ενέργειας θα είχαν άμεσο θετικό

αντίκτυπο στην πορεία της οικονομίας, πέραν του ευνοϊκού ψυχολογικού περιβάλλοντος που θα δημιουργηθεί για την πραγματική οικονομία. Η συντήρηση του εισοδήματος στις οικογένειες, θα επιδράσει θετικά στην αγορά εργασίας, στην αγορά προϊόντων αλλά και στην ανεργία.

Κατασκευές – Δημόσιες Επενδύσεις

- Να επιδιωχθεί η προώθηση στοχευμένων παραγωγικών δημοσίων επενδύσεων, που ταυτόχρονα θα ενισχύουν την ζήτηση, αλλά και το παραγωγικό δυναμικό της οικονομίας. Οι επενδύσεις αυτές, με την συμμετοχή και του ιδιωτικού τομέα (δυνατότητα ΣΔΙΤ και μπορούν να συμπεριληφθούν και κοινοτικοί πόροι), θα έχουν ισχυρή θετική επίδραση στη αναθέρμανση της οικονομικής δραστηριότητας.
- Χρειάζονται επίσης άμεσα μέτρα ενίσχυσης του κλάδου κατασκευών, δημοσίων έργων και υποδομών.
- Να υπάρξουν κίνητρα με σκοπό την προσέλκυση νέων Ελλήνων και Ξένων επενδυτών στον ευρύτερο χώρο της κτηματαγοράς και των ακινήτων. Προϋπόθεση για οποιαδήποτε επένδυση είναι η σταθερότητα της νομοθεσίας.
- Να υπάρξουν πολεοδομήσεις νέων περιοχών και επεκτάσεις των υφισταμένων σχεδίων, έτσι ώστε να υπάρξει προστιθέμενη αξία σε περιοχές που προσφέρονται για μεγάλα οικιστικά προγράμματα.
- Να γίνει εθνικός χωροταξικός αναπτυξιακός σχεδιασμός και ποιοτική διασφάλιση της κατασκευής των ακινήτων, ώστε να υπάρξει επιχειρηματικό ενδιαφέρον από επενδυτές, που να μπορούν να αξιολογήσουν τις προοπτικές που θα έχουν για οποιαδήποτε επένδυση ξεκινήσουν.
- Να δοθούν κίνητρα επανεκκίνησης του κατασκευαστικού τομέα, με πρώτο την καθιέρωση ενός και μόνο φόρου για τα ακίνητα.
- Να δοθούν οικονομικά κίνητρα για την εφαρμογή νέων τεχνολογιών στα καινούρια κτίρια καθώς επίσης και την ενεργειακή αναβάθμιση των υφισταμένων. Να γίνουν οι αναγκαίοι αντισεισμικοί έλεγχοι και η ενίσχυση των κτιρίων εάν χρειάζεται, και κυρίως όσων κατασκευάσθηκαν πριν το 1984.
- Να ξεκινήσουν διεθνείς διαγωνισμοί, ώστε κοινοπραξίες κατασκευαστικών εταιρειών, ιδιωτών επενδυτών και άλλων να αναλάβουν την εκτέλεση και συντήρηση συγχρόνων δικτύων αυτοκινητοδρόμων, λιμένων, αεροδρομίων, σταθμών και λιμένων αναψυχής, διότι οι μεταφορές και οι επικοινωνίες είναι απαραίτητες για την οικονομική ανάπτυξη. Το κόστος κατασκευής θα μπορούσε να αναληφθεί έναντι αποκλειστικής εκμετάλλευσης για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

Ο ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ ΓΙΑΤΙ ΕΜΕΙΣ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ

Ο προϋπολογισμός που υποβάλλεται κάθε χρόνο και κυρίως η υλοποίησή του αφορά όλους μας. Δεν δίνουμε λευκή επιταγή στη κυβέρνηση για την διαμόρφωσή

του χωρίς έλεγχο και απολογισμό, πόσο μάλλον όταν τον λογαριασμό τον πληρώνουμε όλοι μας.

Τα μεγαλύτερα προβλήματα στους προϋπολογισμούς που υποβάλλονται είναι:

1. Η ανάπτυξη της οικονομίας στηρίχθηκε σχεδόν πάντα σε μη ρεαλιστικούς προϋπολογισμούς που στην υλοποίησή τους ήταν κατά τεκμήριο ελλειμματικοί. Έτσι δημιουργήθηκε η κουλτούρα ότι αν κάποιος υπουργός οικονομικών πρότεινε σφιχτούς και ρεαλιστικούς προϋπολογισμούς, ήταν σκληρός και αντικοινωνικός, που εγκαθιστούσε λιτότητα και περιορισμούς.
2. Η ανάπτυξη βασίσθηκε πρωτίστως στις δημόσιες επενδύσεις με μεγάλα ελλείμματα στην υλοποίηση, λόγω υπερβάσεων (για λόγους φανερούς και μη).
3. Τα μεγάλα ελλείμματα κρυβόντουσαν εύκολα με λογιστικές αλχημείες, που ήταν δύσκολο να εντοπιστούν, με αποτέλεσμα να εμφανίζονται στο λογαριασμό αργότερα (κατά παράβαση του συντάγματος και του νόμου).
4. Ο προϋπολογισμός αποτελεί αποκλειστική ευθύνη του υπουργού οικονομικών, που φρόντιζε πάντα να τον παρουσιάζει τελευταία στιγμή (κατά παράβαση της αρχής της δημοσιότητας), σε μία όσο το δυνατόν πιο σύντομη “τελετή” (ει δυνατόν με άδεια έδρανα), χωρίς να προσδοκά κάποιος ότι θα είναι κάτι αξιόπιστο και ολοκληρωμένο.- Οι κυβερνήσεις θέλουν να μειώσουν το χρόνο διαλόγου, να μην υπάρχουν αντιθέσεις (άρα και σύνθεση) με σκοπό να τον περάσουν όπως-όπως, στηριζόμενες πάντα στην αυστηρή κομματική πειθαρχία των βουλευτών.

Η “κοινωνία αξιών” για τη βελτίωση και τον έλεγχο της διαδικασίας αλλά και επί των αποτελεσμάτων των προϋπολογισμών, προτείνουν τους παρακάτω εκσυγχρονισμούς για τον προϋπολογισμό:

- Να υπάρξει συνταγματική πρόβλεψη ώστε να μην έχουμε στην υλοποίηση ελλειμματικούς προϋπολογισμούς, με όριο υπέρβασης το 3% και αυτό επαρκώς αιτιολογημένο. Για να μπορέσει να τηρηθεί αυτό θα πρέπει να θεσμοθετηθούν τα ακόλουθα:
- Να ξεκινήσει αρκετούς μήνες πριν, διευρυμένος και ουσιαστικός διάλογος στο κοινοβούλιο, πέραν των προβλέψεων του άρθρου 6 του Ν 2362/95.
- Να ενθαρρυνθούν όχι μόνο οι θεσμικοί φορείς (σύμφ.με τον νόμο), αλλά και οι επαγγελματικοί και κοινωνικοί φορείς να συμμετάσχουν από πολύ νωρίς στη διαμόρφωσή του, με προτάσεις και διάλογο.
- Να υπάρξουν τρεις φάσεις στο κοινοβούλιο. 1) Αρχικά να παρουσιασθούν οι βασικοί άξονες και κατευθύνσεις για τη σύνταξή του. 2) Στη συνέχεια να γίνει υποβολή ενός 1ου προσχεδίου (Σεπτέμβριο) με αιτιολογικές εκθέσεις, για μελέτη επεξεργασία και επανυποβολή προτάσεων, σε συγκεκριμένες σφιχτές ημερομηνίες από τους θεσμικούς φορείς.3) Υποβολή 2ου επεξεργασμένου κειμένου (1η Δευτέρα Οκτωβρίου), για αρχική συζήτηση στο κοινοβούλιο και στις αρμόδιες επιτροπές, προκειμένου να διαμορφωθεί η τελική μορφή που θα κατατεθεί από τον Υπουργό.
- ΤΕΛΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ προϋπολογισμού για ψήφιση έγκαιρα (μέχρι 15 Νοεμβρίου) με εξαντλητικό διάλογο στο κοινοβούλιο.
- Στη συνέχεια να θεσμοθετηθεί ο έλεγχος και ο απολογισμός επί της προόδου

υλοποίησης ανά τρίμηνο (και όχι μόνο τον Νοέμβριο, που προβλέπεται στο Σύνταγμα και στο νόμο), με διάλογο στο κοινοβούλιο.

– Ενδεχόμενη αποτυχία καλής υλοποίησης και δημιουργία ελλείμματος πάνω από 3% του ΑΕΠ, να σημαίνει και αυτόματα “πρόταση μομφής” για τη κυβέρνηση (με Συνταγματική πρόβλεψη) για να εξετασθούν οι λόγοι που προέκυψε η υπέρβαση.

***“ Η αποτελεσματικότητα στην καταπολέμηση της διαφθοράς αποτελεί
Ανταγωνιστικό οικονομικό πλεονέκτημα για τη χώρα!”***

Δ. ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ

Η διαφθορά έχει μολύνει βαθιά, κάθε πτυχή της ζωής μας . Είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί ένα τομέας στη δημόσια ζωή του τόπου, χωρίς να διαπιστώνεται η παρουσία της. Έχει ριζοβολήσει σε πολλούς τομείς όπως στη πολιτική, την οικονομία, ολόκληρη την κοινωνία τον πολιτισμό ακόμα και την εκκλησία. Απαιτείται οπωσδήποτε σταθερή και συνεχής συνεργασία μεταξύ όλων των επί μέρους συνιστωσών ενός ολοκληρωμένου συστήματος αντιμετώπισης της διαφθοράς.

1. Δημιουργία Ειδικής Διωκτικής Αρχής κατά της διαφθοράς

Είναι αναγκαία η εγκαθίδρυση μίας ολοκληρωμένης και με λειτουργική πληρότητα **“Ανεξάρτητης Διωκτικής Αρχής κατά της διαφθοράς”**.

Το όργανο αυτό, ενισχυμένο με τις κατάλληλες νομοθετικές ρυθμίσεις και με το κατάλληλο προσωπικό, οργάνωση και διαδικασίες, είναι η μόνη σωστή απάντηση για τον πόλεμο κατά της διαφθοράς, όπως έχει αποδειχθεί από τα παραδείγματα άλλων χωρών, με εντυπωσιακά αποτελέσματα στον αγώνα αυτό.

Η Ανεξάρτητη Διωκτική αυτή Αρχή, θα συνεργάζεται με τις αντίστοιχες διωκτικές αρχές των Ευρωπαϊκών κρατών και τους αντίστοιχους Ευρωπαϊκούς και διεθνείς οργανισμούς, αλλά και με τις αντίστοιχες αρχές όλων των χωρών που έχουν ως στόχο την καταπολέμηση της διαφθοράς. Θα μετέχει επίσης στις διεθνείς συσκέψεις εναντίον της διαφθοράς.

2. Δημιουργία ιδιαίτερου τμήματος σπουδών στις Νομικές Σχολές και στη Σχολή Δημόσιας Διοίκησης για τη διαφθορά και δημιουργία Ειδικού Δικαστηρίου.

Η δημιουργία της Ανεξάρτητης Διωκτικής Αρχής κατά της διαφθοράς, θα πρέπει να συμβαδίζει και με την καθιέρωση κατάλληλων σπουδών για την καταπολέμηση της σε κάθε Νομική Σχολή στην Ελλάδα και στη Σχολή Δημόσιας Διοίκησης. Οι σπουδές αυτές, να έχουν ως σκοπό να συνεισφέρουν ουσιαστικά στην αντιμετώπιση και το ξερίζωμα της διαφθοράς. Για τον σκοπό αυτό θα πρέπει:

- Οι Νομικές Σχολές να πραγματοποιούν τις κατάλληλες επιστημονικές έρευνες και να εξετάζουν τις αποφάσεις των Δικαστηρίων για τις περιπτώσεις διαφθοράς σε όλο το φάσμα (δημόσιο και ιδιωτικό τομέα).

- Να εξειδικεύσουν τις νομικές σπουδές για κάθε κατηγορία διαφθοράς.
- Να βελτιστοποιήσουν με τις προτάσεις τους τις εργασίες της διωκτικής αρχής κατά της διαφθοράς.
- Να δημιουργηθεί "Ειδικό Δικαστήριο" το οποίο θα είναι αρμόδιο για την εκδίκαση αποκλειστικά υποθέσεων που αφορούν την διαφθορά.

3. Ευρεία Στρατηγική στη πάλη κατά της Διαφθοράς

Δεν μπορεί να επικεντρωθεί κανείς σε ένα μόνο τομέα για να πολεμήσει τις επί μέρους μορφές της διαφθοράς. Η καταπολέμησή τους απαιτεί καλά σχεδιασμένο και περιεκτικό στρατηγικό σχέδιο το οποίο να στηριχθεί στα εξής:

Α. – Ακριβής προσδιορισμός των εξωτερικών παραγόντων: οι οποίοι ανέχονται, επιτρέπουν, είτε ευνοούν και επηρεάζουν τη διαφθορά. Συγκεκριμένα:

(1). Πολιτικό περιβάλλον

- Υπάρχει επαρκής πολιτική θέληση να εξαλειφθεί η διαφθορά;
- Υπάρχει οποιαδήποτε πολιτική παρέμβαση στην έρευνα κατά της διαφθοράς;
- Είναι το πολιτικό σύστημα ελαττωματικό;
- Υπάρχει διαφθορά στην εκλογική διαδικασία;
- Υπάρχει υποστήριξη από το νομοθετικό σώμα στον πόλεμο κατά της διαφθοράς;
- Υπάρχει επαρκείς υπευθυνότητα και διαφάνεια στην κυβέρνηση;
- Υπάρχει διαφάνεια και πρόσβαση στις πληροφορίες για την λειτουργία του Δημοσίου και των υπηρεσιών του;
- Υπάρχουν ολοκληρωμένες Σπουδές για τη διαφθορά και τις επί μέρους μορφές της, που να διδάσκονται από κατάλληλους πανεπιστημιακούς, και να είναι ολοκληρωμένα με τις επαγγελματικές δράσεις από τους φορείς αντιμετώπισης της;
- Υπάρχουν αντίστοιχα ερευνητικά προγράμματα;

(2). Οικονομικό περιβάλλον

- Πως επηρεάζεται ο πλούτος αλλά και η ένδεια του κράτους από τη διαφθορά;
- Είναι οι μισθοί των δημόσιων υπαλλήλων επαρκείς και συγκρίσιμοι με τον ιδιωτικό τομέα και αντίστροφα για τα ίδια έργα;
- Υπάρχει πρόβλεψη στον ετήσιο προϋπολογισμό για την καταπολέμηση της διαφθοράς; Τι κονδύλι διατίθεται από την κυβέρνηση για την πάλη αυτή;
- Υπάρχουν ακριβή στοιχεία για το πόσο εκτεταμένη και κυρίαρχη είναι η διαφθορά στο πολιτικό σύστημα, στο Δημόσιο τομέα, στο χρηματοοικονομικό σύστημα και στον επιχειρηματικό τομέα;

(3). Κοινωνικό περιβάλλον

- Ποια είναι η δημόσια στάση της κοινωνίας απέναντι στη διαφθορά;
- Είναι οι άνθρωποι πρόθυμοι να εκθέσουν τη διαφθορά; Ανώνυμα ή μη-ανώνυμα;
- Ποια είναι η δημόσια αντίληψη για την κυβερνητική αποτελεσματικότητα στην πάλη κατά της διαφθοράς;
- Υπάρχει οποιαδήποτε εκπαίδευση ηθικής για την διαφθορά στο σχολείο και δεοντολογίας στα πανεπιστήμια και στους επαγγελματικούς κλάδους;
- Είναι τα ΜΜΕ υποστηρικτικά και ενθαρρυντικά στον αγώνα κατά της διαφθοράς;

(4). Νομικό περιβάλλον

- Είναι η νομοθεσία εναντίον της διαφθοράς επαρκής και αποτελεσματική;
- Υιοθετεί τις Ευρωπαϊκές οδηγίες και ρυθμίσεις;
- Είναι ο εκλογικός νόμος εκλογής επαρκής στην παρεμπόδιση της διαφθοράς;

- Υπάρχει σωστή ισορροπία μεταξύ της αποτελεσματικής επιβολής των νόμων κατά της διαφθοράς και των ανθρώπινων δικαιωμάτων;
- Υπάρχει σωστή ισορροπία μεταξύ της αποτελεσματικής αντιμετώπισης των διεφθαρμένων παραβατών και της προστασίας των αθώων;
- Είναι επαρκές και αποτελεσματικό το θεσμικό και το ρυθμιστικό πλαίσιο λειτουργίας των δημόσιων κατηγορών και των δικαστών;

Β.– Έρευνα εσωτερικού Περιβάλλοντος: στον αγώνα κατά της διαφθοράς.

Το επόμενο βήμα είναι να εξεταστεί η Διωκτική Αρχή που επιφορτίζεται με τον πόλεμο κατά της διαφθοράς για να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητά της.

Μια κοινή μέθοδος, για να εντοπισθούν και να αναλυθούν οι δυνατότητες και οι αδυναμίες, οι ευκαιρίες και οι απειλές για την Διωκτική Αρχή, είναι η αξιολόγηση των ακόλουθων επτά 7 ζωτικών περιοχών του συστήματος αντιμετώπισης της διαφθοράς: **η δομή της αρχής, το σύστημα, το ύφος, το προσωπικό, η επαγγελματική ικανότητα, η στρατηγική, οι κοινές αξίες,**

Δομή

- Η δομή βασίζεται στην προτεραιότητα του αγώνα κατά της διαφθοράς;
- Η δομή στηρίζεται στον επαγγελματισμό;
- Η δομή εξασφαλίζει εποπτική ικανότητα, επάρκεια και υπευθυνότητα;

Σύστημα

- Είναι σωστά δομημένο το σύστημα ώστε να συμβάλλει με τη λειτουργία του αποδοτικά με οικονομικούς όρους, με διαφάνεια, υπευθυνότητα και αποτελεσματικότητα με επιχειρησιακούς όρους;
- Υπάρχει ο μηχανισμός νομοθετικής υποστήριξης για να μπορούν να αναθεωρούνται γρήγορα και αποτελεσματικά οι αποφάσεις επιβολής;
- Υπάρχουν επαρκείς λειτουργικές και επιχειρησιακές οδηγίες για το προσωπικό;
- Υπάρχει η αρχή της τήρησης της εμπιστευτικότητας για να προστατευθεί η ακεραιότητα κάθε έρευνας εναντίον της διαφθοράς;

Προσωπικό

- Η διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού, δηλ. όλος ο εργασιακός βίος (επιλογή, στελέχωση, εξέλιξη, περάτωση), δίνει έμφαση στη σωστή αξιολόγηση στην ακεραιότητα, στην εργασιακή αποτελεσματικότητα καθώς και στην ενίσχυση της επαγγελματικότητας του προσωπικού;
- Υπάρχει εσωτερικό σύστημα παρακολούθησης και ελέγχου για να εξασφαλίσει την ακεραιότητα του προσωπικού και την αποτελεσματικότητα στην εργασία;

Ικανότητα

- Υπάρχει αδιάβλητο σύστημα αξιολόγησης με αντικειμενικά επαγγελματικά κριτήρια και καταγεγραμμένα στοιχεία που να αξιολογούν την επαγγελματική ικανότητα ενός εκάστου;
- Υπάρχει επαρκής κατάρτιση και σειρά μαθημάτων μετεκπαίδευσης για να εξασφαλιστεί η βελτίωση της επαγγελματικής κατάρτισης και του επαγγελματισμού συνολικά του προσωπικού;
- Υπάρχει κατάλληλη εσωτερική υπηρεσία επαγγελματικής υποστήριξης;

Ύφος

- Είναι το διοικητικό ύφος σταθερό, συνεπές, δίκαιο, σοβαρό, πρακτικό και προσδιορισμένο στα αποτελέσματα;
- Υπάρχει αποτελεσματική επικοινωνία και συνεργασία μεταξύ του προσωπικού;

Στρατηγική

- Υπάρχει ένα περιεκτικό μεσο-μακροπρόθεσμο στρατηγικό σχέδιο;

- Υποστηρίζεται από τον αναπτυξιακό σχεδιασμό, τα σχέδια και τις δράσεις εκσυγχρονισμού;
- Υποστηρίζεται από τις ρουτίνες και από τα βραχυπρόθεσμα επιχειρησιακά σχέδια;
- Υπάρχει πρόβλεψη βελτίωσης της τεχνογνωσίας του προσωπικού των μέσων και της αξιοποίησής τους;
- Η πάλη ενάντια στη διαφθορά βασίζεται σε μια αντιδραστική προσέγγιση ή σε δυναμική προσέγγιση με πρόβλεψη;
- Υπάρχει σαφής στρατηγική στη διατύπωση των συνεργασιών με της εξωτερικές υπηρεσίες και άλλες αρχές ελληνικές, ευρωπαϊκές και διεθνείς, που εμπλέκονται στον αγώνα κατά της διαφθοράς;

Κοινές αξίες

- Η ηγεσία δίνει το καλό παράδειγμα;
- Το προσωπικό έχει πάθος και αίσθηση της αποστολής για να πολεμήσει την διαφθορά;
- Υπάρχει κώδικας δεοντολογίας και επαγγελματικής ηθικής στο προσωπικό;
- Υπάρχει ένα δίκαιο σύστημα ανταμοιβών και κύρωσεων;

Γ. – Προσδιορισμός των σοβαρών προβλημάτων

Στη χώρα μας υπάρχουν τα ακόλουθα σοβαρά προβλήματα:

- Έλλειψη ή ανεπαρκής κορυφαία πολιτική θέληση να αντιμετωπισθεί η διαφθορά.
- Έλλειψη ανεξαρτησίας στην έρευνα κατά της διαφθοράς. Οι έρευνες υπόκεινται συχνά στην πολιτική παρέμβαση.
- Ο νόμος είναι ανεπαρκής όσον αφορά στη διαφθορά και σε επί μέρους συνιστώσες.
- Υπάρχουν ανεπαρκείς πόροι στην αντιμετώπισή της.
- Υπάρχει δημόσια απάθεια συνολικά στη διαφθορά ή σε επί μέρους συνιστώσες.
- Υπάρχει χαμηλός μισθός των δημόσιων υπαλλήλων, διωκτικών αρχών και δικαστικών λειτουργιών.
- Είναι διαδεδομένη και ευρεία η δωροδοκία στα κέντρα επιβολής του νόμου και στο δικαστικό σύστημα και στην ουσία διακωμώδηση του νόμου.
- Η Διωκτική Αρχή είναι ατελέσφορη, έλλειψη επαγγελματισμού, κατεύθυνσης και ηγετικής καθοδήγησης.
- Υπάρχει έλλειψη στρατηγικής συνεργασίας στην αντιμετώπιση της διαφθοράς.
- Υπάρχει έλλειψη διεθνούς συνεργασίας και συνδρομής στον εντοπισμό και την αντιμετώπιση των διεθνικών (ετερόδικων) παραβάσεων, δωροδοκίας, καθώς και άλλων μορφών διαφθοράς.

Εξειδίκευση της Στρατηγικής μας

Αποτελείται από τα ακόλουθα δώδεκα συστατικά:

α. Στρατηγική σε τέσσερις άξονες

- αποτροπή,
- πρόληψη
- εκπαίδευση.
- καταστολή

Κατά συνέπεια, η Ανεξάρτητη Διωκτική Αρχή, θα πρέπει να αποτελείται από τέσσερα χωριστά τμήματα:

- Το τμήμα διαδικασιών για να ερευνήσει και να διαπιστώσει τις περιπτώσεις διαφθοράς;
- Το τμήμα πρόληψης των μορφών διαφθοράς, για να εξετάσει τα συστήματα και τις διαδικασίες στο δημόσιο τομέα, για να προσδιορίσει τις ευκαιρίες δωροδοκίας και για να υποβάλει προτάσεις για να λειτουργήσουν συνεργατικά οι δράσεις κάθε επί μέρους τομέα.
- Το τμήμα Δημοσίων Σχέσεων για να εκπαιδεύσει το κοινό ενάντια στα κακά της διαφθοράς και για να υποκινήσει την υποστήριξη και τη συνεργασία της κοινωνίας στον αγώνα κατά των επί μέρους μορφών της διαφθοράς.
- Τις καθ' αυτό διωκτικές αρχές που θα έχουν ως αποστολή την άμεση δραστηριτική αντιμετώπιση και την καταστολή των διαπιστωμένων περιπτώσεων διαφθοράς.

β. Στοχευμένη Επιβολή.

Οποιαδήποτε επιτυχής πάλη ενάντια στη διαφθορά πρέπει να αρχίσει με την άμεση και αποτελεσματική επιβολή σε σημαντικούς στόχους:

- Όστε να καταδειχθεί στο κοινό η κυβερνητική αποφασιστικότητα να αντιμετωπισθεί η κάθε μορφή διαφθοράς οπωσδήποτε. Η επιτυχής αυτή επιβολή βοηθά και στον προσδιορισμό των προβλημάτων, ώστε να μπορεί να γίνεται αποτελεσματική αναθεώρηση των προληπτικών μέτρων κατά της διαφθοράς και να μπορούν να ξεπερνιούνται τυχόν νομικά, συστημικά ή και ανθρώπινα εμπόδια στην καταπολέμηση της διαφθοράς.
- Να καταδειχθεί η αποτελεσματικότητα των οργάνων αντιμετώπισης. Χωρίς να αναδειχθεί αυτή η αποτελεσματικότητα, το κοινό θα ήταν απρόθυμο να συμμετάσχει στον αγώνα και να εκθέσει τη δωροδοκία. Οι επιτυχείς ιστορίες επιβολής είναι η βάση για τη δημόσια εκπαίδευση και ενεργούν αποτρεπτικά για τους άλλους διεφθαρμένους υπαλλήλους.

γ. Επαγγελματικό προσωπικό

Η αντιμετώπιση της δωροδοκίας είναι ένα πολύ δύσκολο έργο, επειδή αντιμετωπίζει ανθρώπους που είναι πιθανώς πολύ ευφυείς, πεπειραμένοι και ισχυροί. Κατά συνέπεια αυτοί που πολεμούν την διαφθορά πρέπει να είναι απόλυτα καταρτισμένοι και απόλυτα επαγγελματίες στις εργασίες τους και στις διαφορετικές αρμοδιότητές τους.

- το τμήμα διαδικασιών να έχει τους επαγγελματικούς ανακριτές, τους, τους τεχνικούς εμπειρογνώμονες, τους λογιστές, οικονομολόγους και δικηγόρους στο προσωπικό τους.
- Το τμήμα πρόληψης δωροδοκίας να έχει τους κατάλληλους πράκτορες / ερευνητές, τεχνικούς εμπειρογνώμονες εμπειρογνώμονες πληροφορικής, φοροτεχνικούς κλπ.
- Το Τμήμα Δημοσίων σχέσεων να έχει τους κατάλληλους επιστήμονες δημόσιων σχέσεων, κοινωνικούς επιστήμονες, εμπειρογνώμονες κοινωνικής εκπαίδευσης, ηθικής, δεοντολογίας και κοινωνικής συμπεριφοράς.
- Το τμήμα καταστολής θα πρέπει να έχει μια αφιερωμένη ομάδα επιτήρησης και επιβολής, με πάνω από 150 ειδικά εκπαιδευμένους πράκτορες για τους οποίους η επιτήρηση και η επιβολή θα είναι η ισόβια σταδιοδρομία τους. Να έχει επίσης

διάφορες εξειδικευμένες μονάδες όπως η μονάδα προστασίας μαρτύρων, οι ιατροδικαστές, οι ερευνητές υπολογιστών και οικονομικής έρευνας κλπ.

Εκτός από τον επαγγελματισμό, όλο το προσωπικό θα πρέπει να διακατέχεται από υψηλό επίπεδο αυτοεκτίμησης, ακεραιότητας και να έχει την αίσθηση της δίκαιης και κοινωνικά πολύτιμης αποστολής στην πραγματοποίηση των καθηκόντων τους. Το κέντρο θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα επαγγελματικό στις έρευνές τους. Ιδιαίτερη μέριμνα πρέπει να δοθεί στην ολοκληρωμένη στοιχειοθέτηση των διώξεων και στο ηλεκτρονικό υλικό ως πειστήρια εγκλήματος.

δ. Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του μηχανισμού καταπολέμησης

Για να ενισχυθεί η αποτελεσματική επιβολή του μηχανισμού, πρέπει να αποτελείται από τα ακόλουθα συστατικά:

- Ένα αποτελεσματικό σύστημα δημόσιας καταγγελίας για να ενθαρρύνει την υποβολή καταγγελιών από τους πολίτες και τις παραπομπές για αδικήματα διαφθοράς από άλλα όργανα και υπηρεσίες. Απαιτείται επάνδρωση ενός κέντρου υποβολής καταγγελιών σε 24ωρη βάση και να υπάρχει ιδιαίτερη τηλεφωνική γραμμή, εύκολη στην απομνημόνευση που να έχει γίνει ευρέως γνωστή σε όλους για να διευκολύνει τη δημόσια υποβολή καταγγελίας.
- Ένα σύστημα άμεσης ανταπόκρισης που να μπορεί να εξετάσει άμεσα τις καταγγελίες που απαιτούν άμεση δράση. Να υπάρχει σε άμεση ετοιμότητα οποιαδήποτε στιγμή σε όλο το 24ωρο, μια ερευνητική ομάδα η οποία να μπορεί να διερευνήσει με επάρκεια τις καταγγελίες σε περίπτωση που κληθεί να δράσει.
- Υιοθέτηση μηδενικής πολιτικής ανοχής. Εφ' όσον υπάρχει λογική υποψία, όλες οι καταγγελίες για διαφθορά, ανεξάρτητα από εάν είναι σοβαρή ή σχετικά δευτερεύουσας σημασίας, θα πρέπει να ερευνηθούν κατάλληλα.
- Ύπαρξη ενός συστήματος συνεχούς επανελέγχου και αναθεώρησης για να εξασφαλίσει ότι όλες οι έρευνες γίνονται επαγγελματικά, στοιχειοθετούνται τα αδικήματα κατάλληλα και αμέσως.
- Οποιαδήποτε επιτυχής επιβολή θα κοινοποιείται στα μέσα για να καταδείξει την αποτελεσματικότητα προς όφελος της Διωκτικής Αρχής, της τόνωσης της εμπιστοσύνης των πολιτών και για να αποτρέψει την αλλοίωση των αποτελεσμάτων της.

ε. Αποτελεσματική στρατηγική πρόληψης

Η στρατηγική πρόληψης της διαφθοράς στοχεύει στη μείωση των ευκαιριών διαφθοράς στις κυβερνητικές και στις Δημόσιες υπηρεσίες, στα δημόσια όργανα, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα, μέσω της ακόλουθης μεθοδολογίας:

- Ενίσχυση των συστημάτων, των διαδικασιών και των μηχανισμών ελέγχου.
- Εξασφάλιση των κατάλληλων ερευνητικών τεχνολογικών δυνατοτήτων για την υποβοήθηση των ελέγχων και την αναμφισβήτητη τεκμηρίωση.
- Ενίσχυση της ακεραιότητας και της αυτοπεποίθησης του προσωπικού.
- Βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών και της συνέργιας τους
- Διασφάλιση της αποδοτικότητας, της διαφάνειας και την υπευθυνότητας
- Προώθηση κώδικα δεοντολογίας και αξιών για το προσωπικό και τον οργανισμό

στ. Αποτελεσματική στρατηγική εκπαίδευσης

Χρειάζεται ένα πολύ ευρύ φάσμα των στρατηγικών εκπαίδευσης, προκειμένου να συνεργασθεί ολόκληρη η κοινωνία και να ενταχθεί για να αντιμετωπίσει την διαφθορά. Περιλαμβάνει:

- Δημοσιότητα στα ΜΜΕ για να εξασφαλισθεί ότι οι αποτελεσματικές περιπτώσεις επιβολής του νόμου επικοινωνούνται καλά, μέσω των δελτίων τύπου, των ραδιοτηλεοπτικών συζητήσεων και των συνεντεύξεων, καθώς επίσης και της παραγωγής τηλεοπτικών σειρών στην TV, που να βασίζονται σε ιστορίες από επιτυχείς περιπτώσεις καταπολέμησης της διαφθοράς.
- Εκπαίδευση της κοινωνίας μέσω των ΜΜΕ ώστε να ενθαρρύνεται το κοινό για να εκθέσει τις περιπτώσεις διαφθοράς και να προωθήσει τη δημόσια συναίσθηση για τις καταστροφικές επιπτώσεις της στη κοινωνία και στην κοινωνική δικαιοσύνη. Επίσης την εγκαθίδρυση της πεποίθησης ότι η καταγγελία των περιπτώσεων διαφθοράς είναι κοινωνική υποχρέωση όλων, χωρίς φόβο από τους πολίτες, ως ισχυρό στοιχείο αποτροπής.
- Πρόγραμμα εκπαίδευσης κοινωνικής ηθικής, που αρχίζει από τον παιδικό σταθμό μέχρι και τα πανεπιστήμια.
- Δημιουργία λέσχης για την καταπολέμηση της διαφθοράς, που να μπορούν να ενταχθούν οργανώσεις και μέλη που επιθυμούν να εκτελέσουν εθελοντική εργασία για την Ανεξάρτητη Δικαστική Αρχή στον τομέα της ενημέρωσης, της κοινωνικής εγρήγορσης και της κοινωνικής εκπαίδευσης.
- Παρακολούθηση σεμιναρίων για την πρόληψη της διαφθοράς και για τις επί μέρους μορφές της, καθώς και σεμινάρια κοινωνικής ηθικής και επαγγελματικής δεοντολογίας για τους δημόσιους υπαλλήλους, τους δημόσιους λειτουργούς τους αιρετούς εκπροσώπους αλλά και των επιχειρηματικών τομέων.
- Ενημερωτικά Έντυπα με τις καλύτερες πρακτικές και οδηγίες πρόληψης των επί μέρους μορφών διαφθοράς.
- Οργάνωση θεματικών εκθέσεων, η τηλεοπτικών προγραμμάτων και παραγωγών, που να παρουσιάζουν με ποικιλία το μήνυμα της απαίτησης να καταπολεμηθεί η διαφθορά για μια υγιή κοινωνία.
- Ευρεία χρήση του διαδικτύου για τη δημοσιότητα, την αναφορά πετυχημένων περιστατικών αντιμετώπισης για ενημέρωση της νεολαίας και την προβολή του ζητήματος της κοινωνικής ευθύνης όλων μας.
- Η ομάδα γνωμοδοτικών υπηρεσιών της αρχής να παρέχει κατάλληλες συμβουλές με εμπιστευτικότητα για την πρόληψη της δωροδοκίας αλλά και άλλων μορφών διαφθοράς στις υπηρεσίες του Δημοσίου αλλά και στις ιδιωτικές επιχειρήσεις.
- Να σχεδιάζονται και να υλοποιούνται κατάλληλα σεμινάρια για την καταπολέμηση της διαφθοράς και τις εξελίξεις που υπάρχουν, ώστε να τα παρακολουθούν περιοδικά διευθυντές και υπάλληλοι του Δημοσίου αλλά και του ιδιωτικού τομέα, εμπορικών συλλόγων, οικονομικών υπηρεσιών, κατασκευαστικών οργανισμών, Τουριστικών επιχειρήσεων, και επαγγελματίες όπως λογιστές, ελεγκτές μηχανικοί, επιθεωρητές κλπ.

ζ. Επαρκής νόμος

Απαιτείται μια ολοκληρωμένη, σαφής και περιεκτική νομοθεσία για την αντιμετώπιση της διαφθοράς. Από την άποψη των επί μέρους παραβάσεων, εκτός

από τις παραβάσεις δωροδοκίας, απαιτούνται μέτρα για δυο ιδιαίτερα μοναδικές παραβάσεις:

- Η απαγόρευση αποδοχής δώρων από δημόσιο υπάλληλο, όπως και χαριστικής μορφής δανείου, εκπτώσεων σε αγορές, μετακινήσεις και ταξίδια που έχουν πληρωθεί από άλλους, ακόμα κι αν δεν υπάρχει καμία σχετική συναλλαγή διαφθοράς.
- Όταν διαπιστώνεται για οποιοδήποτε δημόσιο υπάλληλο ότι κατέχει περιουσιακά στοιχεία δυσανάλογα με το επίσημο εισόδημά του ή ότι διαβιεί με τρόπο πολύ πιο πολυέξοδο από τις επίσημα δηλωθείσες οικονομικές δυνατότητες τους.

Η Ανεξάρτητη Διωκτική Αρχή θα πρέπει να έχει τη δύναμη να ελέγξει τους τραπεζικούς λογαριασμούς των υπόπτων, να καλέσει μάρτυρες για να απαντήσουν ενόρκως στις ερωτήσεις, να δεσμεύσει τα περιουσιακά στοιχεία για τα οποία υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις ότι προέρχονται από δωροδοκία, να δεσμεύσει τα ταξιδιωτικά έγγραφα των υπόπτων για να τους αποτρέψει από τη φυγή στο εξωτερικό. Όχι μόνο πρέπει να εξουσιοδοτούνται για να ερευνήσουν τις παραβάσεις δωροδοκίας, στην κυβέρνηση, στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, αλλά να μπορούν να ερευνήσουν και όλα τα εγκλήματα που συνδέονται με τη δωροδοκία.

η. Μηχανισμός αναθεώρησης

Με την παροχή ευρείας εξεταστικής δύναμης, πρέπει να υπάρχει ένα επιμελημένο σύστημα ελέγχου και ισορροπίας για να αποτρέψει την κατάχρηση τέτοιας ευρείας εξουσίας. Ένα μοναδικό χαρακτηριστικό γνώρισμα είναι η Επιτροπή αναθεώρησης διαδικασιών. Είναι μια υψηλή τροφοδοτημένη επιτροπή, με την πλειοψηφία των μελών του που προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα, που διορίζεται από τον κύριο ανώτερο υπάλληλο. Η επιτροπή εξετάζει κάθε έκθεση της δωροδοκίας και της έρευνας, για να εξασφαλίσει όλες καταγγελίες εξετάζονται κατάλληλα και δεν υπάρχει κανένα «άσπρισμα». Δημοσιεύει μια ετήσια έκθεση, που παρουσιάζεται μπροστά στο νομοθετικό σώμα για συζήτηση, διασφαλίζοντας κατά συνέπεια τη δημόσια διαφάνεια και την υπευθυνότητα. Επιπλέον, πρέπει να υπάρχει μια ανεξάρτητη Επιτροπή καταγγελίας όπου οι πολίτες να μπορούν να υποβάλουν οποιαδήποτε μήνυση ενάντια στην Ανεξάρτητη Διωκτική Αρχή και τους ανώτερους υπαλλήλους της, σε κάθε περίπτωση που υπάρχουν βάσιμες ενδείξεις παράβασης καθήκοντος, κατάχρησης εξουσίας είτε διαφθοράς. Η επιτροπή αυτή να μπορεί να εντέλει την διεξαγωγή ανεξάρτητης έρευνας για τις περιπτώσεις βάσιμης καταγγελίας. Να δημοσιεύει επίσης μια ετήσια έκθεση η οποία να παρουσιάζεται στο νομοθετικό σώμα.

θ. ίση έμφαση στη δωροδοκία δημόσιου & ιδιωτικού τομέα

Να υπάρξει νομοθετική πρόβλεψη για ποινικοποίηση της δωροδοκίας και στον ιδιωτικό τομέα. Να δοθεί ίση έμφαση στη δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα όπως δίνεται και στο δημόσιο. Η λογική είναι ότι δεν πρέπει να υπάρχουν διπλά πρότυπα στην κοινωνία.

- Η διαφθορά στον ιδιωτικό τομέα μπορεί να προκαλέσει εξ ίσου ζημία στην κοινωνία, όπως και η δωροδοκία στο δημόσιο τομέα.
- Η διαφθορά στα οικονομικά όργανα λειτουργίας της αγοράς, μπορεί να προκαλέσει σοβαρή οικονομική αστάθεια.
- η διαφθορά στον τομέα της κατασκευής μπορεί να οδηγήσει σε επικίνδυνες κατασκευές.
- Η καταπολέμηση της διαφθοράς στον ιδιωτικό τομέα και ιδιαίτερα της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας, πέραν της εξυγίανσης της αγοράς βελτιώνει σημαντικά και τα συνολικά έσοδα του κράτους επιτυγχάνοντας ταυτόχρονα κοινωνική δικαιοσύνη.
- Η αποτελεσματική καταπολέμηση της διαφθοράς και στον ιδιωτικό τομέα και η δυνατότητα επιβολής του νόμου, τελικά λειτουργεί ως κίνητρο για την ιδιωτική επένδυση, ελληνική και ξένων και εξασφαλίζει την επιχειρηματική σταθερότητα και τον υγιή ανταγωνισμό στο επιχειρηματικό περιβάλλον της χώρας μας.

ι. προσέγγιση συνεργασίας

Ακόμη όμως και με την δημιουργία της Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής, δεν είναι σίγουρο ότι θα είναι εύκολος ο αγώνας κατά της διαφθοράς. Απαιτείται πιο διευρυμένη συνεργατική προσπάθεια πολλών φορέων, κρατικών, επαγγελματικών, κοινωνικών κλπ. Στους βασικούς στρατηγικούς συνέταιρους στον πόλεμο κατά της διαφθοράς περιλαμβάνονται:

- Οι υπόλοιπες Διοικητικές Αρχές της παρανομίας στην χώρα μας.
- Οι Διεθνείς Διοικητικές Αρχές
- Ο έλεγχος της Δημόσιας Διοίκησης
- Οι επικεφαλής των Δημοσίων Υπηρεσιών
- Όλες οι κυβερνητικές υπηρεσίες και οι Γενικοί Γραμματείς
- Η Επιχειρηματική κοινότητα
- Οι Επαγγελματικοί σύλλογοι και οργανισμοί
- Τα πολιτικά κόμματα, οι κοινωνικοί φορείς και οι κοινοτικές οργανώσεις
- Οι συναφείς ΜΚΟ
- Τα Εκπαιδευτικά ιδρύματα
- Τα ΜΜΕ
- Η Ευρωπαϊκή Ένωση με τους θεσμούς της και τις δομές καταπολέμησης της διαφθοράς, καθώς και οι αντίστοιχοι Διεθνείς οργανισμοί.

ια. Κορυφαία πολιτική θέληση, ανεξαρτησία και επαρκείς πόροι

Απαιτείται με σαφήνεια η απόλυτη πολιτική θέληση να ξεριζωθεί η διαφθορά, η οποία να επιτρέπει στην Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή για να είναι αληθινά ανεξάρτητος θεσμός. Η Ανεξάρτητη αυτή Διοικητική αρχή θα πρέπει να λογοδοτεί στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής είτε στον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ανεξαρτησία της ώστε να είναι απαλλαγμένη από οποιαδήποτε παρέμβαση στο έργο της. Η ισχυρή πολιτική υποστήριξη θα πρέπει να επικουρείται και με τους κατάλληλους πόρους, σε ανθρώπινο δυναμικό αλλά και σε οικονομική ενίσχυση. Τηρουμένων των αναλογιών με ότι συμβαίνει σε άλλες χώρες, ένα κονδύλι της τάξης των 10-12 εκατομμυρίων ετησίως (10-12 ευρώ ανά πολίτη, ενώ σε άλλες χώρες 13-15 ευρώ ανά πολίτη), είναι αρκετό για την αποτελεσματική οργάνωση και λειτουργία της Αρχής. Δηλαδή περίπου το 0.04 %

τους ΑΕΠ, όταν σε άλλες χώρες που λειτουργούν αποτελεσματικά τέτοιες δομές διατίθεται το 0.05% του ΑΕΠ. Όμως τα έξοδα αυτά είναι σίγουρο ότι θα υπερκαλυφθούν πολλές φορές λόγω των εσόδων που θα υπάρξουν από την καταπολέμηση της διαφθοράς και λόγω της υγιούς λειτουργίας όλου του κράτους, της αγοράς, αλλά και της κοινωνίας ολόκληρης.

ιβ. Πρότυπα απόδοσης που πρέπει να υιοθετηθούν από την Ανεξάρτητη Διωκτική Αρχή:

Όλοι οι στόχοι να εκτελούνται μέσα στα παρακάτω «πρότυπα απόδοσης» για το όλο το προσωπικό:

- Υποχρέωση ανταπόκρισης και έναρξης της έρευνας μετά από μία καταγγελία για δωροδοκία, μέσα σε 24 ώρες
- Υποχρέωση ανταπόκρισης σε καταγγελία που δεν περιλαμβάνει δωροδοκία, αλλά άλλη μορφή διαφθοράς στο Δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, μέσα σε 2 εργάσιμες ημέρες.
- Υποχρέωση ανταπόκρισης σε ένα αίτημα για συμβουλές πρόληψης δωροδοκίας, και εκπαίδευσης κατά διαφόρων μορφών διαφθοράς, μέσα σε 4 εργάσιμες ημέρες.

Δεν υπάρχει καμία μαγική και άμεση λύση στον πόλεμο κατά της διαφθοράς. Είναι ένας αγώνας σκληρός συνεχής και συνεχώς εξελισσόμενος. Επίσης κάθε χώρα πρέπει να εξετάσει τις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν σ' αυτήν και να βρεί μια ευρεία κατάλληλη στρατηγική, η οποία να μπορεί να στηρίξει αποτελεσματικά τους τέσσερις άξονες: αποτροπή, πρόληψη, εκπαίδευση, καταστολή.

Η διεθνής πρακτική αναδεικνύει ως την βέλτιστη επιλογή την δημιουργία μιας ολοκληρωμένης Ανεξάρτητης Διωκτικής Αρχής που να μπορεί να συντονίσει και να εφαρμόσει αυτήν την στρατηγική, ώστε να δώσει ελπίδα σε όλους μας ότι μπορεί να κερδηθεί αυτός ο αγώνας και να κινητοποιήσει όλη την κοινωνία για συνεργασία και υποστήριξη.

“Μαζεύω τα σύνεργά μου: όραση, ακοή, γέψη, όσφρηση, αφή, μυαλό, θράδιασε πια, τελεύει το μεροκάματο, γυρίζω σαν τον τυφλοπόντικα σπίτι μου, στο χώμα. Όχι γιατί κουράστηκα να δουλεύω, δεν κουράστηκα, μα ο ήλιος βασίλεψε”. Το πρόβλημα της ανεργίας στην Ελλάδα είναι σύνθετο και η απλή λήψη αποσπασματικών μέτρων δεν είναι επαρκής.

Ε. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ “ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ” ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

- Η πραγματική ανεργία υποεκτιμάται, όχι μόνον στην Ελλάδα, αλλά και στην Ε.Ε. Χρειάζεται συνολικό σχέδιο που να βασίζεται σε πραγματικά στοιχεία, να αναγνωρίζει και να θεραπεύει τους πραγματικούς λόγους αύξησής της και αξιόπιστη εφαρμογή ενός ολοκληρωμένου και πολυδιάστατου σχεδίου σε ένα επίμονο, συνεχή και πολυμέτωπο αγώνα. Η ανεργία οφείλεται σήμερα στους εξής λόγους:

- Διαρθρωτική ανεργία, Δομικό πρόβλημα λόγω της διάρθρωσης της Οικονομίας, κυμαίνεται περίπου από 9-12 % . Λόγω των διαρθρωτικών προβλημάτων της οικονομικής ζωής ενός τόπου, παρατηρείται να υπάρχουν άνεργοι ενώ υπάρχουν κενές θέσεις εργασίας, αλλά οι άνεργοι δεν μπορούν να απασχοληθούν στις υπάρχουσες κενές θέσεις, επειδή υπάρχει αναντιστοιχία ανάμεσα στα προσόντα και την εξειδίκευση των ανέργων και σε αυτά που απαιτούνται για την κάλυψη των κενών θέσεων. Οφείλεται επίσης σε τεχνολογικές μεταβολές, οι οποίες δημιουργούν νέα επαγγέλματα και αχρηστεύουν άλλα καθώς και σε αλλαγές στη διάρθρωση της ζήτησης, οι οποίες αυξάνουν τη ζήτηση ορισμένων προϊόντων και ταυτόχρονα μειώνουν τη ζήτηση άλλων. Όπως είναι φανερό, η διαρθρωτική ανεργία δημιουργείται από την δυσαναλογία που υπάρχει μεταξύ προσφοράς και ζήτησης των διαφόρων ειδικοτήσεων. Η μείωσή της απαιτεί επανεκπαίδευση των ανέργων, ώστε να αποκτήσουν τις ειδικεύσεις στις οποίες υπάρχει έλλειψη. Διαφορετικά, η διαρθρωτική ανεργία μπορεί να είναι μεγάλης διάρκειας.
- Ανεργία λόγω της ύφεσης της Οικονομίας, ή γενικά ανεπαρκούς ζήτησης: Τα επίπεδα της ανεργίας αυτής της μορφής αλλά και της ανεργίας που μας επηρεάζει λόγω της ανόδου της ανόδου της σε όλη την Ευρώπη κυμαίνεται περίπου στο 12-15%. Η ανεργία λόγω ανεπαρκούς ζήτησης, η ονομαζόμενη και “κεϋνσιανή ανεργία”, είναι εκείνη που προέρχεται από την πτώση της οικονομικής δραστηριότητας στις φάσεις της καθόδου και της ύφεσης του οικονομικού κύκλου. Πρόκειται, δηλαδή, για αδυναμία της συνολικής ζήτησης της οικονομίας να απορροφήσει τη συνολική προσφορά του εργατικού δυναμικού. Η ανεργία αυτή συνήθως έχει κυκλικό χαρακτήρα , δηλαδή επαναλαμβάνεται, και η διάρκειά της εξαρτάται από τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου.
- Ανεργία τριβής: λόγω αναφέρεται στην ανεργία λόγω της αλλαγής εργασιακού περιβάλλοντος και μέχρι να βρει ο εργαζόμενος δουλειά, και κυμαίνεται περίπου στο 3%-5%. Η ανεργία τριβής οφείλεται στην αδυναμία της αγοράς να απορροφήσει άμεσα άνεργους, παρότι υπάρχουν κενές θέσεις εργασίας, για τις οποίες οι άνεργοι έχουν τα απαραίτητα προσόντα και την επαγγελματική εξειδίκευση. Εξαρτάται από την αδυναμία των εργατών να εντοπίσουν αμέσως τις επιχειρήσεις με τις κενές θέσεις και από την αδυναμία των επιχειρήσεων να εντοπίσουν τους άνεργους εργάτες που χρειάζονται. Επίσης , μπορεί να οφείλεται στη γεωγραφική απόσταση μεταξύ της περιοχής όπου υπάρχει ανεργία και της περιοχής όπου υπάρχουν κενές θέσεις εργασίας. Γενικότερα οφείλεται στην έλλειψη ενός επαγγελματικού συστήματος πληροφοριών για ύπαρξη ανέργων και επιχειρήσεων με κενές θέσεις εργασίας.
- Εποχιακή ανεργία: 3-4% οφείλεται στα εποχιακά επαγγέλματα, στη διάρκεια τους, αλλά και στις μεταβαλλόμενες ανάγκες εργατικού δυναμικού που δημιουργούνται εποχιακά και εμφανίζονται διαφορετικές σε κάθε περιοχή.
- Τα μέτρα που μπορούμε να πάρουμε για την καταπολέμηση της ανεργίας είναι δύο γενικών κατηγοριών,

A) **Μέτρα αύξησης της συνολικής ζήτησης** : Τα μέτρα αύξησης της συνολικής ζήτησης είναι δημοσιονομικά, νομισματικά, επενδυτικά.

- Τα δημοσιονομικά μέτρα περιλαμβάνουν κυρίως αύξηση των κρατικών δαπανών για δημόσια έργα και προώθηση μεγάλων επενδυτικών έργων. Σκοπός αυτών των έργων είναι η άμεση αύξηση της απασχόλησης και των εισοδημάτων.
- Τα νομισματικά μέτρα αποβλέπουν στη μείωση του επιτοκίου, με σκοπό την ενίσχυση των ιδιωτικών επενδύσεων, της παραγωγής και, συνεπώς της απασχόλησης.
- Τα επενδυτικά στοχεύουν στην δημιουργία ευνοϊκού επιχειρηματικού κλίματος και του εξαγωγικού τομέα για αύξηση της συνολικής ζήτησης και, συνεπώς, στη μείωση της ανεργίας που οφείλεται στην ανεπάρκεια της ζήτησης.

Β) Μέτρα επαγγελματικής κατάρτισης και επανεκπαίδευσης του εργατικού δυναμικού: Τα μέτρα αυτά έχουν ως σκοπό να διευκολύνουν τους ανέργους στην απόκτηση επαγγελματικών γνώσεων και ειδικεύσεων, οι οποίες είναι απαραίτητες ή χρήσιμες , προκειμένου να απασχοληθούν στις υπάρχουσες κενές θέσεις εργασίας. Είναι φανερό ότι τα μέτρα έχουν στόχο τη μείωση της διαρθρωτικής ανεργίας.

Γ) Μέτρα άμεσης πληροφόρησης για τις ανάγκες εργασίας αλλά και προβολής των δυνατοτήτων του Ελληνικού εργατικού δυναμικού: σκοπό έχουν τη βελτίωση της πληροφόρησης των ανέργων αλλά και των επιχειρήσεων για την ταχύτατη κάλυψη των αναγκών εργασίας που δημιουργούνται, καθώς και την διερεύνηση των αναγκών νέων αγορών στην Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό, με παράλληλα μέτρα για την προώθηση στις διεθνείς αγορές εργασίας των δυνατοτήτων του Ελληνικού εργατικού δυναμικού.

1. ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΗ ΑΝΕΡΓΙΑ-ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑ 3% ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΧΡΟΝΟ

- **Επιδότηση της εργασίας και όχι της ανεργίας:** Να δοθούν κίνητρα στις επιχειρήσεις με μορφή επιδοτήσεων, ώστε να διατηρήσουν τις θέσεις εργασίας και να δημιουργήσουν νέες. Να προβλεφθούν φορολογικές μειώσεις ανάλογα με τον αριθμό των νέο-απασχολούμενων. Το επίδομα ανεργίας να δίνεται για δυο χρόνια ως συμμετοχή του κράτους στην αμοιβή κάθε νέο-προσληφθέντος ή ως ανάλογη ελάφρυνση στους φόρους, σε όσες εταιρείες προσλαμβάνουν ανέργους. Η πολιτική αυτή μπορεί να διασώσει και να δημιουργήσει μέχρι και 150.000 θέσεις εργασίας.
- Δραστική καταπολέμηση της παράνομης εργασίας. Να καταγραφούν όλοι οι εργαζόμενοι και να εφαρμόζεται η εργατική νομοθεσία.
- Επανασχεδιασμός της πολιτικής μας για την παραμονή των παράνομων ξένων εργατών και των οικονομικών μεταναστών, έλεγχοι και ποινές σε όσους απασχολούν παράνομους εργάτες.
- Αποτελεσματική εφαρμογή των εργατικών επιθεωρήσεων, και της νομοθεσίας για τους εργοδότες που παρανομούν, αυστηρή επίβλεψη για την εφαρμογή της υποχρεωτικής έκδοσης κάρτας και της εγγραφής στο Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων όλων των εργαζομένων και ιδιαίτερα στον κατασκευαστικό τομέα και στον τουρισμό, από την πρώτη μέρα εργασίας.
- Έλεγχος στους όρους των συμβολαίων για δημόσια έργα, ώστε να εξασφαλίζεται η εφαρμογή των συμβάσεων και της εργατικής νομοθεσίας.

- Εφαρμογή διαδικασίας πιστοποίησης προσόντων σε θέσεις εργασίας, ιδιαίτερα στην τουριστική και την κατασκευαστική βιομηχανία και απαίτηση της γνώσης της ελληνικής γλώσσας ως κριτηρίου πρόσληψης σε συγκεκριμένες κατηγορίες επαγγελματιών.
- Αξιοκρατία σε όλα τα επίπεδα.
- Υπηρεσία προστασίας και ασφάλειας υπέρ των ανέργων που θα εξετάζει τους λόγους απολύσεων και θα συμβουλεύει τους απολυθέντες να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους με νόμιμο τρόπο.
- Εφοδιασμό όλων με ειδικό βιβλιάριο εργασίας όπου θα φαίνονται οι σπουδές, οι δεξιότητες, οι προσλήψεις οι απολύσεις, οι λόγοι και τα έτη, εισφορές.
- Να αναβαθμιστεί ποιοτικά ο επαγγελματικός προσανατολισμός στα σχολεία, ούτως ώστε οι νέοι να γνωρίζουν πριν επιλέξουν κλάδο σπουδών, ποιές είναι οι πραγματικές ανάγκες της οικονομίας, ποιοι τομείς χρειάζονται στελέχωση και ποια επαγγέλματα αναμένεται να έχουν ζήτηση στο μέλλον.
- Να εξορθολογισθούν οι αδικαιολόγητα μεγάλες διαφορές μισθών ανάμεσα στα κορυφαία στελέχη στις ΔΕΚΟ, στους δημόσιους οργανισμούς και επιχειρήσεις και στις Τράπεζες, ώστε να μειωθούν οι ανάγκες απολύσεων.
- Κάλυψη των κενών στους τομείς της κοινωνικής πολιτικής και πρόνοιας (νοσοκομεία, βρεφονηπιακοί σταθμοί, σχολεία κλπ).
- Η Συνταξιοδότηση να γίνεται με τα χρόνια πραγματικής εργασίας και πληρωμής εισφορών και όχι με βάση την ηλικία συνταξιοδότησης. Να παραμείνει ως γενικό όριο ηλικίας συνταξιοδότησης για όλους τα 60 έτη και με κατ' ελάχιστο 37 χρόνια πραγματικής εργασίας. Υποχρεωτική αποχώρηση από την εργασία τα 65 έτη. Στον υπολογισμό της σύνταξης να μετράνε όλα τα χρόνια πραγματικής εργασίας (και πάνω από τα 37).
- Εφοδιασμός των εργαζομένων, των ανέργων και των νεοεισερχομένων με τις απαιτούμενες γνώσεις και δεξιότητες.
- Δημιουργία μόνιμων δομών εξειδικευμένης κατάρτισης για την ανάπτυξη δεξιοτήτων σε κλάδους που ευημερούν ανάλογα με τα ιδιαίτερα τοπικά χαρακτηριστικά. Π.χ. Ορεινός τουρισμός (Ζαγοροχώρια), Χιονοδρομίες (Παρνασσός), Γούνες (Καστοριά), Μανιτάρια (Γρεβενά), Κρόκος -Λιγνίτης (Κοζάνη) κλπ.
- Δράσεις προώθησης της εκπαίδευσης στον εργασιακό χώρο (on the job training).
- Η αξιοποίηση των Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ) της Περιφέρειας για εκπαίδευση των υπαλλήλων της Περιφέρειας και των Δήμων, των παραγωγών, των επιχειρηματιών, των ανέργων αλλά και των εργαζομένων για βελτίωση των γνώσεών τους.
- Να εφαρμοσθεί η διαδικασία πιστοποίησης προσόντων σε διάφορες ειδικευμένες θέσεις εργασίας, όπως και στην τουριστική και την κατασκευαστική βιομηχανία.
- Τα μέτρα στήριξης της τουριστικής βιομηχανίας πρέπει να στοχεύσουν στην επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου.
- Άρση των γραφειοκρατικών εμποδίων, υποβοήθηση για πληρότητα σύνταξης των αιτημάτων και επιτάχυνση των διαδικασιών για την

ολοκλήρωση υποβολής των αιτουμένων προγραμμάτων ΕΣΠΑ για τους ανέργους.

- Απενοχοποίηση της παροχής υπηρεσιών από τον ιδιωτικό τομέα στο δημόσιο τομέα, στους τομείς που το δημόσιο δεν μπορεί να ανταποκριθεί με καλύτερη σχέση κόστους-οφέλους.
- Σε τοπικό επίπεδο, υλοποίηση περιφερειακού σχεδίου για την απασχόληση που να προβλέπει:
- Συνεργατικές δράσεις από τις τοπικές αρχές και χάραξη βραχυ-μεσοπρόθεσμης στρατηγικής, για να ελέγξουν τον αυξανόμενο βαθμό ανεργίας σε τοπικό επίπεδο. Τα στοιχεία που χρειάζονται για και συνδρομή από οικονομολόγους να δίνονται από τις κεντρικές υπηρεσίες του υπουργείου οικονομίας.
- Δημιουργία από τις περιφερειακές αρχές, κατάλληλης υπηρεσίας με καταρτισμένο προσωπικό, γραφεία, επικοινωνιακές υποδομές και βάσεις δεδομένων για την αγορά εργασίας, ώστε οι νέοι άνθρωποι που είναι άνεργοί ή κινδυνεύουν να μείνουν, να ενθαρρυνθούν και να καθοδηγηθούν από κατάλληλους συμβούλους εργασίας για να βελτιώσουν την εκπαίδευσή τους. Να μπορούν οι ίδιοι οι άνεργοι να ψάξουν για να βρουν εργασία, (έτσι θα αισθάνονται και ενεργοί), με κατάλληλη καθοδήγηση και έλεγχο. Υποβοήθησή τους επίσης στο να γνωρίζουν και να διεκδικούν τα δικαιώματά τους και τις παροχές.
- Παράλληλη λειτουργία Παρατηρητηρίου απασχόλησης και στενή συνεργασία με τους άνεργους, με στόχο τη σύζευξη της ζήτησης και της προσφοράς εργασίας.
- Επέκταση των προγραμμάτων επιδότησης της επαγγελματικής κατάρτισης των ανέργων.
- Ατομική καθοδήγηση και της συμβουλευτική αρωγή των μακροχρόνια ανέργων από τις Δημόσιες Υπηρεσίες Απασχόλησης.
- Τα σχολεία επαγγελματικής εκπαίδευσης πρέπει να βελτιωθούν: υψηλότερη ποιότητα και κλειστή συνεργασία με τις εταιρείες.
- Δημιουργία οργανισμών με κατάλληλο υλικοτεχνικό εξοπλισμό και υποδομές για διευκόλυνση των ανέργων στην αναζήτηση και την εύρεση εργασίας και επανακατάρτιση σε τοπικό επίπεδο με στόχο την:
- Συγκέντρωση όλων των ευκαιριών για εργασία στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα
- Συμβουλευτική υποστήριξη για αιτήσεις εργασίας, βιογραφικά, συνεντεύξεις κ.λπ.
- Συμβουλευτική υποστήριξη για πρόσβαση σε προγράμματα κατάρτισης, εκπαίδευσης και επανεκπαίδευσης
- Συγκέντρωση όλων των ευκαιριών χρηματοδότησης των επιχειρήσεων για κατάρτιση, προσλήψεις και άλλα μέτρα υποστήριξης της εργασίας.
- Να ενισχυθούν και να πολλαπλασιαστούν τα προγράμματα Stage (προγράμματα εργασιακής εμπειρίας).
- Σχεδιασμός και προκήρυξη εξειδικευμένων προγραμμάτων «Δεύτερης Ευκαιρίας» για την απασχόληση εμπόρων που κλείνουν τις επιχειρήσεις τους, καθώς και διερεύνηση της δυνατότητας για όσους από αυτούς είναι ηλικίας άνω των 55 ετών και διαθέτουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις αριθμού

ενσήμων και ετών ασφάλισης, να ενταχθούν σε προγράμματα πρόωρης συνταξιοδότησης.

2. ΑΝΕΡΓΙΑ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΜΕΙΩΜΕΝΗΣ ΖΗΤΗΣΗΣ: ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΘΕΣΕΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

- 3. Η σειρά αυτών των μέτρων αναφέρεται στην ανάπτυξη που να ευνοεί την δημιουργία θέσεων εργασίας σε παραγωγικούς κλάδους της ελληνικής οικονομίας, σε αυτούς που έχουν εξαγωγική δυναμική, σε αυτούς που απασχολούν μεγάλο εργατικό δυναμικό και φέρνουν χρήματα (τουρισμός, ναυτιλία, εξαγωγές, αγροτική παραγωγή, ενέργεια, παραγωγή υψηλής ποιότητας προϊόντων και αγαθών, υψηλή τεχνολογία και καινοτομία).**
- Ούτε ένα εκατοστό καλλιεργήσιμης γης ανεκμετάλλευτο: Παραχώρηση, με μικρό αντίτιμο, της ανεκμετάλλευτης κρατικής αγροτικής γης, 3 εκ. στρεμμάτων περίπου, σε νέους κυρίως καλλιεργητές. Παροχή βοήθειας και ενθάρρυνση να καλλιεργήσουν στις εκτάσεις αυτές εξαγωγίμα προϊόντα και ανταγωνιστικά, με νέες, φιλικές προς το περιβάλλον, καλλιεργητικές μεθόδους.
 - Εισαγωγή του θεσμού του “μερικώς εργαζομένου” σε ευαίσθητους τομείς της οικονομίας όπως ο τομέας των κατασκευών και του τουρισμού.”
 - Χορήγηση νομοθετικά της δυνατότητας αυτοδιαχείρισης από τους εργαζόμενους, των εγκαταλειμμένων επιχειρήσεων και παροχή τεχνικής βοήθειας από το κράτος για επανέναρξη λειτουργίας τους.
 - Καθιέρωση ρήτρας απασχόλησης για τα επιδοτούμενα επενδυτικά σχέδια του ιδιωτικού τομέα.
 - Κίνητρα στις ξενοδοχειακές μονάδες και προβολή από το υπουργείο τουρισμού διεθνώς των δυνατοτήτων, ώστε να παραμένουν ανοικτές και να παρέχουν τις υπηρεσίες τους και κατά τους χειμερινούς μήνες.
 - Σε τοπικό επίπεδο, κατάλληλος συντονισμός δράσεων ώστε:
 - Επιχειρηματίες που προσφέρουν δουλειά σε τοπικό επίπεδο να ελαφρύνονται από δημοτικά τέλη ή από άλλες δημοτικές & περιφερειακές επιβαρύνσεις για διάστημα δυο ετών.
 - Να γίνει πλήρης παραγωγική εκμετάλλευση κάθε εκατοστού ανεκμετάλλευτης παραγωγικής γης που ανήκει σε ΟΤΑ, θα βελτιώσει την παραγωγή και τις θέσεις εργασίας. Συνεργασία ΟΤΑ με την εκκλησία για διεύρυνση των αντίστοιχων δυνατοτήτων.
 - Συνδρομή από τη κυβέρνηση στους ΟΤΑ, ώστε να παρασχεθούν τεχνογνωσία, συμβουλές και καθοδήγηση από ειδικούς, στους νέους αλλά και στους παλαιούς αγρότες, ώστε να έχουν αποτελέσματα στις παραγωγικές δραστηριότητες. (π.χ. συνδρομή από γεωπόνους, κλπ).
 - Να βοηθηθούν οι οικογένειες με άνεργους γονείς και χωρίς άλλα εισοδήματα, ώστε να παραμένουν τα παιδιά τους στη περιοχή για σπουδές και θητεία, και να μειωθεί το οικογενειακό κόστος.

- Ενίσχυση της διατηρήσιμης ανάπτυξης που να δημιουργεί πραγματικές θέσεις εργασίας και όχι κάθε ευκαιριακής επίπλαστης και παρασιτικής οικονομικής ανάπτυξης.
- Προσέλκυση παραγωγικών επενδύσεων που θα δημιουργήσουν πραγματικές θέσεις εργασίας. Για να γίνει αυτό πρέπει να υπάρξει βελτίωση του περιβάλλοντος επιχειρηματικότητας ώστε να προσελκυσθούν όχι μόνο νέες παραγωγικές επενδύσεις, αλλά να διευκολυνθούν στη λειτουργία τους και οι παλιές επιχειρήσεις μεγάλες και μικρές.
- Στήριξη των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, και των τομέων της οικονομίας που διαθέτουν συγκριτικά πλεονεκτήματα. Οι τομείς που μπορούν να απορροφήσουν μεγάλο εργατικό δυναμικό είναι ο κατασκευαστικός ο τουριστικός, η αγροτική παραγωγή και η μεταποίηση.
- Να δοθούν φορολογικά και πολεοδομικά κίνητρα για επενδύσεις σε τομείς της οικονομίας οι οποίοι έχουν προοπτικές ανάπτυξης, όπως η Παιδεία, η Υγεία, η Τεχνολογία και η Έρευνα με την προϋπόθεση ότι δημιουργούν θέσεις εργασίας.
- Προώθηση και κίνητρα στις νέες καθαρές τεχνολογίες για ενέργεια, που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν 20-25.000 θέσεις εργασίας.
- Ενθάρρυνση ιδίως των ανέργων νέων, να ασχοληθούν με την δασοπονία, γιατί η χώρα μας βρίσκεται, σε προχωρημένο στάδιο ερημοποίησης. Η ανάγκη αναδάσωσης, και αποκατάστασης των αποψιλωμένων εκτάσεων, είναι επιτακτική. Στην ιδιοκτησία του ελληνικού Δημοσίου υπάρχουν δεκάδες εκατομμύρια στρέμματα αποψιλωμένων δασών και δασικών εκτάσεων. Σε μεγάλο μέρος απ' αυτές τις εκτάσεις μπορούν να ξαναδημιουργηθούν δάση, βελτιώνοντας το περιβάλλον, δημιουργώντας εισόδημα, παρέχοντας απασχόληση σε ανέργους (ιδίως νέους), μειώνοντας τις δαπανηρές σε συνάλλαγμα εισαγωγές ξυλείας, σώζοντας τα εδάφη απ' τη διάβρωση.
- Οι πόροι για τέτοια προγράμματα μπορούν να βρεθούν απ' το ΕΣΠΑ και από άλλα, κατάλληλα προσαρμοσμένα προγράμματα, καθώς και από τον σχετικό Κοινοτικό Κανονισμό, για την αναδάσωση από ιδιώτες, εγκαταλελειμμένων εκτάσεων.
- Ανάπτυξη παράλληλων δράσεων και για την δασοκομία στα υπάρχοντα δάση, με σκοπό την αναβάθμισή τους (καλλιεργητικές υλοτομίες), την εκμετάλλευση και την σωτηρία τους από τις καταστροφικές πυρκαγιές, που οφείλονται εν πολλοίς στην υπέρμετρη συσσώρευση βιομάζας. Η βιομάζα, διαχειριζόμενη κατάλληλα, μπορεί να προσφέρει την πρώτη ύλη για παραγωγή ενέργειας, υποπροϊόντων ξυλείας (π.χ. 'νοβοπάν', κλπ) και πρώτη ύλη για την κτηνοτροφία. Θα προσφέρει ουσιαστική προστασία απ' τις πυρκαγιές στα δάση μας και δουλειά σε πολλούς νέους.
- Ενίσχυση της επιχειρηματικότητας των νέων με δημιουργία επενδυτικού ταμείου για όσους μπορούν και θέλουν να επενδύσουν ιδίως σε καινοτόμες υπηρεσίες και προϊόντα. Το ταμείο αυτό μπορεί να προικοδοτηθεί άμεσα από μικτά επενδυτικά κεφάλαια, (ιδιώτες, τράπεζες, κοινοτικά κεφάλαια), με ξεχωριστή πρόβλεψη ποσοστού του ΕΣΠΑ για την νεανική επιχειρηματικότητα. Θα πρέπει να υπάρξει κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο για

την συμμετοχή τραπεζικών κεφαλαίων και ιδιωτικών κεφαλαίων στα μικτά αυτά κεφάλαια.

- Επανεκκίνηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στους τομείς που διευκολύνεται η παραγωγικότητα και η ανάπτυξη της Ελληνικής οικονομίας. Να δοθεί προτεραιότητα στα μεγάλα αναπτυξιακά έργα.
- Να λειτουργήσουν αποτελεσματικά τα τμήματα εμπορικών ακολούθων στις πρεσβείες και στα προξενεία μας σε άλλες χώρες, και να δημιουργηθούν κατάλληλες δομές και βάσεις δεδομένων για άμεση πληροφόρηση των Υπουργείων Ανάπτυξης και Εργασίας επί των αναγκών σε εργατικό δυναμικό που δημιουργούνται και επί των δυνατοτήτων απορρόφησης ελληνικού εργατικού δυναμικού σε άλλες περιοχές του κόσμου.

4. ΑΝΕΡΓΙΑ ΤΡΙΒΗΣ

- Ανανέωση της κάρτας των ανέργων στον ΟΑΕΔ κάθε εξάμηνο με υποχρέωση του άνεργου να αποδεικνύει στον ΟΑΕΔ ότι πραγματικά ψάχνει για εργασία, τι ενέργειες έκανε, ποιες συνεντεύξεις και ποιες εργασίες απέρριψε καθώς και ενημέρωση σε περίπτωση που βρει εργασία.
- Δικαίωμα συμμετοχής σε προγράμματα της Εργατικής εστίας.
- Δημιουργία υπηρεσίας ψυχολογικής στήριξης των ανέργων και των οικογενειών τους από ειδικούς επιστήμονες (κοινωνικούς λειτουργούς, ψυχολόγους), ώστε να παραμείνουν ικανοί για ομαλή επανένταξη στην εργασία.
- Απλοποίηση των προϋποθέσεων για τη χορήγηση του επιδόματος ανεργίας, επέκτασή του σε όσους έκλεισαν τα μαγαζιά τους με περιουσιακά και εισοδηματικά κριτήρια.

5. ΜΕΤΡΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ: για την αντιμετώπιση των ζωτικών προβλημάτων διαβίωσης τους μέχρι να επανενταχθούν.

- Για όσους είναι άνεργοι χωρίς κανένα άλλο εισόδημα στην οικογένεια:
- Ιατροφαρμακευτική κάλυψη στα μέλη της οικογένειάς τους (που είναι στην επιμέλειά τους).
- Δωρεάν χρήση των δημοσίων συγκοινωνιών.
- Ρυθμίσεις για μείωση του κόστους των ΔΕΚΟ για όσους είναι άνεργοι και χωρίς άλλα εισοδήματα.
- Κάλυψη των ενσήμων τους τον πρώτο χρόνο της ανεργίας.
- Προσωρινή απαλλαγή τους από δημοτικά τέλη.
- Ευνοϊκές ρυθμίσεις από τις Τράπεζες για «καθυστερημένα» δάνεια, κάρτες προς τους άνεργους. Αναστολή κατασχέσεων όσο διαρκεί η ανεργία.
- Κάρτα ανέργων και απόρων για εκπαιδευτική πολιτική από τα καταστήματα που θα ενταχθούν στο πρόγραμμα.
- Δωρεάν παροχή πακέτου απαραίτητων σχολικών ειδών για τα ανήλικα παιδιά του.
- Συντονισμό των κοινωνικών πολιτικών πρόνοιας μεταξύ των φορέων της περιοχής.

6. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΕ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ:

- Να δημιουργηθεί φορέας ο οποίος συστηματικά και μεθοδικά θα καθοδηγεί ιδιωτικές μικρές επιχειρήσεις στο να συμμετέχουν σε ευρωπαϊκά προγράμματα και να απορροφούν κεφάλαια από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την ανάπτυξη.
- Εκμετάλλευση των μέτρων για την αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων που διαμόρφωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για τους νέους που είναι οι πλέον ευάλωτοι και κινδυνεύουν να περιθωριοποιηθούν:
- Αξιοποίηση του προγράμματος «Εγγύηση για τη νεολαία», που διασφαλίζει σε όλους τους νέους, έως 25 ετών, ότι θα προσφέρεται μια ποιοτική θέση εργασίας, δυνατότητα συνέχισης της εκπαίδευσης, μαθητεία ή πρακτική άσκηση εντός τεσσάρων μηνών από την ολοκλήρωση του επίσημου προγράμματος σπουδών ή από την απώλεια θέσης εργασίας.
- Το πρόγραμμα αυτό χρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και η Επιτροπή προτείνει να ενσωματωθεί στις πολιτικές απασχόλησης των κρατών-μελών.
- Απαιτείται η μεγαλύτερη δυνατή εμπλοκή και αξιοποίηση της Περιφερειακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην υλοποίηση των κοινοτικών προγραμμάτων.
- Πλήρη αξιοποίηση των παροχών των διαρθρωτικών ταμείων για τη μείωση της ανεργίας με την ενίσχυση της μετεκπαίδευσης των ανέργων και ιδιαίτερα της επαγγελματικής εκπαίδευσης των νέων.
- Εκμετάλλευση της δυνατότητας που δημιουργεί η Επιτροπή σε συνεργασία με το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για ένα νέο όργανο που θα προωθεί τις κοινωνικές επιχειρήσεις.
- Προώθηση της στενής συνεργασίας με τους Κοινωνικούς Εταίρους, τις Υπηρεσίες Απασχόλησης, με ταυτόχρονη αξιοποίηση όλων των χρημάτων που διατίθενται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ).
- Πλήρη εκμετάλλευση των προγραμμάτων ανταλλαγών μεταξύ των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων: η επαγγελματική κινητικότητα είναι σημαντικό βήμα για την πορεία ενοποίησης της Ευρώπης. Τα υπάρχοντα προγράμματα ανταλλαγών, όπως το “Leonardo da Vinci” μπορούν να επεκταθούν και να αυξηθούν.
- Δημιουργία μιας πανευρωπαϊκής αγοράς εκπαίδευσης: Έχει διαπιστωθεί ότι ενώ σε ένα κράτος μέλος υπάρχει έλλειψη εργατικού δυναμικού, την ίδια στιγμή σε άλλα κράτη υπάρχει πλεόνασμα. Οι πληροφορίες αυτές για τη προσφορά και ζήτηση εργασίας, θα μπορούσαν να δημοσιοποιούνται σε μια διαδικτυακή διεύθυνση, ώστε να υπάρχει ο μέγιστος δυνατός συντονισμός μεταξύ των κρατών μελών ως προς το εργατικό δυναμικό».
- Στενή συνεργασία με τους Έλληνες της ομογένειας: Οι Έλληνες επιχειρηματίες σε όλο το κόσμο θέλουν να βοηθήσουν την οικονομία της Ελλάδας να σταθεί στα πόδια της. Πολλοί είναι πρόθυμοι να προσφέρουν τις γνώσεις τους και θέσεις εργασίας. Απαιτείται η λειτουργία συντονιστικών οργάνων στις κατά τόπους πρεσβείες (εμπορικοί ακόλουθοι), οι οποίοι σε

συνεργασία με το Υπουργείο Εργασίας, μπορούν να βελτιώσουν την επικοινωνία μαζί τους και να διευκολύνουν τις επιχειρηματικές ευκαιρίες και τη προσφορά θέσεων εργασίας.

7. ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

Πέραν από όλα τα παραπάνω μέτρα, απαιτείται μία ιδιαίτερη στρατηγική για την αντιμετώπιση της ανεργίας στους νέους. Οι δράσεις και τα προγράμματα αυτά να αφορούν νέους απόφοιτους και άνεργα άτομα ηλικίας 18 -30 ετών:

Στόχοι της στρατηγικής αυτής να είναι:

- Η συστηματική πληροφόρηση των νέων, για την αγορά εργασίας και για τις ευκαιρίες απόκτησης εργασιακής εμπειρίας.
- Η μείωση του χρόνου εισόδου των αποφοίτων στην αγορά εργασίας μετά την απόκτηση του πτυχίου.
- Η βελτίωση των επαγγελματικών εμπειριών των αποφοίτων που απασχολούνται με κατάλληλα προγράμματα σε επιχειρήσεις.
- Η λειτουργία συντονιστικού φορέα (στις κατά τόπους υπηρεσίες και για την καταπολέμηση της ανεργίας), που να επιδιώκει τη δικτύωση επιχειρήσεων, φορέων, οργανισμών και υπηρεσιών που μπορούν να συμμετάσχουν στο πρόγραμμα διευκόλυνσης των νέων να εκπαιδευτούν και να βρουν εργασία.
- Η δραστηριοποίηση των τοπικών επιμελητηρίων, επαγγελματικών και εμπορικών συλλόγων για συνδρομή των κατά τόπου υπηρεσιών για τη καταπολέμηση της ανεργίας στη πληροφόρηση, και στην εκπαίδευση των νέων αποφοίτων.
- Η πλήρης αξιοποίηση όλων των διατιθέμενων ευρωπαϊκών πόρων και προγραμμάτων. Δεν πρέπει να χαθεί ούτε ένα ευρώ.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΟ “ΣΥΝΗΓΟΡΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ” **ΑΣ ΒΓΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ**

Στο σημερινό εργασιακό μεσαίωνα που έχει περιέλθει η Ελλάδα, με μεγάλη ευθύνη όχι μόνο των κυβερνήσεων αλλά και της κάκιστης λειτουργίας των συντεχνιακών/συνδικαλιστικών οργανώσεων, χρειάζονται κατά προτεραιότητα σοβαρές αλλαγές.

Η σχέση μεταξύ εργαζόμενου και εργοδότη είναι μία σχέση κοινού συμφέροντος, όπου ο ένας δεν πρέπει να κανιβαλίζει τον άλλον, αλλά να αντιλαμβάνεται ότι είναι μία σχέση βαθιά συμβιωτική που η καλή ισορροπία της εξασφαλίζει την κοινή επιβίωση και ανάπτυξη.

Θα περιμέναμε ο ΣΥΡΙΖΑ ως νέα κυβέρνηση να βάλει προτεραιότητα στα ζητήματα αυτά με δικαιοσύνη προς όλες τις πλευρές. Όμως η πρώτη του πράξη ήταν να ικανοποιήσει τους συνδικαλιστές της πιο ευνοημένης ομάδας εργαζομένων στη ΔΕΗ, όπου εκτός από τη κακή αυτή πρακτική, όλοι οι άλλοι Έλληνες που διαφωνούσαμε για την προνομιακή διευθέτηση, ήπιαμε και το “ξυδάκι” που μας πότισε ο αχαρκτήριστος Φωτόπουλος.

Η “κοινωνία αξιών” ζήτησε να συναντήσει τον Υπουργό Εργασίας και τους υπεύθυνους Υφυπουργούς, για να προτείνει το πλήρες πρόγραμμά της για τα Εργασιακά θέματα και για την ανεργία.

Προγραμματίζει επίσης ημερίδα για τα θέματα εργασίας όπου θα παρουσιάσει ολοκληρωμένα και την πρότασή της για δημιουργία ανεξάρτητης αρχής, του “Συνηγόρου του Εργαζομένου”.

Η ανεξάρτητη αυτή αρχή θα μπορεί να καλύψει με τον διαμεσολαβητικό της ρόλο ένα τεράστιο κενό που υπάρχει μεταξύ των εργαζομένων, του εργοδότη, των δημοσίων υπηρεσιών, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ. της “επιθεώρησης εργασίας” και του νομοθέτη, για την προστασία των δικαιωμάτων του εργαζομένου, την καταπολέμηση της οιασδήποτε κακοδιοίκησης και την τήρηση της νομιμότητας.

Το Σ.Ε.Π.Ε. (Επιθεώρηση Εργασίας), έχει τεχνοκρατικό κυρίως έργο και δεν μπορεί να εκπληρώσει τις αποστολές που προτείνουμε να αναλάβει ο “Συνήγορος του Εργαζομένου” διότι είναι υπηρεσία που υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Εργασίας με ότι δεσμεύσεις, ελλείψεις ευελιξίας και δουλείες μπορεί να συνεπάγεται αυτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ & ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ “ΣΥΝΗΓΟΡΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ”

1. Ο Συνήγορος του Εργαζόμενου καλείται να:

– Εντείνει την εξωστρέφειά του, να βρεθεί κοντά σε όλους τους εργαζόμενους, και να εκφράσει με θεσμικό τρόπο τα προβλήματα και τη δυσарέσκεια που αναδεικνύουν.

– Να αναζητήσει θεσμικές λύσεις και ρεαλιστικές εναλλακτικές προτάσεις.

– Να προασπίσει και να προάγει τα νόμιμα συμφέροντα του εργαζομένου,

– Να προωθήσει την αρχή της ίσης εργασιακής μεταχείρισης όλων των προσώπων, χωρίς διακρίσεις λόγω φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκευτικών ή άλλων πεποιθήσεων και γενετήσιου προσανατολισμού.

2. Ο Συνήγορος του Εργαζόμενου να ερευνά ατομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις ή υλικές ενέργειες εργοδοτικών οργάνων, ιδιωτικών και δημοσίων, που παραβιάζουν δικαιώματα ή προσβάλλουν νόμιμα συμφέροντα φυσικών ή νομικών προσώπων.

3. Ο Συνήγορος του Εργαζόμενου δεν θα επιλαμβάνεται υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης δικαστικής αρχής.

4. Ο Συνήγορος του Εργαζόμενου να συντάσσει ετήσια έκθεση, στην οποία εκθέτει το έργο της Αρχής, παρουσιάζει τις σημαντικότερες υποθέσεις και διατυπώνει προτάσεις για αναγκαίες νομοθετικές ρυθμίσεις προς βελτίωση του εργασιακού περιβάλλοντος και τη βελτίωση των συναφών δημοσίων υπηρεσιών.

5. Ο Συνήγορος του Εργαζόμενου να δύναται κατά την έρευνα των υποθέσεων να ζητεί τη συνδρομή του ΣΕΠΕ (Επιθεώρηση Εργασίας) ή άλλων ελεγκτικών σωμάτων της Δημόσιας Διοίκησης.

6. Μετά το πέρας της έρευνας ο Συνήγορος του Εργαζόμενου, εφόσον το απαιτεί η φύση της υπόθεσης, μπορεί να συντάσσει πόρισμα το οποίο γνωστοποιεί στον καθ’ ύλην αρμόδιο Υπουργό και τις αρμόδιες υπηρεσίες, διαμεσολαβεί δε με κάθε πρόσφορο τρόπο για την επίλυση του προβλήματος του εργαζομένου.

7. Το προσωπικό της Αρχής να υπέχει καθήκον εχεμύθειας για έγγραφα και στοιχεία των οποίων λαμβάνει γνώση στο πλαίσιο της έρευνας και είναι απόρρητα σύμφωνα

με τις κείμενες διατάξεις ή εξαιρούνται από το δικαίωμα πρόσβασης στα διοικητικά έγγραφα, κατά τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και κάθε άλλη συναφή διάταξη.

Ζ. ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

1. Διαπιστώσεις

Ο Τομέας Υγείας είναι κυρίαρχη συνιστώσα του Κράτους Πρόνοιας, εξαιρετικής κοινωνικής χρησιμότητας και ευαισθησίας, και ταυτόχρονα αυξανόμενα δαπανηρός.

Η ανάπτυξη του ΕΣΥ πραγματοποιήθηκε σε περιβάλλον λαϊκισμού, κομματικής αναξιοκρατίας, ιδιοτέλειας και διαφθοράς. Σήμερα ο τομέας υγείας διατηρεί τα πρωτεία κοινωνικής δυσαρέσκειας και ανταποκρίνεται ελάχιστα στην αποστολή του, παρά τις αντίθετες πολιτικές κορώνες.

Με τον ιδρυτικό νόμο του ΕΣΥ, θεσπίστηκε ένα ιατροκεντρικό μοντέλο, οργανωτικά ημιτελές και προσανατολισμένο στην εξυπηρέτηση των ατομικών συμφερόντων στο χώρο της υγείας, αντί ενός συστήματος με τον ασθενή στο κέντρο, που είχε ανάγκη η χώρα και οι πολίτες της.

Τα κρατικά νοσοκομεία μετατράπηκαν σε τυπικές, δημόσιες υπηρεσίες (ΝΠΔΔ), με γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, ασύμβατες με τη φύση των νοσοκομείων ως «επιχειρήσεων» 24ωρης παραγωγής κρίσιμων υπηρεσιών.

Η διοίκηση και διεύθυνση του ΕΣΥ, ασκήθηκε διαχρονικά και εξακολουθεί να ασκείται με κομματικά κριτήρια, χωρίς αντικειμενικά κριτήρια αξιοκρατίας. Σημαντική ευθύνη για την κακοδιοίκηση έχει και το κρατικοδίαιτο «συνδικαλιστικό» (συντεχνιακό) κίνημα, οι εκπρόσωποι του οποίου συνδιοίκησαν.

Προϊόντος του χρόνου εγκαταλείφθηκαν οι ηθικές αναστολές, ανατράπηκαν οι νομοθετικές δικλίδες, εμπορευματοποιήθηκε πλήρως το «δημόσιο» σύστημα υγείας και το κόστος του υγειονομικού τομέα εκτοξεύθηκε, αναλογικά, στις πρώτες θέσεις μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών.

Εδώ και δεκαετίες, η διαφθορά, η αδιαφάνεια και ο εύκολος πλουτισμός έστρεψαν χιλιάδες νέων στην αγωνιώδη αναζήτηση -ανά τον κόσμο- ενός πτυχίου ιατρικής και προκάλεσαν τη δημιουργία ενός ιατρικού δυναμικού, 250% μεγαλύτερου των πραγματικών αναγκών του ελληνικού πληθυσμού. Σε συνδυασμό με το διοικητικό χάος, ο ιατρικός πληθωρισμός οδήγησε στη μετατροπή του μέγιστου μέρους των δαπανών υγείας σε περιττές ιατρικές αμοιβές, εις βάρος των άλλων εισροών του συστήματος και με μοιραία υποβάθμιση της ποιότητας των εκροών.

Σήμερα με τον περιορισμό της παραοικονομίας, το ποιοτικότερο τμήμα του ελληνικού ιατρικού σώματος μεταναστεύει κατά χιλιάδες στο εξωτερικό, σε αναζήτηση πραγματικής ιατρικής εργασίας.

Ο κρατικός μας προϋπολογισμός επιβαρύνθηκε άσκοπα σχεδόν με 2 δις ευρώ, για προπτυχιακή εκπαίδευση και μεταπτυχιακή ειδίκευση μόνο των 6.000 γιατρών που μετανάστευσαν πρόσφατα στη Γερμανία! Είναι μια ακατάσχετη επιστημονική και οικονομική αιμορραγία, κοινωνικός παραλογισμός, οφειλόμενος στην ανευθυνότητα, ανικανότητα και αδιαφορία του πολιτικού προσωπικού της Μεταπολίτευσης.

2. Βασικές Αρχές και Μέτρα Εκσυγχρονισμού

Η κατάσταση του Τομέα Υγείας σήμερα, δεν επιτρέπει την εξυγίανσή του με επιμέρους διορθωτικά μέτρα. Απαιτείται ριζική αλλαγή φιλοσοφίας, στηριζόμενη

στο αξίωμα «Δεν έχουμε ασθενείς για τους γιατρούς, έχουμε γιατρούς για τους ασθενείς». Πρακτικά, αυτό σημαίνει μία νέα, σύγχρονη νομοθεσία και λεπτομερή προγραμματισμό συγκεκριμένων δράσεων, με βραχυπρόθεσμους, μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους.

Το Υπουργείο Υγείας οφείλει να πάψει να διοικεί το σύστημα και να περιορισθεί στη λήψη αμιγώς πολιτικών αποφάσεων, όπως είναι:

- Προσδιορισμός των στόχων και προτεραιοτήτων του Υγειονομικού συστήματος.
- Επιλογή και νομοθέτηση του γενικού οργανωτικού μοντέλου του ΕΣΥ και των συμπληρωματικών σχέσεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.
- Καθορισμός των πηγών, του συνολικού ύψους και της εσωτερικής σύνθεσης των δημόσιων δαπανών υγείας.
- Συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας για την προσαρμογή της παραγωγής ειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού στις πραγματικές ανάγκες του πληθυσμού.
- Καθορισμός προϋποθέσεων και όρων άσκησης των υγειονομικών επαγγελματιών, η αρχική πιστοποίηση της επαγγελματικής επάρκειας των νεοεισερχόμενων στο σύστημα και η μεταγενέστερη πιστοποίηση της εξειδίκευσης των επαγγελματιών υγείας.
- Σύνταξη προδιαγραφών και η έκδοση κανονισμών προστασίας της Δημόσιας Υγείας κλπ.

Η πρακτική οργάνωση, στελέχωση, διοίκηση, κατανομή χρηματοδότησης, λειτουργία και ποιοτικός έλεγχος του Υγειονομικού συστήματος είναι καθαρά τεχνοκρατικό έργο, που πρέπει ν' ανατεθεί σε εξειδικευμένους Φορείς. Οι προτεινόμενες βασικές αρχές οικοδόμησης ενός σύγχρονου ΕΣΥ είναι:

- Πλήρης διαχωρισμός του σκέλους της Ζήτησης υπηρεσιών (αγοραστές/ χρήστες), από αυτό της Προσφοράς (παραγωγοί/ προμηθευτές).
- Ανεξάρτητη οργάνωση συστημάτων α) Πρωτοβάθμιας και β) Δευτεροβάθμιας /Τριτοβάθμιας περίθαλψης.
- Εφαρμογή αρχών επιστημονικής διοίκησης με επιλογή διοικητών με θεσπισμένα αντικειμενικά κριτήρια και ενίσχυση της λειτουργικής ευελιξίας. Εξέταση σε βάθος των πλεονεκτημάτων/μειονεκτημάτων μετατροπής των νοσοκομείων από ΝΠΔΔ, σε άλλης μορφής πρόσωπα (π.χ. μονομετοχική κρατική Α.Ε. ή ΝΠΙΔ).
- Προσδιορισμός-με διεθνώς αποδεκτά κριτήρια-της αναγκαίας αναλογίας επαγγελματιών υγείας/ πληθυσμού που είναι απαραίτητη και επαρκής για την αποτελεσματική λειτουργία του δημόσιου τομέα υγείας.
- Πρόσληψη όλων των νεοεισερχόμενων επαγγελματιών υγείας με σύμβαση ορισμένου χρόνου, δυνάμενη ν' ανανεώνεται ή όχι, ύστερα από ουσιαστική αξιολόγηση.
- Δίκαιο σύστημα εξατομίκευσης των αποδοχών και άλλων κινήτρων του υγειονομικού προσωπικού, με βάση την ποιότητα, τη διάρκεια, τις ειδικές συνθήκες προσφοράς της εργασίας τους και τον βαθμό εμπλοκής τους στις εκπαιδευτικές, ερευνητικές και άλλες δράσεις του δημόσιου συστήματος υγείας.

- Κατανομή της δημόσιας χρηματοδότησης στις δομές υγείας, με βάση τις ανάγκες του καλυπτόμενου πληθυσμού, την ποιότητα, την ποσότητα και τις τιμές των προσφερόμενων υπηρεσιών εκ μέρους τους.
- Άμεση και πλήρης χρήση των δυνατοτήτων της Ηλεκτρονικής Υγείας (e-Health) με αξιόπιστες και ενιαίες εφαρμογές που θα διασφαλίζουν την ταχεία διακίνηση στοιχείων και πληροφοριών, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα την αναγκαία προστασία προσωπικών δεδομένων.

3. Η Χρηματοδότηση

Υπό τις σημερινές συνθήκες ύφεσης, έχει ανακύψει επιτακτικό ζήτημα επαναπροσδιορισμού των πηγών και εξασφάλισης των απολύτως αναγκαιών πόρων για τη χρηματοδότηση του Τομέα Υγείας. Η συνεχής συρρίκνωση των εσόδων της κοινωνικής ασφάλισης, σε συνδυασμό με τα δημοσιονομικά αδιέξοδα, επιβάλλουν την αναζήτηση νέας μεθόδου χρηματοδότησης, που θα εγγυάται ένα ελάχιστο ύψος δημόσιας δαπάνης υγείας. Είναι επείγον να τεθούν υπό αξιολόγηση ορισμένες τεχνοκρατικές προτάσεις που έχουν ήδη διατυπωθεί.

Ένα σημαντικό ζήτημα είναι και η άμεση ή έμμεση (συνυπολογισμός δημόσιας και ιδιωτικής ασφάλισης) πλέον συμμετοχή των πολιτών στο κόστος, κατά τη στιγμή της χρήσης των υπηρεσιών υγείας. Το μέγεθος και η κατανομή αυτής της συμμετοχής είναι ζήτημα κοινωνικού διαλόγου, κοινωνικής δικαιοσύνης, πολιτικής απόφασης και δίκαιης νομοθεσίας. Πρέπει να υπάρξει διαφοροποίηση, με βάση την αρχή της επιλεκτικότητας, υπέρ των ασθενέστερων κοινωνικών στρωμάτων. Πρέπει επίσης να εφαρμοσθούν τεχνικές υλοποίησης του συγκεκριμένου μέτρου, που θα εξασφαλίζουν την εξάλειψη της περιττής υπερκατανάλωσης και της παραοικονομίας στην υγεία, ώστε η ατομική άμεση ή έμμεση συμμετοχή των ασθενών στο κόστος, να priμοδοτεί τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών και του επιπέδου υγείας του πληθυσμού.

4. Η Οργάνωση του ΕΣΥ

Ένα σύγχρονο και αποδοτικό υγειονομικό σύστημα με τον ασθενή στο κέντρο, προϋποθέτει τη δόμησή του σε τέσσερις (4) πυλώνες. Οι δύο πρώτοι συγκροτούν το σκέλος της Ζήτησης και οι άλλοι το σκέλος της Προσφοράς.

α) Φορέας Διαχείρισης των Πόρων Υγείας

Πρόκειται για οργανισμό που ενεργεί για λογαριασμό των χρηστών/ ασθενών, με στόχο την αποδοτική χρήση των διαθέσιμων πόρων. Μεριμνά για την εξασφάλιση αξιόπιστου υλικοτεχνικού εξοπλισμού στις καλύτερες δυνατές τιμές (διαδικασίες κεντρικών προμηθειών), επεξεργάζεται και καθορίζει τα πραγματικά πλαίσια κόστους των επιμέρους διαγνωστικών και θεραπευτικών πράξεων (DRGs-KEN), αξιολογεί τη συνταγογραφική συμπεριφορά των επαγγελματιών υγείας, διαπραγματεύεται και συνάπτει συμβάσεις στις πλέον συμφέρουσες τιμές με τους δημόσιους και ιδιωτικούς παρόχους υπηρεσιών, ελέγχει και εξοφλεί τα υποβαλλόμενα τιμολόγια και γενικότερα συγκεντρώνει και διαχειρίζεται τη δημόσια χρηματοδότηση με τον αποτελεσματικότερο δυνατό τρόπο.

β) Φορέας Αξιολόγησης, Ποιοτικού Ελέγχου και Συνεχούς Εκπαίδευσης

Ο δεύτερος οργανισμός που λειτουργεί στο σκέλος της Ζήτησης, αποβλέπει στη διασφάλιση της ποιότητας των υπηρεσιών που αγοράζονται και προσφέρονται στους χρήστες/ ασθενείς. Στελεχώνεται με προσωπικό υψηλής εξειδίκευσης και

αξιοποιεί εξωτερικές συνεργασίες με ιδρύματα και ειδικούς επιστήμονες για τη διεκπεραίωση έργων όπως:

- Καθορισμός κριτηρίων ανά κλάδο και περιοδική (συμπληρωματική ή όχι) ατομική αξιολόγηση και βαθμολόγηση όλου του επιστημονικού και τεχνολογικού προσωπικού που δραστηριοποιείται στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα υγείας. Εφόσον απαιτείται, καθορίζει τα αναγκαία μέτρα και προβαίνει σε επαναξιολογήσεις.
- Καθορισμός κριτηρίων και περιοδικός ποιοτικός έλεγχος των εγκαταστάσεων, λειτουργικών διαδικασιών και στατιστικών δεδομένων που σχετίζονται με τις εκροές των μονάδων και επιμέρους τμημάτων των υπηρεσιών υγείας, τόσο του δημόσιου, όσο και του ιδιωτικού τομέα. Εφόσον απαιτείται, επιβάλλει τη λήψη των ενδεδειγμένων μέτρων και προβαίνει σε επαναξιολογήσεις.
- Αξιολογεί προτεινόμενα ερευνητικά προγράμματα και αιτήσεις εισαγωγής τεχνολογικών καινοτομιών, με αρμοδιότητα έγκρισης ή όχι.
- Με βάση τις διαπιστούμενες ανάγκες, εκπονεί και υλοποιεί ή εγκρίνει την υλοποίηση από τρίτους προγραμμάτων συνεχούς εκπαίδευσης του προσωπικού όλων των ειδικοτήτων.

γ) Φορέας Εξωνοσοκομειακής Περίθαλψης

Στο σκέλος της Προσφοράς υπηρεσιών, αυτός ο φορέας έχει την ευθύνη της υγειονομικής κάλυψης του πληθυσμού σε πρωτοβάθμιο επίπεδο. Στον οργανισμό αυτόν υπάγονται όλα τα αστικά και περιφερειακά κέντρα υγείας και πολυϊατρεία, αγροτικά ιατρεία, κέντρα μετανοσοκομειακής φροντίδας. Με βάση τις διεθνώς ισχύουσες αναλογίες πληθυσμού/ επαγγελματιών υγείας και τις γεωγραφικές ή άλλες ιδιομορφίες της χώρας, ο οργανισμός καθορίζει τον ανώτατο αριθμό και τη διασπορά των αναγκαίων ιατρών, νοσηλευτών κλπ και τους προσλαμβάνει με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, δυνάμενες να ανανεώνονται ή όχι, ύστερα από ουσιαστική αξιολόγηση. Για την κάλυψη ειδικών αναγκών μπορεί να συμβάλλεται και με ιδιώτες επαγγελματίες.

Στην αποκλειστική αρμοδιότητα του φορέα είναι η λειτουργία τακτικών ιατρείων, η προσφορά πρώτων βοηθειών και βραχείας νοσηλείας σε ελαφρά περιστατικά, η παραπομπή/ διακομιδή ασθενών που χρήζουν νοσηλείας σε νοσοκομεία (μέσω του εποπτευόμενου ΕΚΑΒ), η παρακολούθηση των χρόνιων πασχόντων, η φροντίδα στο σπίτι, η αποκατάσταση, η τηλεϊατρική, η πρόληψη, η αγωγή και προαγωγή της υγείας.

δ) Φορέας Νοσοκομειακής Περίθαλψης

Ο οργανισμός αυτός λειτουργεί κατά βάση κατόπιν παραπομπής ασθενών από τον προηγούμενο, έχει κεντρική και 7 περιφερειακές διοικήσεις και υπάγονται σ' αυτόν όλα τα νοσοκομεία, ανεξαρτήτως ειδικότητας. Στην αρμοδιότητα του περιλαμβάνονται:

- Αντιμετώπιση των εκτάκτων περιστατικών στα αστικά κέντρα ή κατόπιν διακομιδής από την περιφέρεια,
- Παροχή δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας περίθαλψης, ύστερα από παραπομπή των πρωτοβάθμιων δομών υγείας,
- Πρακτική προπτυχιακή εκπαίδευση και η πλήρης μεταπτυχιακή ειδίκευση των επαγγελματιών υγείας και
- Εγκεκριμένη αρμοδίως επιστημονική έρευνα.

Τα νοσοκομεία πρέπει να διακρίνονται σε γενικά και ειδικά και σε

- Τριτοβάθμια, εκπαιδευτικά και εφημερεύοντα.
- Δευτεροβάθμια, εκπαιδευτικά και εφημερεύοντα.
- Βασικής στελέχωσης, εφημερεύοντα μη εκπαιδευτικά.

Κάθε Υγειονομική Περιφέρεια διαθέτει ένα τουλάχιστον τριτοβάθμιο και τον αναγκαίο αριθμό άλλων νοσοκομείων, και αποφασίζει για κάθε θέμα που σχετίζεται με την κατανομή των διαθέσιμων οικονομικών πόρων, την ανάπτυξη ή κατάργηση τμημάτων και τον συνολικό αριθμό, ανά ειδικότητα, του αναγκαίου προσωπικού για την κάλυψη των πληθυσμιακών αναγκών της περιφέρειας.

Η διοίκηση κάθε Νοσοκομείου έχει απόλυτη εξουσία ως προς τον τρόπο αξιοποίησης της διαθέσιμης χρηματοδότησης και τον καθορισμό των αναγκαίων ανθρώπινων και υλικών πόρων, τηρώντας τα επίσημα λειτουργικά πρότυπα και λογοδοτώντας για την ποιότητα των εκροών. Κάθε νοσοκομειακή διοίκηση προκηρύσσει τις θέσεις προσωπικού που θεωρεί αναγκαίες, αξιολογεί τους υποψήφιους, επιλέγει τους καταλληλότερους και εξαιρεί τις αποδοχές τους με βάση τις τοπικές συνθήκες και τη συνολική εργασιακή προσφορά τους.

Το νοσοκομειακό προσωπικό προσλαμβάνεται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, δυνάμενες ν' ανανεώνονται ή όχι, ύστερα από ουσιαστική αξιολόγηση. Τα νοσοκομεία δύνανται να συνεργάζονται και με ιδιώτες επαγγελματίες για την κάλυψη ειδικών ή έκτακτων αναγκών.

Τακτικά εξωτερικά ιατρεία δεν πρέπει να λειτουργούν στα νοσοκομεία, με εξαίρεση τα απολύτως εξειδικευμένα ιατρεία των τριτοβάθμιων νοσοκομείων.

5. Ανθρώπινο Δυναμικό

Η πρωτοφανής ανισορροπία μεταξύ αναγκών και διαθέσιμου αριθμού επαγγελματιών υγείας και η σκόπιμη έλλειψη επιστημονικής διοίκησης καθόρισαν την αποτυχία του ΕΣΥ, τόσο ως προς την αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων, όσο και ως προς την ποιότητα των υπηρεσιών και την ικανοποίηση των χρηστών.

Ο πολλαπλάσιος του αναγκαίου αριθμός ιατρών πυροδότησε την προκλητή ζήτηση, τη διαφθορά και τη μετατροπή δυσανάλογα μεγάλου μέρους των δαπανών υγείας σε περιττές, νόμιμες ή παράνομες αμοιβές ιατρικής εργασίας.

Ο υπο-πολλαπλάσιος του αναγκαίου αριθμός νοσηλευτών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης υποβάθμισε την ποιότητα της νοσηλείας και επέτρεψε την ανάπτυξη απαράδεκτων θεσμών υποστήριξης των ασθενών (αποκλειστικές «νοσοκόμες»).

Η παντελής απουσία οικονομολόγων και πληροφορικών υγείας, βιοϊατρικών μηχανικών και κυρίως ικανών επαγγελματιών διοίκησης υπηρεσιών υγείας (managers) οδήγησε στην επικράτηση διοικητικού χάους, στην πλήρη έλλειψη στατιστικών στοιχείων και πολύτιμων πληροφοριών, στην υπο-χρησιμοποίηση της διαθέσιμης τεχνολογίας, στη μόνιμη παραβίαση κάθε εργασιακής δεοντολογίας και τέλος στη διαφθορά και την ιδιοποίηση δημόσιου χρήματος.

Ιατρικό Προσωπικό

Ο σημερινός κορεσμός των ιατρικών επαγγελματιών (ιατροί-οδοντίατροι-φαρμακοποιοί) επιβάλλει τον δραστικό περιορισμό της εισόδου φοιτητών στα αντίστοιχα πανεπιστημιακά τμήματα, άλλα μόνο σε συνδυασμό με επίσημη προειδοποίηση των ενδιαφερομένων για τον αυστηρό προσδιορισμό του αριθμού πτυχιούχων που μπορεί να προσβλέπει σε εξασφάλιση επαγγελματικής αμοιβής, σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού και των κοινωνικών ασφαλιστικών φορέων.

Απαιτείται επίσης επανακαθορισμός του αριθμού και της κατανομής των έμμισθων θέσεων ειδικευόμενων ιατρών, με ελαχιστοποίηση ή και προσωρινή αναστολή για τις κορεσμένες ειδικότητες και σημαντική αύξηση σε ειδικότητες όπως η Γενική Ιατρική, Επείγουσα Ιατρική, Κοινωνική Ιατρική, Γηριατρική, Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση, Ιατρική της Εργασίας, Δημόσια Υγεία κλπ. Η επιλογή των έμμισθων ειδικευόμενων με πανελλήνιο διαγωνισμό-αντί της ισοπεδωτικής επετηρίδας-θεωρείται απολύτως αναγκαία.

Νοσηλευτικό Προσωπικό

Η πρωτοφανής –με διεθνή κριτήρια-ανεπάρκεια καταρτισμένου νοσηλευτικού προσωπικού επιβάλλει την εφαρμογή δέσμης μέτρων για την αποκατάσταση του κοινωνικού κύρους και την ελκυστικότητα του επαγγέλματος.

Τμήματα Νοσηλευτικής Επιστήμης πρέπει να λειτουργήσουν σε όλα τα πανεπιστήμια που συνδέονται με αντίστοιχα εκπαιδευτικά νοσοκομεία. Τα πανεπιστημιακά τμήματα θ' απορροφήσουν τα υπάρχοντα τμήματα των ΤΕΙ. Οι θεσμοθετημένες Νοσηλευτικές Ειδικότητες πρέπει ν' αυξηθούν κατά πολύ και να εξομοιωθούν επαγγελματικά με τις ιατρικές ειδικότητες. Οι υπάρχουσες ΜΤΕΝΣ Βοηθών Νοσηλευτών προτείνεται να μετατραπούν σε επαγγελματικές σχολές Φροντιστών Ασθενών, Γηροκόμων, Βοηθών ΑΜΕΑ κλπ.

Σύγχρονες Επιστημονικές Ειδικότητες

Ο εκσυγχρονισμός του υγειονομικού συστήματος, η εισαγωγή αρχών και συστημάτων επιστημονικής διοίκησης, η χρήση μοντέρνας τεχνολογίας, η προώθηση της αναπτυξιακής καινοτομίας, η αξιοποίηση των σπάνιων πόρων και ο αποτελεσματικός έλεγχος της ποιοτικής λειτουργίας των υπηρεσιών υγείας επιβάλουν την ένταξη στο σύστημα αντίστοιχων εξειδικευμένων επιστημόνων.

Στο πλαίσιο της προπτυχιακής πανεπιστημιακής εκπαίδευσης προτείνεται η άμεση λειτουργία (ίδρυση/μετατροπή/απορρόφηση) ενός(1) τουλάχιστον τμήματος για κάθε ένα από τα ακόλουθα γνωστικά αντικείμενα:

- Οργάνωση και Διοίκηση Υπηρεσιών Υγείας
- Οικονομικά και Πολιτική Υγείας

- Πληροφορική Υγείας και Βιοστατιστική
- Βιοϊατρική Μηχανική και Ιατρική Φυσική

Οι πτυχιούχοι των παραπάνω τμημάτων θα αντικαταστήσουν, μεσοπρόθεσμα, τους αποχωρούντες διοικητικούς και τεχνικούς υπαλλήλους των υπηρεσιών και μονάδων υγείας.

Βραχυπρόθεσμα, πρέπει να προωθηθούν στις θέσεις διοίκησης και διεύθυνσης του ΕΣΥ οι υπάρχοντες κάτοχοι μεταπτυχιακών τίτλων στις παραπάνω εξειδικεύσεις, αντικαθιστώντας τους κομματικούς εκπροσώπους, μέσα από ασφαλείς διαδικασίες αντικειμενικής αξιολόγησης και επιλογής.

Η. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ “ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΞΙΩΝ” ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΙΚΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

1. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΝΑΔΙΑΝΕΜΗΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

- Το κράτος έχει υποχρέωση προς όλους τους εργαζομένους πολίτες του, που συμπληρώνουν τα κριτήρια συνταξιοδότησης (σε συνδυασμό ηλικίας με τα χρόνια εργασίας- η “κοινωνία αξιών” προτείνει 62 έτη ή 38 χρόνια πραγματικής εργασίας), να διασφαλίζει ένα ελάχιστο εισόδημα από την “κοινωνική σύνταξη”, ώστε να μην φτωχοποιούνται οι συνταξιούχοι / πολίτες και να μπορούν να ζήσουν με όρους αξιοπρέπειας στη κοινωνία.
- Αυτό το ποσόν δεν μπορεί να είναι κάθε φορά κάτω από το όριο της φτώχειας, το οποίο μεταβάλλεται σε σχέση την αγοραστική δύναμη του χρήματος και θα χρήζει μικρών αναπροσαρμογών. Στην Ελλάδα σήμερα το όριο αυτό είναι 750 ευρώ.
- Συνεπώς όλοι μα όλοι οι συνταξιούχοι γήρατος, αναπηρίας και θανάτου, θα πρέπει να παίρνουν ελάχιστη κοινωνική σύνταξη αυτό το ποσόν (και όχι κάτω από το όριο της φτώχειας).

2. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Το σύστημα αυτό θα βασίζεται στο κεφάλαιο που θα συγκεντρώνουν τα Ταμεία Επικουρικής Ασφάλισης (σήμερα), που θα μετεξελιχθούν σε “Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης” από τους κάτωθι πόρους:

- Οι εισφορές του κάθε εργαζομένου όλα τα χρόνια που δούλεψε σε μία ή και περισσότερες δουλειές.
- Οι εισφορές των εργοδοτών.
- Η συμμετοχή του κράτους, που θα βαίνει κάθε χρόνο φθίνουσα, στο βαθμό που αυξάνονται τα ίδια κεφάλαια των ταμείων, ώστε να διασφαλίζεται κάθε χρόνο, ότι οι εκάστοτε συνταξιούχοι θα παίρνουν τη σύνταξη που τους αναλογεί συνολικά σήμερα.
- Δηλαδή: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΗ (το κατώτατο όριο 750 ευρώ) + ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΗ (θα βαίνει αυξανόμενη, αυξανόμενων των πόρων των Επικουρικών Ταμείων ή Ταμείων Επαγγελματικής Σύνταξης) = με το ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ (θα πρέπει νομοθετικά να παγώσει για μία πενταετία και μέχρι να σταματήσει το κράτος να χρηματοδοτεί τα ταμεία επικουρικής σύνταξης/ επαγγελματικής σύνταξης).
- Όταν σταματήσει η κρατική χρηματοδότηση, τότε θα μπορούν να αυξήσουν την

επαγγελματική σύνταξη (ή και να μειώσουν), ανάλογα με την αποτελεσματικότητα της αυτοδιαχείρισής τους.

3. ΜΕΤΑΠΤΩΣΗ ΣΤΟ ΜΙΚΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Η μετάπτωση από το πλήρως αναδιανεμητικό σύστημα που έχουμε σήμερα, στο μικτό αυτό σύστημα που προτείνουμε, (“αναδιανεμητικό” στην βασική κοινωνική ασφάλεια + “κεφαλαιοποιητικό” στην επαγγελματική ασφάλεια), θα μπορεί να γίνει σε βάθος χρόνου δεκαετίας, ως εξής:

– Η πλήρης σύνταξη θα δίνεται από δύο πηγές:

- 1) Από το κράτος: Η κοινωνική σύνταξη που θα βασίζεται στην αναδιανεμητική λειτουργία, θα φθίνει σταδιακά αλλά ήπια, κάθε χρόνο, μέχρι του βασικού ποσού της βασικής κοινωνικής σύνταξης (σήμερα 750 ευρώ)
- 2) Από τα επικουρικά ταμεία που θα μεταλλαχθούν σταδιακά σε αυτόνομους φορείς κεφαλαιοποιητικής ασφάλισης. Όπως περιγράψαμε, τα επικουρικά ταμεία θα χρηματοδοτούνται τα πρώτα χρόνια από το κράτος, για να καλύψουν τις ανάγκες εξισορρόπησης της συνολικής κάλυψης του ασφαλισμένου ώστε να λαμβάνει συνολικά τη σύνταξη που παίρνει και σήμερα. Επίσης η φθίνουσα αυτή χρηματοδότηση μπορεί να καλυφθεί και από το “Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών”, μέχρι πλήρους αυτονομίας των επικουρικών ασφαλιστικών ταμείων και λειτουργίας τους ως πλήρως κεφαλαιοποιητικά (10 ετία) καθώς και από τα κεφάλαια που θα προκύψουν από την ενοποίηση των ταμείων.

– Ο κάθε ασφαλισμένος θα έχει δικό του ασφαλιστικό βιβλιário που θα φαίνεται το κεφάλαιο που συσσωρεύεται: 1) από τις εισφορές του (μία ή περισσότερες δουλειές ή και περισσότερα από τα 38 χρόνια), 2) από τις εισφορές του εργοδότη του, και 3) από τα αποτελέσματα της επένδυσης των κεφαλαίων και της εκμετάλλευσης της περιουσίας του ταμείου επαγγελματικής του ασφάλισης (ως μέτοχος).

4. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΛΥΨΕΙΣ ΥΓΕΙΑΣ

– Σε ότι αφορά τις ασφαλιστικές καλύψεις του κλάδου υγείας, στο βιβλιário ατομικής ασφάλειας κάθε ασφαλισμένου θα συνυπολογίζονται σε απόλυτα ποσά και τα δικαιώματα κάλυψης υγείας για κάθε κατηγορία νοσηλείας, από τους κάτωθι φορείς:

– Κρατική συμμετοχή: Χ ευρώ (Παροχή βασικής υγειονομικής κάλυψης ίδιας για όλους)

– Εργοδοτική συμμετοχή: Ψ ευρώ

– Συμμετοχή λόγω ατομικών εισφορών: Ζ ευρώ

– Να μπορεί να συνυπολογισθεί και το ύψος της διατιθέμενης ατομικής ιδιωτικής ασφαλιστικής κάλυψης, από ιδιωτικό ασφαλιστικό συμβόλαιο του ασφαλισμένου: Ω ευρώ

Έτσι η αναλογούσα συμμετοχή κάθε πηγής ασφάλισης θα βελτιώνει το συνολικό ασφαλιστικό ποσό κάλυψης : $X + \Psi + Z + \Omega =$ το κόστος των επισκέψεων/θεραπείας/νοσηλείας/φαρμάκων κλπ .

Ο ασφαλισμένος θα καλείται να αποφασίσει με τι τρόπο/επιλογές θα καλύψει την νοσηλεία του, ώστε αφ ενός μεν να έχει την πρακτικότερη και καλύτερη γι αυτόν κάλυψη, χωρίς να χρειάζεται να σπαταλήσει αχρείαστα τους πόρους του.

ΣΣ: Για όλα αυτά έχει γίνει συγκεκριμένη χρηματο-οικονομική μελέτη, που λόγω χώρου δεν μπορεί να συμπεριληφθεί.

Μια ριζική ασφαλιστική μεταρρύθμιση έχει πιθανότητες επιτυχίας μόνο κάτω από δύο προϋποθέσεις: την ευρύτερη δυνατή πολιτική και κοινωνική συναίνεση και τη διατύπωση μιας συνολικής πρότασης που θα εγγυάται τη διαφανή και δίκαιη λειτουργία του νέου ασφαλιστικού συστήματος. Οι πολίτες θα εμπιστευθούν την ασφαλιστική μεταρρύθμιση μόνο εφόσον προηγηθεί η πολιτική συναίνεση και πειστούν ότι το νέο σύστημα συντάξεων διέπεται από διαφάνεια και δικαιοσύνη.

Θ. ΦΤΩΧΕΙΑ – ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Η ανεργία και τα οριζόντια μέτρα των μνημονίων έχουν συνέπεια ένας μεγάλος αριθμός πολιτών να μη μπορεί να καλύψει ούτε στο ελάχιστο τις βασικές ανάγκες διατροφής, στέγης και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Η άμεση αντιμετώπιση αυτού του κοινωνικού δράματος, απαιτεί ένα συγκεκριμένο σχέδιο κατά της εξαθλίωσης.

- Εντοπισμό και καταγραφή των πολιτών που ζουν στην ανέχεια με κριτήριο τα περιουσιακά στοιχεία και τα εισοδήματά τους.
- Οικονομική ενίσχυση με ειδικό επίδομα φτώχειας και άλλους μηχανισμούς παροχών αγαθών που αφορούν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους.
- Δημιουργία δικτύου οικημάτων εξυπηρέτησης αστέγων στην Αθήνα αλλά και σε άλλες πόλεις με αντίστοιχο πρόβλημα, με εκμετάλλευση (διαμόρφωση, εξοπλισμό κλπ) ακινήτων του Δημοσίου που είναι ανεκμετάλλεута τώρα και δεν προβλέπεται άμεση πώλησή τους.
- Δημιουργία κεντρικού γραφείου συντονισμού δικτύου εθελοντικών-φιλανθρωπικών δράσεων έτσι ώστε κράτος-εκκλησία-κοινωνικοί φορείς-ΜΚΟ και ανεξάρτητες δράσεις να συντονισθούν κατάλληλα για καλύτερο και πιο διευρυμένο συνεργατικό αποτέλεσμα.

ΙΑ. ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η φορολογική πολιτική θα μπορούσε να ακολουθήσει τη καλή πρακτική των επιτυχημένων χωρών στο τομέα αυτό.

Βασίζεται στη λογική του ταυτόχρονου συνδυασμού δίκαιης κατανομής φορολογικών βαρών σε όλους, με τη σύσταση ακριβούς περιουσιολογίου και αυστηρού ελέγχου για την φοροδιαφυγή.

Αυτό επιτυγχάνεται από την πλέον πετυχημένη φορολογική λογική στις περισσότερες χώρες του δυτικού κόσμου: Δηλαδή έσοδα-έξοδα και ότι μένει φορολογείται.

Όσον αφορά την ακίνητη περιουσία, θα πρέπει να φορολογείται αυτή που παράγει εισόδημα. Επίσης επιτυχημένη πρακτική και κίνητρο για να μπουν σε παραγωγική διαδικασία είναι και η φορολογική επιβάρυνση όσων ακίνητων περιουσιακών στοιχείων μένουν ανεκμετάλλεута, ενώ θα μπορούσαν να είναι παραγωγικά και να παράγουν εισόδημα.

Όμως για να επιτύχει αυτή η απλή λογική απαιτείται ο καλός έλεγχος και η αυστηρή τήρηση του συνολικού πόθεν έσχες με αντικειμενικό τρόπο. Σήμερα η τεχνολογία και η μηχανοργάνωση μας επιτρέπουν να έχουμε αντικειμενική εικόνα για τα περιουσιακά στοιχεία, για την οιαδήποτε συναλλαγή, ακόμη και για καταναλωτικά έξοδα διαβίωσης του κάθε πολίτη

Σήμερα στη χώρα μας, υπάρχει ελάχιστη ελευθερία χειρισμού στη κυβέρνηση για το φορολογικό, γιατί ακόμη και τα επί μέρους μέτρα επιβάλλονται από τους δανειστές. Σύντομα θα είμαστε σε θέση να ανακοινώσουμε το πλήρες φορολογικό πρόγραμμα μας επί τη βάση των νέων ρυθμίσεων που επέφερε το τρίτο μνημόνιο.

ΙΒ. ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ-ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ

Η “κοινωνία αξιών” ως πολιτικό κόμμα, έχει θεσμικό και συνταγματικά κατοχυρωμένο ρόλο.

Ανταποκρινόμενη στο διαμεσολαβητικό της ρόλο στη κοινωνία, και στα πλαίσια του προγράμματος της για “Κοινωνικό Διαδραστικό Ακτιβισμό”, αξιοποίησε εξειδικευμένες ομάδες διαμεσολάβησης, οι οποίες έκαναν ανοικτούς διαλόγους με όλους τους θεσμικούς και κοινωνικούς φορείς που ασχολούνται με τα ζητήματα της “παράτυπης” και “παράνομης” μετανάστευσης στη χώρα μας καθώς και με εκπροσώπους από συλλόγους μεταναστών.

Στη συνέχεια παρουσιάζουμε τα πορίσματα που προέκυψαν από τις εργασίες των ομάδων διαμεσολάβησης, σε ολοκληρωμένη μορφή πρότασης προς τους θεσμικούς λειτουργούς της χώρας. Είναι πιθανόν κάποια μέτρα της πρότασης να έχουν ήδη ληφθεί ή να εξετάζονται. Διαπιστώνεται όμως η ανάγκη να παρατεθεί ολοκληρωμένη η πρόταση μας, λόγω αφενός της πολυδιάσπασής του νομικού πλαισίου και της μη καλής εφαρμογής πολλών από τα μέτρα που έχουν ληφθεί, και αφετέρου για να υπάρχει η δυνατότητα εποπτείας επί του συνολικού στρατηγικού σχεδιασμού που απαιτείται.

Αρχές για την διαχείριση του προβλήματος

Η Ελληνική κοινωνία πάντα είχε μεγάλο βαθμό ανεκτικότητας και έλλειψη ρατσισμού. Σήμερα όμως βλέπουμε να μειώνονται οι αντοχές και να αυξάνουν τα ρατσιστικά φαινόμενα. Και το πρόβλημα θα διογκώνεται όσο υπάρχει αδυναμία ένταξης συγκεκριμένων μαζών μεταναστών στην ελληνική κοινωνία. Κανείς δεν έχει πρόβλημα πχ. με τους Πολωνούς μετανάστες ή του Αλβανούς που εντάχθηκαν άριστα στην κοινωνία και μάλιστα πρόσφεραν σημαντικά, εργαζόμενοι με συνέπεια και τιμιότητα. Ήδη η επόμενη δυναμική γενιά θεωρεί την Ελλάδα πατρίδα της και είναι πλήρως ενταγμένη, με σημαντικές επιτυχίες σε όλους τους τομείς. Θα μπορούσε κάποιος να ισχυρισθεί ότι η αδυναμία ένταξης υπάρχει επειδή δεν υπάρχει ουσιαστική μέριμνα από το κράτος. Δηλαδή μια ολοκληρωμένη και συνεπής κοινωνική στρατηγική που να δημιουργεί τις προϋποθέσεις ένταξης. Και όλοι θα συμφωνήσουμε ότι το πολιτικό μας σύστημα ποτέ δεν διαχειρίστηκε το ζήτημα με συνέπεια και τόλμη, έβαζε πάντα τα προβλήματα κάτω από το χαλί και

τώρα που έγιναν εκρηκτικά, δαιμονοποιεί ανάλογα με τις ιδεολογικές του προκαταλήψεις τους Έλληνες που αντιδρούν ή τους ίδιους τους μετανάστες. Ας αφήσουμε τα φοβικά σύνδρομα και ας προσπαθήσουμε στην σημερινή Ελλάδα της τεράστιας οικονομικής κρίσης, να βάλουμε τις αρχές και τους βασικούς άξονες διαχείρισης του προβλήματος.

- Η πρώτη αρχή είναι **ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.**
- Η δεύτερη αρχή είναι **η ίση εφαρμογή των νόμων του κράτους για όλους που διαβιούν σε ελληνικό έδαφος υπό καθεστώς ισονομίας.** Μπορεί κάποιος να μην είναι Έλληνας πολίτης, δικαιούται όμως ισονομίας και δικαιοσύνης.
- Η Τρίτη αρχή είναι **ο σεβασμός της κοινωνικής ζωής και συμπεριφοράς,** που είναι εθιμικός και βασίζεται στα εγγενή πολιτισμικά χαρακτηριστικά.

Εδώ υπάρχει κατ' αντιστοιχία και το πρόβλημα του σεβασμού των πολιτισμικών χαρακτηριστικών των μεταναστών. Τι γίνεται όμως όταν αυτά συγκρούονται με τα πρώτα; Η απάντηση δεν είναι εύκολη, ούτε μπορούν να υπάρξουν εύκολες λύσεις με αμεσότητα. Χρειάζεται υπομονή, ευρεία πολιτική συμφωνία και δέσμευση, για υλοποίηση ενός μακροχρόνιου σχεδίου πολιτισμικού μετασχηματισμού των μεγάλων μεταναστευτικών κοινωνικών ομάδων. Και πάλι φαντάζει εξαιρετικά δύσκολο, βλέποντας τα προβλήματα ένταξης που υπάρχουν για πολλές γενιές, σε συγκεκριμένες πολιτισμικά ομάδες σε όλες τις δυτικοευρωπαϊκές χώρες. Αντίθετα οι ΗΠΑ ,με μια πιο αυστηρή, ενιαία, συνεπή και συγκεκριμένη πολιτική, έχουν καταφέρει να μειώσουν σημαντικά τα προβλήματα αυτά. Συνεπώς χρειάζεται τόλμη, συνέπεια και συνεργασία από το πολιτικό σύστημα διακυβέρνησης, αλλά και την τοπική αυτοδιοίκηση για να αμβλυνθούν σταδιακά τα προβλήματα αυτά, που όμως θα απαιτήσουν σημαντικό χρόνο.

“Παράνομοι” ή “Παράτυποι” Μετανάστες;

“ΕΝ ΑΡΧΗ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ”

Μεγάλη συζήτηση γίνεται για το χαρακτηρισμό των εισερχομένων κρυφά στη χώρα μας ως “παράτυπων μεταναστών” γενικευμένα, έναντι των όρων “λαθρομετανάστες” και “παράνομοι μετανάστες”.

Ας προσπαθήσουμε να διακρίνουμε με βάση πλέον τη λογική (που δυστυχώς εκλείπει από πολλούς από το νομοθετικό σώμα του κοινοβουλίου μας και πρέπει να αποτελεί τη βασική παράμετρο κάθε θεσμικού πλαισίου), για να χαρακτηρίσουμε την “νόμιμη μετανάστευση”, την “παράνομη” και την “παράτυπη” μετανάστευση!

1. Νόμιμη μετανάστευση:
 - Με έγκριση από τη χώρα, κατόπιν αιτήματος μετανάστευσης σε προξενικές αρχές/Πρεσβείες κλπ. επί τη βάσει συγκεκριμένων θεσπισμένων κριτηρίων.

- Με αίτημα παροχής ασύλου στη χώρα μας, γιατί κάποιος διώκεται για πολιτικούς λόγους ή λόγω πολεμικών και εμφυλιοπολεμικών συγκρούσεων στη χώρα του.
 - Όταν υπάρχει πολιτική υποδοχής μεταναστών στη χώρα, όπως έγινε π.χ. με τους ομογενείς από την πρώην ΕΣΣΔ.
2. Παράνομη μετανάστευση:
- Ενώ μπορούσε να ακολουθήσει την νόμιμη οδό εισόδου στη χώρα μας χωρίς να διώκεται, αυτός επέλεξε να μπει κρυφά και με παράνομους τρόπους μεταφοράς. Σημαντικό είναι και το από πού εισέρχεται στη χώρα. Διότι αν και υπήρξαν ενδιάμεσες ασφαλείς χώρες από τις οποίες διήλθε και στις οποίες δεν κινδύνευε η ζωή του και εν τούτοις επιδίωξε να μπει κρυφά και με παράνομο τρόπο διακίνησης στη χώρα μας, τότε λειτουργεί υπό καθεστώς παρανομίας. Γιατί θα μπορούσε να έχει παρουσιασθεί σε πρεσβείες χωρών επιλογής του στη χώρα που πρωτοεισήλθε και να αιτηθεί την μετάβασή του σε χώρα επιλογής του και δεν το έκανε, αντίθετα προτίμησε το παράνομο κύκλωμα διακίνησης, γεγονός που πάραυτα τον καθιστά παράνομο.
 - Όταν συλλαμβανόμενος, δεν παρουσιάζει χαρτιά ταυτοποίησης και δεν συνεργάζεται γι' αυτήν.
 - Όταν παραβιάζει του όρους παραμονής του στη χώρα μας. Π.χ. παραβιάζει το χρόνο έγκρισης παραμονής όπως π.χ. άδεια παραμονής - βίζα τουριστική-φοιτητική κλπ.
3. Παράτυπη
- Όταν μπαίνει στη χώρα μας διωκόμενος από τη χώρα του για λόγους πολιτικούς ή πολεμικών αντιπαραθέσεων, με δεδομένο ότι η χώρα του συνορεύει με την δική μας είτε η ενδιάμεση χώρα που διήλθε δεν του διασφάλιζε την ασφάλεια του (π.χ. κινδύνευε να εκδοθεί στη χώρα του, λόγω πολιτικής της χώρας που διήλθε κλπ).
 - Όταν διασώζεται ως ναυαγός στη θάλασσα. Βέβαια η επιλογή του παράνομου τρόπου διακίνησης δια θαλάσσης συνιστά πράξη παρανομίας, εάν έχει ήδη εισέλθει στη χώρα. Εάν όμως βρίσκεται εκτός χωρικών υδάτων δεν μπορεί να κατηγορηθεί για παράνομη είσοδο.

Σε κάθε περίπτωση ο γενικευμένος χαρακτηρισμός όλων των εισερχομένων κρυφά στη χώρα ως παράτυπων μεταναστών, ακυρώνει στη πράξη το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο, γιατί τότε δεν υπάρχει παρανομία και άρα δεν δικαιολογούνται οι κρατήσεις, οι αυστηροί έλεγχοι στη ταυτοποίηση και η αυστηρότητα στη διαχείριση των παρανομιών, πέραν του ότι έτσι δημιουργείται ευνοϊκό περιβάλλον για έλλειψη συνεργασίας από τη πλευρά των εισερχομένων για επιθετική συμπεριφορά εκ μέρους τους, προς τις αστυνομικές / λιμενικές αρχές που προσπαθούν να τηρήσουν τους νόμους.

Πέραν τούτων ακυρώνεται κάθε ηθικό πλαίσιο που να επικρίνει τις παράνομες ενέργειες, την αντικοινωνική συμπεριφορά, την παραβίαση των αρχών και αξιών μας πάνω στο οποίο βασίζεται πρωτίστως η ηθική δέσμευσή μας για εφαρμογή των νόμων σε μία νόμιμα οργανωμένη κοινωνία.

Αρχές εφικτού σχεδιασμού και υλοποίησής του

Το μεγαλύτερο πρόβλημα στην εφαρμογή μίας σαφούς και αποτελεσματικής πολιτικής που να συνοδεύεται από επαρκές νομικό πλαίσιο, είναι ο αρχικός ελλιπής σχεδιασμός που υπάρχει για την αντιμετώπιση του προβλήματος λόγω χάσματος μεταξύ των μέσων που υπάρχουν και των σκοπών που τίθενται καθώς και η ασυνεπής υλοποίησή του λόγω έλλειψης αποφασιστικότητας, ανεπάρκειας προσωπικού και υποδομών και πελατειακών πολιτικών συμφερόντων.

Για να υπάρξει ένας εφικτός σχεδιασμός απαιτείται να τηρηθούν οι παρακάτω αρχές:

- Οι σκοποί που τίθενται πρέπει να μπορούν να υποστηριχθούν από τα υπάρχοντα διαθέσιμα μέσα!
- Κάθε επέκταση στους σκοπούς, να συνοδεύεται και με αντίστοιχη πρόβλεψη και για τα μέσα υλοποίησής τους (προσωπικό – υλικά μέσα - υποδομές και χρηματοοικονομική μελέτη).
- Πρόληψη και Αποτροπή εισόδου νέων μεταναστών.
- Σταδιακή μείωση των υπαρχόντων.
- Καταγραφή όλων όσων βρίσκονται παράνομα στη χώρα. Όχι μόνο αυτών που μπαίνουν στη χώρα χωρίς άδεια αλλά και αυτών που παραβίασαν την τουριστική τους βίζα, ή οιαδήποτε άλλη άδεια περιορισμένου χρόνου παραμονής. Οι στατιστικές ανεβάζουν τον αριθμό στο 1/3 του συνολικού αριθμού των παράνομα διαμενόντων σε όλη την Ευρώπη.
- Αναγνώριση του δικαιώματος πολιτικού ασύλου σε όσους πραγματικά απειλούνται στις χώρες προέλευσης είτε διώκονται για πολιτικούς λόγους.
- Συνεργασία με ΕΕ και διακρατική συμφωνία με τις χώρες προέλευσης καθώς και ενίσχυση της πολιτικής “εξωτερίκευσης”, με συμφωνίες, κατάλληλα κίνητρα και πιέσεις της ΕΕ προς τις γειτονικές χώρες εισόδου (Τουρκία) για αυστηρότερο έλεγχο και αποτροπή της διακίνησης μεταναστών μέσω των εδαφών τους.
- Ρεαλιστική χρονοθέτηση με έμπρακτες υποχρεώσεις, που να ελέγχονται αποτελεσματικά για την τήρησή τους, για την απόκτηση δικαιωμάτων παραμονής, πολιτικών δικαιωμάτων και ιθαγένειας.
- Όσα παιδιά γεννιούνται στη χώρα μας και εφ’ όσον οι γονείς τους το επιθυμούν και δείχνουν έμπρακτα ότι θα παραμείνουν στη χώρα, να αποκτούν άμεσα την Ελληνική ιθαγένεια.
- Αριθμός αναγκαίων θετικών διακρίσεων για δίκαιη ενσωμάτωση όσων επιθυμούν να παραμείνουν και να ενταχθούν έμπρακτα στη κοινωνία μας.
- Πολιτισμική ενσωμάτωση των μεταναστών.
- Προστασία των μεταναστών από την εκμετάλλευση και τις διακρίσεις.

- Συγκεκριμένο και σαφές νομικό πλαίσιο που να υποστηρίζει όλα τα παραπάνω.

Με βάση τις αρχές που αναφέρθηκαν παραπάνω, η "Κοινωνία Αξιών" προτείνει τα παρακάτω μέτρα ως ένα πρώτο άμεσο βήμα για αυτό το σημαντικό κοινωνικό πρόβλημα. Απαιτείται ένας εθνικός στρατηγικός σχεδιασμός ευρείας πολιτικής συμφωνίας, ο οποίος θα εφαρμοσθεί με συνέπεια, συνέχεια, εμμονή και τόλμη, για να μπορέσουμε μετά από μια γενιά να δούμε κάποια σημαντικά ορατά αποτελέσματα. Θα πρέπει ταυτόχρονα να αποδεχθούμε ότι δεν θα είναι ένας δρόμος στρωμένος με πέταλα, αλλά μία πορεία με συνεχείς κρίσεις και εντάσεις. Είναι σημαντικό όμως κάθε φορά να μπορούμε να μειώνουμε το βαθμό των κρίσεων και την οξύτητα των αποτελεσμάτων.

Άμεσα Μέτρα για του μετανάστες που είναι ήδη εδώ

1. Έγγραφη ενημέρωση στην ΕΕ, ότι σύμφωνα με το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που εκδόθηκε στις 7 Απριλίου 2011, ότι δεν έχουμε τη δυνατότητα λόγω του μεγάλου όγκου των λαθρομεταναστών και των αιτημάτων ασύλου, να αποδεχθούμε τις προβλέψεις του "Δουβλίνου II" για επανα-προώθηση στις χώρες εισόδου, όπως ήδη έχουν κάνει για θέματά τους η Βρετανία, η Σουηδία, η Νορβηγία, η Γερμανία, η Φινλανδία και η Δανία. Θα πρέπει να ζητήσουμε ταχύτατα αναθεώρηση της συμφωνίας, στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού του "Συστήματος κανονισμού Δουβλίνο II".
2. Καθορισμός συγκεκριμένης ημερομηνίας για όλους τους παράτυπους και παράνομους μετανάστες, μέχρι την οποία θα πρέπει να δηλώσουν την παρουσία τους στη χώρα με συγκεκριμένα στοιχεία (όνομα, εθνότητα, χώρα προέλευσης, κατοικία, μέλη οικογένειας, κλπ). Σε περίπτωση που δεν δηλωθούν μέχρι την ημερομηνία αυτή και συλληφθούν, να γίνεται βάσει ανθρωπιστικών κριτηρίων, προώθησή τους στις χώρες προέλευσης. Χρειάζεται παράλληλα να ενισχύσουμε διμερώς αλλά και με την παρέμβαση της ΕΕ τις διακρατικές συμφωνίες, για καλύτερα αποτελέσματα ελέγχου της ταυτότητας των μεταναστών και της προώθησής τους στις χώρες προέλευσης.
3. Έλεγχος αυτών που καταγράφηκαν για τυχόν σοβαρές αξιόποινες ποινικές (όχι πολιτικές) πράξεις στις χώρες τους και σε καταφατική περίπτωση, άμεση προώθησή του σε αυτές.
4. Επαναπατρισμό, όλων όσων συλληφθούν και καταδικαστούν για σοβαρά ποινικά αδικήματα (κλοπές, βιαιοπραγίες, ένοπλες ληστείες, απαγωγές, ανθρωποκτονίες κλπ).
5. Για τους υπόλοιπους καταγεγραμμένους, καθορισμός συγκεκριμένου χρόνου μέχρι του οποίου θα επιτρέπεται η παραμονή στη χώρα βάσει συγκεκριμένων κριτηρίων και με συγκεκριμένα δικαιολογητικά (κάρτα παραμονής) που θα εκδίδονται και αδιάλειπτος και αποτελεσματικός έλεγχος για την τήρηση των περιοριστικών όρων.
6. Γενικός ιατρικός έλεγχος τους κατά την είσοδό τους στη χώρα καθώς και σε περίπτωση που συλληφθούν και δεν έχουν εξετασθεί. Καθορισμός συγκεκριμένης ημερομηνία ιατρικών εξετάσεων για όσους μετανάστες εισήλθαν στη χώρα και δεν πέρασαν από ιατρικό έλεγχο. Η κάρτα παραμονής θα πρέπει να αντιστοιχεί με

συγκεκριμένα στοιχεία σε βάση δεδομένων περιορισμένης πρόσβασης για προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, όπου θα αναφέρονται και οι ιατρικές εξετάσεις που πέρασαν.

7. Λειτουργία αξιοπρεπών **“Κέντρων Φιλοξενίας”** περιορισμένης παραμονής (όχι πάνω από 3 μήνες) για όσους χορηγήθηκαν άδειες παραμονής είτε λόγω ασυλίας είτε για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Ο σκοπός των Κέντρων Φιλοξενίας είναι η παροχή ικανοποιητικού χρόνου (όχι πάνω από 3 μήνες) στους μετανάστες στους οποίους εγκρίθηκε η παραμονή με περιοριστικούς όρους, για να βρουν κατοικία και τα λοιπά χρειώδη, ώστε να μπορέσουν να προσαρμοσθούν το δυνατόν ηπιότερα στη κοινωνική ζωή του τόπου.

8. **“Κέντρα υποδοχής - Προσωρινής κράτησης - Ζώνες Αναμονής”**: (πλησίον των σημείων εισόδου παράνομων μεταναστών), για περιορισμένο χρονικό διάστημα 24-48 ωρών μέχρι καταγραφής και ελέγχου των στοιχείων τους και παροχής προσωρινής άδειας παραμονής. Εκεί θα προωθούνται όσοι συλλαμβάνονται να μπαίνουν λαθραία, μέχρι να εξεταστεί η περίπτωση τους και είτε να τους δοθεί άδεια συγκεκριμένου χρόνου παραμονής είτε να προωθηθούν στις χώρες προέλευσης.

9. **“Κέντρα Κράτησης”**, όπου θα προωθούνται όσοι δεν πληρούν τα κριτήρια για οιασδήποτε μορφής άδειας παραμονής και όσοι συνελήφθησαν να παραβιάζουν τους όρους παραμονής τους είτε δεν έχουν δηλώσει νόμιμα τη παρουσία τους όπως κλήθηκαν να κάνουν εντός συγκεκριμένου. Το διάστημα κράτησης δεν πρέπει να ξεπερνά τους 3 μήνες, ώστε να υπάρξει χρόνος επιβεβαίωσης των στοιχείων τους, σωστής καταγραφής τους και ολοκλήρωσης των διαδικασιών είτε για την προώθηση τους στις χώρες προέλευσης για όσους αποφασισθεί έτσι, είτε για την παροχή οιασδήποτε μορφής άδειας παραμονής.

10. Αυστηρές τιμωρίες για όσους παράνομα διακινούν και εκμεταλλεύονται μετανάστες (ποινικό αδίκημα και κλείσιμο επιχειρήσεων με αυστηρά πρόστιμα).

11. Απλοποίηση και επιτάχυνση της εκδίκασης των αιτήσεων ασύλου μέσα σε διάστημα το πολύ τριών μηνών. Σε όσους παρέχεται άσυλο να παρέχονται άδειες συγκεκριμένου χρόνου παραμονής, με 5ετή κύκλο επανελέγχου και ανανέωσης. Να μπορούν επίσης να εφοδιαστούν με ταξιδιωτικά έγγραφα.

12. Παροχή άδειας παραμονής με 5ετή κύκλο επαναλέγχου και αναθεώρησης για όσους βρίσκονται και εργάζονται στην Ελλάδα για τουλάχιστον 2 χρόνια και δεν έχουν καταδικαστεί σε ελληνικά ή ξένα δικαστήρια. Αναγνώριση των αστικών, εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων τους από τη πρώτη μέρα της νόμιμα δηλωμένης εργασίας τους. Να μπορούν να εφοδιαστούν επίσης με ταξιδιωτικά έγγραφα.

13. Χορήγηση υπηκοότητας ύστερα από 7 χρόνια παραμονής στη χώρα, εφ' όσον διαβιούν σύννομα εργαζόμενοι, μιλάνε κατόπιν εξετάσεων τη γλώσσα και έχουν ενταχθεί στην κοινωνία (έχουν κατοικία, οικογένεια, τα παιδιά τους πάνε σχολείο κλπ).

14. Αναγνώριση της Ελληνικής ιθαγένειας για όσα παιδιά δεν έχουν γεννηθεί στη χώρα μας, πλην όμως εγγράφονται και ολοκληρώνουν τη πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

15. Αναγνώριση ελληνικής ιθαγένειας όσων παιδιών γεννιούνται στην Ελλάδα, οι γονείς τους το επιθυμούν και θέλουν να παραμείνουν στη χώρα μας. Υποχρέωσή τους να παρακολουθήσουν ελληνικό σχολείο, όπως όλα τα ελληνόπουλα.

16. Σε όσους αλλοδαπούς αναγνωρίζεται η ελληνική ιθαγένεια, πρόβλεψη για εκπλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων όπως και για κάθε Έλληνα πολίτη.
17. Συνεχείς ελέγχους για παράνομη εργασία μεταναστών σε επιχειρήσεις.
18. Αυστηρές ποινές σε όσους παράνομα ενοικιάζουν οικήματα σε μετανάστες που δεν έχουν τις νόμιμες άδειες παραμονής.
19. Απαίτηση για εκμάθηση της Ελληνικής γλώσσας από τους μετανάστες προκειμένου να αποκτήσουν ελληνική υπηκοότητα και να εργασθούν, για λόγους ένταξης και εργασιακής ασφάλειας.

Προτάσεις για Αποτροπή & Έλεγχο Εισόδου νέων παράτυπων μεταναστών

1. Τα μέτρα θα πρέπει να υποστηριχθούν με τις αποτελεσματικές προσπάθειες των αρχών ασφαλείας για απαγόρευσης εισόδου άλλων παράτυπων μεταναστών και τη τήρηση συμφωνίας μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας (επί τη βάση της αρχής της εξωτερίκευσης), ώστε να σταματήσει η είσοδος των μεταναστών κατά χιλιάδες από την γειτονική χώρα. Τα θαλάσσια σύνορα της χώρας προς την Τουρκία δεν μπορούν να φυλαχτούν επαρκώς από τις ελληνικές δυνάμεις, αλλά ούτε και από τις λιγοστές δυνάμεις της Frontex.
2. Η Ελληνική Κυβέρνηση πρέπει να επιδιώξει από τους Ευρωπαίους Εταίρους την ενίσχυση των πολιτικών και των δράσεων στη φύλαξη των Ευρωπαϊκών συνόρων.
3. Η αντιμετώπιση του προβλήματος σε όλη την Ελλάδα απαιτεί τη συνεργασία πολλών Υπουργείων και φορέων, (Σώματα Ασφαλείας, Ε.Δ., ΕΛ.ΑΣ, Δήμοι Περιφέρειες, κλπ). Για την συνολική και ενιαία διαχείριση προτείνουμε τη δημιουργία Υπηρεσίας Ασφαλείας Συνόρων και Μετανάστευσης. Αυτή η υπηρεσία θα αποτελείται από τρία τμήματα υπό κοινή διοίκηση όπως παρακάτω:

- Το ένα θα είναι η αντίστοιχη **“Υπηρεσία Θαλάσσιας Ασφάλειας (coast guard)”**, που θα μπορεί να επιχειρεί σε όλο τον Ελληνικό θαλάσσιο χώρο (και όχι μόνο στη περιοχή λιμένων που η ευθύνη θα ανήκει στο Λιμενικό) και σε περιπτώσεις καταδίωξης και στα διεθνή ύδατα.
- Το δεύτερο θα είναι η **“Υπηρεσία Ασφαλείας Συνόρων”**
- Το τρίτο τμήμα θα είναι **“Ειδική Υπηρεσία Παράτυπης και Παράνομης Μετανάστευσης”** εκ στελεχών της ΕΛ.ΑΣ, που θα έχει αρμοδιότητα κατ’ αποκλειστικότητα στις πόλεις και στην ενδοχώρα.

Τα τρία τμήματα θα έχουν ενιαία Ιεραρχική Διοίκηση που θα υπάγεται στον Υφυπουργό Μεταναστευτικού (πρέπει να προβλεφθεί), ή στον Υπουργό προστασίας του πολίτη. Η υπηρεσία αυτή θα συνεπικουρείται κατά περίπτωση και από το Λ.Σ, τις Ε.Δ. και την Ελληνική Αστυνομία, κάτω από ένα Ειδικό Εθνικό Σχέδιο Αντιμετώπισης της Παράτυπης και Παράνομης Μετανάστευσης σε όλη τη χώρα.

4. Σε συνεργασία και παρέμβαση της ΕΕ, δημιουργία προξενικών αρχών στη Τουρκία και σε περιοχές απέναντι από τα μεγάλα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου που αντιμετωπίζουν πρόβλημα, όπου θα μπορούν οι πρόσφυγες να αιτούνται πολιτικό άσυλο. Με τον τρόπο αυτό θα υπάρχει ομαλότερη ροή των προσφύγων, καλύτερη διάκρισή τους από αυτούς που δεν είναι πρόσφυγες, αδρανοποίηση του κυκλώματος δουλεμπόρων που διακινούν παράνομα ανθρώπους και θέτουν τη ζωή τους σε μεγάλο κίνδυνο στη θάλασσα, με συνεπακόλουθη μείωση των πνιγμών και των θανάτων. Εάν μάλιστα οι προξενικές αυτές αρχές στελεχώνονται και με εκπροσώπους των ευρωπαϊκών χωρών, θα μπορεί να γίνεται και πλέον άμεση και αποτελεσματική προώθηση των προσφύγων στις χώρες επιθυμίας τους.
5. Πολύ πριν ξεσπάσει η κρίση στα μεγάλα νησιά του ανατολικού Αιγαίου προτείναμε στη κυβέρνηση να Ναυλώσει πλοία για να χρησιμοποιηθούν ως ζώνες αναμονής (αναμονή 24-48 ώρες), καταγραφής και προώθησης του μεγάλου όγκου μεταναστών. Συγκεκριμένα προτείναμε:
 - Ενεργοποίηση άμεσα του Πολυεθνικού Κέντρου Θαλασσίων Μεταφορών (Athens MCC) του ΓΕΕΘΑ, για να ναυλωθούν πλοία επιβατηγά. Τα πλοία αυτά να ελλιμενισθούν στα μεγάλα νησιά (Λέσβο-Κω-Χίο-Ρόδο), όπου υπάρχει μεγάλο πρόβλημα στα κέντρα υποδοχής με τον αριθμό των εισερχομένων στη χώρα μεταναστών. Θα μπορούν έτσι να ενδιαιτηθούν με αξιοπρέπεια, αλλά θα μπορούν να ελεγχθούν καλύτερα και να προωθηθούν στη συνέχεια εκεί όπου θα καταμεληθούν!
 - 2. Να μην μεταφερθούν όλοι στον Πειραιά και στην Αθήνα, αλλά να υπάρξει μεγαλύτερη διασπορά σε όλη την ενδοχώρα. Τα κέντρα φιλοξενίας μπορούν να είναι κοντά στους αστικούς ιστούς, όχι όμως και τα κέντρα κράτησης για όσους θα απελαθούν που θα πρέπει να είναι απομονωμένα.

Προτάσεις για μια αξιόπιστη και μακροπρόθεσμη Πολιτική

1. Απαιτείται να γίνει διαμόρφωση μεταναστευτικής πολιτικής **ευρείας συναίνεσης** και **ενιαίου εθνικού σχεδίου** για αντιμετώπιση του προβλήματος αλλά και την αποτελεσματική ένταξη των μεταναστών, το δυνατόν ομαλότερα στην Ελληνική κοινωνία.
2. Επανεξέταση του αριθμού των νόμιμων μεταναστών που χρειάζεται η οικονομία και επιλογή τους βάσει συγκεκριμένων αυστηρών κριτηρίων, όπως π.χ. οικογένεια, επάγγελμα, να μην διώκονται για σοβαρά ποινικά αδικήματα κλπ..
3. Επιδίωξη Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για ευρωπαϊκή κάρτα στους μετανάστες, που να τους δίνει τη δυνατότητα για ταξιδιωτικά έγγραφα.
4. Διεκδίκηση της διαμόρφωσης μιας ευρωπαϊκής μεταναστευτικής πολιτικής, στην οποία θα πρέπει να προβλέπεται ο επιμερισμός του βάρους της μετανάστευσης στις χώρες της Ευρώπης, με αυστηρά κριτήρια όπως πχ. ο πληθυσμός, το κατά κεφαλήν εισόδημα της κάθε χώρας

5. Δημιουργία μηχανισμού επικοινωνίας και διαλόγου με ευθύνη του Υφυπουργού μετανάστευσης με τις οργανωμένες διαφορετικής εθνότητας κοινότητες των μεταναστών. Πρέπει να ενισχύσουμε τους εκπροσώπους που εκφράζουν την επιθυμία για ενσωμάτωση, πρόοδο και ειρηνική διαβίωση.
 6. Κίνητρα στους νόμιμους πλέον μετανάστες για την ανάπτυξη επιχειρηματικότητας και την διευκόλυνση εμπορικών/εταιρικών σχέσεων με τις χώρες προέλευσης.
 7. Οι αλλοδαποί υψηλής εξειδίκευσης, να έχουν τη δυνατότητα παραμονής στη χώρα χωρίς χρονικούς περιορισμούς (Γερμανικό Μοντέλο).
 8. Αλλοδαποί που επιθυμούν να ασκήσουν ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα με συγκεκριμένες προϋποθέσεις (π.χ. ποσό επένδυσης, νέες θέσεις εργασίας, αγορά ακινήτων κλπ), να μπορούν να λαμβάνουν αρχικά άδεια παραμονής συγκεκριμένου χρόνου, ώστε να μπορούν να λειτουργήσουν με αποτελεσματικότητα την οικονομική δραστηριότητα και με διαδικασία περιοδικής επανεξέτασης για μόνιμη παραμονή τους στη συνέχεια. (Γερμανικό μοντέλο)
- “Η χώρα μας μπορεί να αξιοποιήσει δημιουργικά την μετανάστευση και τη δυναμική που μπορούν να έχουν νέοι και εργατικοί άνθρωποι και να γίνει χώρα δημιουργικότητα και όχι κέντρο Δουλεμπορίου”**

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ

Η “κοινωνία αξιών” έχει ήδη διαμορφώσει και προτείνει μία στρατηγική αποκατάστασης για το προσφυγικό ζήτημα στην Ευρώπη αλλά και στη χώρα μας. Αυτή η στρατηγική συνίσταται από τρία σκέλη;

ΣΚΕΛΟΣ 1ο: ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ – ΣΥΝΔΡΟΜΗ/ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΗΕ – ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΕ

Την διεθνοποίηση του προβλήματος:

α) με δυναμική εκστρατεία από τον ίδιο τον πρωθυπουργό, με κατάλληλες παραστάσεις στον ΟΗΕ, σε διεθνείς οργανισμούς, σε ηγέτες και σε διεθνή φόρα, με σκοπό την ενημέρωση, την συνδρομή στη διαχείριση του μεγάλου αριθμού προσφύγων, και στην πίεση για επιτάχυνση των διαδικασιών πολιτικής διευθέτησης και ειρήνευσης στη Συρία.

β). Είναι αναγκαίο πλέον να δούμε το προσφυγικό στη πραγματική του διάσταση ως πρόβλημα ασφαλείας και να το αναδείξουμε σε πρώτο θέμα στην Ευρωπαϊκή ατζέντα, για την Ευρωπαϊκή αλλά και για την παγκόσμια ασφάλεια και να δρομολογήσουμε τις απαιτούμενες ενέργειες για “Αποκατάσταση” και όχι “απλή διαχείριση”.

γ) Κατάλληλη προκλήση απόφασης του Δικαστηρίου της ΕΕ επί της αναλογικότητας της κατανομής των προσφύγων στις χώρες της ΕΕ, με αξιοποίηση ενδεχομένως της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας. Η νομική οδός που θα ακολουθηθεί θα πρέπει να αποφασισθεί σε συνεργασία με

έμπειρους νομικούς που γνωρίζουν άριστα το ευρωπαϊκό δικαιοσύνημα.

ΣΚΕΛΟΣ 2ο: ΡΗΤΡΑ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΥ-ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ-ΔΙΑΣΠΟΡΑ

2. Αυτή η “Αποκατάσταση” θα πρέπει να ξεκινά:

α) Από την απλή “Ρήτρα Επαναπατρισμού” που θα γνωρίζει σε όλους τους πρόσφυγες ότι θα επαναπατρισθούν όταν αποκατασταθεί η ειρήνη στις περιοχές στη πατρίδα τους.

β). Να συνοδεύεται με ένταση και εμμονή από τις αρχές ελέγχου και πληροφοριών στην πλήρη καταγραφή και επαναπατρισμό των παράνομα διαμενόντων Πακιστανών, Αφγανών, Ιρανών, και άλλων εθνοτήτων.

γ) Είναι αναγκαίο ένα πρόγραμμα πλήρους διασποράς των προσφύγων/μεταναστών αναλογικά σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες αλλά και σε όλη την επικράτεια της χώρας, ώστε να αποφευχθεί η γκετοποίησή τους.

δ) Θα πρέπει να γίνει ξεκάθαρη Ευρωπαϊκή θέση όλων των κυβερνήσεων, για την εφαρμογή ισονομίας για όλους τους κατοίκους σε κάθε χώρα, χωρίς υποχωρήσεις στις πολιτισμικές και θρησκευτικές ιδιαιτερότητες που παραβιάζουν τους νόμους.

ΣΚΕΛΟΣ 3ο: ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΡΑΤΟΣ – ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ – ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ - ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΣ

Το τρίτο σκέλος της “Στρατηγικής της Αποκατάστασης” πρέπει να περιλαμβάνει τα κάτωθι:

α). Να αρχίσει άμεσα, με πρώτο και καλύτερο μέτρο την έναρξη πολιτικής διευθέτησης τους Συριακού προβλήματος υπό του ΣΑ/ΟΗΕ και χρονικό ορίζοντα μέχρι το καλοκαίρι.

β) Να διασφαλισθεί η περιοχή της Συρίας που να αποτελέσει το “Ελεύθερο Κράτος της Συρίας” το οποίο να απολαμβάνει την νομιμοποίηση του καθεστώτος του από τη διεθνή κοινότητα και το οποίο να βαίνει συνεχώς διευρυνόμενο, με την σταδιακή απελευθέρωση και άλλων περιοχών.

γ) Στην απελευθερωμένη και ασφαλή αυτή περιοχή να στραφούν οι πόροι της διεθνούς κοινότητας και να αρχίσει ταχύτατα η ανοικοδόμηση και δημιουργία δομών, ώστε να αρχίσει το ταχύτερο δυνατό η έναρξη επαναπατρισμού των Σύρων προσφύγων.

δ) Να διαμορφωθούν και να εγκαθιδρυθούν κοινά Ευρωπαϊκά κριτήρια

επαναπατρισμού των προσφύγων, στην περιοχή αυτή του Ελεύθερου Συριακού Κράτους.

ε) Την δημιουργία το ταχύτερο δυνατόν “Δημοκρατικού Συριακού Στρατού”, που να οργανωθεί με ηγετικά στελέχη του Ελεύθερου Συριακού Κράτους και επιστράτευση μεγάλου αριθμού προσφύγων που βρσκονται τώρα στις Ευρωπαϊκές χώρες, ηλικίας 18-40 ετών και οι οποίοι θα πληρούν συγκεκριμένα κριτήρια στράτευσης (χωρίς οικογένεια, υγιείς κλπ).

Αυτός ο Δημοκρατικός Στρατός από Σύρους πρόσφυγες, θα οργανωθεί, εκπαιδευθεί κατάλληλα απο τις Ευρωπαϊκές Στρατιωτικές Δυνάμεις, με σκοπό να αποτελέσει την εγγυήτρια δύναμη για την διασφάλιση της ειρήνης στο Ελεύθερο κράτος της Συρίας. Ας θυμηθούμε ότι το ίδιο συνέβη και με τους Έλληνες, τους Γάλλους, τους Πολωνούς, τους Τσέχους κλπ που διέφυγαν απο τις χώρες τους κατά τον Β΄ΠΠ.

Όλα αυτά βέβαια απαιτούν συνεργασία από τις διεθνείς δυνάμεις που εμπλέκονται στη Συρία, ώστε να υπάρξει πολιτική διευθέτηση, υπό την αποφασιστική αρμοδιότητα του ΣΑ του ΟΗΕ.

ΙΓ. ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΜΑΣ & ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Η αποστολή της παιδείας είναι η ανάπτυξη των αξιών, των γνώσεων και των ικανοτήτων των ανθρώπων, ούτως ώστε να πραγματώνουν τις δυνατότητες τους στη ζωή και να εξασφαλίζουν την ατομική και ταυτόχρονα την κοινωνική ευημερία στα πλαίσια της συνύπαρξης και της συμβίωσης.

Το όραμά μας είναι να καταστήσουμε τη παιδεία της χώρας, ένα παγκόσμιο πρότυπο και μοχλό ανάπτυξης του πολιτισμού, της οικονομίας, της κοινωνικής κουλτούρας, της δημοκρατίας, της οικολογίας, της καινοτομίας, της επιχειρηματικότητας και του ανθρωπισμού.

Οι στρατηγικοί στόχοι

Οι στρατηγικοί μας στόχοι ή επιδιώξεις για να κάνουμε πραγματικότητα το όραμά μας για την παιδεία είναι:

- Ίσες ευκαιρίες σε όλους για εκπαίδευση, μόρφωση και καλλιέργεια με κριτήρια τη θέληση, την αξιοκρατία, την προσπάθεια και τις επιδόσεις.
- Αριστεία σε όλες τις βαθμίδες της παιδείας και ποιότητα παντού.
- Ολιστική ανάπτυξη του ανθρώπου μέσω της ανάπτυξης όλων των διανοητικών ικανοτήτων (αριστερό και δεξί ημισφαίριο του εγκεφάλου), της ενστέρνισης των θεμελιωδών ανθρωπίνων και δημοκρατικών αξιών, της ανάπτυξης της υπαρκτικής, συναισθηματικής, κοινωνικής, οικολογικής και «πολιτισμικής» νοημοσύνης.
- Διεθνοποίηση της παιδείας ώστε να καταστεί ένας παγκόσμιος προορισμός για ξένους σπουδαστές με στόχο της δημιουργία θέσεων εργασίας, την ενίσχυση των «πρεσβευτών», των διεθνών σχέσεων και της εικόνας της χώρας, καθώς και της εξωστρέφειας της οικονομίας.
- Άμεση σύνδεση της παιδείας με τις ανάγκες της οικονομίας των δημοσίων και κοινωνικών οργανισμών, της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα, η ανταγωνιστικότητα και ανάπτυξη.
- Η αποδοτική χρήση των πόρων και της αποτελεσματικότητας του κάθε οργανισμού (σχολεία, ΑΕΙ, κλπ) και συνολικά του συστήματος παιδείας.
- Εξασφάλιση των απαιτούμενων συνεργιών μεταξύ της Παιδείας, του Πολιτισμού, της Εργασίας και του Αθλητισμού.

Πρόγραμμα Βασικών Αλλαγών στην Παιδεία

- Εφαρμογή συστημάτων, μεθόδων και τεχνικών μανάτζμεντ, σε όλους τους οργανισμούς και στο σύστημα παιδείας συνολικά ώστε να εξασφαλίζει την αξιοκρατία, την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα μέσω αποτελεσματικών και αντικειμενικών μεθόδων ελέγχου και αξιολόγησης των επιδόσεων όλων των εργαζομένων στη παιδεία, καθώς και των μονάδων (σχολείο, ΑΕΙ, κλπ) και σύνδεση με μηχανισμό επιβράβευσης των εξαιρετικών επιδόσεων και βελτίωσης μέτρων.
- Ανάπτυξη νομοθετικού πλαισίου το οποίο θα επιτυγχάνει από τη μια την ελευθερία πρωτοβουλιών, τη δημιουργικότητα και την καινοτομία και από την άλλη τον έλεγχο και την λογοδοσία σε ό,τι αφορά τις επιδόσεις – αποτελέσματα και την αποδοτική χρήση των πόρων.
- Διαμόρφωση μηχανισμών ανίχνευσης και προώθησης των άριστων ή ταλέντων μαθητών – σπουδαστών.

- Εστίαση της παιδείας στο μαθητή, στη μάθηση και στην ολιστική ανάπτυξη του ανθρώπου (και όχι στη μετάδοση και την απόκτηση γνώσης) μέσω σύγχρονων, εργαστηριακών και βιωματικών μεθόδων μάθησης και αναμόρφωσης του περιεχομένου των προγραμμάτων σπουδών ώστε να ενισχυθούν μαθήματα τεχνών και ανθρωπιστικών επιστημών.
- Ανάπτυξη και άμεση σύνδεση της επαγγελματικής εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων με τις ανάγκες της οικονομίας.
- Ανάπτυξη του επαγγελματικού προσανατολισμού των γονέων και των μαθητών ώστε να αντιμετωπισθεί η νοοτροπία της ταύτισης της επαγγελματικής επιτυχίας μόνο με την απόκτηση πτυχίου ΑΕΙ ή ΑΤΕΙ και κατανόησης της διαφοράς μεταξύ παιδείας και επαγγελματικής εκπαίδευσης.
- Ορθολογική κατανομή των πόρων που διατίθενται στη παιδεία με κριτήρια την αποδοτικότητα τις οικονομίες κλίμακας και τις συνέργειες.
- Σε όλες τις βαθμίδες της δημόσιας εκπαίδευσης οι μαθητές των γονέων με υψηλά εισοδήματα συνεισφέρουν υπό μορφή διδάκτρων –χορηγιών. Ένα ποσό το οποίο αποδίδεται από τη σχολική μονάδα σε υποτροφίες αρίστων και αποδεδειγμένα φτωχών μαθητών. Η εφαρμογή αυτού του μέτρου ασφαλώς προϋποθέτει την αξιοπιστία των δηλωθέντων εισοδημάτων.
- Σε όλους τους μαθητές τα βιβλία δίνονται δανεικά και επιστρέφονται.
- Το Υπουργείο Παιδείας αποκτά επιτελικές δομές διαμόρφωσης στρατηγικών και επιχειρησιακών σχεδίων για την Παιδεία και τον έλεγχο των επιδόσεων.
- Η ευθύνη της στρατηγικής και των επιχειρησιακών σχεδίων για την Παιδεία ανήκει στο Υπουργείο Παιδείας το οποίο μέσω θεσμοθετημένης διαδικασίας ενσωματώνει στο σχεδιασμό τις προτάσεις των άλλων Υπουργείων που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με την εκπαίδευση και τη Παιδεία, καθώς και της ΤΑ.

Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

- Εισαγωγή συστημάτων αξιολόγησης και ελέγχου των επιδόσεων και σύνδεση των προαγωγών και των αμοιβών με αυτές.
- Ελευθερία πρωτοβουλιών και εξουσία στους διευθυντές των σχολικών μονάδων να ασκούν αποτελεσματική διοίκηση και ηγεσία με ταυτόχρονη αξιολόγηση με βάση τις συμπεριφορές και τ' αποτελέσματα από τους προϊσταμένους τους αλλά και από τους συνεργάτες τους δασκάλους – καθηγητές (360° αξιολόγηση) και σύνδεση των αμοιβών και της εξέλιξης τους με τις επιδόσεις τους.
- Συγκεκριμένα κριτήρια επιλογής των διευθυντικών στελεχών των σχολικών μονάδων, απαραίτητη εκπαίδευση και εξέταση σε προγράμματα Διοίκησης και Ηγεσίας Σχολικών Μονάδων.
- Η θητεία των διευθυντών των σχολικών μονάδων είναι τριετής και η συνέχισή της κρίνεται με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησής τους.
- Ενίσχυση των πρότυπων σχολικών μονάδων.

- Συνεχής και σχεδιασμένη επιμόρφωση των δασκάλων και καθηγητών.
- Δημιουργία συστημάτων αναγνώρισης και επιβράβευσης μαθητών, δασκάλων, διευθυντών και σχολικών μονάδων.
- Οργανωμένη και συστηματική ενημέρωση και συμβουλευτική των γονέων από τους δασκάλους – καθηγητές.
- Οργανωμένη και συστηματική συνεργασία της σχολικής μονάδας με τις τοπικές κοινωνίες ώστε οι μαθητές ν αποκτούν εμπειρίες.
- Ενίσχυση της ειδικής– εκπαίδευσης των παιδιών με μαθησιακές ιδιαιτερότητες.
- Ειδικές δράσεις ή υπηρεσίες για παιδιά με οικονομικά, κοινωνικά ή ψυχολογικά προβλήματα.
- Επέκταση του ωραρίου απασχόλησης των παιδιών στα σχολεία υποχρεωτικής εκπαίδευσης (6-15 ετών)
- Ισοβαρής αντιμετώπιση των κλασσικών, θετικών, τεχνολογικών, ανθρωπιστικών, καλλιτεχνικών και αθλητικών πεδίων μελέτης.
- Εφαρμογή σύγχρονων βιωματικών και εργαστηριακών μεθόδων μάθησης (π.χ βιωματικά παίγνια).

Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα

- Τα μαθήματα, ο τρόπος, εξετάσεων και ο αριθμός των εισακτέων, καθορίζεται από το κάθε ΑΕΙ και υλοποιείται με την εποπτεία του Υπουργείου όπως μέχρι τώρα για την εξασφάλιση του αδιάβλητου.
- Τα ΑΕΙ είναι ελεύθερα με εσωτερικούς κανονισμούς να ενισχύουν την ευελιξία των σπουδών, των φοιτητών, σε ό,τι αφορά τα προγράμματα σπουδών και τις εξειδικεύσεις.
- Ιδρύονται μη κρατικά ΑΕΙ που εποπτεύονται από το κράτος και οι συνθήκες ανταγωνισμού με τα κρατικά είναι υγιείς.
- Ενισχύεται η αυτονομία των ΑΕΙ σε συνδυασμό με τον ουσιαστικό έλεγχο των επιδόσεων και την αποδοτική χρήση των πόρων.
- Ενισχύεται η δυνατότητα των ΑΕΙ ν αποκτούν πόρους εκτός κρατικού προϋπολογισμού χωρίς κανένα περιορισμό και με βάση μηχανισμούς διαφάνειας και ελέγχου.
- Διαμορφώνεται και υλοποιείται σχέδιο δημιουργίας ξενόγλωσσων προγραμμάτων σπουδών, τμημάτων Σχολών ή ΑΕΙ με στόχους την προσέλκυση 100.000 ξένων φοιτητών σε μια δεκαετία.
- ΑΕΙ και Σχολή θεσμοθετεί συγκεκριμένα και διαφανή κριτήρια επιλογής και προαγωγής μελών ΔΕΠ.
- Η χρηματοδότηση των ΑΕΙ συνδέεται με τις επιδόσεις τους όπως και οι αμοιβές των μελών ΔΕΠ.
- Στα ΑΕΙ λειτουργούν φοιτητικοί σύλλογοι και όχι πολιτικές παρατάξεις.

Επαγγελματική Εκπαίδευση

- Η επαγγελματική εκπαίδευση είναι μεταλυκειακή (καταργούνται τα ΕΠΑ).
- Συνδέεται άμεσα με την οικονομία και συνεργάζεται στενά με τις επιχειρήσεις και τους συνδέσμους ή ενώσεις επαγγελματιών.

- Τα ΑΤΕΙ μετατρέπονται σε επαγγελματικές Ανώτερες Σχολές (διετής ή τριετής, ανάλογα με τις απαιτήσεις του επαγγέλματος), με σαφή επαγγελματικό προσανατολισμό.
- Τα δημόσια ΙΕΚ επαναξιολογούνται ως προς την αποστολή, τη σκοπιμότητα ύπαρξης τους και αναδιαρθρώνονται με κριτήριο τις ανάγκες της οικονομίας και την αποδοτική χρήση των πόρων.
- Σε συνδυασμό με τα ΙΕΚ, πρέπει να μελετηθεί αναλυτικά η πρότασή μας για τα τοπικά κολέγια.

Σε αυτά μπορεί ο οποιοσδήποτε νέος απόφοιτος δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να παρακολουθήσει πλησίον του τόπου κατοικίας και εργασίας του, προγράμματα σπουδών από 1-3 έτη, διαφόρων θεματικών πεδίων, ενδεικτικά από κλασσική αρχαιολογία μέχρι προχωρημένο προγραμματισμό Η/Υ, που στόχο έχουν κυρίως την καλλιέργεια ικανοτήτων και δεξιοτήτων των νέων της περιοχής σε μια σειρά από θέματα που άπτονται είτε των τρεχουσών τοπικών αναγκών ή των μελλοντικών σχεδιασμών της τοπικής κοινωνίας. Επίσης τα τοπικά κολέγια υποστηρίζουν και τις δομές δια βίου μάθησης (ενδεχομένως και τις τοπικές τεχνικές – επαγγελματικές σχολές). Απόφοιτοι των κολλεγίων θα μπορούν να αναγνωρίζουν μέρος των σπουδών τους (πιστωτικές μονάδες) και στα πανεπιστήμια εφόσον πετύχουν στις σχετικές εισαγωγικές εξετάσεις και συνεχίσουν τις σπουδές τους. Έτσι δεν θεωρείται χαμένος χρόνος ή αδιέξοδο για όποιον επιλέξει αυτή τη διαδρομή. Οι εγκαταστάσεις και μέρος του προσωπικού, διοικητικού, τεχνικού και εκπαιδευτικού των σημερινών ΤΕΙ θα πρέπει να υπηρετήσει το νέο αυτό θεσμό. Τα ΤΕΙ όπως τα ξέρουμε θα πρέπει να καταργηθούν.

Καλοκαιρινά σχολεία για όλα τα παιδιά

Η “κοινωνία αξιών” που στέκεται πάντα με ευαισθησία και υπευθυνότητα απέναντι στα κοινωνικά ζητήματα επεξεργάστηκε μια νέα πρόταση που αφορά την λειτουργία των σχολικών μονάδων μετά το πέρας του επίσημου σχολικού έτους. Την πρόταση κατέθεσε χθες 04-07-2016 ο αντιπρόεδρος του κόμματος Π. Κοκκινίδης, στον πρόεδρο της ΚΕΔΕ Γ. Πατούλη.

Μετά από έρευνες που διενεργήσαμε διαπιστώσαμε πως υπάρχει ένα μεγάλο κενό στην εκπαίδευση που δημιουργεί σοβαρό πρόβλημα στην ελληνική οικογένεια η οποία αποτελείται από εργαζόμενους γονείς και παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας.

Το κενό ανακύπτει όταν ολοκληρώνεται το σχολικό έτος και δεν υπάρχει διέξοδος για την απασχόληση των παιδιών.

Συγκεκριμένα, έχοντας ως δεδομένα:

1. Την ολοένα επιδεινούμενη οικονομική κρίση
2. Την παροχή κοινωνικών υπηρεσιών

3. Την ανάγκη για ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων και δημιουργικής απασχόλησης των παιδιών
4. Την ενίσχυση του ρόλου των συλλόγων γονέων και κηδεμόνων
5. Την διεύρυνση του σχολείου ως χώρου και θεσμού και την περαιτέρω ανάδειξη του ως συνεκτικού κοινωνικού κρίκου
6. Την εξοικονόμηση πόρων των ΟΤΑ
7. Τον προβληματισμό της πλειοψηφίας των γονέων για το τι θα κάνουν τα παιδιά μετά το σχολείο

Προτείνουμε:

Την λειτουργία όλων των σχολικών μονάδων που υπάρχουν στους δήμους, ώστε να μπορούν τα παιδιά να έχουν την επιλογή-δυνατότητα ενασχόλησης τους κατά την περίοδο 15/6 – 30/7 και από 20/8 και μέχρι την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Σε εποχές δύσκολες για την οικογένεια το σχολείο δεν έχει την πολυτέλεια να πάει διακοπές.

ΙΔ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

- Η Ελλάδα ανήκει στην Ευρώπη και εκεί είναι ο βασικός προσανατολισμός της Εξωτερικής μας πολιτικής και της πολιτικής εθνικής άμυνας.
- Αξιοποίηση των Διεθνών Οργανισμών για ενίσχυση του πλέγματος ασφαλείας της χώρας.
- Η σταθερότητα στις χώρες της Μέσης Ανατολής, η επίλυση του μεσανατολικού και η σταθερότητα στα Βαλκάνια είναι ένα από τα βασικά στοιχεία της εξωτερικής μας πολιτικής, στις ζώνες άμεσου ενδιαφέροντός μας..
- Η σταθερότητα στις χώρες της Βόρειας Αφρικής είναι στρατηγικός μας στόχος.
- Η Εθνικής μας ανεξαρτησίας πρέπει να διαφυλαχθεί σε όλα τα επίπεδα.
- Προστασία και επιτήρηση των συνόρων
- Ο χώρος της Μεσογείου είναι ο χώρος ζωτικού ενδιαφέροντος της χώρας μας.
- Το Αιγαίο ως ζωτικός Ελληνικός χώρος και γέφυρα που ενώνει τη νησιωτική Ελλάδα.
- Ο εναέριος χώρος του Αιγαίου να ελέγχεται από την Ελλάδα
- Τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα
- Πρέπει να χαράξουμε γραμμές βάσεως
- Στρατηγικό σχέδιο για επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων στα 10 νμλ, με εκμετάλλευση των συνθηκών του διεθνούς περιβάλλοντος, ώστε να ταυτισθούν με τον εναέριο χώρο

- Η ΑΟΖ θα πρέπει να είναι η συνεχής επιδίωξή μας. Προοδευτικά θα πρέπει να επέρχεται συμφωνία με τις όμορες χώρες ώστε να συσταθεί σε όλες τις Ελληνικές θάλασσες, με εκμετάλλευση των συνθηκών του διεθνούς περιβάλλοντος.
- Από τη στιγμή που τα Σκόπια κατήγγειλαν την ενδιάμεση συμφωνία θα πρέπει να συνεχίσουμε να προβάλλουμε ΒΕΤΟ στην ένταξή τους στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ.
- Η Ελλάδα εξακολουθεί να είναι εγγυήτρια δύναμη για τη Κύπρο και να σχεδιάζει για την κοινή αντιμετώπιση κάθε εξωτερική απειλής προς τη Κύπρο.
- Μετέχει στην αντιπυραυλική ομπρέλα
- Ενισχύει το ρόλο της στις ειρηνευτικές αποστολές του ΟΗΕ
- Η Ελλάδα συνεχίζει να ενισχύει τη θέση της στον Ευρωπαϊκό Στρατό
- Αλλαγή του τρόπου σχεδιασμού της Δομής Δυνάμεων και του Αμυντικού σχεδιασμού για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και οικονομίες κλίμακας.
- Κανένα εξοπλιστικό πρόγραμμα δεν θα σχεδιάζεται με δανεικά. Μόνο με χρήματα που να υπάρχουν και να έχουν συμπεριληφθεί στο προϋπολογισμό.
- Εκσυγχρονισμό του Λογιστικού συστήματος των Ε.Δ.
- Ενσωμάτωση των επιδομάτων των στελεχών στο βασικό μισθό
- Αποκατάσταση των χρημάτων που καταχρηστικά κατακρατήθηκαν από τη Τράπεζα της Ελλάδος μέσα από σταδιακό ισοψηφισμό με τα χρήματα που αποδίδονται από τις Ε.Δ. πίσω στο κράτος
- Περιορισμό μονάδων και στρατοπέδων
- Διατήρηση της Θητείας το ίδιο για όλα τα σώματα 10 μήνες και στη συνέχεια εκπαίδευση στα νέα όπλα για ένα μήνα ανά δεκαετία μέχρι το 45^ο έτος της ηλικίας.
- Εφαρμογή της κοινωνικής θητείας με αυστηρά κριτήρια και δίκαιο νομικό πλαίσιο
- Σύσταση επιτροπής για την ΝΕΖ(ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη) σε σχέση με τα προγράμματα του Π.Ν.
- Υποβολή στη Βουλή του σχεδίου εκσυγχρονισμού της Αμερικανικής ευκολίας στη Κρήτη με τα ανταποδοτικά οφέλη που δόθηκαν.
- Επιτροπή για την αξιολόγηση και το ρόλο των αμυντικών βιομηχανιών.
- Αναβάθμιση της Στρατιωτικής Εκπαίδευσης σε όλα τα επίπεδα
- Οι Αρχηγοί των Ε.ΔΕ να επιλέγονται με τη συμφωνία των 3/5 της Βουλής
- Αναθεώρηση του Νόμου περί σταδιοδρομίας των αξιωματικών των Ε.Δ.

Η Μ.ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΩΣ “ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΕΤΑΙΡΟΣ” ΜΑΣ

Η “κοινωνία αξιών”, έχει κάνει εδώ και καιρό ανάλυση για το τι σημαίνει BREXIT για την Βρετανία, την Ελλάδα και την ΕΕ.

Στα πλαίσια αυτά ήλθαμε σε επικοινωνία με Βρετανούς, μιλήσαμε με οικονομολόγους, συμμετείχαμε και παρακολουθήσαμε εκδηλώσεις και ομιλίες που οργανώθηκαν από το Ελληνοβρετανικό Επιμελητήριο για το θέμα, μιλήσαμε κατ’ιδίαν με πρώην υπουργούς της Μ. Βρετανίας και στελέχη του εμπορίου.

Γι' αυτό και βλέπουμε την έξοδο της Μ. Βρετανίας από την ΕΕ με ψύχραιμο μάτι και ψάχνουμε να βρούμε ευκαιρίες για την Ελλάδα σε ότι πρόκειται να συμβεί μελλοντικά.

Η συντριπτική πλειοψηφία των όσων εκφράζονται από τους περισσότερους αδιάβαστους και υπερφίαλους Έλληνες πολιτικούς στα τηλεοπτικά παράθυρα, εκτιμούμε ότι είναι απλά “μπούρδες”.

– Η Μ. Βρετανία είναι μία μεγάλη χώρα, που αν προσμετρήσουμε και την Βρετανική κοινοπολιτεία, είναι η μεγαλύτερη οντότητα όλης της ΕΕ.

– Έχει το δικό της “κοινοπολιτειακό σύστημα” και δεν εξαρτάται σε πόρους, πρώτες ύλες, εργατικό δυναμικό και γενικά συντελεστές παραγωγής από την Ευρώπη.

– Η οικονομική συμμετοχή της στην ΕΕ δεν την αποδυνάμωσε, αντιθέτως πολλά κεφάλαια εισέρευσαν στην οικονομία της όλα αυτά τα χρόνια.

– Η υποτίμηση στην Λίρα και μία καλή νομισματική πολιτική στη συνέχεια, μπορεί να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα των Βρετανικών προϊόντων έναντι των Ευρωπαϊκών.

– Όταν αποκατασταθεί η ισορροπία, πολλά Ευρωπαϊκά κεφάλαια και πολλές εταιρείες θα βρουν καταφύγιο στην Μ. Βρετανία και στους φορολογικούς παραδείσους της, με αποτέλεσμα να αυξηθούν τα διαθέσιμα για επενδύσεις και ανάπτυξη.

– Η γεωπολιτική της θέση δυνητικά θα αναβαθμισθεί, γιατί θα προσπαθήσει να ανακτήσει την θέση της ως ανεξάρτητος γεωπολιτικός παίκτης στο διεθνές περιβάλλον και όχι κάτω από το καπέλλωμα του Γαλλογερμανικού άξονα.

Για την Ελλάδα η μεγαλύτερη συνέπεια είναι ότι η Ευρώπη μετατρέπεται σε μία Γερμανοκρατούμενη περιοχή ομόκεντρων κύκλων, με κέντρο το Βερολίνο και με τις χώρες που είναι μακριά από το κέντρο αυτό να αποτελούν τους παρίες του Γερμανοκρατούμενου αυτού συστήματος, που θα καλούνται να εξειδικεύσουν την παραγωγή τους και να προσφέρουν φθηνά προϊόντα και εργατικό δυναμικό στους “επικυρίαρχους”. (κάτι παρόμοιο είχε καταλήξει να συμβαίνει και στην Σοβιετική Ένωση)

Στην ουσία με την έξοδο από την ΕΕ της Μ. Βρετανίας, χάνουμε ένα σύμμαχο εντός της Ευρώπης και μία ισχυρή φωνή για μία καλύτερη Ευρώπη, αλλά στην ουσία αν φερθούμε έξυπνα, μπορούμε να αποκτήσουμε τώρα έναν “Στρατηγικό Εταίρο”.

Θητεία στον Ελληνικό στρατό

Κατά την άποψή μας θα ήταν τεράστιο λάθος η υποχρεωτική κατάταξη στα 18, γιατί στο σημερινό ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον σπουδών δεν μπορεί να επιβάλλεται στους νέους να καταταγούν και να χάνουν στην ουσία όχι μόνο ένα, αλλά δύο χρόνια, τα οποία διακόπτουν ενδεχομένως καθοριστικά την τριτοβάθμια εκπαίδευσή τους, την επιστημονική και ακαδημαϊκή τους εξέλιξη, ενώ θα βρεθούν να ανταγωνίζονται με handicap σε μία παγκοσμιοποιημένη αγορά εργασίας. Η καλή παιδεία, οι επιστήμονες, οι άριστοι επαγγελματίες και οι νέοι που δουλεύουν στην χώρα αλλά και οπουδήποτε στον κόσμο, συνιστούν συντελεστή ισχύος της χώρας και του Ελληνισμού.

Τα ελλείμματα στην επάνδρωση μονάδων μπορούν να καλυφθούν με τους παρακάτω τρόπους.

1. Έλεγχος των πλασματικών αναβολών
2. Έλεγχος ουσιαστικός των ανυπότακτων
3. Κατάργηση της δυνατότητας εξαγοράς της θητείας για όσους είναι μέχρι τα 40.
4. Η δυνατότητα εξαγοράς της θητείας να αφορά αυτούς που είναι πάνω από 40 και δεν έχουν υπηρετήσει.
5. Έλεγχος και Κατάργηση των πλασματικών απαλλαγών
6. Αναδιοργάνωση του συστήματος εκπαίδευσης των Ενόπλων Δυνάμεων και περαιτέρω κατάργηση του μεγάλου αριθμού κέντρων εκπαίδευσης. Οι στρατεύσιμοι να εκπαιδεύονται κατ' ευθείαν στις μονάδες εκστρατείας για τα έργα και τις δραστηριότητες που θα κληθούν να αναλάβουν στις μονάδες αυτές.
7. Αύξηση της Θητείας και για τον Στρατό στους 12 μήνες.
8. Κίνητρα στους νέους για να καταταγούν στην ηλικία των 18
9. Κίνητρα στους εξ αναβολής για να καταταγούν.
10. Αναδιοργάνωση των στρατιωτικών μονάδων για εξοικονόμηση προσωπικού.

Οι αριθμοί δείχνουν ότι οι συγκεκριμένες προτάσεις μπορούν να δώσουν λύση πρόσκαιρα στο πρόβλημα της μειωμένης στράτευσης που υφίσταται σήμερα, πλην όμως ακόμη και αν λυθεί το πρόβλημα σήμερα, θα χρειασθεί οπωσδήποτε εκτεταμένη αναδιοργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων ώστε οι προτεινόμενες λύσεις να έχουν μακροχρόνια προοπτική.

Ενδεικτικά αναφέρεται, σύμφωνα με τα στοιχεία που διαθέτει η Στρατολογία, ότι το 90% των νέων ζητεί σήμερα αναβολή στράτευσης, ακόμη και αν δεν έχει ουσιαστικό λόγο. Από αυτούς, το 50% χρειάζεται πραγματικά την αναβολή, ενώ το υπόλοιπο

50% θα μπορούσε να είχε καταταγεί στις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων και να ολοκληρώσει τη θητεία.

Σε αυτά τα δεδομένα πρέπει να προστεθεί και το γεγονός ότι 18.000 άντρες υπολογίζεται ότι είναι ο συνολικός αριθμός των ανυπότακτων που διαμένουν στο εξωτερικό, ενώ περίπου 15% είναι το ποσοστό των στρατευσίμων που διαπιστώνεται ότι παίρνουν αναβολή λόγω σπουδών τα τελευταία χρόνια και, τελικώς, δεν προσέρχονται ποτέ για κατάταξη.

ΙΕ. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Ελληνική κυριαρχία στη ναυτιλία

Η ναυτιλία αποτελεί τον έναν από τους δύο πυλώνες της οικονομίας της Ελλάδας. Μίας χώρας που είναι παγκόσμια ναυτιλιακή δύναμη με τεράστια παράδοση στις θάλασσες και έναν λαό που φημίζεται για τη ναυτοσύνη του. Η κυβερνητική πολιτική που ακολουθείται όμως τις τελευταίες δεκαετίες από τα κόμματα που κυβέρνησαν, συμβάλλει στην αποδυνάμωσή της, αφού κατακερμάτισε τις αρμοδιότητες και αγνόησε τις προτάσεις και τις πρωτοβουλίες του εφοπλισμού για ανάπτυξη.

Ενδεικτικό της κακής αυτής πολιτικής είναι η συνεχής μείωση του ελληνικού νηολογίου. Επίσης οι Έλληνες ναυτικοί έχουν μειωθεί στις 15.000, με άμεσο κίνδυνο να χαθεί στο άμεσο μέλλον η ελληνική ναυτική τεχνογνωσία. Αρκετοί Έλληνες εφοπλιστές οι οποίοι μετά τις αλλαγές που είχε κάνει η κυβέρνηση των Εργατικών στη φορολόγηση των μη μόνιμων κατοίκων της Βρετανίας (non domicile), είχαν εγκαταλείψει το City του Λονδίνου (το 30% επί του συνόλου), ετοιμάζονται να επιστρέψουν στη Μεγάλη Βρετανία. Παρά τη μείωση του αριθμού των πλοίων, ο υπό ελληνική διαχείριση στόλος εξακολουθεί να κατέχει την πρώτη θέση της παγκόσμιας κατάταξης, τόσο σε αριθμό πλοίων (20% του παγκόσμιου στόλου) όσο και σε μεταφορική ικανότητα.

Ανταγωνιστικότητα Ελληνικής Ναυτιλίας

Βασική προϋπόθεση για την διατήρηση αλλά και βελτίωση διεθνώς του μεριδίου της ελληνικής ναυτιλίας, αποτελεί η διατήρηση και βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της, που δοκιμάζεται με την κρίση. Η μείωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής ναυτιλίας, θα έχει σαν αποτέλεσμα την μείωση των εισροών στην ελληνική οικονομία. Οι παράγοντες που ορίζουν την ανταγωνιστικότητα ανάλογα και με τον κλάδο της ναυτιλίας είναι διάφοροι, αλλά κοινός παράγοντας όλων των κλάδων είναι το πλοίο και οι υπηρεσίες που προσφέρει, σε συνδυασμό με την ποιότητα και το κόστος στελέχωσης του. Η ελληνόκτητη ναυτιλία, λόγω του μεγέθους της, απαιτεί μεγάλη εμπειρία και γνώσεις σε διεθνές επίπεδο.

Ποντοπόρος Ναυτιλία

Η ποντοπόρος ναυτιλία είναι ένας τομέας που δουλεύει 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, 365 ημέρες τον χρόνο σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της υδρογείου και το λειτουργικό σύστημα που την υποστηρίζει πρέπει να λειτουργεί

αποτελεσματικά και αδιάκοπα, γιατί αλλιώς θα ήταν ευάλωτη η ανταγωνιστικότητα της. Σήμερα, τα ενεργειακά φορτία κυριαρχούν στις θαλάσσιες μεταφορές, με ποσοστό που υπερβαίνει το 50%, με την παγκόσμια ναυτιλιακή βιομηχανία να είναι υπεύθυνη για τη μεταφορά του 90% του παγκόσμιου εμπορίου. Το υδροποιημένο αέριο, αναμένεται να είναι η ταχύτερα αναπτυσσόμενη ενεργειακή πηγή στα επόμενα 10-20 χρόνια. Με δεδομένο ότι η αγορά υδροποιημένου φυσικού αερίου είναι αναπτυσσόμενη, εκτιμάται ότι είναι καλή στιγμή για να επεκταθεί η ναυτιλία στην επιχειρηματική δραστηριότητα μεταφοράς του LNG. Η μεταφορά πετρελαίου αποτελεί, μια παραδοσιακή δραστηριότητα, ανταγωνιστική, με πολλούς παίκτες και με χαμηλό κόστος. Αντίθετα, η μεταφορά LNG αποτελεί μια αναπτυσσόμενη αγορά, είναι το μέλλον, συνιστά ένα κλειστό κλαμπ με περιορισμένους παίκτες και έχει το πιο ακριβό κόστος. Σημαντικό επενδυτικό project για την ελληνική ναυτιλία, είναι αυτό του πλωτού τερματικού σταθμού LNG, στην Αλεξανδρούπολη. Ο σταθμός θα παρέχει φυσικό αέριο μέσω υποθαλάσσιου αγωγού και στη συνέχεια μέσω χερσαίου αγωγού στο εθνικό σύστημα φυσικού αερίου και στη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Η ανταγωνιστικότητα του πλοίου καθορίζεται από το παραγόμενο έργο ανά μονάδα κόστους. Το μισθολόγιο των Ελλήνων αξιωματικών δεν μπορεί να ανταγωνιστεί το αντίστοιχο των χωρών του τρίτου κόσμου και ως εκ τούτου για να διατηρηθούν οι αποδοχές τους, αλλά να παραμείνουν ταυτόχρονα ανταγωνιστικοί, θα πρέπει να προσφέρουν αναβαθμισμένες υπηρεσίες, γνώσεις και δεξιότητες. Οι υποψήφιοι αξιωματικοί πρέπει να αποκτούν σωστή νοοτροπία και η εκπαίδευση τους πρέπει να είναι τέτοια, που να τους προσφέρει τις απαραίτητες σύγχρονες γνώσεις και δεξιότητες που απαιτούν σήμερα οι θαλάσσιες μεταφορές. Έτσι θα αυξηθεί η παραγωγικότητα τους. Οι εξελίξεις στις θαλάσσιες μεταφορές, επιβάλλουν ανασχεδιασμό και αναβάθμιση της ναυτικής εκπαίδευσης. Υπάρχει σήμερα δραματική συρρίκνωση του αριθμού των Ελλήνων ναυτικών. Δυστυχώς ο κίνδυνος είναι πλέον ορατός να χαθεί για τη χώρα μας η τεχνογνωσία στη ναυτιλία που είναι αναγκαία για τη στελέχωση όχι μόνον του ελληνόκτητου στόλου, αλλά και για τη λειτουργία όλου του φάσματος παραγωγής ναυτιλιακών επιχειρήσεων στη στεριά.

Ακτοπλοΐα

Η Ελληνική ακτοπλοΐα, βρίσκεται μπροστά στις νέες μεγάλες δυσκολίες, της έλλειψης τραπεζικής χρηματοδότησης αλλά και της έλλειψης Ναυτιλιακής Πολιτικής. Η πιστωτική χρηματοδότηση έχει περιορισθεί δραματικά, λόγω της δημοσιονομικής κρίσης και οι τράπεζες δεν δέχονται πλέον να χρηματοδοτούν τις εταιρείες έναντι, με βάση τις συμβάσεις των αγόνων γραμμών. Η μόνη διέξοδος για τους επιχειρηματίες φαίνεται να είναι ο περιορισμός των δρομολογίων στα απολύτως απαραίτητα. Οι ακτοπλοϊκές εταιρείες εξετάζουν ήδη ποια δρομολόγια θα περικόψουν, με βάση τα παραπάνω κριτήρια, και ποια πλοία θα δέσουν. Αυτό όμως είναι πολύ κακό για τους κατοίκους των νησιών μας. Θα υπάρξει ουσιαστικός κίνδυνος για τη συνοχή της χώρας μας εάν, ως αποτέλεσμα των ανεπαρκών ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών και ναυτιλιακής πολιτικής, τα νησιά της περιφέρειας σιγά-σιγά χάσουν τον πληθυσμό τους, αφού λίγος κόσμος θα θέλει να ζήσει σ' αυτά. Είναι επομένως στρατηγική υποχρέωση του Ελληνικού Έθνους στο σύνολό του να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διατηρήσει τη συνοχή της νησιωτικής Ελλάδας, στις περιοχές που δεν συμφέρει τον ιδιώτη εφοπλιστή να το κάνει.

Ένα σοβαρό ζήτημα είναι οι πρακτικές καρτέλ που φαίνεται ότι υιοθετούν κάποιες ακτοπλοϊκές εταιρείες. Συγκεκριμένα φαίνεται ότι συμφωνούν μεταξύ τους προκειμένου να μην ανταγωνίζονται η μία την άλλη, και να μην χρειάζεται να μειώνουν τις τιμές τους. Είναι υπαρκτός ο κίνδυνος, να διακόψουν οι εταιρείες αυτές κάποια από τα κοινά τους δρομολόγια, μετά από συνεννόηση μεταξύ τους, προκειμένου η κάθε μία από αυτές να έχει το μονοπώλιο σε συγκεκριμένες διαδρομές (π.χ. Πάτρα – Ανκόνα). Με δεδομένη την εθνική σημασία των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών, λόγω του μεγάλου αριθμού των νησιών και της ανάγκης ενοποίησης της Ελληνικής επικράτειας και της μεγάλης σημασίας που έχει για την ανάπτυξη της οικονομίας, εξαιτίας του τουρισμού που εξυπηρετείται κατά τους καλοκαιρινούς μήνες από την ακτοπλοΐα, θα πρέπει:

- Να επιληφθούν η Επιτροπή Ανταγωνισμού και οι άλλες αρμόδιες αρχές και να ληφθούν άμεσα μέτρα για να εξασφαλισθούν συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού.
- Τα αρμόδια Υπουργεία να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα, για να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία της ακτοπλοΐας προς όφελος του Έλληνα καταναλωτή αλλά και της ελληνικής οικονομίας;

Όσον αφορά τις περικοπές σε άγονες γραμμές που επεξεργάζεται το υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, προκειμένου να προσαρμοσθεί ο προϋπολογισμός του υπουργείου στη δημοσιονομική κρίση, αναμένεται να περικοπούν γραμμές προς νησιά που μπορούν να εξυπηρετηθούν από τον Πειραιά, αλλά και από γειτονικά μεγαλύτερα νησιά. Επίσης αναμένεται να αραιώσουν οι συνδέσεις με τον Πειραιά. Η μείωση των μισθωμάτων σε συνδυασμό με τα γενικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο ακτοπλοϊκός κλάδος στις ελεύθερες γραμμές, λόγω του αυξημένου λειτουργικού κόστους των πλοίων, δημιουργεί συνθήκες αποχής από τις άγονες γραμμές με σοβαρές επιπτώσεις στην ακτοπλοϊκή σύνδεση των νησιών. Η ακτοπλοΐα δεν θα πρέπει να αντιμετωπισθεί μόνο με δημοσιονομικά κριτήρια, καθώς αφορά στη διατήρηση της ενότητας της χώρας μας. Χρειάζεται μία ορθολογική επαναξιολόγηση του δικτύου των αγόνων γραμμών, έτσι ώστε να καταστεί πιο λειτουργικό και αποτελεσματικό, ενδεχόμενα και με μικρότερο κόστος και πιο αποδοτικό για τις εταιρείες που θα κληθούν να εξυπηρετήσουν το δίκτυο αυτό.

Οι προτάσεις των ακτοπλόων, αφορούν στη δημιουργία ενός συστήματος με δύο διαφορετικούς τύπους γραμμών (απευθείας με Πειραιά ή μέσω ανταποκρίσεων) στους οποίους μπορούν να καταταχθούν όλα τα μικρά νησιά μας. Κριτήριο ένταξης στον ένα ή άλλο τύπο γραμμών ή σε ένα συνδυασμό τους, είναι η απόσταση από τον Πειραιά, από άλλα μεγάλα νησιά και ο χρόνος ταξιδιού. Η επιλογή αποκλειστικά ενός από τους δύο τρόπους για την εξυπηρέτηση όλων των νησιών, θα ήταν μεγάλο λάθος. Οι συνδέσεις με ανταποκρίσεις σε κάποιες περιπτώσεις είναι η μοναδική ικανοποιητική λύση, ενώ σε άλλες όχι. Υπάρχουν όμως και νησιά, όπως η Κάσος και η Κάρπαθος τα οποία βρίσκονται πολύ μακριά από τον Πειραιά και δεν είναι δυνατή η εκτέλεση δρομολογίων αυθημερόν. Τα νησιά αυτά με πληθυσμό 7.500 κατοίκους, σήμερα εξυπηρετούνται με πλοία από Πειραιά με τρία δρομολόγια την εβδομάδα, εκ των οποίων τα δύο μέσω Θήρας και Ηρακλείου με διάρκεια ταξιδιού από 16 μέχρι και 22 ώρες. Τα νησιά αυτά θα μπορούσαν να εξυπηρετούνται με

ανταποκρίσεις μέσω Κρήτης ή Ρόδου. Το λιμάνι Ηρακλείου και Ρόδου εξυπηρετείται από σύγχρονα πλοία μεγάλων χωρητικοτήτων μήκους άνω των 180 μέτρων και ταχύτητας 30 μιλίων. Τα πλοία αυτά δεν μπορούν να προσεγγίσουν στην Κάσο και την Κάρπαθο, μπορούν όμως να αξιοποιηθούν προκειμένου να συντομεύσει το συνολικό ταξίδι προς τα δυο ακριτικά νησιά, με την εκτέλεση δρομολογίων με ανταποκρίσεις από Ηράκλειο προς Κάσο και Κάρπαθο. Έτσι αντί των τριών δρομολογίων την εβδομάδα που εκτελούνται σήμερα, θα εκτελούνται έξι δρομολόγια, δηλαδή πέντε με ανταποκρίσεις στον συντομότερο χρόνο και ένα απευθείας μέσω Ρόδου και άλλων νησιών των Δωδεκανήσων.

Η πρόταση για την αναδιοργάνωση του δικτύου των γραμμών είναι η καλύτερη επιλογή για την ελληνική ακτοπλοΐα. Πρέπει να δημιουργηθούν 5-6 λιμάνια και από κει και πέρα όλα τα υπόλοιπα νησιά να εξυπηρετούνται με τοπικά δρομολόγια, για τα οποία και μόνο θα υπάρχει κρατική επιχορήγηση.

Γενικότερα Προβλήματα στη Ναυτιλία

- «Έχουμε πολλά πλοία, αλλά λίγα φορτία».
- Η Κίνα θέτει ως στόχο της να μεταφέρει το 50% των εμπορευμάτων της με δικά της καράβια. Βέβαια αυτό το είχε επιχείρηση και η Αμερική χωρίς όμως σημαντικά αποτελέσματα. Μέχρι τώρα ούτε η Κίνα είναι « πρόβλημα » για τη Ναυτιλία.
- Υπό αυτές τις συνθήκες, μερίδα του εφοπλιστικού χώρου εκτιμά ότι το 2015 θα είναι δύσκολη χρονιά για τη ναυτιλία, με αιτίες την συρρίκνωση του εμπορίου και τα «απόνερα» της οικονομικής κρίσης. Όμως στην πραγματικότητα κανείς δε μπορεί να κάνει ακριβή εκτίμηση για τη Ναυτιλία γιατί επηρεάζεται από πολλούς παράγοντες. Ο Ναυτιλιακός κύκλος είναι από τους λίγους οικονομικούς κύκλους που δύσκολα μπορεί να εκτιμηθεί και προβλεφτεί σωστά.
- Τα προβλήματα χρηματοδότησης αφορούν στην ουσία μόνο τις μικρές ναυτιλιακές επιχειρήσεις. Για τις μεγάλες δεν ισχύει αυτό το πρόβλημα καθώς εύκολα μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι πολλοί έχουν επενδύσει σε νέα πλοία περιμένοντας το πικ της αγοράς.
- Η φορολογία με βάση το τονάζ, προσφέρει περισσότερα στο κράτος, διότι διευκολύνει την είσπραξη των φόρων. Είναι καθαρά όμως ένα φοροεισπρακτικό μέσο το οποίο αφενός μεν είναι σωστό με βάση τη δικαίωση του καταμερισμού των βαρών, αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν τρόποι για να ξεφεύγουν πολλοί. Πιο κάτω θα προταθεί ένας άλλος τρόπος φορολογίας.
- Η Πειρατεία είναι μια από τις μεγαλύτερες «πληγές» για την σύγχρονη ναυτιλία και το διεθνές εμπόριο. Έμμεσα εξυπηρετεί κάποιες μεγάλες δυνάμεις λόγω των στρατιωτικών δυνάμεων που αναπτύσσονται σε συγκεκριμένες περιοχές. Το κόστος της όμως το επωμίζονται οι εταιρίες Εμπορίου.
- Πρόκληση για τη ναυτιλία είναι ο συνδυασμός κερδοφορίας με την ενεργειακή απόδοση, με παρονομαστή τη μείωση εκπομπών ρύπων. Απαιτείται μια συνολική προσέγγιση πολιτικής για το θέμα αυτό, για να αποφευχθούν ανεξέλεγκτες συνέπειες.

Προτάσεις για τη διαμόρφωση της Ευρωπαϊκής πολιτικής για την ναυτιλία

Η χώρα μας υποστηρίζει την ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης ευρωπαϊκής θαλάσσιας πολιτικής. Η Ευρ. Ένωση, ως μια από τις σημαντικότερες εμπορικές δυνάμεις παγκοσμίως, θα πρέπει να υιοθετήσει και εφαρμόσει μια πολιτική που θα ικανοποιεί τα συμφέροντα των φορέων που εμπλέκονται στις ευρύτερες ναυτιλιακές δραστηριότητες. Ο πιο πάνω στόχος θα πρέπει να επιτευχθεί μέσω της ομοιόμορφης εφαρμογής του διεθνούς θεσμικού πλαισίου (UNCLOS και τις Δ.Σ. άλλων Διεθνών Οργανισμών όπως του IMO). Η μελλοντική ναυτιλιακή πολιτική της Ε.Ε. πρέπει να συμβάλει στη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της ευρωπαϊκής ναυτιλίας μέσω της υιοθέτησης μέτρων για την ανάπτυξη της ανταγωνιστικότητας των στόλων υπό τις σημαίες των κρατών μελών αλλά και την υιοθέτηση θετικών μέτρων για τη βελτίωση της εικόνας της ναυτιλίας και του ναυτικού επαγγέλματος καθώς επίσης και την προσέλκυση νέων στο ναυτικό επάγγελμα. Για το σκοπό αυτό πρέπει να ολοκληρωθούν οι προτάσεις της χώρας μας για την Ευρωπαϊκή Πράσινη βίβλο με τις εξής προτεραιότητες:

- Υιοθέτηση μέτρων για την διαφύλαξη της ανταγωνιστικότητας της Κοινοτικής ναυτιλίας,
- Πρόταση για την δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ακτοφυλακής για την φύλαξη των θαλασσίων συνόρων και την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος,
- Απόδοση πολιτικής προτεραιότητας στον επίκαιρο γύρο διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ (GATS, Doha Development Agenda) για την απελευθέρωση των ναυτιλιακών μεταφορών.
- Αναγνώριση της αναγκαιότητας χρήσης πόρων από τα Κοινοτικά διαρθρωτικά ταμεία για την ανάπτυξη των παράκτιων και νησιωτικών περιοχών της Ε.Ε.

Προτάσεις για την ανάπτυξη της Ελληνική Ναυτιλίας

Μετά την ανάλυση που έγινε για την ναυτιλία, οι προτάσεις μας διαμορφώνονται όπως παρακάτω:

1. Η Ελλάδα μπορεί να γίνει ένα Διεθνές Ναυτιλιακό Κέντρο. Με πολιτικές ανάπτυξης για να παράγουμε νέο πλούτο.
2. Δημιουργία ενιαίου υπουργείου Ναυτιλίας, που να έχει σαφή δομή και αρμοδιότητες, όπως και το Λιμενικό σώμα .
3. Επανεξέταση του φορολογικού καθεστώτος της ναυτιλίας στο σύνολό του. Θα πρέπει να δοθούν κίνητρα στους εφοπλιστές για να υψώσουν την Ελληνική σημαία. Ανάλογα με τον αριθμό των πλοίων, να υπάρχει έκπτωση ή ακόμα και μηδενισμός του φόρου που τους αντιστοιχεί, για το τονάζ των πλοίων τους προς το κράτος. Τα οφέλη θα είναι πολλαπλάσια:

- Μείωση της ανεργίας
- Αύξηση εισφορών στα ασφαλιστικά ταμεία
- Δημιουργία νέων θέσεων εργασίας στα παράπλευρα επαγγέλματα συνυφασμένα με την ναυτιλία όπως η εκπαίδευση , τα συνεργεία, πράκτορες , ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη κτλ
- Κέρδη του κράτους από το εισρέον συνάλλαγμα

- Εισροή ξένων κεφαλαίων προς την Ελληνική ναυτιλία και οικονομία εφόσον η Ελλάδα ξαναγίνει πυλώνας της Ναυτικής Εκπαίδευσης.
4. Στήριξη της κυβέρνησης προς την ελληνική ναυτιλία και υποκίνηση της εγγραφής ή επανεγγραφής στο ελληνικό νηολόγιο πλοίων ελληνικών και άλλων συμφερόντων .
 5. Τα αναπτυξιακά μέτρα να περιλαμβάνουν τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου, την εξάλειψη της γραφειοκρατίας, την αναβάθμιση των υπηρεσιών του δημόσιου τομέα.
 6. Στο πλαίσιο των της ανασύνταξης του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, οι τράπεζες να μην αποφύγουν το σημαντικό τους ρόλο στη χρηματοδότηση της ελληνικής ναυτιλίας. Στα πλαίσια μιας εθνικής αναπτυξιακής πολιτικής να μην μειωθεί ο ρόλος των ελληνικών τραπεζών στη χρηματοδότηση της ναυτιλίας, καλύπτοντας τα τυχόν κενά που αφήνουν οι ξένες τράπεζες.
 7. Στην αναβάθμιση του δημοσίου συστήματος ναυτικής εκπαίδευσης πρέπει να προβλεφθεί η μετεκπαίδευση του υπάρχοντος διδακτικού προσωπικού, ιδιαίτερα πάνω σε νεότευκτα πλοία. Στα πλαίσια για την ενεργοποίηση του ΕΣΠΑ δεν πρέπει να αγνοηθεί η ναυτική εκπαίδευση και κατάρτιση.
 8. Προσανατολισμός ανάπτυξης της Ελλάδας ως σημείο εκκίνησης της κρουαζιέρας στην Μεσόγειο με ταυτόχρονη ανάπτυξη όλων των χερσαίων υποδομών.
 10. Χάραξη εθνικής στρατηγικής ανάπτυξης του ελληνόκτητου στόλου στο Αιγαίο, ως χώρου ιδιαίτερης εθνικής σημασίας, ώστε να διαφυλαχθούν τα εθνικά συμφέροντα.
 11. Ενίσχυση των θαλασσίων μεταφορών που συνδέουν τα νησιά με την ενδοχώρα. Δημιουργία νέου δικτύου και κρατική επιχορήγηση για τα τοπικά δρομολόγια και μόνο. Οι κύριες γραμμές είναι ούτως ή άλλως κερδοφόρες.
 12. Ανάπτυξη εσωτερικού θαλάσσιου τουρισμού με ενίσχυση των εταιρειών εκμετάλλευσης πλοίων μέχρι 100 επιβατών και σύνδεση διαφόρων τουριστικών προορισμών.
 13. Περιφερειακές ενισχύσεις σε ναυτιλιακές εταιρείες που έχουν έδρα στη περιφέρεια είτε σε υποβαθμισμένες περιοχές, προκειμένου να ενισχυθεί η τοπική οικονομία.
 14. Απαιτούνται επενδύσεις σε λιμάνια, μαρίνες, έργα υποδομής και σε εμπορικά κέντρα, με τη συμμετοχή και του ελληνικού εφοπλισμού. Ενίσχυση εταιρειών για την κατασκευή και εκμετάλλευση περιφερειακών μαρίνων και καταφυγίων. Με το καθεστώς της αυτοχρηματοδότησης, να δοθεί η δυνατότητα σε ιδιώτες να κατασκευάσουν και να εκμεταλλευτούν μαρίνες ιδιωτικών και επαγγελματικών σκαφών, σε διάφορα μέρη της Ελλάδος.
 15. Κίνητρα για ανάπτυξη του κλάδου των πλοίων μεταφοράς εμπορευματοκιβωτίων, που απαιτεί μεγάλες επενδύσεις κεφαλαίου σε ειδικά εξοπλισμένα πλοία, σε εγκαταστάσεις και εξοπλισμό των σταθμών εμπορευματοκιβωτίων στα λιμάνια και στην ενδοχώρα.
 16. Παροχή κινήτρων για την αντικατάσταση των υπερήλικων επαγγελματιών σκαφών.
 17. Να μειωθούν τα υψηλά τεκμήρια κατοχής μικρών σκαφών (μέχρι 8μ) και ο φόρος πολυτελείας, που είναι υπερβολικά, (αναγκάζουν τους ιδιοκτήτες να τα

αδρανοποιήσουν), συμβάλλουν στην ανεργία στα συσχετιζόμενα επαγγέλματα και τελικά περιορίζουν τα έσοδα του κράτους.

18. Αυστηρός έλεγχος και συνέπειες στις ψευδείς δραστηριότητες στον τομέα εκμετάλλευσης των επαγγελματικών σκαφών αναψυχής, με συνεργασία των υπουργείων Οικονομικών και Ναυτιλίας.
19. Ενίσχυση και ενθάρρυνση νέων τεχνολογιών στις επισκευαστικές ζώνες.
20. Άνοιγμα των επαγγελμάτων της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης.
21. Κίνητρα για την ίδρυση ναυπηγοεπισκευαστικών μονάδων σε υποβαθμισμένες περιοχές, σε συνεργασία με τις λοιπές ναυτιλιακές δραστηριότητες.
22. Δημιουργία Ειδικών Οικονομικών Ζωνών για τον τουρισμό, την αλιεία και τη Ναυτιλία, στα νησιά του Αιγαίου με μείωση των φορολογικών συντελεστών στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται εκεί. (Επειδή μπορεί να εκληφθεί ως κρατική επιδότηση, απαιτείται διαπραγμάτευση με την ΕΕ.).
23. Επιβάλλεται η αναβάθμιση και εκσυγχρονισμός των προγραμμάτων στις σχολές ναυτικής εκπαίδευσης, ώστε να ενσωματώνουν τις τελευταίες εξελίξεις στην τεχνολογία σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην αναθεωρημένη Διεθνή Σύμβαση για τα Πρότυπα Εκπαίδευσης για τους Ναυτικούς.
24. Να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση σε τομείς της ναυτιλίας που να περιλαμβάνουν και συναφείς σπουδές με την ναυτική τέχνη και επιστήμη, όπως είναι η οικονομία της ναυτιλίας, το δίκαιο, οι ιδιαίτεροι τομείς έρευνας για τη ναυτιλία, τα αντικείμενα της ναυπηγοεπισκευαστικής δραστηριότητας κ.λ.π.
25. Επιβάλλεται να εντατικοποιηθούν οι προσπάθειες του κράτους και των κοινωνικών εταίρων προς την κατεύθυνση της προσέλκυσης νέων στο ναυτικό επάγγελμα παράλληλα με τις ριζικές τομές στον τομέα της ναυτικής εκπαίδευσης.

Προτάσεις για την ανάπτυξη του Πειραιά

Ο Πειραιάς και η ευρύτερη περιοχή πάσχουν από υποδομές «οικονομικού χαρακτήρα» και από μία δέσμη υπηρεσιών υποστηρικτικών προς τη ναυτιλία, για οικονομική δραστηριοποίηση. Ένα διεθνές λιμάνι, όπως ο Πειραιάς, χρειάζεται μια σύγχρονη και ανταγωνιστική επισκευαστική βάση, που μπορεί να είναι η Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη (NEZ) του Περάματος. Απαιτείται ουσιαστική κρατική παρέμβαση σε συνεργασία με την τοπική αυτοδιοίκηση στην ευρύτερη περιοχή του Πειραιά, για έργα υποδομής και καθορισμό ζωνών δράσης, που θα ενισχύουν και θα διασφαλίζουν την απρόσκοπτη λειτουργία του λιμανιού και των επιχειρήσεων.

Ειδικότερα απαιτούνται:

1. Ουσιαστική κρατική παρέμβαση σε συνεργασία με την τοπική αυτοδιοίκηση στην ευρύτερη περιοχή του Πειραιά, για έργα υποδομής και καθορισμό ζωνών δράσης, που θα ενισχύουν και θα διασφαλίζουν την απρόσκοπτη λειτουργία του λιμανιού και των επιχειρήσεων.
2. Ρυθμιστικό Σχέδιο για το λιμάνι και τον Πειραιά (Δημιουργία χώρων αναψυχής, Parking, ξενοδοχειακών μονάδων, μόνιμου εκθεσιακού χώρου σύγχρονου εκθεσιακού/συνεδριακού κέντρου, μεγάλες εκθέσεις όπως τα ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ κ.α.).
3. Διεθνής Προβολή Λιμένα και Πόλης και αναβάθμιση της λειτουργικής τους σχέσης, με έργα που θα βοηθήσουν την ανάπτυξη, τη βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών και τη μεγαλύτερη οικονομική δραστηριότητα σε όλη τη περιοχή. Ο ΟΛΠ έχει ουσιαστική ανταποδοτική συμμετοχή σε αυτό.

4. Συνεργασία με το Ινστιτούτο Λιμενικής Ανάπτυξης.
5. Τα θέματα Πολιτισμού είναι συνυφασμένα με την αναβάθμιση της πόλης και του λιμανιού του Πειραιά.
6. Βελτίωση των τηλεπικοινωνιών, των δρόμων, των κτιρίων και της συνολικής παροχής υπηρεσιών κοινής ωφελείας που θα ευνοήσουν την δημιουργία ενός σύγχρονου επιχειρηματικού, ναυτιλιακού περιβάλλοντος και την επιστροφή των ναυτιλιακών εταιρειών στο φυσικό τους χώρο, στον Πειραιά.
7. Στήριξη της οικονομικής και παραγωγικής δραστηριότητας της επιβατικής, της τουριστικής, εμπορευματικής και επισκευαστικής ζώνης.
8. Ανάπτυξη τουριστικών δραστηριοτήτων για τους επιβάτες των κρουαζιερόπλοιων (ταξιδιωτικός τουρισμός).
9. Ειδική μεταχείριση στην παραμονή πλοίων στο επιβατικό λιμάνι και στην επισκευαστική Ζώνη Περάματος.
10. Ανάπτυξη των εξαγωγών του λιμανιού του Πειραιά και απλούστευση των διαδικασιών εφοδιασμού πλοίων, που θα επιφέρει ισότητα και ανταγωνιστικότητα με τα λιμάνια της Βόρειας Ευρώπης. Ο Πειραιάς είναι από τις φθηνότερες και πληρέστερες ναυτιλιακές αγορές στο κόσμο.
11. Στήριξη του Τουριστικού τρένου και επέκταση της λειτουργίας του.
12. Η υποστήριξη από το Υπουργείο για την παραμονή του Ναυτικού Μουσείου στον Πειραιά.

Προτάσεις για τα μεγάλα Λιμάνια

Μετά το υπόδειγμα παραχώρησης χρήσης των προβλητών στο λιμένα Πειραιά, υπάρχει πλέον η εμπειρία για παρόμοιες παραχωρήσεις, άμεσα συνδεδεμένες με την εκτέλεση επενδύσεων για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών λιμένων, μέσω του εκσυγχρονισμού των υποδομών και των υπηρεσιών που παρέχουν.

Στόχος είναι η προσέλκυση φορτίων και επιβατών, με την αντίστοιχη δημιουργία θέσεων εργασίας, αλλά και τη μείωση του κόστους διακίνησης που θα βελτιώσει άμεσα και την ανταγωνιστικότητα της υπόλοιπης ελληνικής οικονομίας.

Προτάσεις για το Ναυπηγοεπισκευαστικό κλάδο

Ο Ναυπηγοεπισκευαστικός κλάδος παρουσιάζει κατακόρυφη αύξηση, σε όλες τις χώρες της Μεσογείου εκτός από την Ελλάδα που είναι παγκόσμια δύναμη στη ναυτιλία. Σε όλη τη Μεσόγειο επενδύουν στη ναυπηγική επισκευή, όπως η Τουρκία, που έχει κατασκευάσει στα παράλια της περισσότερα από 100 ναυπηγεία. Οι Έλληνες εφοπλιστές επενδύουν σε χώρες όπως η Τουρκία, η Ιταλία, η Μασσαλία η Βουλγαρία, η Αλβανία, αλλά και στη μακρινή Κίνα. Οι επιχειρήσεις της ΝΕΖ Περάματος βιώνουν, εδώ και καιρό, ιδιαίτερα έντονα την κρίση, που έχει οδηγήσει σε αυξανόμενη ανεργία στον ναυπηγοεπισκευαστικό κλάδο[18]. Το Υπουργείο Ανάπτυξης αν και έχει δεσμευθεί ότι θα τις ενισχύσει μέσα από προγράμματα του ΕΣΠΑ με ποσό ύψους 100 εκατ. ευρώ, ώστε να εκσυγχρονιστούν και να γίνουν πιο ανταγωνιστικές, δεν έχει παρουσιάσει ακόμα συγκεκριμένες προτάσεις. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ΝΕΖ είναι αρκετά και σοβαρά. Συγκεκριμένα:

- το ιδιαίτερα αυξημένο εργατοτεχνικό κόστος,
- η μη ύπαρξη management,
- η έλλειψη οποιουδήποτε marketing,

- οι συχνές απεργίες,
- η έλλειψη μέτρων ασφαλείας,
- η μη πιστοποίηση των υπαρχουσών εταιρειών,
- η ύπαρξη ισχυρού ανταγωνισμού από τις γείτονες χώρες,
- ο ελλιπής εκσυγχρονισμός των συναφών επιχειρήσεων της NEZ, λόγω σοβαρών χρηματοοικονομικών προβλημάτων.

Χρειάζεται σχέδιο εκσυγχρονισμού για την αναβάθμιση της NEZ. Το Υπουργείο Ανάπτυξης επεξεργάζεται ένα σχέδιο για δημιουργία μίας Ανώνυμης Εταιρείας με συμμετοχή του ΟΛΠ σε μειοψηφία, των ιδιωτικών επιχειρήσεων του χώρου, των εργαζομένων και των ΟΤΑ περιοχής Περάματος – Σαλαμίνας. Στη νέα εταιρεία θα συμμετέχει ο ΟΛΠ, θα επιστραφούν οι φόροι, προς εξασφάλιση εσόδων από τον Οργανισμό, θα διατεθούν -gratis- όλα τα υπάρχοντα μηχανήματα και δεξαμενές του ΟΛΠ, ενώ θα συμμετέχουν η τοπική αυτοδιοίκηση και άλλοι παράγοντες της περιοχής. Η ανάληψη του management θα γίνει από την αγορά.

Το σχέδιο αυτό αν και δεν έχει παρουσιασθεί ακόμη, εμφανίζει όλα τα στοιχεία παθογένειας των εταιρειών που διαχειριζόταν το δημόσιο την δεκαετία του 80 και οι οποίες κατέρρευσαν λόγω της εμπλοκής του Δημοσίου και του πολύπλοκου και ασαφούς τρόπου ελέγχου των εταιρειών.

Πρότασή μας είναι να μην εμπλακεί το Δημόσιο ως επιχειρηματίας, να ενισχυθούν οι ιδιώτες να επενδύσουν στη περιοχή, να εκσυγχρονίσουν και να αναπτύξουν τις δυνατότητες των εταιρειών τους και να ενισχυθούν οι επαγγελματίες με ένα ενιαίο συνεκτικό νομοθετικό πλαίσιο για τη NEZ που θα παρέχει κίνητρα και δυνατότητες. Επίσης η ενίσχυση μέσω ΕΣΠΑ των επιχειρήσεων της NEZ με την ανάπτυξη νέων δράσεων, θα τους έδινε συγκριτικό πλεονέκτημα. Παράλληλα το αναπτυξιακό σχέδιο για όλη την περιοχή του Πειραιά, στο οποίο θα έχει ουσιαστικό ρόλο η τοπική αυτοδιοίκηση, ο ΟΛΠ και το Υπουργείο Ναυτιλίας, θα μπορούσε να δώσει πραγματική υποστήριξη και ενίσχυση για τη βιωσιμότητα και την ανάπτυξη όλης της NEZ στη λογική της αλληλοϋποστηριζόμενης σχέσης Λιμανιού-NEZ.

ΙΖ. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Εθνικός σχεδιασμός για την τουριστική ανάπτυξη, που να περιλαμβάνει εξειδικευμένα μέτρα για τη δημιουργία σταθερού, ελκυστικού και διαφανούς φορολογικού και εργασιακού περιβάλλοντος ώστε να είναι δυνατή η προσέλκυση επενδύσεων αιχμής. Ειδικότερα προτείνονται:

- Προστασία και ανάδειξη του φυσικού κάλους και των ιδιοτεροτήτων κάθε ξεχωριστού τόπου μέσα από ένα ολοκληρωμένο στρατηγικό πλάνο που να περιλαμβάνει επί μέρους σχέδια ανά περιφέρεια.
- Ολοκληρωμένο τουριστικό προϊόν βασισμένο στην ποιότητα.
- Ολοκληρωμένη στρατηγική προώθησης των Τουριστικών προϊόντων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Προώθηση σε νέες αγορές (π.χ. Κίνα, Ρωσία)
- Αξιοποίηση και βελτίωση της λειτουργικότητας των τουριστικών υποδομών που υπάρχουν και σύνταξη ενός ολοκληρωμένου σχεδίου αναβάθμισης και ανάπτυξης του συνόλου των υποδομών.
- Ενίσχυση επενδύσεων για αναβάθμιση και δημιουργία ποιοτικών καταλυμάτων, ξενοδοχείων πολυτελείας, ολοκληρωμένων ποιοτικών συγκροτημάτων και τουριστικής κατοικίας.
- Υιοθέτηση προτύπων ποιότητας και βέλτιστων πρακτικών.
- Πραγματική απελευθέρωση της κρουαζιέρας.
- Επιχειρησιακή και λειτουργική αναβάθμιση των αεροδρομίων και των λιμένων. Ολοκλήρωση του ειδικού χωροταξικού για το τουρισμό.
- Εισαγωγή ενός απλού, σταθερού και ελκυστικού φορολογικού συστήματος, που θα παραμείνει αμετάβλητο στις βασικές του ρυθμίσεις για τουλάχιστον 10 χρόνια, θα ενισχύσει τις επενδύσεις στο τουρισμό.
- Μείωση του ΦΠΑ στο 7% για το συνολικό εξαγόμενο τουριστικό πακέτο.
- Δημιουργία ελκυστικότερου τιμολογιακού καθεστώτος για τα λιμάνια αλλά και το αεροδρόμιο της Αθήνας, που είναι από τα ακριβότερα της Ευρώπης (εξυπηρετεί 15 εκατ. Επιβάτες ετήσια, ενώ έχει δυναμικότητα για 35 εκατ..)
- Προτεραιότητα στις επενδύσεις τουριστικής υποδομής, στα υψηλής ποιότητας projects. Διαδικασία Fast Track για τις μεγάλες επενδύσεις. Μείωση της γραφειοκρατίας για το σύνολο των επενδύσεων.
- Πλήρη άρση του καμποτάζ.
- Τακτοποίηση λιμανιών. Από τα 899 Λιμάνια που διαθέτουμε περίπου τα 2/3 αντιμετωπίζουν προβλήματα με την αδειοδότησή τους και αποκλείονται από τους σχετικούς διαγωνισμούς για χρηματοδότηση έργων υποδομής.
- Προβλήτες για κρουαζιερόπλοια στα Λιμάνια. Ανάπτυξη cruise passenger terminals με προτεραιότητα στις: Κρήτη, Θεσσαλονίκη, Κατάκολο, Κέρκυρα, Ρόδο, Ιθάκη, Λέσβο, Βόλο, Καβάλα, Κω, Πάτμο κ.α.
- Ανάπτυξη δικτύου με μαρίνες για την ενίσχυση του τουρισμού με σκάφη αναψυχής, μόνιμο ελλιμενισμό και υποδομές επισκευαστικές.
- Μεγαλύτερη ευελιξία στις εργασιακές σχέσεις στο τουρισμό (εποχικοί υπάλληλοι κλπ), με σκοπό την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και την αύξηση της απασχόλησης.

- Ταχύτερη χορήγηση Visa Schengen και πολλαπλές θεωρήσεις, ιδιαίτερα γι' αυτούς που αγοράζουν παραθεριστική κατοικία στην Ελλάδα, συνεργασία με τους tour operators και περισσότερα visa centers.
- Αναβάθμιση της τουριστικής εκπαίδευσης. Δημιουργία τμημάτων σπουδών τουριστικών επαγγελματιών και διοίκησης στα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας. Ενθάρρυνση της λειτουργίας των ιδιωτικών σχολών τουριστικών επαγγελματιών, έλεγχος και πιστοποίηση τους ώστε να παρέχουν υψηλού επιπέδου σπουδές.
- Εκτός από το επιτυχημένο μοντέλο τουριστικής ανάπτυξης "ήλιος και θάλασσα", να επιδιωχθεί ανάπτυξη και στο ποιοτικό εναλλακτικό τουρισμό, στο πολιτισμό, στην ελληνική γαστρονομία, στον αθλητισμό, με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της φύσης κάθε περιοχής, τους χειμερινούς προορισμούς, για τουριστική δραστηριότητα όλο το χρόνο. Επίσης ανάπτυξη εξειδικευμένων μορφών υψηλού τουρισμού (συνεδριακός, ιατρικός κλπ).
- Υλοποίηση προγράμματος αναβάθμισης των μουσειακών εγκαταστάσεων, μέριμνα για καθημερινή κανονική λειτουργία τους και για την ανάπτυξη της συναφούς τοπικής οικονομίας. Συνεργασία με πολιτιστικούς συλλόγους.
- Προστασία των ακατοίκητων νησίδων από την άναρχη ανάπτυξη. Οιαδήποτε εκμετάλλευσή τους να ικανοποιεί ιδιαίτερα αισθητικά, περιβαλλοντικά και αρχιτεκτονικά κριτήρια, ώστε να προστατευθεί το φυσικό κάλλος.
- Δημιουργία ΑΕΙ με αντικείμενο τις εξειδικευμένες σπουδές για τον Τουρισμό και εξειδικευμένα διαπανεπιστημιακά προγράμματα (στρατηγική ανάπτυξης, οικονομικά, marketing, γλώσσες, θέματα που διαπερνούν και άλλες επιστήμες όπως αρχιτεκτονική για τις τουριστικές μονάδες, διακόσμηση, πολιτισμός κλπ). Να λειτουργήσει και ως τόπος προσέλκυσης ξένων για να διδαχθούν σε μια χώρα με τεράστια εμπειρία.

Εναλλακτικός Τουρισμός

Ήπιες μορφές ανάπτυξης στους ορεινούς προορισμούς, με αειφόρο κατεύθυνση, που να αξιοποιούν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε τόπου, θα ενθαρρύνουν την ορθολογική διαχείριση των φυσικών πόρων και παράλληλα θα έχουν σαν στόχο μια πολιτική αποκέντρωσης και περιφερειακής ανάπτυξης, πρέπει να συμπεριληφθούν σε ένα ολοκληρωμένο εξειδικευμένο σχέδιο για κάθε περιοχή, με ιδιαίτερη έμφαση στα ακόλουθα:

- Ανάπτυξη κάθε περιοχής με βάση την ιδανική φέρουσα ικανότητα, που θεωρείται λιγότερο τρωτή σε περιβαλλοντικές εντάσεις. Έτσι θα καθορίζεται για τα τοπικά διαμερίσματα, η ικανότητα διατήρησης της πανίδας και χλωρίδας, αριθμού κατοίκων και επισκεπτών, με βάση την βιώσιμη απόδοση των φυσικών πόρων (νερό, χλωρίδα κλπ) αλλά και την αφομοιωτική ικανότητά τους, μη αλλοιούμενων των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών.

- Εφαρμογή προγράμματος αειφόρου τουριστικής ανάπτυξης, που να έχει ως σταθερά τη προστασία του περιβάλλοντος και της ορεινής βιοποικιλότητας και θα προωθεί την ανάπτυξη συγκεκριμένων ήπιων δραστηριοτήτων.
- Δημιουργία προϋποθέσεων, που να βοηθήσουν τα χωριά στα βουνά να γίνουν μικροί ελκυστικοί προορισμοί των κατοίκων της πόλης αλλά και γενικότερου τουρισμού.
- Συντονισμός και κινητοποίηση των τοπικών και των εθνικών παραγόντων και συνεργασία με όλους τους φορείς για την ανάδειξη και προβολή, των ιδιαίτερων φυσικών και πολιτιστικών χαρακτηριστικών κάθε περιοχής.
- Σύνδεση του τουρισμού με όλους τους κλάδους της τοπικής οικονομίας.
- Να γίνει εθνικό σχέδιο σε συνεργασία με τις περιφέρειες για προσέλκυση επενδυτών (ντόπιων κατά προτίμηση), για την ανάπτυξη εναλλακτικών μορφών τουρισμού όπως: αγροτουρισμός, περιηγητικός τουρισμός, αθλητισμού και περιπέτειας, εκπαιδευτικός, πολιτιστικός, θρησκευτικός, τουρισμός τρίτης ηλικίας, κατασκηνωτικός εθελοντισμός(jamboree) και άλλων εναλλακτικών μορφών.
- Ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς, σύνδεση του πολιτισμού με τη φύση, επένδυση στο φυσιολατρικό και θρησκευτικό συναίσθημα ενώνοντας με μονοπάτια μοναστήρια, σπήλαια, θέσεις ξεχωριστού κάλους κλπ.
- Ολοκληρωμένες παρεμβάσεις με απόλυτο σεβασμό στο περιβάλλον, που θα ευνοούν φυσιολατρικές δράσεις όπως η πεζοπορία, με διαμόρφωση μονοπατιών περιπάτου, ποδηλάτου βουνού, με ειδικές σημάνσεις.
- Καταγραφή των μουσείων, αξιοθέατων, καταλυμάτων, εστιατορίων και τουριστικών ευκολιών κατά τόπους, ώστε να εντοπισθούν και να καλυφθούν οι ποσοτικές και ποιοτικές ελλείψεις στο ολοκληρωμένο τουριστικό προϊόν.
- Αξιοποίηση εναλλακτικών μορφών ενέργειας, τεχνολογιών και συστημάτων διαχείρισης φιλικών στο περιβάλλον στις τουριστικές υποδομές.
- Ήπια βελτίωση του οδικού δικτύου με τη λιγότερη δυνατή επιβάρυνση του περιβάλλοντος, για διευκόλυνση της πρόσβασης τουριστών-επισκεπτών.
- Συντήρηση υπαρχόντων και δημιουργία νέων κοινοτικών εγκαταστάσεων αναψυχής και διαμονής, πληροφόρησης και χώρων παρατήρησης πανίδας.
- Ενίσχυση της εκπαίδευσης , με την ίδρυση Κ.Ε.Κ. για επαγγελματική κατάρτιση σε επαγγέλματα συναφή με τον προσφερόμενο κατά τόπους εναλλακτικό τουρισμό και επιμόρφωση του τοπικού πληθυσμού με ειδικά εκπαιδευτικά προγράμματα, σεμινάρια, ημερίδες.

Τουριστική ανάπτυξη σε μεγάλες πόλεις

Οι μεγάλες πόλεις, έχουν πολλές και διαφορετικές δυνατότητες τουριστικής ανάπτυξης σε διάφορους τομείς. Για το λόγο αυτό απαιτείται η εκπόνηση αυτόνομου στρατηγικού σχεδιασμού για κάθε μία από αυτές, όπως για την Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ηράκλειο, Χανιά, Λάρισα, Πάτρα, Καλαμάτα, Ιωάννινα κ.α.

Συνεδριακός Τουρισμός

Ο τουρισμός συνεδρίων μπορεί να συνεισφέρει σημαντικά στη τουριστική αγορά της Ελλάδος, όλες τις εποχές του χρόνου. Απαιτούνται οι εξής δράσεις:

- Καταγραφή των συνεδριακών υποδομών της Ελλάδας και την κατάρτιση Μητρώου Συνεδρίων και Συνεδριακών Επιχειρήσεων.
- Ρυθμιστικό πλαίσιο για την εύρυθμη λειτουργία των ξενοδοχείων του κέντρου της Αθήνας και την αισθητική αποκατάσταση της περιοχής.
- Στρατηγικός σχεδιασμός για την περιφερειακή ανάπτυξη και τη διάχυση του συνεδριακού τουρισμού στην επικράτεια
- Αποτελεσματικότερη προβολή της Ελλάδας στη διεθνή αγορά συνεδρίων.

Ιατρικός Τουρισμός

- Η Ελλάδα μπορεί να γίνει ιδιαίτερα ανταγωνιστική στον ιατρικό τουρισμό λόγω του κλίματος και των άλλων στοιχείων (ήλιος, θάλασσα, ιαματικά λουτρά κλπ), καθώς και λόγω της διαθεσιμότητας σημαντικού ιατρικού και νοσηλευτικού δυναμικού.
- Διαμόρφωση υποδομών ιατρικού τουρισμού, όπως “Ξενοδοχεία Αποκατάστασης, Ψυχολογικής Υποστήριξης και Ανανέωσης, Ευεξίας, κλπ.”
- Αξιοποίηση και εκμετάλλευση των δυνατοτήτων ιαματικών λουτρών που υπάρχουν σε πολλές περιοχές της Ελλάδας.
- Διαμόρφωση εθνικού διακριτικού σήματος (brand) και δικτύου προώθησης στις αναπτυγμένες οικονομικά χώρες.

ΙΗ. ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Η αποστολή της ΤΑ χρειάζεται να επαναπροσδιορισθεί ούτως ώστε να αποτελέσει βασικό μοχλό οικονομικής ανάπτυξης, κοινωνικής αλληλεγγύης, συνοχής και ευημερίας, ανάπτυξης του πολιτισμού, της παιδείας και της νοοτροπίας των πολιτών. Οι προτάσεις μας που ακολουθούν για την ΤΑ αφορούν αυτή την αποστολή της.

- Αναμόρφωση του νόμου Καλλικράτη
- Μεταφορά αρμοδιοτήτων και πόρων από τη κεντρική εξουσία στην Τ.Α.
- Απόδοση οφειλών στους Ο.Τ.Α. από ήδη θεσμοθετημένους πόρους
- Ουσιαστική ενεργοποίηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, για την προώθηση της τοπικής τουριστικής ανάπτυξης και της απασχόλησης και παράλληλα για τη διατήρηση και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.
- Διοικητική και οργανωτική αναδιάρθρωση οργανισμών ΤΑ με βάση τις υπηρεσίες που πρέπει να προσφέρουν, το μέγεθος τους και τις επιχειρησιακές δραστηριότητές τους.
- Ανακατανομή θέσεων για καλύτερη αξιοποίηση του προσωπικού, ώστε να επιτευχθεί καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών παράλληλα με τη χρήση νέων τεχνολογιών (Internet, κινητή τηλεφωνία). Στελέχωση με βάση το

οργανόγραμμα με εμπειρογνώμονες και ικανά διοικητικά στελέχη και μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από τα αιρετά στελέχη.

- Ουσιαστική βελτίωση του μάνατζμεντ και της Διοίκησης Ανθρωπίνου Δυναμικού. Υποχρεωτική διοικητική επιμόρφωση όλων των αιρετών στελεχών πριν καταλάβουν θέσεις εκτελεστικής εξουσίας όπως Δήμαρχοι, Αντιδήμαρχοι, Πρόεδροι Δημοτικών οργανισμών ή επιχειρήσεων.
- Βελτίωση των νέων τεχνολογιών, πληροφοριακών και λογιστικών συστημάτων και των μηχανισμών εσωτερικού και εξωτερικού ελέγχου (ορκωτοί λογιστές)
- Καθιέρωση της συμμετοχής των πολιτών στη λήψη κρίσιμων αποφάσεων από τους Δήμους.
- Δημιουργία ιστοσελίδας ενημέρωσης των πολιτών ώστε να συμμετέχουν ηλεκτρονικά με κατάθεση απόψεων για σημαντικά θέματα των Δήμων.
- Καταγραφή της ακίνητης περιουσίας των Ο.Τ.Α. και αξιοποίησή της με τη μέθοδο της Σύμπραξης Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ.). Με τη μέθοδο αυτή κατασκευάζονται και έργα μεγάλων αστικών αναπλάσεων (πλατείες, μεγάλες ελεύθερες εκτάσεις κ.λπ.)
- Καθιέρωση δραστηριοτήτων εντός των ανωτέρω αναφερόμενων χώρων, που θα αποφέρουν έσοδα (theme parks, skate board, παγοδρόμιο, καφετέρια, internet kiosk κ.λπ.)
- Παραχώρηση των χώρων με τη μέθοδο της ανάπλασης και του facility management σε ιδιώτες.
- Με την ίδια μέθοδο να γίνεται και η αξιοποίηση κτιρίων
-

Ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΤΑ) στη χώρα μας περιορίζεται στις διαχειριστικές δράσεις, όπως είναι η καθαριότητα, η πολεοδομία, περιβάλλον, οι τοπικές υποδομές, δρόμοι, πλατείες, ύδρευση, αποχέτευση. Η αποστολή της ΤΑ χρειάζεται να επαναπροσδιορισθεί ούτως ώστε να αποτελέσει βασικό μοχλό οικονομικής ανάπτυξης, κοινωνικής αλληλεγγύης, συνοχής και ευημερίας, ανάπτυξης του πολιτισμού, της παιδείας και της νοοτροπίας των πολιτών. Στο πλαίσιο αυτό αποτελεί άμεση προτεραιότητα η μείωση σε 200+ βουλευτές στο κοινοβούλιο με δεύτερο σώμα γερούς αποτελούμενο από τους τοπικούς αιρετούς και εκπροσώπους κάθε νομού και περιφέρειας. Σκοπός αυτής της μεταρρύθμισης αφενός μεν ο έλεγχος και η ισορροπία του κοινωνικού συστήματος αλλά και η μεγαλύτερη συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών στο σύστημα λήψης αποφάσεων, με παράλληλη εκμετάλλευση των κατά τόπους παραγωγικών δυνατοτήτων ως βάση ανάπτυξης και αντιμετώπισης της τοπικής ανεργίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑ Ο.Τ.Α.

- Θέσπιση ειδικού ποσοστού στο τέλος ακίνητης περιουσίας ως έσοδο για τους Ο.Τ.Α. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η δημιουργία ενός σταθερού εσόδου στους Ο.Τ.Α. σε αντίθεση με τη σημερινή κατάσταση όπου τα έσοδα των Ο.Τ.Α., είναι ποσοστό επί του Φ.Π.Α. και τη φορολογία φυσικών προσώπων που διαφοροποιείται κάθε χρόνο.
- Θέσπιση μακροπρόθεσμου δανείου για αναχρηματοδότηση παλαιότερων οφειλών.

- Συγκέντρωση όλων των οφειλών των Ο.Τ.Α. και με την εγγύηση των εσόδων από ποσοστό επί του φόρου ακίνητης περιουσίας, μακροχρόνιος δανεισμός από διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα ή χώρες (Κίνα, Ρωσία κ.λπ.) για την εξόφληση παλαιότερων οφειλών.
- ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΑΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ Ο.Τ.Α.
- Καταγραφή της ακίνητης περιουσίας των Ο.Τ.Α. και αξιοποίησή της με τη μέθοδο της Σύμπραξης Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα (Σ.Δ.Ι.Τ.). Με τη μέθοδο αυτή κατασκευάζονται και έργα μεγάλων αστικών αναπλάσεων (πλατείες, μεγάλες ελεύθερες εκτάσεις κ.λπ.)
- Καθιέρωση δραστηριοτήτων εντός των ανωτέρω αναφερόμενων χώρων, που θα αποφέρουν έσοδα (themeparks, skateboard, παγοδρόμιο, καφετέρια, internetkiosk κ.λπ.)
- Παραχώρηση των χώρων με τη μέθοδο της ανάπλασης και του facilitymanagement σε ιδιώτες. Με την ίδια μέθοδο να γίνεται και η αξιοποίηση κτιρίων
-

ΠΡΑΣΙΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗ-ΠΕΡΙΣΤΟΛΗ ΔΑΠΑΝΩΝ

- Αντικατάσταση όλων των ενεργοβόρων μηχανημάτων με άλλα μικρότερης κατανάλωσης (οχήματα αποκομιδής σκουπιδιών κ.λπ.) με τη μέθοδο του leasing.
- Μείωση κατανάλωσης ενέργειας οδοφωτισμού με λάμπες χαμηλής κατανάλωσης led.
- Δημιουργία υπόγειων δοχείων απορριμμάτων για αποσυμφόρηση των δρόμων
- Καθιέρωση εκτεταμένης κομποστοποίησης (φυτικών, οργανικών κ.λπ. αποβλήτων) και εκστρατεία ενημέρωσης για διαχωρισμό απορριμμάτων στη πηγή
- Τοποθέτηση διαφορετικών κάδων για διαχωρισμό (χαρτιού, γυαλιού, αλουμινίου)
- Δημιουργία πράσινων σημείων (με τη μορφή supermarkets) για εναπόθεση ογκωδών αντικειμένων.
- Ο διαχωρισμός προϊόντων και η πώλησή τους θα δημιουργήσει ένα σημαντικό έσοδο για τους Δήμους. Άλλωστε τώρα καθιερώνεται η χρέωση των Δήμων σύμφωνα με το βάρος των απορριμμάτων τους, συνεπώς είναι απαραίτητη η προσπάθεια μείωσης του όγκου τους.
- Τα έργα για τα απορρίμματα και οι προμήθειες κάδων και απορριμματοφόρων επιδοτούνται κατά 90% από της Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και Ευρωπαϊκά Προγράμματα

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

- Ανακατανομή θέσεων για καλύτερη αξιοποίηση του προσωπικού, ώστε να επιτευχθεί καλλίτερη εξυπηρέτηση των πολιτών παράλληλα με τη χρήση νέων τεχνολογιών (Internet, κινητή τηλεφωνία)
- Δημιουργία ιστοσελίδας ενημέρωσης των πολιτών ώστε να συμμετέχουν ηλεκτρονικά με κατάθεση απόψεων για σημαντικά

ΙΘ. ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

“Καμία γη η οποία μπορεί να καλλιεργηθεί στη χώρα να μείνει ακαλλιεργητή!!!”

Η σημερινή κατάσταση που όλοι βιώνουμε δεν είναι απλώς μία οικονομική κρίση. Είναι κυρίως μια πολιτική παρακμή.

- Ακόμη και σήμερα η χώρα έχει τις δυνατότητες να ξεπεράσει την δύσκολη οικονομική συγκυρία
- Εφόσον υπάρχει η απαραίτητη **πολιτική βούληση για την εφαρμογή πολιτικών και δράσεων χωρίς να υπολογίζεται το «πολιτικό κόστος»**.
- Για την Κοινωνία Αξιών η Αγροτική Οικονομία είναι ένας πολύ σημαντικός πυλώνας που μπορεί να συμβάλει στην σταθεροποίηση – αρχικά- και στην εν συνεχεία ανάπτυξη της οικονομίας και του τόπου μας.
- Για να γίνει αυτό απαιτείται ΣΧΕΔΙΟ, συγκεκριμένα ΜΕΤΡΑ και ΔΡΑΣΕΙΣ που θα ΕΝΙΣΧΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΗ ΤΟΜΕΑ.

Για να είναι ρεαλιστική μία πρόταση θα πρέπει να βασίζεται στην ανάλυση των πραγματικών στοιχείων που μας δείχνουν την κατάσταση του αγροτικού και του γεωργικού τομέα. Συγκεκριμένα τα σημαντικότερα εξ αυτών είναι:

- Έχουμε πολύ μικρές γεωργικές εκμεταλλεύσεις περίπου 44 στρ./εκμετάλλευση κατά μέσον όρο, ενώ και η ανά αγροτεμάχιο έκταση είναι περίπου στα 7 στρ. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΕ η γεωργική εκμετάλλευση σε μέσους όρους στην Ελλάδα είναι 5 φορές μικρότερη από τις εκμεταλλεύσεις στις άλλες χώρες της ΕΕ-15
- Ο μικρός και πολυτεμαχισμένος κλήρος **μειώνει την ανταγωνιστικότητα** των προϊόντων λόγω του υψηλότερου κόστους παραγωγής.
- Επίσης από τις 820.000 περίπου αγροτικές εκμεταλλεύσεις ΜΟΝΟΝ το 28% αυτών έχουν ευνοϊκό μέγεθος όσον αφορά την βιωσιμότητα και την επιχειρηματικότητα.
- Η **συντριπτική πλειοψηφία** των αγροτικών επιχειρήσεων είναι **ατομικές επιχειρήσεις με πολύ μικρό αριθμό εργαζομένων**, δηλαδή πρόκειται για πολύ μικρές έως μικρές επιχειρήσεις που λόγω του μικρού μεγέθους των αντιμετωπίζουν δυσκολίες στις αξιοποίηση των επιχειρηματικών ευκαιριών
- Είναι διαπιστωμένη η έλλειψη ισχυρής επιχειρηματικής οργάνωσης στις αγροτικές επιχειρήσεις . Μόνο το 4,7% είναι εργοδότες και το 54% είναι απασχολούμενοι για δικό τους λογαριασμό.
- Η Ελληνική Γεωργία πρέπει να είναι **έντασης γνώσης και όχι έντασης εργασίας**, καθώς στην διαμόρφωση του παραγόμενου προϊόντος συμμετέχουν πολλά διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα, όπως της γεωπονίας, οικονομικών, μάρκετινγκ, διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού κλπ.
- Το 58% περίπου των απασχολούμενων είναι απόφοιτοι πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, δηλ. με βασικές γνώσεις δημοτικού.
- Η γήρανση του αγροτικού πληθυσμού είναι ένα άλλο σοβαρό ζήτημα καθώς μόνο το 16% των εκμεταλλεύσεων ανήκει σε νέους από 15-39 ετών.

Αν εξετάσουμε επίσης την αυτάρκεια σε προϊόντα ζωικής και φυτικής παραγωγής, θα διαπιστώσουμε τα παρακάτω:

- Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΠΑΣΕΓΕΣ, είμαστε **πλεονασματικοί** σε προϊόντα όπως ρύζι, ελαιόλαδο, ελιές, πορτοκάλια, φέτα
- Είμαστε σημαντικά **ελλειμματικοί** σε προϊόντα όπως βόειο κρέας που καλύπτουμε μόνο το 30% των αναγκών μας.
- Ακόμη και στο σύνολο των τυροκομικών καλύπτουμε το 80% περίπου των αναγκών μας, ενώ στο μέλι και στα αυγά καλύπτουμε περίπου το 90%.
- Το 2011, το έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων και τροφίμων της χώρας ήταν -1,76 δις ευρώ, ενώ τα τελευταία χρόνια είναι συνεχώς ελλειμματικό.
- Οι εξαγωγές αγροτικών προϊόντων ως ποσοστό του συνόλου των εξαγωγών μειώθηκαν από 30-32% στις αρχές του '90 σε 22-24% την περίοδο 2005-2010.
- **ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΤΗΝ 2η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΞΑΓΟΜΕΝΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΕ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΟ 23,9% ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ.**

ΟΡΑΜΑ

Το όραμά μας για την «ΓΕΩΡΓΙΑ», περιλαμβάνει τις καλλιέργειες, τις εκτροφές, τα δάση, τη χλωρίδα και πανίδα, τον μετασυλλεκτικό χειρισμό και την πρώτη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων,

και είναι

Η διάρθρωση του αγροτικού τομέα με ορίζοντα εικοσαετίας ώστε να εξασφαλίζει αειφορική ανάπτυξη, με συνδυασμό δράσεων που θα αποσκοπούν:

- Στην ανάπτυξη ανταγωνιστικής αγροτικής οικονομίας
- Στην αξιοποίηση νέων ευκαιριών παραγωγής, τεχνολογίας και καινοτομιών στη καλλιέργεια
- Στη δημιουργία υποστηρικτικού δικτύου συνεργαζομένων επιστημονικών εργαστηρίων σε όλη τη χώρα, δημόσιων, κρατικών, πανεπιστημιακών αλλά και του ιδιωτικού τομέα.
- Τη βελτίωση της επισιτιστικής ασφάλειας
- Και στην περιβαλλοντική Βιωσιμότητα

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΑΜΕ ΛΟΙΠΟΝ?

Πλέον της επί μέρους ανάλυσης του οράματος μας, μόνον ο **μακροχρόνιος στρατηγικός σχεδιασμός με ορίζοντα εικοσαετίας** και με την εφαρμογή των κατάλληλων δράσεων και πολιτικών μπορεί να καταστήσει την αγροτική οικονομία πρότυπο γεωργικής παραγωγής και εξαγωγική δύναμη σε αγροτικά προϊόντα.

- **Πρώτος Στόχος: ΠΑΡΟΧΗ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ**, Με την Άμεση αξιοποίηση των πόρων του ΕΤΕΑΝ (πρώην ΤΕΜΠΜΕ) για να, χρηματοδοτηθούν μικρομεσαίες επιχειρήσεις του πρωτογενή τομέα που διαθέτουν ισχυρό επενδυτικό προσανατολισμό και εξωστρέφεια. Η

χρηματοδότηση μπορεί να πραγματοποιηθεί από την **αξιοποίηση των πόρων των ταμείων για την επιχειρηματικότητα και την αγροτική επιχειρηματικότητα**, καθώς και με τα προγράμματα που αφορούν τις **επιχειρήσεις του τομέα της Αλιείας**. Εκτός όμως από την αξιοποίηση αυτών των πόρων, πρέπει να γίνει άμεση και στοχευμένη παροχή ρευστότητας στους αγρότες **μέσω της ανακατανομής των διαθέσιμων κονδυλίων του προϋπολογισμού** (με την καλύτερη αξιοποίησή τους γιατί δεν είναι μεγάλα). Σήμερα υπάρχουν σε εφαρμογή οριζόντιες πολιτικές χρηματοδοτήσεων με αποτέλεσμα να ενισχύονται οικονομικά όλοι οι εμπλεκόμενοι στην αγροτική παραγωγή και όχι οι **κατ' επάγγελμα αγρότες**. Για να εξασφαλιστεί λοιπόν η βιωσιμότητα ακόμη και της πιο μικρής αγροτικής εκμετάλλευσης, πρέπει οι πολύ περιορισμένοι οικονομικοί πόροι να κατευθυνθούν στοχευμένα στις κατηγορίες των επαγγελματιών που θα δώσουν την απαραίτητη ώθηση στην ενίσχυση της παραγωγής.

- Παράλληλα άμεση επιδίωξή μας είναι η **ΕΝΙΣΧΥΣΗ της ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΖΗΤΗΣΗΣ των ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ**. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσα από την:
 1. **Διαφημιστική Καμπάνια** στο εσωτερικό για την ενημέρωση των πολιτών ώστε να προτιμήσουν τα ελληνικά προϊόντα, γεγονός που θα είναι πολύ σημαντικό για την αγροτική παραγωγή και την μείωση του ελλείμματος της χώρας.
 2. **Δημιουργία Παρατηρητηρίου Τιμών**, ώστε να ενημερώνεται ο καταναλωτής για τις τιμές των αγροτικών προϊόντων, να ενισχύεται ο ανταγωνισμός και να αποφεύγονται φαινόμενα αισχροκέρδειας.
 3. **Ανάπτυξη διαδικτυακής εφαρμογής** που θα παρέχει την δυνατότητα στις Ελληνικές Επιχειρήσεις να πωλούν τα προϊόντα τους ηλεκτρονικά (e-commerce) μειώνοντας τους μεσάζοντες.
 4. **Επέκταση ελέγχων** από τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες σε όλο το φάσμα της παραγωγής, τυποποίησης, διακίνησης, εμπορίας προϊόντων.
 5. **Αύξηση Παραγωγής με την διάθεση για καλλιέργεια αναξιοποίητων κρατικών εκτάσεων** (και εκκλησιαστικών με σύμπραξη της εκκλησίας με το κράτος), κατάλληλων για αγροτική εκμετάλλευση, βάσει συγκεκριμένου σχεδιασμού και προγραμματισμού, και με κίνητρα για νέους αγρότες και ακτήμονες συνταξιούχους.

“Καμία γη η οποία μπορεί να καλλιεργηθεί στη χώρα να μείνει ακαλλιεργητή!!!”

6. **Δημιουργία Αγροτικών Αγορών**, όπου θα συμμετέχουν μόνον επαγγελματίες αγρότες, θα είναι σε περιορισμένο χρόνο πχ. 1 ή 2 φορές τον μήνα, θα αφορούν στην πώληση μόνο των παραγόμενων προϊόντων από τοπικούς παραγωγούς. Ήδη το μοντέλο αυτό έχει αρχίσει και εφαρμόζεται με πρωτοβουλία των τοπικών αρχών στην Πρέβεζα και στην Βέροια με πολύ επιτυχημένα αποτελέσματα.
7. **Ενίσχυση της εξαγωγικής δραστηριότητας: Η ενίσχυση των εξαγωγών είναι καθοριστικής σημασίας για την αγροτική οικονομία και τους αγρότες**, ενισχύει την ταμιακή ρευστότητα των παραγωγών άμεσα, δημιουργεί προστιθέμενη αξία στα Ελληνικά ποιοτικά προϊόντα, βελτιώνει το εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων, ενισχύει την εξωστρέφεια της αγροτικής οικονομίας και συμβάλλει στην διεκδίκηση

σημαντικών μεριδίων στην παγκόσμια αγορά των τροφίμων. Σήμερα η διείσδυση των ελληνικών αγροτικών προϊόντων στις Ευρωπαϊκές αγορές είναι περίπου στο 2%, σε αντίθεση με τις ανταγωνίστριες χώρες της Ιταλίας και της Ισπανίας που επιτυγχάνουν ποσοστά διείσδυσης 10% και 13%, αντίστοιχα.

Πως ξεκινάμε ;

- **ΑΜΕΣΗ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΣΤΟΧΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΞΑΓΩΓΕΣ.** Δεν χρειάζεται να ανακαλύψουμε πάλι τον τροχό. Υπάρχουν πολλές μελέτες από κρατικούς και ιδιωτικούς φορείς που προτείνουν τους τρόπους για να πετύχουμε να ανοίξουμε τις αγορές του εξωτερικού για τα Ελληνικά αγροτικά προϊόντα. Μια από τις μελέτες αυτές είναι της εταιρείας Mckinsey «Ελλάδα 10 χρόνια Μπροστά» στην οποία παρατίθενται αναλυτικά οι κατηγοριοποίηση των αγορών στόχων όπως της Γερμανίας, Σκανδιναβικές χώρες, Ολλανδίας, Βρετανίας, Ρωσίας, Αυστρίας ως άμεσης προτεραιότητας στόχος, ενώ οι αγορές της Ισπανίας, Πορτογαλίας και των Βαλκανικών χωρών ορίζεται ως 2ος στόχος.
- **ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΜΙΚΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΌ ΤΑ 3 ΑΡΜΟΔΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ-ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ-ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ.** Προκειμένου να σχεδιασθεί αποτελεσματικά η στρατηγική διείσδυσης σε κάθε χώρα, να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις δικτύωσης με στελέχη μεγάλων αλυσίδων Σ/Μ και διανομέων, να ενισχυθεί η πληροφόρηση στις μικρομεσαίες αγροτικές επιχειρήσεις για τις εξαγωγικές δυνατότητες πρέπει να **υπάρξει η συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών των 3 υπουργείων με την δημιουργία μικτών ομάδων εργασίας**, οι οποίες θα λειτουργούν ως ένα είδος project manager για κάθε αγορά στόχο.
- **Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑΣ (Made in Greece):** Σχεδιασμός και υλοποίηση διεθνούς καμπάνιας για την προβολή της Ελληνικής Υγιεινής διατροφής, αλλά και της υψηλής διατροφικής αξίας των Ελληνικών προϊόντων έναντι των ανταγωνιστικών ξένων προϊόντων. Το κόστος για την καμπάνια αυτή δεν είναι μεγάλο και μπορεί να καλυφθεί από τον Προϋπολογισμό, είτε από τα διαρθρωτικά ταμεία.
- **ΑΜΕΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗΣ & ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ.** Μέσα από την συνεργασία με εγχώριες και διεθνείς εταιρείες πιστοποιήσεων μπορούμε σε πολύ ελάχιστο διάστημα να δημιουργήσουμε το «Ελληνικό Πιστοποιητικό Τυποποίησης και Ποιότητας», με το οποίο ΌΛΑ τα εξαγώγιμα ελληνικά αγροτικά προϊόντα (και όχι μόνο αυτά), μπορούν επιτύχουν μεγαλύτερη αναγνώριση και διείσδυση στο εξωτερικό.
- **ΑΜΕΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ.** Η “κοινωνία αξιών” δίνει μεγάλη σημασία και επιδιώκει την αξιοποίηση των Ελλήνων της διασποράς, του πολύ μεγάλου αυτού ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ – που δυστυχώς είναι πλήρως αναξιοποίητο μέχρι και σήμερα. Οι Οι συμπατριώτες μας της διασποράς μπορούν να

συνεισφέρουν αποτελεσματικά στην ενίσχυση των ήδη υπαρχόντων εμπορικών συμφωνιών, αλλά και στην ανάπτυξη νέων.

- Η **δημιουργία ελληνικού portal για εξαγωγές**- όχι μόνο για αγροτικά προϊόντα- με όλες τις πληροφορίες που σχετίζονται με εξαγώγιμα ελληνικά αγροτικά προϊόντα, τις εταιρείες παραγωγής, τις διαθέσιμες ποσότητες, τον τρόπο επικοινωνίας, τις πιστοποιήσεις που διαθέτουν, θα ενισχύσει την εξωστρέφεια των αγροτικών προϊόντων.
- Η **συμμετοχή στελεχών του Οργανισμού προώθησης Εξαγωγών στις μικτές ομάδες των 3 Υπουργείων** θα ενισχύσει σημαντικά την επιδιωκόμενη εξωστρέφεια, με δεδομένη την εμπειρία που έχουν τα στελέχη του στην σχεδίαση επιχειρηματικών αποστολών και στην διοργάνωση «trade shows» για τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα, καθώς και την εμπειρία τους στην δημιουργία δικτύων και στην προώθηση των προϊόντων.
- Η **ασφάλιση στο 100% της αξίας των εξαγωγών μέσω του Οργανισμού Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων (ΟΑΕΠ)** και ειδικότερα σε αγορές στόχους όπως η Ρωσία, Κίνα, Ινδία κλπ που τα συναλλακτικά ήθη διαφέρουν από άλλες πιο προηγμένες αγορές.
- **ΑΜΕΣΗ ΕΝΑΡΞΗ ΔΡΑΣΕΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΙΣΜΟΥ & ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ**, ώστε το ελληνικό ελαιόλαδο να διαφοροποιηθεί από το αντίστοιχο Ιταλικό και Ισπανικό, μέσα από δράσεις δειγματοτισμού σε καταναλωτές των αγορών στόχων, αλλά και μέσα από συντονισμένη διαφήμιση και εφαρμογή προωθητικών ενεργειών.
- **ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ή BRANDING ΩΣ «ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ»** , ώστε να αποκτήσουν το δικό τους ΟΝΟΜΑ (brand) στις αγορές του εξωτερικού. Το **BRANDING δηλαδή η έμφαση στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της χώρας και των πρότυπων προϊόντων της είναι από τις σημαντικότερες καινοτομίες για την υποστήριξη των ελληνικών αγροτικών προϊόντων στο εξωτερικό**. Η Προβολή ΤΗΣ ΠΡΟΤΥΠΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ (ΠΟΠ, ΠΓΕ, ΟΠΑΠ) ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ όπως είναι Η ΦΕΤΑ, ΤΟ ΚΑΣΕΡΙ, ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ, ΤΑ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΑ , ΤΑ ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΦΥΤΑ, ΤΟ ΟΥΖΟ, Ο ΚΡΟΚΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ κλπ
- ΠΑΡΟΧΗ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΣΕ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΠΙΛΟΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ ΣΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, όπως πχ στην Πελοπόννησο, Κρήτη, Βόρεια & Κεντρική Μακεδονία για Ελαιόλαδο, Ελιές, Ντομάτες & Οπωροκηπευτικά, Πατάτες και Επιλεγμένα Φρούτα, ώστε να επωφεληθούν από τις Οικονομίες Κλίμακας, να Αναπτύξουν Συνέργειες , να Αυξήσουν την Παραγωγικότητά τους και την Ανταγωνιστικότητά τους, και να Διεκδικήσουν αυξημένα μερίδια στις διεθνείς αγορές.
- ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ :

(1) ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΛΗΨΗ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΑΥΤΟ για την **ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΑ ΑΠΟΔΕΚΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ.**

(2) Την αποτελεσματική Κρατική Υποστήριξη και Χορηγία για την διατήρηση της 1ης θέσης στις εξαγωγές Τσιπούρας και Λαυρακιού σε βασικές Ευρωπαϊκές αγορές (Βρετανία, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία κλπ) και επέκταση σε νέες όπως Ολλανδία, Ρωσία, ΗΠΑ, Ιαπωνία

(3) Την Ανάπτυξη και Εξαγωγή σε ασιατικές κυρίως αγορές νέων ειδών, όπως συναγρίδες, σαργοί, μύδια, ερυθρός τόνος.

Τα προηγούμενα μέτρα άμεσης απόδοσης, δεν είναι από μόνα τους αρκετά για την βιώσιμη αγροτική ανάπτυξη. Απαιτείται μακροχρόνια προσπάθεια με σχεδιασμό εξελισσόμενων και ανανεούμενων περιοδικά μέτρων, που πρέπει να καλύπτει ορίζοντα εικοσαετίας.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΑΜΕΣΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΞΙΩΝ είναι:

1. Ένα Εθνικό Σχέδιο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΣΑΑ), σε πλήρη συνάρτηση με την συνολική εθνική στρατηγική για την ανάπτυξη της χώρας
2. “Καμία γη η οποία μπορεί να καλλιεργηθεί στη χώρα να μείνει ακαλλιεργητή!!!”
3. Η Αύξηση της Παραγωγικότητας και της Ανταγωνιστικότητας.
4. Ενίσχυση Εξωστρέφειας – Αύξηση Εξαγωγών – Μείωση Εισαγωγών
5. Δημιουργία Πλαισίου Υποστήριξης Νέων Ανθρώπων που Επιστρέφουν στην Ύπαιθρο.
6. Πρόγραμμα Επενδυτικής Ανασυγκρότησης της Ελληνικής Γεωργίας

Ας τα δούμε ένα-ένα:

1. Ένα Εθνικό Σχέδιο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΣΑΑ), σε πλήρη συνάρτηση με την συνολική εθνική στρατηγική για την ανάπτυξη της χώρας και θα αντιμετωπίζει ταυτόχρονα τα θέματα της/των :

- Γνώσης και της Έρευνας
- Διαχείρισης των Υδάτινων Πόρων
- Παραγωγικών Δομών και των Θεσμών προκειμένου να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα της Γεωργίας και να καταστεί βιώσιμη η ενασχόληση για τους επαγγελματίες αγρότες.
- Χρηματοδότησης

- **Κωδικοποίησης της Νομοθεσίας**
 - **Χωροταξικής Σχεδίασης και του Χαρακτηρισμού της Γεωργικής Γης** προκειμένου να, καθορισθούν οι χρήσεις γης κατά κατηγορία (Γεωργική, Βιομηχανική, Οικιστική) και να θεσπισθούν κίνητρα μη κατάτμησης της γεωργικής γης αλλά και μεταβίβαση της δυνατότητας αξιοποίησής της από επαγγελματίες αγρότες.
 - **Δημόσιας Διοίκησης** μέσα από, τον οργανωτικό εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών, την μείωση της γραφειοκρατίας, την στρατηγική σύμπραξη με τον Ιδιωτικό Τομέα για την επίτευξη εθνικών στόχων, την δημιουργία εργασιακής «κουλτούρας» υποστήριξης και υποβοήθησης των δραστηριοτήτων που επιτελούν οι επαγγελματίες αγρότες και οι αγροτικές επιχειρήσεις, καθώς και την ανάπτυξη συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων υπηρεσιών εμπλεκόμενων φορέων δημόσιου χαρακτήρα για την απρόσκοπτη και αποτελεσματική ανάπτυξη της γεωργικής επιχειρηματικότητας.
2. **“Καμία γη η οποία μπορεί να καλλιεργηθεί στη χώρα να μείνει ακαλλιεργητή!!!”.**
- Όλοι οι φορείς του Δημοσίου, των Ενόπλων Δυνάμεων και της Εκκλησίας που κατέχουν γη και η οποία να μπορεί να καλλιεργηθεί ή να χρησιμοποιηθεί στην κτηνοτροφία, να την διαθέσουν με οργανωμένο και κεντρικά συντονισμένο σχέδιο σε αγρότες/κτηνοτρόφους.
 - Θα πρέπει να επιδιωχθεί επίσης κατάλληλη αναδιανομή με σκοπό την διευκόλυνση και την αποτελεσματικότητα της παραγωγικής διαδικασίας και την δημιουργία μεγάλων καλλιεργειών.
3. **Ενίσχυση Εξωστρέφειας – Αύξηση Εξαγωγών – Μείωση Εισαγωγών**
- **Σύνδεση της εγχώριας παραγωγής με την μεταποιητική βιομηχανία και τις ανάγκες μεγάλων αγορών-στόχων σε παγκόσμιο επίπεδο.** Εδώ να υπενθυμίσω ότι παρεμβάλλονται όσα αναφέραμε και στα μέτρα άμεσης απόδοσης με την προσθήκη των δράσεων όπως η αύξηση των καλλιεργητικών εκτάσεων, η σύνδεση της τοπικής παραγωγής με τους τομείς του τουρισμού και της εστίασης, κλπ.
 - **Υιοθέτηση στρατηγικών και επιχειρησιακών σχεδίων για την εξαγωγική προώθηση επώνυμων τυποποιημένων και πιστοποιημένων προϊόντων αντί της χύμα διάθεσης.** Ενδεικτικά αναφέρεται ότι μόνο το 15% από την συνολική παραχθείσα ποσότητα ελαιόλαδου, ενός προϊόντος στρατηγικής σημασίας, εξάγεται ως τυποποιημένο και από αυτό το ποσοστό ένα πολύ μικρό τμήμα είναι πιστοποιημένο ή βιολογικό.
 - **Σύνδεση της τοπικής παραγωγής με τους τομείς του τουρισμού και της εστίασης.**
 - **Καθιέρωση Προτύπων Ελληνικών Ποιοτικών Προϊόντων:** Παροχή ιδιαίτερης σημασίας στο **branding** ώστε τα Ελληνικά προϊόντα να κερδίζουν σε αναγνωρισιμότητα και αξία.
 - **Αύξηση καλλιεργούμενων εκμεταλλεύσεων,**

- Έμφαση σε παραγωγή προϊόντων που το ισοζύγιο της χώρας είναι ελλειμματικό
- Παράλληλη προσπάθεια μείωσης του κόστους εισροών, με την χρήση νέων τεχνολογιών και την παραγωγή αποτελεσματικού πολλαπλασιαστικού υλικού φυτικού και ζωικού.
- Επιτάχυνση διαδικασιών συγχωνεύσεων στον τομέα των **υδατοκαλλιεργειών**: ώστε να αποκτηθεί το κρίσιμο μέγεθος, να αναπτυχθούν οικονομίες κλίμακας και να βελτιστοποιηθούν οι παραγωγικές λειτουργίες προκειμένου να, διατηρηθούν τα περιθώρια κέρδους με παράλληλη μείωση τιμών.

4. Δημιουργία Πλαισίου Υποστήριξης Νέων Ανθρώπων που Επιστρέφουν στην Ύπαιθρο.

Εξαιτίας της οικονομικής κρίσης παρατηρείται μια αυξητική τάση στον πληθυσμό των πόλεων για επιστροφή στην ύπαιθρο. Ένα σημαντικό ποσοστό δηλώνει ότι επιθυμεί να ασχοληθεί με την γεωργία έστω και με χαμηλότερα εισοδήματα και χωρίς προηγούμενη εμπειρία. Προκειμένου ο αρχικώς ενθουσιασμός των ανθρώπων αυτών να μην μετατραπεί σε απογοήτευση λόγω της έλλειψης υποστήριξης και σχεδιασμού πρέπει το δυνατόν συντομότερα οι αρμόδιες υπηρεσίες των Υπουργείων και των Περιφερειών να εφαρμόσουν ένα κλαδικό και χωροταξικό σχεδιασμό. Τα άμεσα μέτρα που η ΚΑ προτείνει είναι η :

- **Μακροχρόνια ενοικίαση δημόσιας γης** με συμβολικό αντίτιμο σε όσες περιοχές υφίσταται αναξιοποίητη δημόσια γη.
- **Δημιουργία ομάδας υπαλλήλων σε κάθε περιφέρεια** διαφόρων κρίσιμων ειδικοτήτων (γεωπόνοι, οικονομολόγοι, εφοριακοί κλπ) προκειμένου να παρέχουν την απαραίτητη ενημέρωση για την βιωσιμότητα της νέας επαγγελματικής δραστηριότητας, για τις δυνατότητες αλλά και για τις δεσμεύσεις που αυτή συνεπάγεται.
- **Βελτίωση των τεχνικών και κυρίως των κοινωνικών υποδομών** στις νέες περιοχές εγκατάστασης με την κινητοποίηση των τοπικών και των περιφερειακών υπηρεσιών.
- **Παροχή τεχνικής υποστήριξης** για την αποτελεσματικότερη γεωργική παραγωγή και για την προώθηση των προϊόντων

5. Πρόγραμμα Επενδυτικής Ανασυγκρότησης της Ελληνικής Γεωργίας

- **Δημιουργία Επιχειρησιακών Περιφερειακών Σχεδίων** με επιμέρους ανάπτυξη κλαδικών σχεδίων προκειμένου να, καταστεί δυνατή η προσέλκυση επενδύσεων για την παραγωγή προϊόντων που αφορούν σε εισαγόμενα είδη ευρείας κατανάλωσης (χοιρινό και βόειο κρέας, γαλακτοκομικά, ζωοτροφές φυτικής προέλευσης κλπ), σε πρώτες ύλες για την βιομηχανία τροφίμων, σε εξαγώγιμα προϊόντα (Φέτα ΠΟΠ, πρώιμα κηπευτικά, νωπά φρούτα, ελαιόλαδο, οίνοι ποιότητας ΟΠΑΠ-ΟΠΕ κλπ).
- **Προώθηση στρατηγικών συνεργασιών** προκειμένου η ανάπτυξη να χρηματοδοτηθεί κα με ιδιωτικά και μετοχικά κεφάλαια
- **Αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων που παρέχονται μέσα από τα Ευρωπαϊκά Ταμεία Χρηματοδότησης** (Ταμείο Συνοχής, Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, Ευρωπαϊκό

Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης, Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας) για την χρηματοδότηση δράσεων όπως : την βελτίωση της προσπελασιμότητας των αγροτικών περιοχών, τις παρεμβάσεις σε υποδομές περιβάλλοντος, την βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, τον εκσυγχρονισμό των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, την χρηματοδότηση επενδύσεων στους τομείς της υδατοκαλλιέργειας-της αλιείας εσωτερικών υδάτων και της θαλάσσιας αλιείας-της μεταποίησης και εμπορίας ιχθύων, οστράκων κλπ.

- Προσδιορισμός με σαφήνεια των περιοχών που θα υποδεχθούν επιμέρους γεωργικές παραγωγικές δραστηριότητες που : (α) προκαλούν σημαντική περιβαλλοντική όχληση όπως πτηνοτροφικές, χοιροτροφικές και αγελαδοτροφικές μονάδες βιομηχανικού τύπου, (β) προκαλούν ελαφρά μεν αλλά σημαντικής διασποράς ανέλεγκτη περιβαλλοντική όχληση όπως οι εκμεταλλεύσεις ποιμενικής αιγοπροβατοτροφίας, (γ) αφορούν στην εγκατάσταση Υδροπονικών Θερμοκηπιακών Μονάδων ολοετούς εξωστρεφούς παραγωγής, (δ) πρέπει να προστατευθούν τα οικοσυστήματά τους και απαιτούν ειδικές καλλιεργητικές τεχνικές και χημικούς περιορισμούς εισροών, (ε) εφαρμόζουν συστήματα ολοκληρωμένης διαχείρισης παραγωγής όπως τα πιστοποιημένα βιολογικά προϊόντα (Προτάσεις από το 19ο Πανελλήνιο Συνέδριο Νέων Αγροτών στο Ελατοχώρι-Πιερίας, 9-9-2012).

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ

1. Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Περιβάλλοντος, δημοσιοποίησε μελέτη για τις αλλαγές που θα επιφέρει η κλιματική αλλαγή στην παραγωγική δυναμικότητα κάθε χώρας έως το 2080. Για την Ελλάδα η πρόβλεψη είναι θετική (ελαφρώς πράσινος χρωματισμός) σε αντίθεση με άλλες ανταγωνίστριες χώρες, δηλαδή δείχνει να έχει αύξηση στην παραγωγικότητά της. Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν πόσο μεγάλες δυνατότητες έχει η Ελληνική Αγροτική Οικονομία στο σύνολο των τομέων της για τα επόμενα πολλά χρόνια, εφόσον με ορθολογισμό, με εξωστρέφεια και με ευθύνη για την αποτελεσματικότερη διαχείριση των φυσικών πόρων καταφέρουμε να σχεδιάσουμε και να εφαρμόσουμε ένα Εθνικό Σχέδιο Αγροτικής Ανάπτυξης.
2. Η ελληνική αγροτική οικονομία πρέπει να είναι μια πλατφόρμα πολλαπλής ανάπτυξης.
3. Παρά το μειονέκτημα της μικρής διαθέσιμης έκτασης έχει το πολύ μεγάλο **πλεονέκτημα να παράγει μεγάλη ποικιλία προϊόντων πολύ υψηλής ποιότητας, λόγω των κλιματικών και των γεωγραφικών ιδιαιτεροτήτων.**
4. Η γεωργία συμβάλλει αποφασιστικά στην ανάπτυξη της υπαίθρου, του τουρισμού με την διατήρηση της φύσης και την προώθηση νέων μορφών τουριστικών δραστηριοτήτων που βασίζονται στα ποιοτικά γεωργικά προϊόντα, αλλά και στην βελτίωση των εμπορικού ισοζυγίου.
5. Η ενίσχυση της εξωστρέφειας και της αύξησης των εξαγωγών με παράλληλη αύξηση της παραγωγικότητας σε αγροτικά προϊόντα που η χώρα μας είναι ελλειμματική, είναι ιδιαιτέρως σημαντικά θέματα για την αγροτική οικονομία αλλά και για την εθνική οικονομία

6. Πρέπει το νέο ανθρώπινο δυναμικό που ξεκινά μια νέα προσπάθεια με την επιστροφή στην ύπαιθρο να τύχει της υποστήριξης που χρειάζεται για να αποτελέσει την νέα «μαγιά» για την αναγέννηση της υπαίθρου. **Η ευκαιρία αυτή δεν πρέπει να πάει χαμένη** γιατί μέσω αυτής θα επιτύχουμε την αποκέντρωση, την αποφόρτιση των προβληματικών αστικών κέντρων, την παραγωγική απασχόληση των νέων και την δημιουργία μιας νέας γενιάς αγροτών που θα μπορεί να ακολουθεί τις σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις και να αξιοποιεί τις επιχειρηματικές ευκαιρίες που υπάρχουν στον πρωτογενή τομέα.
7. Η Ελλάδα στην νέα προσπάθεια έχει την δυνατότητα **να θεσπίσει στάνταρτς της διεθνούς αγοράς για τα σημαντικότερα προϊόντα της**. Σχεδόν στο σύνολό τους θα πρέπει τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα να μπου σε διαδικασίες πιστοποίησης. Μόνο μέσα από αυτές τις διαδικασίες μπορούν να επιτευχθούν υψηλές τιμές για τα προϊόντα υψηλής ποιοτικής στάθμης. Κατ'αυτόν τον τρόπο επίσης θα μπορέσουν τα ελληνικά προϊόντα να αποκτήσουν ετικέτα και σταδιακά να δημιουργείται branding. **Η χώρα μας δεν μπορεί να ανταγωνιστεί ποσοτικές παραγωγές, αλλά μπορεί να γίνει πρωταθλήτρια στις ποιοτικές παραγωγές.**
8. Η Ελληνική Γεωργία πάσχει από την έλλειψη υποστηρικτικών δομών και κυρίως από την έλλειψη Εθνικού Σχεδιασμού, ενώ ταυτόχρονα η στρεβλή παρέμβαση του Κράτους οδήγησε στην αποδυνάμωση της Ιδιωτικής Πρωτοβουλίας.
9. Διαπιστώνεται ανυπαρξία σύνδεσης επιστημονικής έρευνας και σχεδιασμού – εφαρμογής αγροτικής πολιτικής. Η **έλλειψη ορθολογικής κατανομής του επιστημονικού προσωπικού** στις κεντρικές και περιφερειακές υπηρεσίες αποτελεί ένα χρόνιο πρόβλημα παροχής κατάλληλης τεχνογνωσίας προς τους αγρότες για την επίλυση των χρόνιων οργανωτικών και τεχνολογικών προβλημάτων.
10. Η αναδιοργάνωση των υφιστάμενων παραγωγικών δομών ώστε να επιτευχθεί ένα μεγαλύτερο μέγεθος που θα μπορεί να αξιοποιεί αποτελεσματικότερα το ανθρώπινο δυναμικό, το επενδυμένο κεφάλαιο και την τεχνολογία είναι σημαντικές προτεραιότητες για την δημιουργία επιχειρηματικών ευκαιριών στον πρωτογενή τομέα.
11. Η αναδιανομή των Γεωτεχνικών στην ύπαιθρο σε ευέλικτα μικρά, μεικτά σχήματα εξοπλισμένα με την σύγχρονη τεχνολογία θα συμβάλλει στην ενημέρωση και στην υποβοήθηση των παραγωγών
12. Η σύνδεση και η χρηματοδότηση της Πανεπιστημιακής Έρευνας από εταιρείες, συνεταιρισμούς και άλλες παραγωγικές δομές με διαφανείς διαδικασίες θα συμβάλλει στην απορρόφηση των διαθέσιμων πόρων, στην σύνδεση της επιστημονικής έρευνας και της αγροτικής πολιτικής.
13. Ο στρατηγικός σχεδιασμός σε βάθος 20ετίας και η εφαρμογή ριζοσπαστικών και διαρθρωτικών αλλαγών, η εξωστρέφεια, η παραγωγή ποιοτικών πιστοποιημένων διατροφικών προϊόντων, η εξάλειψη των διοικητικών εμποδίων και περιορισμών που υφίστανται στον πρωτογενή τομέα, η αύξηση των επενδύσεων, η κρατική συνδρομή και χορηγία για την δημιουργία στρατηγικών συνεργασιών και για την συστηματική προώθηση των προϊόντων σε αγορές – στόχους αποτελούν σημαντικές προϋποθέσεις

για να καταστεί η Ελλάδα πρότυπο αγροτικής παραγωγής και εξαγωγική δύναμη σε αγροτικά προϊόντα.

ΙΣΤ. ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ / ΓΕΩΡΓΙΑ

- Η βιολογική κτηνοτροφία στην Ελλάδα παρουσιάζει ένα συγκριτικό πλεονέκτημα: ευνοϊκές εδαφοκλιματικές συνθήκες, πλούσιους φυσικούς πόρους των ορεινών, ημιορεινών και νησιωτικών περιοχών και εφαρμογή της εκτατικής κτηνοτροφίας, η οποία μπορεί εύκολα να μετατραπεί σε βιολογική.
- Πριμοδότηση σε έργα υποδομής (στάβλοι και μηχανικός εξοπλισμός) για να μπουν στο επάγγελμα νέοι αγρότες:
- Ίδρυση μικροβιολογικών εργαστηρίων όπου υπάρχει κτηνοτροφία για καταπολέμηση ασθενειών των ζώων
- Αναγνώριση ελληνικών φυλών των ζώων από τα κέντρα γενετικής βελτίωσης
- Αναγνώριση και πιστοποίηση γεωγραφικής προέλευσης των ζώων
- Μελέτες βοσκοϊκανότητας βοσκοτόπων και βοσκοφόρτωσης
- Κατάρτιση και στήριξη Προγραμμάτων βιολογικής κτηνοτροφίας
- Όλα τα ανωτέρω να συμπεριληφθούν στη νέα ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική) 2014-2020
- Προγράμματα επιμόρφωσης κτηνοτρόφων
- Αναμόρφωση και εκσυγχρονισμός της γεωργικής παραγωγής με νέες ανταγωνιστικές ποιοτικές καλλιέργειες όπως ιπποφάες, σαλιγκάρια, ρόδια, αγκινάρες, σπαράγγια, τρούφα, αρωματικά φυτά κ.α.
- Στήριξη προγραμμάτων βιολογικής γεωργίας
- Προγράμματα επιμόρφωσης των αγροτών
- Πιστοποίηση αγροτικών προϊόντων

Κ. Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ (ΑμεΑ)

Η προσέγγιση του ζητήματος της αναπηρίας χαρακτηρίζεται από διαρκή εξέλιξη. Οι σύγχρονες αντιλήψεις για την αναπηρία και η αποτύπωσή τους σε θεσμούς συνιστούν ισχυρό πλαίσιο αναφοράς, για τη χάραξη μίας αποτελεσματικής πολιτικής για την “κοινωνία αξιών”.

Θέση

Το ιατρικό-ατομικό μοντέλο, που περιοριζόταν σε ιατρικές παρεμβάσεις με σκοπό τη θεραπεία και την αποκατάσταση, με τη δημιουργία παράλληλων δομών που απευθυνόταν αποκλειστικά στα άτομα με αναπηρία, οδήγησε στην απομόνωση των ΑμεΑ από την υπόλοιπη κοινωνία, υποθάλποντας τον κίνδυνο του κοινωνικού αποκλεισμού και της ιδρυματοποίησης.

Αντίθετα, το κοινωνικό μοντέλο όπου η αναπηρία δεν θεωρείται χαρακτηριστικό του ατόμου, αλλά αποτέλεσμα του πλέγματος των σχέσεων του με το περιβάλλον, βασίζεται στην αντίληψη ότι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα ΑμεΑ δεν πρέπει να θεωρούνται αποτέλεσμα των ατομικών λειτουργικών περιορισμών τους, αλλά συνέπεια των ατελειών της κοινωνίας, οι οποίες ορθώνουν εμπόδια στην ικανοποίηση των αναγκών των ατόμων αυτών.

Η οπτική του κοινωνικού μοντέλου μετατοπίζει την έμφαση από το άτομο στο ευρύτερο κοινωνικό, πολιτικό, οικονομικό και πολιτισμικό περιβάλλον. Επίσης εισάγει τη διάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ισότιμης μεταχείρισης, σε αντιδιαστολή με αντιλήψεις «φιλανθρωπίας», οίκτου, ελεημοσύνης κ.λπ.

Απώτερος σκοπός είναι η κοινωνική ένταξη των ΑμεΑ, σε αντιδιαστολή με την ενσωμάτωσή τους (μονομερή προσαρμογή) στο υφιστάμενο κοινωνικό περιβάλλον.

Παρόλο που σε διεθνές επίπεδο έχει προσδιοριστεί ένα θεσμικό πλαίσιο για τα δικαιώματα των ΑμεΑ (ΟΗΕ: Σύμβαση και Προαιρετικό Πρωτόκολλο, Συμβούλιο της Ευρώπης: Σύσταση REC σχέδιο δράσης για ΑμεΑ 2006-2015, ΕΕ: χάρτης θεμελιωδών δικαιωμάτων, κανονισμοί 1081, 1083/2006), το οποίο έχει αποτυπωθεί και στην Ελληνική νομοθεσία (Ν. 4074/2012, ΦΕΚ 88Α/11-04-2012), εν τούτοις, σε επίπεδο άσκησης συγκεκριμένων πολιτικών, παρατηρείται έντονη τάση αμφισβήτησης της σκοπιμότητας των κοινωνικών δαπανών, η οποία επιχειρείται να παγιωθεί μέσω ανατροπών στο θεσμικό πλαίσιο. Έτσι, θεμελιώδεις κατακτήσεις δεκαετιών ανατρέπονται, αφ' ενός μεν από τις οριζόντιες νεοφιλελεύθερες πολιτικές που επιδιώκουν τον περιορισμό όχι μόνο του κράτους και των κοινωνικών δαπανών, αλλά και της ευθύνης του, αφ' ετέρου δε από την οικονομική κρίση, λόγω της συρρίκνωσης των δυνατοτήτων του κράτους πρόνοιας.

Όλα αυτά δημιουργούν τις προϋποθέσεις εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης των κοινωνικών υπηρεσιών και την αναγνώριση μόνον των ατόμων που έχουν αγοραστική δύναμη, ενώ η εγγύηση του κράτους για τους υπόλοιπους περιορίζεται κάτω από το ελάχιστο όριο διαβίωσης.

Η κοινωνική πρόνοια δεν νοείται πλέον ως καθολικό δικαίωμα, αλλά ως εξατομικευμένη παροχή. Τοιουτοτρόπως παράγονται και αναπαράγονται ανισότητες, που ευνοούν την ενδυνάμωση θεσμών όπως «η φιλανθρωπία», «ο έρανος», «ο εθελοντισμός», που λειτουργούν ως υποκατάστατα του κράτους πρόνοιας, παρέχοντας ευκαιριακές και επιλεκτικές υπηρεσίες. Ακόμα, μέσω της «αποκέντρωσης», οι αρμοδιότητες μετατίθενται στη Περιφερειακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση, χωρίς την αντίστοιχη μεταφορά πόρων, γεγονός που προδιαγράφει την εκμετάλλευση των κοινωνικών υπηρεσιών από επιχειρηματικές δραστηριότητες.

“Είναι αναγκαία η δημιουργία ενός Εθνικού πολιτικού πλαισίου για την αναπηρία”

Βάση στατιστικών, τα ΑμεΑ ανέρχονται στο 10% του πληθυσμού. Εάν συνυπολογίσουμε τα άτομα του άμεσου και ευρύτερου οικογενειακού-φιλικού περιβάλλοντος και των εργαζομένων που εμπλέκονται με την αναπηρία, διαμορφώνεται ένα αρκετά υψηλό ποσοστό πληθυσμού, που είναι προς όφελος της κοινωνίας, αλλά και των ατόμων ξεχωριστά, να καταστεί δραστήριο και ενεργό.

Επομένως, η ανάπτυξη ενός εθνικού πολιτικού πλαισίου για την αναπηρία αποτελεί αναγκαιότητα.

Το θέμα της αναπηρίας είναι πολυδιάστατο (διαφορετικές κατηγορίες αναπηρίας, διαφορετικά ποσοστά αναπηρίας, ανομοιογένεια αναγκών). Η ανάπτυξη ενός εθνικού πολιτικού πλαισίου για την αναπηρία, καθώς και η εκπόνηση σχεδίων δράσης, απαιτεί τη σύσταση ειδικής ομάδας, όπου να συμμετέχουν άτομα με διαφορετικές γνώσεις (δίκαιο, κοινωνιολογία, ψυχολογία, οικονομικά, τεχνολογία-

μηχανικοί, αρχιτέκτονες, επιστήμονες πληροφορικής) και να συνεργάζονται άμεσα με εκπροσώπους των ΑμεΑ, καθώς η εμπειρία τους είναι αναντικατάστατη, τόσο στη καταγραφή των προβλημάτων, όσο και στην υπόδειξη τρόπων για την αντιμετώπισή τους.

Μετά από εμπειριστατωμένη διερεύνηση του εξωτερικού περιβάλλοντος με την ανάλυση PEST (political, Economic, Social, Technological) και μετά από εξέταση του εσωτερικού περιβάλλοντος (πλεονεκτήματα και αδυναμίες) και του εξωτερικού περιβάλλοντος, σε ότι αφορά ευκαιρίες και απειλές, με την ανάλυση SWOT (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats), καταδεικνύεται ότι το θέμα της αναπηρίας τέμνει οριζόντια κάθε πλευρά της κοινωνικής ζωής και όλους τους τομείς δραστηριότητας του ανθρώπου.

Ειδικότερες Προτάσεις

Να γίνουν οι παρακάτω σημαντικές παρεμβάσεις στους κυριότερους τομείς και να τεθούν αντίστοιχοι στόχοι:

- Διασφάλιση της προσβασιμότητας σε αγαθά και σε υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων υπηρεσιών, καθώς και σε υποστηρικτικά μέσα για άτομα με αναπηρία.
- Δημιουργία ευνοϊκού κοινωνικού και εργασιακού περιβάλλοντος, ώστε να επιτευχθεί η πλήρης συμμετοχή των ανθρώπων με αναπηρία στην κοινωνία.
- Δημιουργία του κατάλληλου θεσμικού πλαισίου που να εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις εξάλειψης των διακρίσεων σε κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής, λόγω αναπηρίας.
- Δημιουργία του θεσμικού πλαισίου που να εξασφαλίζει όλες τις προϋποθέσεις, ώστε τα άτομα με αναπηρία να μπορούν να κερδίζουν τα προς το ζην στην ελεύθερη αγορά εργασίας.
- Προώθηση της εκπαίδευσης και της δια βίου μάθησης για μαθητές και σπουδαστές με αναπηρία, χωρίς προσκόμματα και αποκλεισμούς.
- Προώθηση αξιοπρεπών συνθηκών διαβίωσης.
- Προώθηση και διασφάλιση της ισότιμης πρόσβασης των ατόμων με αναπηρία στις υγειονομικές υπηρεσίες και στις συναφείς υποδομές.

Πέραν όλων αυτών, πρωταρχικός στόχος μίας “κοινωνίας αξιών” είναι η προώθηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης, που να στοχεύουν στην μείωση και ει δυνατόν στην εξάλειψη των φραγμών και της διακριτικής μεταχείρισης για τα ΑμεΑ και στην οικοδόμηση μιας κοινωνίας, όπου τα ΑμεΑ να μπορούν να συμμετέχουν ως ισότιμοι πολίτες με ανεξαρτησία και ποιότητα ζωής.

Οι στόχοι της “κοινωνίας αξιών” στη σημερινή περίοδο οικονομικής κρίσης δεν εξαντλούνται σε μια προσπάθεια πιστής εφαρμογής του θεσμικού πλαισίου, αλλά προσανατολίζονται στην υπεράσπιση των κεκτημένων δικαιωμάτων, στην αμφισβήτηση των πολιτικών που υπονομεύουν το κοινωνικό κράτος και στη διασφάλιση της εφαρμογής των αναγκαίων ευνοϊκών θεσμικών ρυθμίσεων που προωθούν την ισότητα για τους συνανθρώπους μας με αναπηρία.

ΚΑ. Κοινωνική οικονομία & Κοινωνική ευθύνη

Στα πλαίσια της “κοινωνικής οικονομίας”, είναι αναγκαία η αποτελεσματική συνεργασία των οργανισμών, ομίλων, επιχειρήσεων, μη κυβερνητικών οργανώσεων και φορέων κοινωνικής αλληλεγγύης (εκκλησία, δημοτικές υπηρεσίες, κρατικές υπηρεσίες), ακόμη και ατόμων, για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης σε κοινοτικό επίπεδο (κοινότητες, συνοικίες κλπ).

Οι δράσεις για την ανάπτυξη της τοπικής κοινωνίας στο παρελθόν θεωρούνταν ως πράξεις φιλανθρωπίας και ήταν ανεξάρτητες από τους δημοτικούς, κοινοτικούς, πολιτισμικούς και επιχειρηματικούς στόχους. Οι καλές πράξεις προς τους συνανθρώπους μας και οι δράσεις προς όφελος του κοινωνικού συνόλου ήταν ξεχωριστές, ατομικές δραστηριότητες, με έντονα συναισθηματικά στοιχεία, με την εκκλησία και κάποιους ΜΚΟ να επωμίζονται το μεγαλύτερο βάρος.

Σήμερα, σε περιοχές που αλλάζουν ταχύτατα και επιτελείται ένας κοινωνικός μετασχηματισμός, όπως π.χ. τα Πατήσια και η Κυψέλη, είναι αναγκαία η συνεργασία και ο συντονισμός όλων των τοπικών φορέων, κοινωνικών, κοινοτικών και περιβαλλοντικών με την επιχειρηματική, την πολιτιστική, την εκπαιδευτική, την αθλητική δραστηριότητα κλπ. Με τον τρόπο αυτό είναι δυνατόν να υπάρξουν καλύτερα αποτελέσματα για την κοινωνία στο τοπικό επίπεδο, οικονομικά εφικτά, βιώσιμα και αποδεκτά από όλους, που να μπορούν να βελτιώσουν το συλλογικό επίπεδο ζωής μας.

Βασική έννοια πάνω στην οποία στηρίζεται η ολοκληρωμένη αυτή αντίληψη είναι η αποδοχή της έννοιας της **“κοινωνικής/κοινοτικής και αλληλέγγυας οικονομίας”**. Συστατικά στοιχεία της είναι συνεταιρισμοί, συλλογικότητες, δίκτυα αλληλοβοήθειας, δράσεις κοινωνικής ευθύνης, απ’ όπου κι αν προέρχονται, σε κοινοτικό επίπεδο και καινοτόμες δράσεις ανταλλακτικής οικονομίας. Η “κοινωνική /κοινοτική και αλληλέγγυα οικονομία” μπορεί να εφαρμοσθεί με μεγάλη αποτελεσματικότητα στις μικρές κοινότητες και κοινωνίας, για να αντιμετωπισθεί η λαίλαπα των επιβαλλόμενων, νεοφιλελεύθερων αντικοινωνικών μέτρων.

Ανάμεσα στην αγορά, που αναγνωρίζει ιδιωτικά αγαθά, και το κράτος που διαχειρίζεται δημόσια αγαθά, υπάρχουν μορφές δραστηριοτήτων και παραγωγής οι οποίες προέρχονται από συλλογικές-συνεργατικές είτε ενωτικές πρωτοβουλίες ανθρώπων, κοινοτήτων, ομάδων και ομίλων, που παράγουν αγαθά προς όφελος της κοινωνίας/κοινότητας. Τις πρωτοβουλίες αυτές, η επίσημη πολιτική οικονομία είναι ανίκανη να τις αντιληφθεί, να τις μετρήσει και να τις αξιοποιήσει μέχρι σήμερα. Πολλές φορές μάλιστα το θεσμικό πλαίσιο λειτουργεί εις βάρος αυτών των δράσεων λόγω καχυποψίας των κρατικών αρχών, που προκύπτει από την υστερόβουλη εκμετάλλευση τους από κάποιους είτε από την αδυναμία κρατικού ελέγχου (π.χ. οι δωρεές και χορηγίες χρησιμοποιήθηκαν για ξέπλυμα και φοροδιαφυγή από πολλές εταιρείες, ομίλους και ιδιώτες).

Στα πλαίσια της κοινωνικής/κοινοτικής αυτής οικονομίας, μπορούν να ενταχθούν και οι δράσεις κοινωνικής εταιρικής ευθύνης που μπορούν να λειτουργήσουν συνεργατικά, με πολλαπλάσια αποτελέσματα με τις λοιπές κοινωνικές και κοινοτικές δράσεις.

Ως “κοινωνική ευθύνη” νοείται η αφοσίωση και η δέσμευση των οικολογικών, περιβαλλοντικών, αθλητικών, κοινωνικών φορέων και του επιχειρηματικού κόσμου να συμβάλουν στην τοπική κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη, για βελτίωση της ποιότητας της ζωής μας.

Η συνεργατική και συντονισμένη αυτή λειτουργία θα πρέπει να ανταποκρίνεται στις ηθικές, νομικές, και δημόσιες προσδοκίες της κοινωνίας/κοινότητας, για τον ρόλο ενός εκάστου από τους συμμετέχοντες.

Οι σκοποί που υποστηρίζονται μέσα από αυτές τις λειτουργίες συμβάλλουν:

- στη στήριξη ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων αλλά και ατόμων
- στην υγεία,
- στην ασφάλεια,
- στην εκπαίδευση,
- στην απασχόληση,
- στο περιβάλλον,
- στη κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη,
- στην εκπλήρωση των βασικών ανθρώπινων αναγκών,
- στο πολιτισμό,
- στον αθλητισμό,
- στις υπηρεσίες ελεύθερου χρόνου,
- στην κοινωνική ενσωμάτωση και ομογενοποίηση,
- στην καταπολέμηση των διακρίσεων.

Απαιτείται, βέβαια, η εξασφάλιση αξιοπίστου και αποδεκτού συντονιστικού φορέα για την βέλτιστη συνεργασία όλων. Η προσφιλέστερη αρχή συντονισμού μπορεί να είναι Δημοτική/Κοινοτική αρχή, επιφορτισμένη με την αρμοδιότητα αυτή. Επίσης, θα πρέπει σε δημοτικό επίπεδο να διασφαλίζεται και η διαφάνεια για τις κοινωνικές αυτές προσφορές, καθώς και η μέτρηση των δράσεων με συγκεκριμένα μετρήσιμα μεγέθη, έτσι ώστε να είναι δυνατή η αποτίμηση της απόδοσής τους, η συγκέντρωση συγκρίσιμων στοιχείων και η διατύπωση εκθέσεων κοινωνικής προσφοράς. Η συγκέντρωση αυτή των στοιχείων θα πρέπει να αναλύει και να δίνει την δυνατότητα αξιολόγησης του κύκλου προσφοράς, απόδοσης, μέτρησης, βελτίωσης της προσφοράς και τανάπαλιν, ώστε να υιοθετούνται βιώσιμες, αποτελεσματικές (εφικτές, λειτουργικές και οικονομικές) πρακτικές και όχι ευχολόγια.

ΚΒ. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ **“ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ”[1]**

Σωφρονιστικό Δίκαιο είναι το σύνολο όλων των νομικών διατάξεων που αναφέρονται στον σωφρονισμό αυτού που έχει καταδικαστεί, και αφορούν:

- εφ’ ενός στην ποινή με την οποία και καταδικάστηκε,
- και αφ’ ετέρου στην ομαλή επανένταξή του στην κοινωνία.

Στο Σωφρονιστικό Δίκαιο πρέπει να εξετάζονται οι αντικειμενικοί αλλά και οι υποκειμενικοί όροι υπό τους οποίους εκτελέσθηκε μία αξιόποινη πράξη, π.χ. η ηλικία, το φύλλο, η ψυχική κατάσταση, η μεταμέλεια, η επικινδυνότητα, η κατάσταση της υγείας, του δράστη κ.ά. Το Σωφρονιστικό Δίκαιο είναι παράγωγο

του Σωφρονιστικού συστήματος που ακολουθεί και εφαρμόζει ένα κράτος και δεν πρέπει να συγχέεται με τον Σωφρονιστικό Κώδικα που αφορά τρόπους και τρόπους έκτισης ποινών.

Ποινή είναι η κύρωση που υφίσταται ο παραβάτης ενός γραπτού νόμου με σκοπό την αποκατάσταση της κοινωνικής ευρυθμίας και της έννομης τάξης. Η ποινή συγκαταλέγεται στα μέσα που διαθέτει η κοινωνία για να εξασφαλίσει στους πολίτες, το αίσθημα της ασφάλειας – προστασίας αλλά εξ ίσου σημαντικό και για τη διαπαιδαγώγηση και την κοινωνικοποίηση των μελών της που παρέβησαν τους νόμους. Η αμερόληπτη και απαρέγκλιτη εφαρμογή των ποινών είναι συντελεστής της κοινωνικής τάξης και της νομιμοφροσύνης των πολιτών.

Συνεπώς με τη ποινή επιδιώκεται μία πολύπλευρη κοινωνική λειτουργία:

- Επανορθωτική: για τη διαταραγμένη από τις εγκληματικές πράξεις κοινωνική ισορροπία.
- Εκτονωτική: γιατί η ποινή ως μέτρο απονομής του δικαίου, δικαιώνει και λυτρώνει τον αδικημένο, και αποκαθιστά και την ηθική τάξη στην κοινωνία.
- Αποτρεπτική, Εκφοβιστική: για να αποθαρρύνει τους επίδοξους παραβάτες, αλλά και να παραδειγματίζει.
- Διδακτική και Αναμορφωτική: για την εκπαίδευση του παραβάτη, το προσανατολισμό του στους νόμους και τις αξίες που αποδέχεται η κοινωνία και αναμόρφωση του χαρακτήρα του μέσω του τιμήματος που πληρώνει και μέσα από τη συνειδητοποίηση της πράξης του.
- Υποστηρικτική: με τη κατάλληλη προετοιμασία και υποστήριξή του για ομαλή επανένταξη του στην κοινωνία.

Η χαλάρωση ή στον αντίποδα η υπερβολική αυστηρότητα στην επιβολή των ποινών, μπορεί να λειτουργήσει αρνητικά για την κοινωνική σταθερότητα, να προκαλέσει αναταραχές, βίαιες συγκρούσεις, να επιφέρει αναρχία και διάλυση της κοινωνίας.

Τα προβλήματα στη λειτουργία του Ελληνικού Σωφρονιστικού Συστήματος

1. Το σωφρονιστικό σύστημα της χώρας μας είναι εξαιρετικά ατελές, όπως αποδεικνύεται καθημερινά στη πράξη. Δεν υπάρχει ολοκληρωμένος σχεδιασμός, κατάλληλες υποδομές και διαδικασίες, καθώς και εκπαιδευμένο προσωπικό που να ευνοούν τη σωφρονιστική λειτουργία.
2. Ο Ελληνικός Σωφρονιστικός Κώδικας, δεν αναφέρεται ρητά και με σαφήνεια στον σωφρονιστικό χαρακτήρα της ποινής, ούτε στην κοινωνική επανένταξη με αποτέλεσμα η ποινή στη νομοθεσία μας να μην θέτει ως στόχο το σωφρονισμό, αλλά μόνο την τιμωρία. Αυτό που αναφέρεται με σαφήνεια είναι ό,τι αφορά την ασφάλεια της φυλακής. Η ασφάλεια πρέπει να έχει κυρίαρχο χαρακτήρα, αλλά δεν μπορεί στη λογική και μόνο της μέγιστης δυνατής ασφάλειας να απαξιώνεται τελικά η λειτουργία του σωφρονισμού, αν και έχει δώσει το όνομά της στον ίδιο το κώδικα.
3. Το καθεστώς της φυλάκισης αποτελεί μία κατάσταση αντικείμενη στην ίδια την ουσία της ανθρώπινης φύσης. “Η επιβολή αυτής της ανθρώπινης κατάστασης δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς καταπίεση και κατά περίπτωση χωρίς βία, ακριβώς γιατί έρχεται σε αντίθεση με τις πιο μύχιες και ατράνταχτες παρορμήσεις για ελευθερία και αυτοπροσδιορισμό.” (Β. Φίλιας). Η κατάσταση αυτή οδηγεί πολλά άτομα στην αντίδραση, και ως επί το πλείστον δημιουργεί συνθήκες που ενισχύουν την καλλιέργεια μίσους στην ψυχή του κατάδικου για τους θεσμούς και τη κοινωνία.

4. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον, τα προγράμματα θεραπείας και ψυχολογικής υποστήριξης είναι αναγκαία και σχεδόν ανύπαρκτα στις ελληνικές φυλακές. Αποτέλεσμα αυτού είναι να μην καταπολεμούνται τα βαθύτερα αίτια που προκάλεσαν την εγκληματική συμπεριφορά ώστε να μπορέσει να βρει πρόσφορο έδαφος η σωφρονιστική λειτουργία, αλλά να ανακυκλώνεται μια επιφανειακή και τιμωρητική αντίληψη για τη ποινή κάθε κρατούμενου.

5. Δεν υπάρχει συνέχεια στους στόχους εργασιακής απασχόλησης, οι οποίοι υιοθετούνται αποσπασματικά και δεν υπάρχουν αξιόπιστα κίνητρα για τους κρατούμενους ώστε να προσπαθήσουν για κάτι καλύτερο. Η εργασία είναι σημαντική για την αναμόρφωση του σωφρονιστικού συστήματος. Εκτός από την ψυχολογική υποστήριξη που μπορεί να προσφέρει στον κρατούμενο, μπορεί να τον βοηθήσει να εμπλουτίσει τις γνώσεις του, με μεγάλη θετική επίδραση στην διαβίωση του στις φυλακές αλλά και στο μέλλον του μετά την αποφυλάκιση.

6. Η κατάρτιση και εκπαίδευση των σωφρονιστικών υπαλλήλων είναι ελλιπής (σχολή 4μηνης φοίτησης), καθώς και τα κριτήρια πρόσληψης προσωπικού χωρίς εξειδίκευση αλλά με γενικές γνώσεις σε ένα αντικείμενο, δημιουργούν δυσχέρειες στην άσκηση αποτελεσματικής σωφρονιστικής πολιτικής.

7. Δεν υλοποιούνται τα προβλεπόμενα από το σωφρονιστικό κώδικα εκπαιδευτικά προγράμματα και σεμινάρια, λόγω του μικρού κρατικού προϋπολογισμού που προβλέπεται, γεγονός που οδηγεί στην ακύρωση των στόχων του σωφρονιστικού συστήματος.

8. Οι χώροι της φυλακής έχουν καταλήξει να λειτουργούν ως χώροι φύλαξης και μόνο των κρατουμένων, χωρίς τη δυνατότητα βελτίωσής τους και προετοιμασίας για επανένταξη τους στο κοινωνικό σύνολο.

9. Οι κάκιστες συνθήκες διαβίωσης, δεν ευνοούν στην αναμόρφωση της προσωπικότητας και της αξιοπρέπειας των κρατουμένων. Δημιουργούν ένα εγγενώς παραβατικό περιβάλλον στη φυλακή και είναι οι πιο σημαντικοί παράγοντες για την αναποτελεσματικότητα του σωφρονιστικού συστήματος.

Προτάσεις για ένα Ολοκληρωμένο και Σύγχρονο Σωφρονιστικό Σύστημα

Ως γενική αρχή, τα μέτρα που λαμβάνονται, η ποινή, το περιβάλλον και οι όροι έκτισης της, πρέπει να στοχεύουν στην αναδιαπαιδαγώγηση του κρατουμένου και όχι στην εξαθλίωση και την καταστροφή της προσωπικότητας του ως κοινωνικό ον. Δεν πρέπει να ακυρώνουν τον ανθρωπιστικό χαρακτήρα του σωφρονιστικού συστήματος.

Οι ειδικότερες προτάσεις μας αφορούν στη βελτίωση του με σεβασμό στο Νόμο και στα Ανθρώπινα Δικαιώματα και θα μπορούσαν να ενταχθούν σε τέσσερις ενότητες:

A) Υποδομές και Συνθήκες Διαβίωσης

- Σαφή διάκριση των σωφρονιστικών καταστημάτων με βάση τη παρακάτω συλλογιστική:
 - A. Τοπικές φυλακές και Κέντρα Κρατήσεως (για μικρές ποινές)
 - B. Κεντρικές φυλακές (για μεγάλες ποινές και σοβαρά αδικήματα)
 - C. Ειδικευμένα σωφρονιστικά καταστήματα για τους νέους που εκτίουν την ποινή τους πριν το 25ο έτος της ηλικίας τους και για ειδικούς θεραπευτικούς σκοπούς.

- Διαχωρισμός δηλαδή των κρατουμένων αρχικά σε υπόδικους και καταδικασθέντες και μετά σε σχέση με το ύψος της ποινής, το είδος του εγκλήματος κλπ.
- Αποσυμφόρηση των κορεσμένων φυλακών. Οι υποδομές είναι κάκιστες και για το πολύ 9.000 περίπου κρατούμενους, ενώ σήμερα φιλοξενούνται πάνω από 12.000.
- Μείωση του πληθυσμού των ατόμων ανά κελί, δεδομένου ότι τα κελιά, στον αρχικό αρχιτεκτονικό σχεδιασμό, προορίζονταν να είναι ατομικά, αλλά τελικά χρησιμοποιούνται στη συντριπτική πλειονότητά τους από 3 – 4 κρατούμενους.
- Δημιουργία χώρων πρασίνου με φυτά και παρτέρια στο δάπεδο και στο περίγυρο των προαυλίων που βελτιώνουν την ηρεμία και τη ποιότητα ζωής, ενώ ο κρατούμενος αποκτά μια πιο αισιόδοξη εικόνα και δεν βλέπει παντού τοίχους από μπετόν που επιβαρύνουν την ήδη άσχημη ψυχολογική του διάθεση.

Β) Θεσμοί, Διοίκηση και Ανθρώπινο Δυναμικό

- Οι Διοικητές των φυλακών να επιλέγονται με συγκεκριμένα κριτήρια άριστης επαγγελματικής ικανότητας, να είναι ολοκληρωμένες προσωπικότητες με αδιαμφισβήτητο ήθος και με εξειδικευμένες διοικητικές ικανότητες.
- Η εκπαίδευση των σωφρονιστικών υπαλλήλων να είναι ανάλογη σε διάρκεια και ποιότητα με εκείνη των αστυφυλάκων. Να περνούν κατάλληλα ψυχοτεχνικά τεστ, που να επιβεβαιώνουν την ικανότητα τους να εργαστούν σ' αυτό το χώρο.
- Πρόσληψη σωφρονιστικών υπαλλήλων που να μιλούν τη γλώσσα των αλλοδαπών κρατουμένων, ώστε να βελτιωθεί η επικοινωνία μαζί τους και να μην νιώθουν ότι απειλούνται τα δικαιώματά τους επειδή δεν μπορούν να εκφραστούν αποτελεσματικά.
- Άρση του αποκλεισμού των φυλακών από την εποπτεία και τον έλεγχο των ανεξάρτητων αρχών.
- Σύσταση δικαστηρίων για την νομιμότητα της εκτέλεσης των ποινών, που θα αποτελέσουν το νέο δικαστικό θεσμό για τον έλεγχο της νομιμότητας και της λειτουργίας του όλου σωφρονιστικού συστήματος, καθώς και κατοχή μόνιμης έδρας των αρμόδιων δικαστών εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων.
- Λειτουργία “Ειδικού Κέντρου Προσανατολισμού” για κατάταξη των εγκληματιών στα ενδεικνυόμενα σωφρονιστικά καταστήματα, ανάλογα με το είδος της παράβασης και της καταδίκης τους και καθιέρωση ειδικών τρόπων μεταχείρισης προς τους ανήλικους παραβάτες.
- Εφαρμογή του θεσμού της ηλεκτρονικού εντοπισμού κρατουμένων που παραβίασαν τους όρους της άδειας εξόδου τους, με κατάλληλο ηλεκτρονικό βραχιόλι.

Γ) Εργασία, Επαγγελματική κατάρτιση, Μάθηση και Μόρφωση κρατουμένων

- Δημιουργία κατάλληλων εκπαιδευτικών προγραμμάτων και υποδομών και με την εκμετάλλευση της πληροφορικής και του e-learning, για τη μόρφωση και την επαγγελματική κατάρτιση των κρατουμένων, διότι συμβάλλουν

σημαντικά στην ταχύτερη κοινωνική ένταξη των παραβατών, στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης τους, στον περιορισμό της εγκληματικότητας και κυρίως στη μείωση των φαινομένων υποτροπής.

- Εφαρμογή και ενίσχυση εναλλακτικών ποινών αντί της φυλάκισης, που θα μπορούν να επιλέξουν όσοι καταδικάζονται με ελαφρές ποινές, όπως π.χ. της κοινωφελούς εργασίας.
- Ευρύτερη χρήση της δυνατότητας έκτισης της ποινής σε αγροτικά καταστήματα κράτησης, και ίδρυση και άλλων. Δημιουργία μονάδων παραγωγικής εργασίας κοινωνικού χαρακτήρα (κοινωνικές επιχειρήσεις) καθώς και κίνητρα για τους κρατούμενους που θα δεχθούν εθελοντικά την εκεί μεταγωγή και εργασία τους.
- Λειτουργία μικροεργαστηρίων για χειροτεχνήματα και μικροεπισκευές, όπως κοπτική – ραπτική, πλεκτική, υφαντική, ξυλογλυπτική, ζωγραφική, επισκευή ηλεκτρονικών συσκευών κλπ. Τα προϊόντα των αυτά μπορούν να πωλούνται και από τα έσοδα να συντηρούνται κατ' αρχάς τα εργαστήρια. Τα κίνητρα για την καλή και αποδοτική εργασία μπορεί να είναι η μείωση της ποινής, η άδεια εξόδου κλπ. Τα χρήματα που θα περισσεύουν μετά την πώληση των προϊόντων μπορούν να κατατίθενται σε ατομικούς λογαριασμούς καταθέσεων των εργαζομένων, ώστε να μπορούν να προσφέρουν κάτι στην οικογένεια τους ή να βρουν ένα κεφάλαιο εκκίνησης όταν θα βγουν από τη φυλακή. Η εργασία αυτή θα βελτιώσει την αυτοεκτίμηση και την αυτοπεποίθησή τους.
- Ενίσχυση των υποστηρικτικών μηχανισμών για επαγγελματική αποκατάσταση όσων αποφυλακίζονται. Αύξηση των επιδοτήσεων του Ο.Α.Ε.Δ. για πρόσληψη αποφυλακισμένων, αλλά και ενισχύσεων στους αποφυλακισμένους για δημιουργία δικής τους δουλειάς.
- Δημιουργία και καλή υλοποίηση ολοκληρωμένων προγραμμάτων που να ευνοούν την καλλιέργεια του ψυχικού κόσμου και την δημιουργικότητα των κρατουμένων, με ειδικά σεμινάρια και μαθήματα τέχνης, εξωστρεφή πολιτιστικά προγράμματα και αθλητικές δραστηριότητες.
- Υποχρεωτική βασική εκπαίδευση στους αγράμματους φυλακισμένους και οπωσδήποτε στους ανηλίκους.

Δ) Υποστήριξη, παροχές

- Εφαρμογή προγράμματος υποδοχής των κρατουμένων. Παρά την πρόβλεψη που υπάρχει στον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας των καταστημάτων, αυτό δεν εφαρμόζεται και έχει αδρανοποιηθεί. Σκοπός είναι η διευκόλυνση της ένταξης του κρατουμένου, με παροχές όπως εγχειρίδιο με τους κανόνες που ισχύουν στη φυλακή, συνάντηση με ψυχολόγο (για να εξομαλυνθεί η μετάβαση από το καθεστώς ελευθερίας στο καθεστώς κράτησης), κλπ.
- Καταπολέμηση της διαφορετικής μεταχείρισης, που προκαλεί ανισότητες και διακρίσεις.
- Ύπαρξη μόνιμου ειδικευμένου ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού εντός των φυλακών και ειδικά καταρτισμένων επιστημόνων, με σκοπό την παροχή της καλύτερης δυνατής σωφρονιστικής αρωγής.
- Οι αυτοκτονίες εντός της φυλακής στατιστικά είναι πολύ πιο αυξημένες σε σχέση με τον έξω κόσμο, ιδίως τους πρώτους μήνες του εγκλεισμού. Είναι

αναγκαία ειδική μέριμνα για ψυχολογική υποστήριξη στα πρώτα στάδια κάθε νέο-φυλακισμένου με εξειδικευμένους ψυχολόγους, αλλά και ειδική εκπαίδευση όλων των σωφρονιστικών υπαλλήλων για την αναγνώριση των αυτοκτονικών τάσεων.

- Υποστήριξη και μέριμνα από τις κοινωνικές υπηρεσίες της φυλακής και των κοινωνικών υπηρεσιών του τόπου κατοικίας των κρατουμένων, ώστε να εξομαλυνθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο οι ανάγκες των απροστάτευτων και άπορων μελών της οικογένειάς τους.
- Λειτουργία υποστηρικτικού μηχανισμού για την απεξάρτηση των εθισμένων στα ναρκωτικά κρατουμένων στις φυλακές.
- Αναδιάρθρωση του τρόπου με τον οποίο επιχειρείται η επανένταξη των κρατουμένων στη κοινωνία και συνεργασία με τις κοινωνικές δομές που δραστηριοποιούνται για το σκοπό αυτό (after care), όπως π.χ. η «Επάνοδος».
- Δημιουργία ειδικών κοινωνικών προγραμμάτων ενημερωτικού χαρακτήρα, που να βοηθούν στη προοδευτική εξάλειψη των προκαταλήψεων που στιγματίζουν και περιθωριοποιούν τους πρώην κατάδικους και δυσχεραίνουν την επανένταξή τους στην κοινωνία.
- Καθιέρωση του θεσμού του “ιερέα φυλακής”, σε συνεργασία με την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος και δυνατότητα τελέσεως των ακολουθιών εντός της φυλακής. Αντίστοιχη δυνατότητα να υπάρχει και για τους κρατούμενους που πιστεύουν σε άλλα δόγματα και θρησκείες, εάν το επιθυμούν.
- Δημιουργία ξενώνων φιλοξενίας και συνεργασία με συμβεβλημένα ξενοδοχεία σε όλη την Ελλάδα ώστε αυτοί που αποφυλακίζονται να έχουν που να μείνουν με αξιοπρέπεια στα πρώτα βήματα επανένταξής τους. Αυτή η υποστήριξη να παρέχεται για εύλογο χρονικό διάστημα, προς αποφυγή του ψυχολογικού φαινομένου της “ιδρυματοποίησης” και της έλλειψης κινήτρου για ενεργοποίηση.

[1] Ο Αριστοτέλης Οικονόμου: Εισαγγελέας του Εφετείου Αθηνών από το 1875 έως το 1878. Εκδότης της εφημερίδας “Εφημερίς των Φυλακών”, κατέβαλε άοκνες προσπάθειες για την αναμόρφωση των φυλακών. Αλληλογραφούσε με τους κρατούμενους, αξιοποίησε τις πληροφορίες από τη λειτουργία των φυλακών σε άλλες χώρες. Πρότεινε εκσυγχρονιστικές λύσεις για τη λειτουργία τους, για την κατάταξη του εγκληματία ανάλογα με το είδος των εγκλημάτων που έχει διαπράξει, για την τεχνική εκπαίδευση και τη θρησκευτική διδασκαλία των κρατουμένων, τη μετασωφρονιστική μέριμνα καθώς και για τη μόρφωση του προσωπικού των φυλακών. Μεριμνήσε για τη δημιουργία συνεταιρισμών με σκοπό την οικοδόμηση σύγχρονων φυλακών.

ΚΓ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Για την “κοινωνία αξιών” ο Ελληνισμός είναι ενιαίος, ανεξαρτήτως του τόπου διαμονής.

Ο **Οικουμενικός Ελληνισμός**, δηλαδή όλοι εκείνοι που ενστερνίζονται τις αρχές και τις αξίες της Ελληνικής παιδείας και πολιτισμού (Απόδημοι, Γηγενείς Ομογενείς, που διαμένουν εκτός του Ελλαδικού κράτους, και Φιλέλληνες), αποτελεί μια από τις σημαντικότερες εκφράσεις του ελληνισμού διαχρονικά. Όχι μόνο επειδή κατόρθωσε να επιβιώσει, αλλά κυρίως γιατί ανέπτυξε σημαντικές δραστηριότητες και πρωτοβουλίες για τη διατήρηση της ελληνικής ταυτότητας. Αυτός ο Ελληνισμός, που υπερβαίνει τα έξι εκατομμύρια, μας είναι εν πολλοίς **άγνωστος και ουσιαστικά αγνοημένος** από το επίσημο ελληνικό κράτος.

Το νεοελληνικό κράτος δημιουργήθηκε στο πλέον περιθωριακό και υποβαθμισμένο μέρος του ελληνικού κόσμου τον 19^ο αιώνα. Αυτό δημιούργησε ανταγωνιστικές τάσεις από τις κρατικοδίαιτες ελίτ, που κυριάρχησαν μετά τον Καποδίστρια, και είχε σαν αποτέλεσμα:

- την υποβάθμιση των μη Ελλαδικών Ελλήνων,
- την αδυναμία αντιμετώπισης των ιστορικών προκλήσεων και κρίσεων, όπως η Μικρασιατική εκστρατεία και καταστροφή (το τραύμα της μνήμης είναι ακόμη ανοικτό, αυτό άλλωστε δείχνει το γεγονός ότι το θέμα επανέρχεται στο πολιτικό διάλογο με τόση έμφαση) ή η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, αλλά και
- την ελλειμματική συμπεριφορά προς τους Έλληνες πρόσφυγες, που οι κρίσεις αυτές έφεραν στην Ελλάδα.

Ένας δεύτερος λόγος της αδιαφορίας είναι η κακόβουλη προσπάθεια πολιτικής εκμετάλλευσης που στοίχειωσε το Ελληνικό πολιτικό σύστημα και το οδήγησε σε εσωστρέφεια.

Το Συμβούλιο Απόδημου Ελληνισμού, που ιδρύθηκε το 1995, τελικά δεν μπόρεσε να αποκτήσει ουσιαστικό ρόλο, γιατί σε μεγάλο βαθμό χειραγωγήθηκε από κυβερνητικές σκοπιμότητες.

Ιδιαίτεροι λόγοι όπως:

- η παγκοσμιοποίηση,
- το κύμα μετανάστευσης σημαντικής μερίδας νέων μας,
- η δύσκολη περίοδος που περνά η χώρα μας,

καθιστούν απαίτηση των καιρών **τη συνεργασία** όλων ανεξαιρέτως των δυνάμεων του Ελληνισμού.

Η “κοινωνία αξιών” θεωρεί ζωτικής σημασίας τη διαμόρφωση εθνικής στρατηγικής που θα συνεργάζεται και θα αξιοποιεί τον απανταχού Ελληνισμό στη λογική μιας συνεχούς και αμφίδρομης δράσης.

Η “κοινωνία αξιών”, στην κατεύθυνση αυτή, ανοίγουμε δίαυλο επικοινωνίας με όλα τα διατιθέμενα μέσα, με:

- πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες οργανώσεις της ομογένειας,
- ελληνικά εμπορικά και βιομηχανικά επιμελητήρια στο εξωτερικό,
- φοιτητικές οργανώσεις ελλήνων στο εξωτερικό,
- πολιτικές προσωπικότητες του Ελληνισμού, με κύρος και επιρροή στις χώρες τους.

Στόχος μας είναι, με τη συμμετοχή και των δυνάμεων του Οικουμενικού Ελληνισμού στα δρώμενα της “κοινωνία αξιών”, να συμβάλλουμε αφενός:

- στη διατήρηση και ενίσχυση του Ελληνισμού ανά τον κόσμο, πρωτίστως μέσω της ελληνομάθειας. Με συντονισμένες ενέργειες να αξιοποιηθούν οι δυνατότητες των τοπικών νομοθεσιών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ίδρυση διεθνών σχολείων, εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και εδρών,
- στην ενίσχυση του πολιτιστικού ρόλου των ελληνικών κοινοτήτων μέσα από την αξιοποίηση του έμφυχου δυναμικού που διαθέτουν. Ιδιαίτερα σε περιπτώσεις γηγενών να υπάρξει μέριμνα για τη διάσωση και της τοπικής πολιτιστικής κληρονομιάς,
- στη συσπείρωση για τη δημιουργία ευνοϊκού κλίματος για την Ελλάδα στο εξωτερικό. Δημιουργία δικτύου προβολής και διαχείρισης κρίσεων, με εμπλουτισμό περιεχομένου στα ηλεκτρονικά μέσα.
- στην αξιοποίηση των ευκαιριών προβολής και προώθησης των Ελληνικών προϊόντων στο εξωτερικό,
- στην επαναλειτουργία και ενίσχυση δορυφορικών και διαδικτυακών ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, με θέματα που αφορούν στον Οικουμενικό Ελληνισμό,
- στη συγγραφή διδακτικών βιβλίων και παραγωγή διδακτικού υλικού προσαρμοσμένου στις ανάγκες των ελληνόπουλων που διαμένουν εκτός Ελλαδικού κράτους, αλλά και όλων όσων επιθυμούν να γνωρίσουν τον Ελληνισμό,
- στην παροχή υπηρεσιών ΚΕΠ ηλεκτρονικά,
- στη νομική θεσμοθέτηση πλαισίου συνεργασίας της πολιτείας με τα διμερή Εμπορικά και Βιομηχανικά Επιμελητήρια, ώστε να υπάρξει συντονισμένη δράση για τη στήριξη της Ελληνικής επιχειρηματικής δραστηριότητας στο εξωτερικό με το μέγιστο θετικό αντίκτυπο για την Ελλάδα και τη τοπική ομογένεια,
- στην κατάρτιση εθνικής στρατηγικής και δράσεων ανάπτυξης ουσιαστικής Πολιτιστικής Διπλωματίας που θα συμπεριλαμβάνει και το σημαντικό δυναμικό του Ελληνισμού ανά τον κόσμο,
- στην ενίσχυση της συνοχής όλου του Ελληνισμού. Σε αυτή τη κατεύθυνση οι συμπολίτες μας Έλληνες που για διάφορους λόγους διαμένουν στο εξωτερικό θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Να τους δίνεται η ισότιμη δυνατότητα να συμμετέχουν στις εθνικές εκλογές από τους τόπους διαμονής του,
- στη δημιουργία Υπουργείου Οικουμενικού Ελληνισμού για στοχευμένη και συντονισμένη πολιτική ενίσχυσης και αξιοποίησης του,

και αφετέρου

- στην προσέλκυση επενδύσεων,
- στην ανάπτυξη τουριστικού ρεύματος από ομογενείς (που θα έχει και πολλαπλές συνέργειες). Να διατηρηθούν και να ενισχυθούν τα προγράμματα φιλοξενίας μαθητών ελληνικών σπουδών του εξωτερικού,
- στην ανάπτυξη προγραμμάτων δράσεων εθελοντισμού στην Ελλάδα,
- στη θέσπιση φορολογικών ρυθμίσεων, που θα διευκολύνουν την επανασύνδεση των Αποδήμων με το τόπο καταγωγής τους,
- στην επίλυση προβλημάτων επαναπατρισμού Αποδήμων Ελλήνων που θα ήθελαν να επαναπατρισθούν,
- στη δημιουργία ειδικής πολιτικής, με έμπρακτη παροχή ωφελημάτων σε Φιλέλληνες που έχουν σημαντική δραστηριότητα υπέρ της Ελλάδας,
- στην κατάρτιση προγραμμάτων επενδύσεων και απασχόλησης παλιννοστούντων σε τομείς, που να ανταποκρίνονται στις επαγγελματικές και επιχειρηματικές τους εμπειρίες και δυνατότητες, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του 5ετους Προγράμματος Οικονομικής και Κοινωνικής Ανάπτυξης της Ελλάδας,
- στη βελτίωση και κωδικοποίηση της ισχύουσας ελληνικής μεταναστευτικής νομοθεσίας,
- στην καταγραφή των κληρονομιών και κληροδοτημάτων των απανταχού Ελλήνων και Φιλελλήνων υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και μέριμνα για τη μεταφορά τους στους δικαιούχους σε συνεργασία με τις ελληνικές αρχές, τις ελληνικές κοινότητες, συλλόγους και τη Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων της Ελλάδας,
- στην προβολή και τη διδασκαλία των επιτευγμάτων και της ιστορίας του Οικουμενικού Ελληνισμού.

Για το λόγο αυτό αφουγκραζόμαστε και δράμε παράλληλα, έξω και μέσα, αξιοποιούμε τις συνέργειες, καλλιεργούμε κοινή αντίληψη και επιδιώκουμε την κοινή δράση για το συμφέρον της Ελλάδας και του Ελληνισμού.

Για την Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου

Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου (1914-1923) αποτελεί τμήμα της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας που διέπραξαν οι Νεότουρκοι και οι Κεμαλικοί. Η άγνωστη αυτή σελίδα της ευρωπαϊκής ιστορίας αποτελεί παράλληλα και μία από τις πλέον δραματικές σελίδες στην ιστορία του σύγχρονου ελληνισμού.

Οι Έλληνες του Πόντου, όπως και της υπόλοιπης Μικράς Ασίας και της Ανατολικής Θράκης, ξεριζώθηκαν βίαια από την πατρογονική γη, στην οποία δημιούργησαν έναν σπουδαίο και μακραίωνα πολιτισμό. Οι επιπτώσεις του διωγμού ήταν οι

τεράστιες απώλειες σε ανθρώπινα θύματα, υλικά αγαθά, αλλά και σε κοιτίδες του ελληνισμού σε μια περιοχή με σημαντική γεωπολιτική σημασία.

Η τραγωδία του Ελληνισμού του Πόντου και της καθ' ημάς Ανατολής σχεδιάσθηκε και εκτελέσθηκε με μεθοδικότητα από τους Νεότουρκους . Δυστυχώς τα τεράστια λάθη, η πολιτική ανευθυνότητα και ο εγκληματικός διχασμός στον Ελλαδικό χώρο όχι μόνο δεν μπόρεσαν να σταματήσουν την καταστροφή του ακμάζοντος ελληνισμού της Ανατολής, αλλά επιδείνωσαν και τις συνέπειες .

Ο Ποντιακός Ελληνισμός διασπαρμένος στην Ελλάδα, τις χώρες της πρώην ΕΣΣΔ, στο κόσμο όλο, κατόρθωσε να επιβιώσει, να προκόψει και σε αρκετές περιπτώσεις κάτω από δραματικές συνθήκες, να διατηρήσει την ελληνική του ταυτότητα.

Για την “κοινωνία αξιών” η 19η Μαΐου είναι μία σημαντική ημέρα μνήμης.

Η “κοινωνία αξιών” είναι μία σχετικά νέα πολιτική κίνηση, γέννημα δύσκολων καιρών για την πατρίδα μας που απευθύνεται στους ανθρώπους της εργασίας και του πνεύματος με όραμα μια Ελλάδα της ανάπτυξης, του πολιτισμού και της ανθρωπιάς.

Για την “κοινωνία αξιών” η ιστορική μνήμη παίζει ζωτικό ρόλο στη διατήρηση της ταυτότητας κάθε λαού και όταν υπόκειται σε αντικειμενική και επιστημονική μελέτη αποτελεί σημαντικό εργαλείο πολιτικής γνώσης και συνειδητοποίησης.

Με αφορμή την 19^η Μαΐου:

- τιμάμε τα θύματα της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής στον Πόντο, την υπόλοιπη Μικρά Ασία και την Ανατολική Θράκη,
- στηρίζουμε τη προσπάθεια αναγνώρισης της Γενοκτονίας τόσο των Ελλήνων της καθ' ημάς Ανατολής όσο και των άλλων χριστιανικών πληθυσμών (Αρμενίων, Ασσυροχαλδαίων), γιατί μόνο με την διεθνή αφύπνιση, την καταγγελία και την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας, μπορούμε να είμαστε ήσυχοι ότι τέτοια φαινόμενα δεν θα επαναλαμβάνονται,
- υποστηρίζουμε τις προσπάθειες των απανταχού απογόνων των προσφύγων του 1922 να διατηρήσουν τη πολιτισμική τους κληρονομιά,
- συμπαραστεκόμαστε σε όλες εκείνες τις προσπάθειες που βάζουν το συμφέρον του Ελληνισμού πάνω από προσωπικό όφελος και προβολή και εργάζονται σε αυτή τη κατεύθυνση,
- θεωρούμε ότι η αντικειμενική μελέτη της ιστορίας του Ελληνισμού της Ανατολής μπορεί να συμβάλλει στη διαμόρφωση υπεύθυνων πολιτών και υποστηρίζουμε τη καθιέρωση της διδασκαλίας της,
- ενστερνιζόμαστε τη βασική αξία που μαρτυρεί η πλούσια ποντιακή παράδοση: την αλληλεγγύη.

Είμαστε μια πολιτική κίνηση που πιστεύει στις τεράστιες δυνατότητες του **συσπειρωμένου Οικουμενικού Ελληνισμού** και δρα μεθοδικά και ακούραστα για το σκοπό αυτό.

ΚΔ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ο πολιτισμός είναι η ναυαρχίδα κάθε χώρας. Όταν μάλιστα αυτή η χώρα είναι η Ελλάδα που έδωσε τα φώτα της όχι μόνο στην Ευρώπη αλλά και σε όλο τον κόσμο καταλαβαίνουμε όλοι το βάρος αυτής της κληρονομιάς.

Ο καλύτερος πρεσβευτής της πολιτιστικής μας κληρονομιάς είναι το φεστιβάλ Αθηνών – Επιδαύρου ένας θεσμός που χρόνια τώρα παλεύει να αναδείξει τη χώρα μας στο διεθνές περιβάλλον.

Δυστυχώς και σε αυτό το σοβαρό ζήτημα της λειτουργίας δηλαδή του φεστιβάλ διαπιστώνουμε, από την απομάκρυνση του Γιώργου Λούκου και μετά, έλλειψη σοβαρότητας, προχειρότητα και αδυναμία βιώσιμης λύσης.

Έτσι λοιπόν η κα Λυδία Κονιόρδου προχώρησε στην πρώτη απόφασή της ως υπουργός πολιτισμού ξηλώνοντας όλο το Δ.Σ του φεστιβάλ και τοποθετώντας ως πρόεδρο έναν οικονομολόγο, τον κο Γιάννη Μηλιό και ως αντιπρόεδρο ένα δικηγόρο, τον κο Πέτρο Σταυριανό.

Το έργο και των δυο κυρίων στον τομέα του πολιτισμού ή είναι ανύπαρκτο ή, στην καλύτερη περίπτωση είναι άγνωστο!

Ο καθένας βεβαίως κατανοεί την παρουσία στο Δ.Σ του οργανισμού ανθρώπων ικανών στο management όχι όμως στην θέση του προέδρου και αντιπροέδρου. Εκεί χρειάζονται επιφανείς εκπρόσωποι του πολιτισμού και η Ελλάδα διαθέτει πολλούς. Ελπίζουμε οι συνέπειες από την απόφαση αυτή να μην είναι καταστροφικές για το φεστιβάλ που το τελευταίο διάστημα παραπαίει, όπως και η χώρα, μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας.

ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΔΡΑ ΤΗΣ “ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ” ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ “ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ”

Η πρόταση της Λαγκάρντ για την μόνιμη τέλεση των Ολυμπιακών αγώνων στην Ελλάδα, αν και εμφανίζει αρκετά πλεονεκτήματα (και μειονεκτήματα) για την χώρα μας, είναι εξαιρετικά απίθανο να γίνει αποδεκτό από την “Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή”, αλλά και από τις περισσότερες χώρες του κόσμου, ιδιαίτερα για τους λόγους που προβλήθηκαν από την κ. Λαγκάρντ.

Αυτό όμως που θα μπορούσε να γίνει, είναι η μόνιμη εγκατάσταση της έδρας της “Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής” στην χώρα μας (από την Λωζάνη που είναι τώρα), και μάλιστα στις εγκαταστάσεις του νεόδμητου Κέντρου Πολιτισμού “Σταύρος Νιάρχος”.

Αυτό θα έδινε βιωσιμότητα στο κέντρο Πολιτισμού που ήδη τίθεται εν αμφιβόλω, θα προσέδιδε αίγλη, διεθνή αποδοχή και σεβασμό στην “Διεθνή Ολυμπιακή

Επιτροπή” και διεθνή αναγνωρισιμότητα στο Κέντρο Πολιτισμού ως ένα παγκόσμιο σύμβολο του Ελληνικού πολιτισμού.

Θα μπορούσε συνεπώς η κυβέρνηση (η “κοινωνία αξιών” θα το προτείνει επίσης), με αφορμή την πρόταση Λαγκάρντ, να αξιοποιήσει διαπραγματευτικά την ευκαιρία για την μόνιμη εγκατάσταση της Έδρας της “Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής” στην Ελλάδα, στην πατρίδα των Ολυμπιακών αγώνων.

Αυτό θα αναβάθμιζε το κύρος της Επιτροπής αλλά και των Ολυμπιακών αγώνων στην παγκόσμια συνείδηση!!

KZ. “ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ” ΚΑΙ ΟΧΙ “ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ”

Μεγάλη απαξία υπάρχει σήμερα στη χώρα μας για τα πολιτικά κόμματα, λόγω της αναξιопιστίας τους, της κακοδιαχείρισης πόρων και εκχωρούμενων εξουσιών και της διαφθοράς. Μας έχουν συνηθίσει επίσης στην έλλειψη εσωτερικής δημοκρατίας, στον αυταρχικό τρόπο λήψης αποφάσεων, στο προσωποπαγές αρχηγικό στυλ, στην οικογενειοκρατία, στις πελατειακές σχέσεις και στην εξυπηρέτηση προσωπικών συμφερόντων.

Το σύνταγμα όμως θεωρεί τα κόμματα ως φορείς εκπροσώπησης της βούλησης του λαού. Η θεσμική λειτουργία τους αναγνωρίζεται με την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας. Ο λαός μέσω του κόμματος αποκτά τη συνταγματικά εγγυημένη δυνατότητα συγκεκριμένης και επίκαιρης πολιτικής έκφρασης.

Πολλοί σήμερα, απογοητευμένοι από τη παθογένεια που παρουσιάζουν τα κόμματα, αναφέρονται σε μία δημοκρατία κατά τα αρχαιοελληνικά πρότυπα του 5ου π.χ. αιώνα. Όμως η αρχαία αθηναϊκή δημοκρατία ήταν άμεση και όχι αντιπροσωπευτική, όπως είναι η δική μας και οι σύγχρονες δημοκρατίες. Κάθε πολίτης είχε τη δυνατότητα να κάνει πολιτικές προτάσεις στην εκκλησία του δήμου και να αναλάβει αξιώματα και οι αποφάσεις λαμβάνονταν άμεσα και απόλυτα πλειοψηφικά. Εν τούτοις διαπιστώνεται ότι και τότε διαμορφώνονταν τάσεις και ομαδοποιήσεις μεταξύ των ψηφοφόρων.

Ο Δημοσθένης συγκεκριμένα ασκεί κριτική στις ομαδοποιήσεις αυτές λέγοντας: «...στο παρελθόν, Αθηναίοι, εισφέρατε φόρους κατά ομάδες, ενώ τώρα πολιτεύεστε σε ομάδες. Σε κάθε ομάδα αρχηγός είναι ένας ρήτορας που έχει υπό τις διαταγές του έναν στρατηγό και τριακόσιους κράχτες. Οι υπόλοιποι είστε μοιρασμένοι, άλλοι με τούτους άλλοι με εκείνους».

Η λειτουργία της Εκκλησίας, η εναλλαγή των μελών της Βουλής, η εκχώρηση των αξιωμάτων με κλήρο, η κατανομή αρμοδιοτήτων και τα δικαστήρια, περιορίζαν σημαντικά τις παθογένειες στη λειτουργία της δημοκρατίας και την αποδυνάμωση του ατόμου-πολίτη.

Ο ρόλος των κομμάτων σήμερα ενασκείται μέσα από τις εξής λειτουργίες:

– Ο πρώτη επιδιώκει τη διαμόρφωση ενός ιδεολογικού πλαισίου που να εκφράζεται με μία συνεκτική πολιτική πρόταση για την πρόοδο της κοινωνίας, προκειμένου να αποκτηθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών.

– Ο δεύτερη αναφέρεται στη παρατήρηση των κοινωνικών αναγκών, των διαμορφούμενων κοινωνικών αντιλήψεων και των υπαρχουσών δομών, προκειμένου στη συνέχεια να συγκροτηθούν και να προβληθούν ως μία ολοκληρωμένη πολιτική πρόταση.

– Η τρίτη λειτουργία και ίσως η σημαντικότερη για την εμπιστοσύνη των πολιτών, είναι η «εσωτερική δημοκρατική λειτουργία» των κομμάτων, που είναι και θεσμική υποχρέωση που κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα.

– Η τέταρτη είναι η “διαμεσολαβητική” και είναι πάντα κρίσιμη. Η διαμεσολάβηση του κόμματος συντελείται μέσα στη κοινωνική διαστρωμάτωση, μεταξύ των κοινωνικών ομάδων με διαφορετικά συμφέροντα, προκειμένου να διερευνηθούν και να αμβλυνθούν οι διαφορές και να διαμορφωθούν ολοκληρωμένες, πρακτικές και κοινά αποδεκτές θέσεις που δημιουργούν ένα συναινετικό, ειρηνικό κοινωνικό περιβάλλον.

Στο Ελληνικό κοινοβούλιο, τα κόμματα λειτουργούν κυρίως μέσω των τριών πρώτων λειτουργιών, με διαφορετική όμως “δοσολογία” το καθένα.

Οι διαφοροποιήσεις στη “δοσολογία” αυτών των λειτουργιών επηρεάζουν την κομματική οργάνωση και δομή και είναι από τα βασικά χαρακτηριστικά που διακρίνουν τα δημοκρατικά από τα προσωποπαγή, και τα προοδευτικά από τα συντηρητικά κόμματα.

Η “κοινωνία αξιών” εκτός των τριών πρώτων λειτουργιών, έχει εντάξει στις δράσεις της και τη τέταρτη λειτουργία, τη “διαμεσολαβητική”, που είναι εξαιρετικά σημαντική σήμερα για την αντιμετώπιση των κρίσιμων προβλημάτων της κοινωνίας.

Η εσωτερική λειτουργία των κομμάτων κακώς θεωρείται ότι ανήκει στη σφαίρα αρμοδιοτήτων του «αρχηγού» η μίας «κλειστής ηγετικής ομάδας». Η συνταγματική κατοχύρωση έρχεται μέσα από τις τρεις παρακάτω αρχές:

– “Την ισότητα των συμμετεχόντων”: Διασφαλίζει την ισότητα ευκαιριών και της ισοπολιτείας σε όλα τα μέλη τους. Η αρχή αυτή κινδυνεύει από τη κακόβουλη κρατική εμπλοκή, αλλά κυρίως από την αδιαφανή ιδιωτική χρηματοδότηση που δεν υπόκειται σε ελέγχους, κανόνες και περιορισμούς

– “Την ελευθερία έκφρασης”: 1) Η «Εσωτερική» ελευθερία έκφρασης αφορά το δικαίωμα ίδρυσης και συμμετοχής και την ελευθερία του εσωκομματικού διαλόγου. 2) Η «Εξωτερική» ελευθερία έκφρασης, προστατεύει το κόμμα από τις εξωτερικές

παρεμβάσεις.

– “Τον δημόσιο χαρακτήρα”: Τα κόμματα αποτελούν «θεσμό του Συντάγματος», ως ενώσεις πολιτών και το καταστατικό τους περιγράφει με ακρίβεια την σύσταση και τη δημοκρατική λειτουργία τους. Έχουν θεσμική «δημόσια αποστολή» και «δημόσια ευθύνη». Σύμφωνα με απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας είναι «υποκείμενα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων», λειτουργικά αναγκαίων για την εκπλήρωση αυτής της συνταγματικής τους αποστολής και ευθύνης.

Η “κοινωνία αξιών” ανταποκρινόμενη με συνέπεια στο Συνταγματικό της ρόλο έναντι των πολιτών, επιδιώκει πάντα να εφαρμόζει τις ως άνω αρχές και λειτουργίες σε όλες τις δράσεις της.

Η “κοινωνία αξιών” καλεί όλους όσους επιθυμούν να προσφέρουν εθελοντικά και μπορούν να διαθέσουν λίγο από τον χρόνο τους, να συμβάλλουν στις δράσεις μας και επιπλέον στην ενίσχυση των Θέσεων μας.

Θέλω να ευχαριστήσω θερμά όσους εργάστηκαν εθελοντικά συνεισφέροντας με προσωπικό χρόνο και με τεκμηριωμένες επιστημονικές θέσεις που συνέβαλαν καταλυτικά στην εκπόνηση αυτού του προγράμματος.

*Κούρος Κωνσταντίνος
Υπεύθυνος πολιτικού σχεδιασμού
“κοινωνία αξιών”*

Κεντρικά:
Πανεπιστημίου 59& Εμ. Μπενάκη 5, ΑΘΗΝΑ 10564

Τηλ : +30 210 3242427

Fax : +30 211 7701360

Κινητό κ.Κούρου: 6942805262

Φεβρουάριος copyright 2017